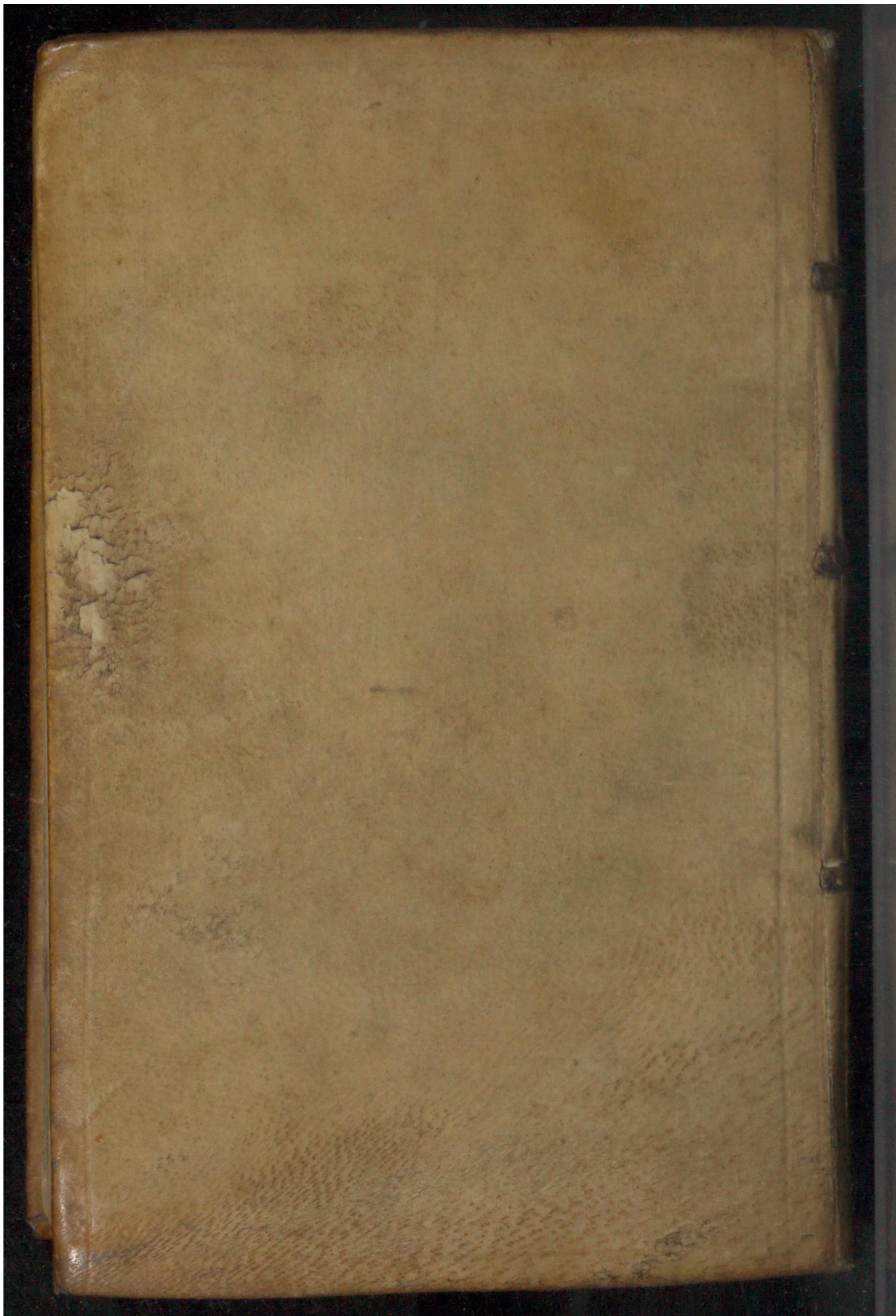

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
725/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
725/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
725/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
725/A

725
A

D III

L. 6678

16/6

n 271

1161

complet

6 planches à la fin

(n. g.)

V. L.

8 leaves
260 p.p.
26 leaves

Lien
95 sur. fr
7/may/28

"Caspar Bauhinus (1560-1624), professor at Basel was distinguished as a botanist, and in that capacity his name is still remembered. He erected an anatomical theatre in 1589. He produced a fine anatomical textbook which, though containing few original elements, was sound, scientific, and scholarly, and was often reprinted. A few anatomical terms are due to Bauhin, among them Areola and Phrenic nerve. He gave a good description of the muscles that move the tongue". (Singer). The book is divided into the following parts: De partibus similaribus, de infimo ventre, de muliebris partibus, de thorace, de capite, de manu, de pede. The figures seem to originate from Varollius and Jasollinus. **Rare.** See reproduction p. 6.

Ex libris Perroti
Geneuensis.
año Dom. 1614.
Mayo 26.

51909

INSTITVTIONES
ANATOMICÆ
CORPORIS
VIRILIS ET MVLIE-
BRIS HISTORIAM EX-
hibentes:

CASPARO BAVHINO
D. ANATOM. BOTANIC.
ACAD. BASIL.
Professore ordinar.
auctore.

*Hippocrat. Aristot. Galeni auctoritat.
illustrata & nouis inuen-*

Ex libror. tis plurimis a. prœdis
hac

da
EDITIONE QVARTA

auctæ.

M. Marquis *Carol. inn.*

BASILEÆ.
Apud JOANN. SCHROETER.
CIC ID CIX.

MAGNIFICI STRENI AN-
TIQVISS. EQVEST. PRO.
SAPIÆ HEROIS
DNI

HENRICI A LYCKE
TOPARCHAE
IN OFVERGAARDT
SERENISS.
REGIS DANIAE
à CONSIL.
CASTRI ORNEBVRL-
CI, &c. PRÆSIDIS
FILIIS

D.D.

GEORGIO & FRANCISCO
A LYCKE
FRATRIB. GERMAN.

HAS
INSTITVT. ANATOM.
CASP. BAVHINVS
OBSER. & AMOR.

mon.

ΤΥΧΗ ΚΑΙ ΦΟΝΩ,
offert.

EPIST. DEDIC.

ROTAGORAS, referente Philo-
 sopho, hominem πάντων χημεί-
 των μέτρον dixit: & Fauorinus, *minum negotiorum mensura*
 nihil in terris magnū prater ho-
 minem agnouit. Quare, qui hominis structu-
 ram rimatur, qui hominis naturam conside-
 rat, qui hominis partes diligenter perquirat,
 rei omnium maxime notitiam, imò sui ipsius
 cognitionem, acquirit. Quod Pythagoram suo
 Symbolo ΓΝΩΘΙ ΣΕΑΥΤΟΝ voluisse cēsemus,
 ut bona nostra, quemdamodum Cicero loqui-
 tur, cognoscamus. Et ut ingenuè fatear, sei-
 ipsum noscere, ad quod tamen, ut Plato in Al-
 cibiade scribit, omnes incitātur, huius myste-
 rii primum ac potiss. difficultatis opus vide-
 tur. Hec animo mecum, nūc ab annis XXII
 à quibus Anatomicum officium demādatum
 fuit, voluens, non pauca Anatomica publici
 iuris feci; inprimis verò in Medicina tyronū
 usum, INSTITVTIONES has Anatomicas,
 ex libro naturæ petitas, Hippocratis, Aristote-
 lis & Galeni auctoritatib. cōprobatas prodire
 volui: Singula, in his Institutionib. breuissimè
 pposita, in THEATRO nostro Anatomico ex-
 aminauimus & tabulis æneis illustrauimus.

Et cum NOBILISS. IUVENES, vos, hoc
 diuino & iucundiss. studio, singulariter dele-
 ctari perspectum haberem, cum hoc ipsum

EPIST. DEDIC.

abunde comprobaueritis, dum exercitijs nostris Anatomicis & publicis & priuatis, studiosè interesse voluistis, praeunte vobis Clarissimo & Excellentiss. Viro D.D. ANDREA TOXOTIO, Philosopho & Medico, praeceptore vestro, amico meo summo: & quidem ALBXANDRI Magni vestigijs insistentes, qui etiam à praeceptore Aristotele edoctus, inter tot tantosq; rerum triumphos, animalium & insectorum cadauera, quorum contemplationem minimè ignobilè abiectamve putauit, quo eorum & naturas & vires addisceret, inspicere voluit. Quare hanc INSTITUTIONVM mearum editione, vobis NOBILISS. IUVENES, nuncupare volui, partim ob causam dictam, partim ob singularem vestram pietatem, modestiam & diligentiam, ACADEMIAE nostrae pleniss. conprobatam partim deniq; ob singularem vestrum erga me amorem & fauorem. Hoc itaq; munusculum, velut certiss. pignus amoris & obseruantiae erga vos, vestramq; illustrissimam familiam, hilarifronte, & eo quo offertur à me animo, suscipite. & porro fauore & amore me vestro prosequimini, qui vobis, ab VNO & TRINO feliciss. peregrinationem ex animo precatur.

BASILEAE Idib. Maij. qua die Galliam illustraturi, Basileam reliquistis. CIO. IO. CIX.

AD

AD LECTOREM ASCLE-
PIADEVM.

SAPIENTVM ſententia, communique
conſenſu iam dudum adprobatum fuit, DE-
VM per ſe, & HOMINEM propter gloriam
DEI creatum eſſe. Quare, par eſt Hominem ad-
mirari, deprædicare, ſapientiam, potentiam, cle-
mētiam & bonitatem primi PROTOPLASTÆ
noſtri, qui eum argillæ modo in vtero materno
formauit, ex vtero materno, tanquam ex erga-
ſtulo & compedibus ligatum, extraxit, ſpiritu af-
flato vita donauit, imò & toto vitæ tempore con-
ſeruauit. Nobis ſanè, ARCHETYPi noſtri admi-
randam ſapientiam rectius admirandi, nunc à
XXIIX. annis, quibus & Praxin exercemus, &
Anatomica ac Botanica & publicè & priuatim
docemus, occaſio non defuit. Quo enim Mor-
borum, tanquam ferarum in humanum corpus
ſæuientium, latebras & abſtruſos ac reconditos
reſſus & ſedes rectè agnoſceremus, totos nos
dedimus cōſiderationi Partium corporis (vt ve-
rum Medicum, ad imitationem Hippocratis &
Galenī: verum Philoſophum, ad exemplum So-
cratis, Platonis & maximè Ariſtotelis, decet) non
ſolū in inquirendis particularum denomina-
tionibus, hac in re ſecuti Ariſtotelem, Herophi-
lum, Xenophontem, Apollonium Memphitem:
imò Socratem, & ipſius ſectatorem Meletiū Græ-
cum Philoſophum: ad quorum exemplum ap-
no 1588. primum Anatomies noſtræ vniuerſalis
librum, qui de partibus eſt EXTERNIS, publici
iuris fecimus, triennio poſt auctiorem, & anno

AD LECTOREM.

1596. tertio cum indice dedimus. Verum, inde ad Partium SIMILARIUM naturam inuestigandam nervos intendimus, quam per quatuor causas, ex Hippocratis, Platonis, Aristotelis, Galeni & recentiorum doctrina explicauimus, & librum secundum Vniuersalis Anatomies nostrae fecimus, anno 1592: quem anno 1596. auctiorem dedimus. Ast cum Medicus his minimè contentus esse debeat, sed penitus ipsius hominis interiora rimari par sit, omnium Partium INTERIORUM corporis humani situm, numerum, substantiae proprietatem, magnitudinem, figuram & compositionem, cum hæc in Anatome edoceantur (monente Galeno 9. administ. anatom. 1.) & hæc in singulis instrumentis exponenda sint (ex Galeno 5. vsu partium 5.) ea qua fieri potuit breuitate, perspicuitate & fide, in corporis VIRILIS historia libris quatuor anno 1590. editis, non solum ex lectione Veterum & Recentiorum, sed & ex ipso naturæ libro ex Dissectionibus plurimis, à nobis & publicè & priuatim habitis, multis nostris inuentis additis, expressimus; hæcque omnia in gratiam discipulorum, non docentium, ad Methodum Anatomicam (cum sensu hæc deprehendi possint) instituimus. Verum non sufficiebat hæc notasse, nisi particularum omnium usus, & cuius nomine conditæ & creatæ sint, esset perspectus: quare usum subiunximus: qui non solum à sensu desumendus, licet is præcedere debeat, sed & ratione confirmandus: nil enim ut habet Philosophus 2. de anima, est in sensu, quod non prius fuerit in intellectu: cuius nomine MEDICVS artifex sensatus nominatur. Non desunt
tamen

ASCLEPIADEVM.

tamen viri & docti & ingeniosi, qui (licet se totos Galenicos clamitent, & ab illius verbis tanquam oraculis recedere piaculum ducāt) multa ex nostris (etsi reuera Galenica sint) reprehendant, si nistrè interpretentur, non sanè alijs rationibus, quam quòd Galenus non dixerit: quamuis ipsi met hæc nostra viderint, palparint, non tamen verentur visui suo & tactui proprio derogare: ad imitationem eorum, qui niuem albam, & ignem calidum esse negant. Quibus, etsi cum Arabum Principe Auicenna responderi posset, vbi OCULI fidem faciunt, RATIONIBVS opus non esse: attamen vt clarum fiat omnibus, Hippocratem, Aristotelem & maximè Galenum, in studio hoc Anatomico consummatissimos esse: & quo ostendamus liquidò totos nos dependere ab eorum auctoritatibus, quātum quidem veritas permittit, & vbi oculi non solum mei, sed rectè quoque videntium contrarium non docent (Amicus enim Hippocrates, amicus Aristoteles, amicus Galenus, sed magis amica VERITAS) Anatomicas nostras institutiones sub limam & sensus & rationis resumpsimus, correximus, & nouam editionem anno 1597. adornauimus, MVLTIEBRIS corporis historia (cū singulis annis publicè doceamus & dissectionibus comprobemus) auximus. Quas correctiones, anno 1604. rursus dedimus. Quin & addimus ad marginem, infinitas Hippocratis, Platonis, Aristotelis & Galeni auctoritates, quo quilibet eosdē consulere, & nostra dicta cum eorum grauissimis sententijs conferre possit. Patebit enim liquidò, nos totos esse in vindicando præ-

AD LECTOREM.

ferim Galeno à multorum immaturis calum-
nijs, vt ex THEATRO nostro Anatomico ple-
niùs colligere est. Monendus autem hoc loco
Anatomes studiosus, ne omnibus ex æquo ver-
sionibus Latinis fidat, sed textum Græcum Hip-
pocratis, Aristotelis & Galeni consulat. Dein, vt
in Galeni lectione ita versetur (de Anatomicis
loquor) vt diligēter perpēdat, quādo de re aliqua
ex professo agat, aut nō agat: sic etiā notet, multa
licet non explicitē, tamē implicitē ab ipso propo-
ni. Exemplo fiet res dilucidior: agens de Lienis
nutritione 13. Meth. med. 17. scribit Lienem nu-
triri limoso & melancholico eō humore, qui ex
iocinore expurgatur. At 4. vsu par. 15. vbi ex pro-
fesso de hac re egit: Lienem, ait, attrahere hunc
succum, per multum ocium conficere & immu-
tare, & quicquid conueniens sit visceri, alimentū
eius fieri: quod autem ab ea quæ in splene fit e-
laboratione exciderit, neque in sanguinis tenuis
ac utilis speciem transmutari potuerit, omninoq;
inutile fuerit ad nutriendum, hoc lienem eructa-
re. Sic quòd quædam implicitē proponat, vno
ostendamus exemplo. VALVVLAM in fori-
bus Ilei, Coliue principio (anno 1579 inuen-
tam & demonstratam) quam hactenus in om-
nibus nostris Anatomicis, aqua infusa & intestinis
inflatis, ostendimus, pluribus palpandam exhi-
buimus (etsi adhuc aliqui ipsa etiam meridie nil
videant) inueniri non posse pronunciare audent:
sed quibus, quæso, rationibus? quia Galenus nō
dixit. Lepida sane refutatio, Philosopho quàm
maximè digna. Astruimus tamen Galeno no-
tum fuisse, eo loci aliquid esse, quod sit obstacu-
lo, quo

ASCLEPIADEVM.

lo, quo minus & excrementa in tenuia ex crassis remeent: & clysmata in tenuia non effundantur. Quod si negent, explicent, quæso, duo hæc ce Galeni loca Primus est 5. methodi medendi 11. vbi sic habet: Quæ in intestinis consistunt, bifariam curantur: nam quæ vicina ventriculo sunt, his per comesta & bibita succurritur: quæ verò inferius sunt sita, per ea quæ iniiciuntur: quando neque ad ea quæ vicina ventriculo sunt subire potest, quod per sedem infunditur. Alter est 13. meth. med. 17. Quæ per Clysterem infusa sunt, ea omninò ad Ieiunium vsque ascendere non possunt, imò etiam si admodum nitaris, fortasse Tenue tantùm intestinum contingent. Ergo illud quoque ex partium positura didicimus, nempe inferioribus intestinis affectis, aliquid esse per clysterem infundendũ: superioribus verò, supernè aliquid exhibendum. Sic constanter negare audēt (licet ad oculum sit manifestissimum, quemadmodum ex duabus figuris, quas calci adiecimus, colligere est) veram humoris Biliosi à sanguine, à nobis propositam, segregationem: dum dicimus, Biliosum excrementum ab hepate bifariam expurgari: crassum & permistum, per vas quod rectà ex hepate in intestinum duodenum abit, expurgari: syncerum verò, exigua vasa in hepar immissa, ad se trahere, in Vesiculam deferre, vnde etiam statuto tempore in intestina excernatur. Hanc inquam sententiam negare audent, cùm tamen sit ipsius Galeni, vt videre est 4. de vsu part. 12. & 13. 5. eiusdem 6. & præsertim 6. admin. anat. 2. Alij, inutilem esse hac de re disceptationem asserunt: quos velim mihi reddere

AD LECTOREM,

rationem ex Anatome, cur in Ictericis aliquibus excrementa alui flaueant, in alijs alba sint. Eiusmodi plura in medium adferri possent. Sed ne nobis succenseant, dum ad Galeni lectionem ipsos ablegamus, ne gryamplius: si modò ipsos roga-uerimus, ut dum Galenici esse volunt, diligenter ipsius auctoris mentem perpendant, nec contrarium à Galeni sententia pro ipsius opinionibus tueantur. Habebunt nunc loca infinita (plura alijs Anatomicis nostris addita) Hippocratis, Aristotelis, & Galeni, nostris adnotata, quæ illis loco statux mercurialis esse poterunt, Interim Candidum LECTOREM rogamus, ut si quæ forsan in nostris hisce inuenerit, à Galeno aliter tradita, benignè interpretetur, & hoc cogitet, paruisse nos præcepto Galenico, qui à Patre suo admonitus, ne in vllius Magistri verba iuraret: maximè verò cum non æquum fuerit oculis, & nostris & plurimorum auditorum nostrorum à tot annis, fidem derogare. His LECTOR optime in rem tuam vtere. Vale & viue, & si quid fructus ex hisce nostris perceperis, soli DEO opt. max. gratias age. BASILÆ anno Saluatoris CIO IO CIX. XVI. kal. Iunij.

Tibi æterne DEVS sit laus in secula, qui me lactis in morem fudisti, & casei ritu coagulasti: qui me argillæ modo fecisti: qui me tuis manibus elaborasti ac simul vndique fecisti: cute & carne induisti: ossibus & nervis compegisti. vita ac beneficijs affecisti, idemque tua cura spiritum mihi seruas. Etenim

Massa

Massæ recentis rudia adhuc primordia,
Rudisq; massa semina,
Ceu scripta haberes, corporisq; lineas,
Motum statumq; noueras,
Et membra nondum quum forent, quid adderent
Dies sciebas singuli.

O DOMINE, tu me protinus suscepas
Aluo parentis editum.

De te pependi spe, parentis pendulus
Infans adhuc ad vbera.

Ab vsque partu tu DEVS meus: tunc
Ex matris aluo me fauor
Est prosequutus. — —

Et os & humeros totiusq; corporis
Sic arte mira fabricam
Finxisti, acumen nullum vt humani ingeni
Ratiove possit assequi.

Qui me parentis ventre conditum, cutis
Tenello amictu inuolueras:

Compago mira corporis nostri, tuæ
Miraculum est solertie.

Stupenda cuius opera nec nostra assequi,
Sed nec negare mens potest.

Nam nulla nostri tam minuta est corporis
Pars, vt tuam scientiam

Fugiat: nec vlla claustra pectoris latens
Te conditorem pectoris.

Hæc mente tacita cogitanti mihi, stupor
Torporq; sensus alligat.

Animus labascit, quum tuæ miracula
Perpendo mecum dextera.

Citius

Citius inibo numerum, arena in litore,
Quot voluat aestus corpora.
Quamuis ocellis pervigil nunquam meis
Dulcem soporem indulsero.
Revolue mentis intimos sinus DEVS,
Latebrasq; nostri pectoris.

GALENVS

11. de compos. Medicam.

κατὰ τόπον.

Χαλεπὸν ἀνθρώπου ὄντα, μὴ διαμαρτάνειν ἐν πολ-
λοῖς τὰ μὲν ὅλως ἀγνοήσαντα, τὰ δὲ ἡ κακῶς κρίναντα,
τὰ δὲ ἀμελέσμενον χράσαντα.

Quare rectè

CICERO

Philipp. x11.

Posteriores cogitationes sapientiores esse
solent.

IOANNIS POSTHII
ELECTORIS PALATINI
Archiatri.

In libros Anatomicos & Botanicos CASPA-
RI BAVHINI Illustris. Ducis VVirtembergi-
ci & Teccij, &c Medici, &c.

EPIGRAMMA.

*C*orporis humani partes, vsumq; libellis
BAVHINVS explicat suis
Pleniùs ac melius (Liuor licet audiat illud)
Quàm fecit vllus haëtenus.
Insuper historiam Plantarũ exanimat idem.
Et tractat accuratiùs,
Quàm multi ante ipsum fecêre priorib. annis:
Sic & labore maximo
Peoniam satagit ditare industrius artem.
Hanc curre felix semitam
BAVHINE, Auctores inter celebraberis olim
Totum per Orbem principes.

Scriptum anno
1596.

IACOBI CARGILLI

SCOTI.

Philos. & Med. D.

In excellentissimi BAVHINI Synopsin Anatomica[m] longè exactissimam, breuissimam, perspicuam,

Artis opus magna comprehendere plurima paucis,
Interea & tenebris inuoluisse nihil.
At maioris opus, tractantem obscura reapse,
Succincteq; loqui, perspicueq; loqui.
Ite intertexti phalerato emblemate libri,
Quiq; inopes rerum nil nisi verba datis.
Si comes ista mihi fuerit BAVHINA Synopsis,
Quam mihi firmavit saepe oculata fides:
Nil moror aurata verbosa volumina chartæ,
Nil moror artificii pegmata sculptra manu.

Scriptum anno
1579.

In

In perfectissimam Anatomie Institutionem,

Quam

Excellentiss. & celeberrimus Medicorum,

D. CASPARVS BAVHINVS

*Acad. Basil. Antecessor meritissi-
mus, publico bono quar-
tū edidit.*

D*IVORVM, haut hominum est, calig.
aperire recessus;*

Corporis humani dissoluisse struem.

Te Muse attonita, & diu miratur Apollo,

Intentaq; tuis rarum anadema comis.

*Ille ego qui vestras veneror BAVHINE Ca-
menas,*

Non potui tantum nō celebrasse animum.

Te duce nunc homines sumus, atq; arcana

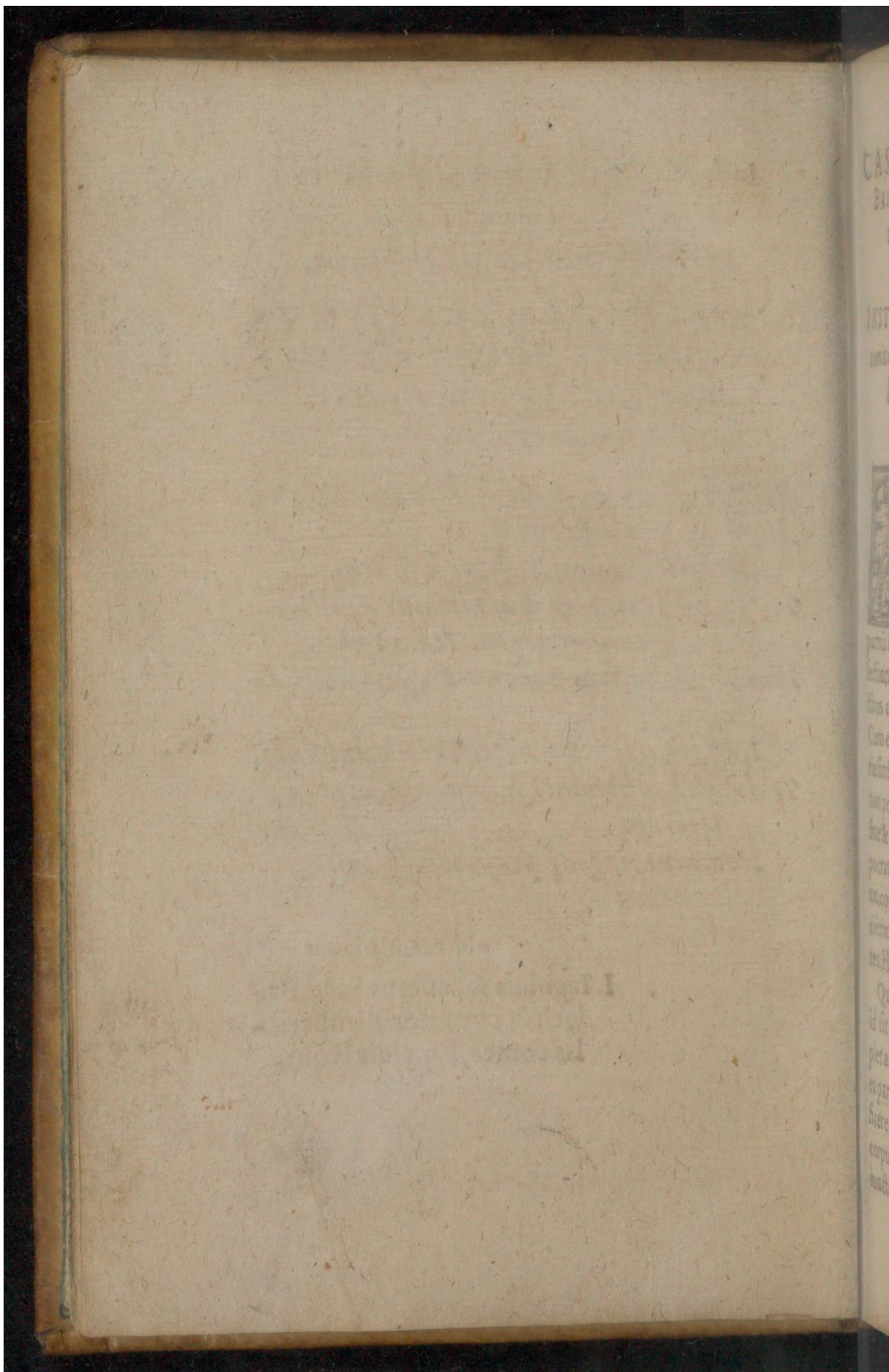
Deorum

Novimus, ingenij prasidio vsq; tui.

obseruantia igitur

**I. Iacobus Grasserus Sacri Pa-
latij & consistorij Imperia-
lis comes, Eq. ciuis Rom.**

1
CASPARI BAVHINI
BASIL. MEDICI ANA-
tomiei & Botanici
ordinar.

INSTITVTIONES ANA-
tomicae, corporis & virilis & mulie-
bris HISTORIA M pro-
ponentes.

NATOMH' est a vo- a Vide praludia no-
cabulum compositum ex tra Anatom. publ.
ἀνά τὴν τομήν, quasi dicas se- disput. an. 1601. pro-
ctionem repetitam. posita.

Est autem a Ars quæ
partiū humani corporis artificiosam dis-
sectionem docet, vt quæ sensu in his par-
tibus cognoscenda sunt, verè pateant.

Cum enim corporis nostri b actiones va b Arist. 2. hist. an. 1.
riæ sint, ex vna similiq̃ue parte constare & 2. part. 5.

non potuit: quare partes materia, forma,
fine & accidentibus differunt. At c Hip- c 6. Epidem. sect. 8.
pocrates totum cōstituentia triplicia di- tex. 19. τὰ ἰσχυρὰ,
xit, continentia, contenta & impetum fa ὁρμῶν, ἢ ἰσχυρὰ καὶ
ciētia: quæ Galenus d Solida, id est, par- σώματα: at Galen.
tes, Humores, & Spiritus nominauit. ἰσχυρὰ, ἐν ἰσχυρίᾳ
καὶ τὰ ἐν ὁρμῶν.

Quare pars definitur genericè, e quod d de tremor. 5. 1. diff.
id sit pars corporis, quod totum com- feb. an. introduct. 9.
plet atq; integrat. Specificè & propriè, f c 1. meth. med. 5.
ea pars est, quæ animata est, & opus per- f Arist. 7. metaph.
ficere potest. Quare Fernelio, g pars est 11. tex. 39. quid sit. pars.
g 2. Elem. 2. corpus toti cohærens, cōmuni vita con-
iunctum, & ad illius functionem, vsum.

A

2 INSTITVT. ANATOM.

h Hippoc. 1. de diat. tex. 21. de loc. in hom. tex. 1. Arist. 2. gener. an. 1.
i Ari. 2. de generat. an. 6.
k Hippoc. 1. de diat. tex. 21. & Gal. lib. an. omnes partes simul.
 que comparatum. Omnes *h* autem partes simul generantur, augentur, & discriminantur (licet maiores *i* natura priores appareant) sed non æquali *k* temporis spatio omnes simul perficiuntur & exoriantur, sed prout singulæ, & ignem & alimentum fuerint nactæ.

I Vide librum meum de partibus similari- bus ubi fusè hoc ostenditur.

m Hipp. de natura pueri femina 42. masculus 30. dieb. & 1. de diætâ quidam 43. diebus, quidam 4. mensibus cõformationem habent.

n Arist. 1. hist. 1. 2. par. 1.

o Gal. 8. plac. 4. Eibell. de anat. vino.

Auic. lib. 1. fen. 1. doc. 5. c. 1.

a Ari. 1. hist. 1. Gal. 8. meth. 6.

b de numero egit ex professo Galen. 1. nat. fac. 6.

c Gal. 1. Element.

Quare cum in venam vmbilicalẽ primo sanguis feratur, ratione subtegminis ex sanguine geniti, *l* primò absoluitur, sicque ratione substantiæ carnosæ, reliquarum partium dici potest origo. Absoluuntur *m* autem communiter quadraginta quinque diebus, siquidem

Sex in lacte dies: ter sunt in sanguine trini: Bis seni carnem: ter seni membra figurant.

Diuiduntur partes *n* in Simples seu Similares; & Compositas, seu Dissimilares.

DE PARTIBVS SIMILARIBVS.

Similares est, *a* quæ in similes sibi partes diuiditur: vt Caro in Carnes: decemque sunt numero *b*.

Os.	Cartilago.
Ligamentum.	Membrana.
Fibra.	Nervus.
Arteria.	Vena.
Caro.	Cutis.

Sunt autem duplices: vel reuera *c* tales, quæ simplicissimæ dicuntur, quia in partes alterius naturæ diuidi nequeunt: vel sensus iudicio, quæ vt ad se totus sibi similes

DE PARTIB. SIMILAR. 3

similes sunt, in partes tamen alterius naturæ diuidi possunt: vt sunt Venæ & Arterię, ex d Fibris & Membranis compositæ, quarum partes toti sunt similes.

d Gal. de ineq. in temp. 2. 10. meth. vlt.

Differunt inter se, vel ratione Materiæ, vel Formæ, vel Finis. Ratione Materiæ: Similarium materia duplex est, vniuersalis, seu remota, e Elemēta quatuor: & particularis, seu proxima f semen generitale, & sanguis maternus, quæ duo generationis nostræ principia sunt.

c Gal. de constitut. art. 7. com. 1. de natura humana.

f Gal. 2. nat. fac. 3. 1. de sem. 11. 1. sanit. tunc end. init.

Semen, in quo principium g materiae le paucissimum, effectiuum validissimū, cum opificis officio fungatur, à quo prima filamenta partium, tanquam stamina, constituuntur.

g 1. de sem. 4. & 5.

Arist. 2. gen. an. ossa scribit ex seminale excremento oriri.

h Sanguis, in quo materiale plurimū, efficiens verò imbecillum, à cuius affluxu subtegenen oritur. Hæcqu; duo similarium substantiam i triplicem constituunt, hoc Carnosum, illud Membranosum & Fibrosum: quorum ratione partes k aliæ Spermatice, aliæ Sanguineæ, aliæ ex utriusqu; l mistis, oriuntur.

h Omnes partes è sanguine menstruo. Gal. 2. nat. fac. 3. Arist. 3. part. 5.

i 10. metho. i vōdus, i vōdus xj σαρνώδus.

k 1. sem. 11. const. art. 6 art. med. 1.

l colligitur ex 1. temp. vlt. 3. method. 5.

Spermatice sunt, quæ ex semine factæ sunt, (cuius materia à toto m corpore, non virtute tantum, sed & mole deferatur) quæ si diffecentur, n vel nunquam, vel rarò regeneratur: nec verè vniri queunt, exceptis o tenellorum infantum ossibus, & minoribus venis, ob p materiæ inopiā, & facultatis effectricis, quæ post partium corporis cōformationem q so-

m Hipp. de aere, aquis & locis. Arist. 4. problem. 23.

n art. med. 39. Hipp. 6. aph. 19. 7. aphor. 23. Arist. 2. par. 9.

o 6. meth. 5. art. med. 39.

p 1. sem. 11. & 13. de const. art. 6.

q const. art. 16.

4 INSTITVT. ANATOM.

r art.med.39. 6. method.5.

pitur, defectum, sed r callo medio iunguntur; eiusmodi sunt: Os, Cartilago, Ligamentum, Membrana, Fibra, Nerus, Arteria, Vena.

s Arist.1. hist.1.2. par.5.

Et hæ sunt duplices: vel s duriores, vt, Os, Cartilago, Ligamentum: vel molliores, scil. Membrana, Fibra, Nerus, Arteria, Vena.

t com.1. de natura humana.

u 1. sem.11. const. art. 6. art. med.38.

Sanguineæ, t quæ ex sanguine factæ, quæ si rumpantur, u ob copiosam materiam, & facultatis generatricis robur, renascuntur: tales sunt, partes carnosæ.

x 3. meth.5. 1. temp. ult.

Mixtæ, quæ ex semine & sanguine probè mixtis fiunt, ex quibus x Cutis generatur. Cùm enim cutis, tam de partibus spermaticis, quàm sanguineis, iudicium ferre debuerit, meritò nō solum ex semine, sed etiam ex sanguine vtriusque mistis componi debuit: sin secus, de vtriusque iudicium ferre nequiuisset.

y 1. Elemen. 9. com. 1. nat. human. tex.14. 1. nat. facult. 3. 1. usque part.9. de const. art.7. z const. art.12.

Ratione verò Formæ, cum Forma duplex sit, vel quatenus est Ens naturale, cuiusque particulæ y temperamentum: vel quatenus Animatum, ipsa Anima, & sic cum similarium Forma ab Elementorum qualitatibus dependeat, tot erunt Similarium differentiarum, quot Qualitatum combinationes. Quare, ratione simplicium combinationum, differentia quadruplex: Prima & secunda, à qualitatibus actiuis, Caliditate, sic caro cordis calidissima: Frigiditate, sic pilus est frigidissimus: Tertia & quarta, à qualitatibus passi-

DE PARTIB. SIMILAR. 5

passiuis: Humiditate, sic partes quò molliores, eò humidiores: Siccitate, sic quanto ad tactum duriores, tantò sicciores sunt. Calidarum autem & frigidarum, *a* *2. temp.* Tactus solus iudex est: at humidarum & siccarum, cum Tactu & ipsa Ratio. Tactus autem instrumentum temperatum *b* *1. temp.* quoddam esse debuit, ad quod omnia mediocria conferantur, tale est Cutis, præcipuè manus hominis temperatissimi, maximè in digitorum apicibus, modo ab extrinsecus occurrentibus non sit immutata.

Ratione Finis, sic aliæ actionem habent *c*, aliæ non habent: quæ non habent primi sunt generis, vt Caro, Os, *c Gal. art. med. 5. tot. morb. tēp. 7. 2. Glauc. 2. 14. usq. part. 1.* quæ omni actione, seu regimine priuatæ sunt. Quæ actionem habent, vt Vena, Arteria, Nerus, secundi sunt generis, eò quod partes sint similes, & simul actionem habeant.

Ab Efficiente verò causa Similarium, quæ duplex est: *d* Vniuersalis, Cælum, *d Arist. 2. phys. tex. 26.* & Particularis, *e* Homo, nulla differentia dependet. *c Arist. 1. part. 1.*

At quia partes Similes non solùm generari debuere, sed etiam incrementum sumere, idcirco omnium partium similarium, alia est Materia ex qua generantur: alia ex qua incrementum sumunt, *f* Alimētum putà naturale, quod *f Ar. 2. gen. an. 4. 3. nat. facul. 16. 6. meth. 5.* vel Nutriens est, vel Augens. Nutriens *g* materia, alia *g* remota omnium simila.

6 INSTITVT. ANATOM.

rium, Sanguis: alia proxima, cuilibet peculiaris.

OS.

a 1. sem. 8. Ar. 2. gener. an. 6.

b Hipp. de carnib.

c Ari. 2. gen. an. 4.

d 3. natur. facul. 15. 6. meth. 5.

e Hippoc. de alim. Gal. 3. nat. fac. 15. 11. vsu part. 18. de inaequal. intemp. 2.

f Plato. Hippoc. de Carnib.

g Polyb. de nat. pueri.

h 2. gen. an. 4.

i 1. nat. fac. 6. γεννητικῆς καὶ ἀλλοιωτικῆς.

k Ar. 2. gen. an. 1.

l Fallopius de simil. partib.

m 16. vs. part. 2. 1. ad. anat. 2. libell. de ossib. Auic. cap. de Ossibus.

n Ar. 2. part. 2.

a 1. sem. 8.

Ossis Materia ex qua generatur, est a crassa & terrena seminis pars, b cum adiuncta pinguedine & humiditate: ex qua verò incrementum sumit, c alimentum naturale quod vel Nutriens est, vel Augens.

Nutritionis materia d remota, sanguis crassior & terrestrior: proxima, e ossium Medulla: quæ etiam auctiorem tribuit.

Efficiens est f Calor diuinus seu insitus, seu g Spiritus in semine, calor naturalis h Aristoteli, vel vt Galenus, i Facultas generatrix & alitrix οἰονομήτης dicta, quæ à calore dependet.

Forma vel est Essentialis, vel Accidental. Essentialis, est propria ossis k Anima: Medicis ipsa soliditas l in tota substantia sibi similis, eiusq; robur. Accidental, est ipsius figura.

Finis præcipuus & communis m, vt partibus sit fundamentum.

Est ergo Os, pars similis n solida ac sicca, ex semine terreno, pingui, à potentia oss. fica, calore diuino genita, vt partibus sit fundamentum.

CARTILAGO.

Cartilaginis Materia generatiua, est a terrestrior, mollior & viscidior seminis pars: ex qua verò nutritur

DE PARTIB. SIMILAR. 7

trititur & conseruatur, vel est remota, *b* *b* 3. fac. nat. 15. 6.
sanguis crassus & viscidus: vel coniu- *meth. 5.*
eta, & mucosum illud, quod ipsis circum- *c* 3. fac. nat. 15. 12. *Q*
funditur. *16. vsu part.*

Efficiens, facultas *d* *χορδοποιήσιν* in *d* 1. nat. fac. 6.
ipso ytero.

Forma, flexibilitas & lentor in tota
substantia.

Finis præcipuus & communis, *e* par- *e* 12. vsu part. 15. 16.
tes motui destinatas, custodire. *vsu part. 2.*

Est ergo Cartilago, pars *f* similis so- *f* *Ar. 1. hist. 1. Gal.*
lida *g*, osse *h* mollior, flexilis, sensus *i* ex- *7. de vsu part. 3.*
pers, ex semine terreno, partim pingui, *g* *Arist. 1. hist. 1.*
partim viscido, à potentia cartilaginis *h* 7. vs. part. 3. *Q* 12.
genita, ut partes motui destinatas cu- *vs. part.*
stodiat. *i* 16. vs. part. 2.

LIGAMENTVM.

Ligamentum seu vinculum, impro-
priè denotat *a* quicquid in corpo- *a* 1. motu musculo-
re alterū alteri colligat: at propria *rum 1.*
significatio, ex ipsius natura colligitur,

Materia ex quâ, est seminis pars *b* len- *b* 1. sem. 10.
ta, tenax, quam calor in ossis generatio-
ne extrahit. Materia alimentalis proxi-
ma, humor *c* lentus, mediis fibrarum spa- *c* 3. nat. facul. 12.
tiis inspersus.

Efficiens, facultas *d* *συνδεσμοποιήσιν*. *d* 1. nat. facul. 6.
c 12. vs. part. 2.

Forma, est soliditas & durities pro-
pria, carne *e* durior, cartilagine mollior. *f* 1. plac. 9. 1. ad. anat.
10. 1. motu musc. 1.

Finis, corporis *f* partes sibi mutuò
colligare. *16. vs. part. 2.*
g 1. Elemen. 8. 1. diff.
morb. 3. 1. nat. facul.

Est ergo Ligamentum pars *g* simila-
ris, *h* solida, dura, ex semine lento, tena- *h* 12. vs. part. 2.

8 INSTITVT. ANATOM.

ci, à propria vi ligamentifica genita, vt partes inter se colliget.

MEMBRANA.

a 4. vs. part. 9.

b vt Gal. 7. ad anat.

2. 4. vs. part. 9.

c 7. adm. anat. 2.

d 6. adm. anat. xi.

e quo significato vsus
Ar. 3. hist. Aphro-
dis. 1. prob.

f 2. temp. 2. 1. sem. 10.

g Hipp. de carnib.

Gal. 2. temp. 2.

h 3. fac. nat. 15.

i ad imitationem

Galen. 1. nat. fac. 6.

k 2. loc. aff. 7.

l 6. ad. anat. 7. &

7. eiusdem 2.

m Arist. 3. hist. 2.

Gal. 2. Elem. 1. 1. nat.

fac. 6. de inaqu. in-

temp. 2. 8. plac. 4. diff.

morb. 3. & 1. meth. 6.

n ex 2. loc. aff.

a 3. sem. 10. 2. temp. 3.

10. meth. ult.

b 2. temp. 3. 1. sem. 10.

c 1. sem. 10. 2. temp. 3.

1. fract. 12.

Membranas communiter a vete-
res *ύμενας, χιλώνας η μινύγας* vo-
cârunt. Anatomici Membranæ

& Tunicæ nomine b indifferenter vtun-
tur. *Υμενας* vocant genericè, propriè ta-
men dicuntur c de ea, quæ partem ex-
trinsecus ambit, vt sunt Peritonæum &
Pleura; *χιλώνος* vox propriè de corpori-
bus d vasorum, vt Venæ: sic *Μινύξ* e pe-
culiariter de duabus cerebri membra-
nis, dicitur.

Materia ex qua fiunt, f semen est g
lentum seu viscidum. Materia alimenta-
lis proxima, humor h lentus, qui iis in-
spersus conspicitur.

Efficiens, facultas est i *ύμενοποιήσις*.

Forma, superficiei k æqualitas.

Finis, partes l vestiendo custodire.

Est autem Membrana, pars m simila-
ris n lata & planâ, ex semine viscido &
aquofo, à facultate propria membranifi-
ca genita, vt partes vestiendo custodiat.

FIBRA.

Fibræ (quas villos, stamina, filamēta
nominant) propria in significatio-
ne, sunt ex a genere substantiæ simi-
larium, & quidem duplices: vel quæ in
visceribus b, venis & arteriis reperiūtur,
& propria est fibrarum species: vel quæ c
Musculorum fibras & tendines consti-
tuunt.

Materia

DE PARTIB. SIMILAR, 9

Materia generatiua, semen est, & quidem vel mediata, vel immediata. Immediata *d*, earum fibrarum, quæ in visceribus reperiuntur. Mediata, earum quæ Musculorum fibras constituunt: harum enim immediata *e* materia est vel Nervus, vel Ligamentum. Materia alimentalis proxima, *f* humor lentus, qui iis inspersus visitur.

Efficiens, facultas est *g* *ἰνοποιήσις*.

Forma, subtilitas propria telis *h* araneorum similis.

Finis, vt carnis omne genus *i* custodiant.

Est ergo Fibra, pars *k* similis subtilis, ex semine, à facultate propria fibrifica genita, vt carnem custodiat, *l* motumq; adiuuet.

NERVVS.

Neruus improprie de *a* Ligamento, & *b* Tendine, proprie de *c* organis sensum & motum deferentibus, dicitur.

Materia generatiua, est seminis *d* pars glutinosa & frigida, quæ neruorū principium primum est, ipsis esse dans: alterum principium est Cerebri medullā ipsis virtutem tribuens, hocque principium *e* est Dispensationis, illud verò Originis.

Materia alimentalis proxima est *f* humor lentus, mediis neruorum spatiis inspersus, quem ex sanguine venarum traxerunt.

d i. sem. 10.

e 2. temp. 3.

f 3. fac. nat. 15.

g ad imit. Gal. 1. fac. nat. 6.

h 1. sem. 10. 10. meth. vlt.

i 1. de fract. 12. 1. sem. 10.

k 1. Elem. 8. 10. meth. vlt. Arist. 3. hist. 2.

l 3. fac. nat. 8. 8. adm. anat. 5.

a 1. plac. 9. libello de ossib.

b 3. fac. alim. 4. vs. par. 17. 6. meth. 4. 2. loc. aff. 2.

c Hipp. Gal. 1. plac. 9. 1. motu muscul. 1.

d Hippoc. de carn. Gal. 1. sem. 5. Arist. 3. hist. 5.

e Hec distinctio est Gal. de fetus form. 4. 7. plac. 3.

f 3. fac. nat. 15. Arist. de Spirit. 4. mucum dicit illis adherentem.

10 INSTITVT. ANATOM.

E 3. fac. nat. 6.

h 7. placit. 3.

i 1. plac. 9. 3. fac. nat. ult.

k de dissect. neru. 1.

7. plac. 3. 5. vs. par. 9. 7.

eiusd. 14. 16. eiusd. 3.

l 1. elem. 8. 2. elem. 1.

o 1. nat. fac. 6. 3. plac.

4. diff. morb. 3. 12. vs.

part. 2. Arist. 1. hist.

2. 2. part. 2.

a Hipp. de corde.

Arist. 1. hist. 16. 2. e-

iusd. 15. 3. par. 3. de re-

spir. 11. **c** 1. probl. 22

b 7. ad. anat. 1. **c** 7.

comp. secund. lo. 1.

c de Corde.

d 7. plac. 9. Hipp. 6.

Epid. de Carn. Plato.

e 3. hist. 4. 1. eiusd. 16. 7.

eiusd. 4. de respir. 15.

f Auicen. lib. 1. fen.

2. doc. 5. sum. 4. cap. 1.

Auer. 1. col. 5.

g 1. sem. 5. **c** 11.

h Hipp. de Carn.

i de form. fet. 4.

k 3. fac. nat. 15.

l vi Gal. 1. fac. nat. 6.

Efficiens, est facultas *g* *νοσποποιήτις*.

Forma, est virtus quam ab altero principio susceperet, ad quam compositio referri debet, quæ triplex *h* est: Medullaris, *i* fibrosa, & membranosa, quare sensus iudicio similes sunt, quemadmodum & Venæ & Arteriæ.

Finis, facultatem *k* animalem sensitivam & motivam à Cerebro acceptam, partibus distribuere.

Est autem Nervus, pars *l* similis, ex semine glutinoso frigido, à facultate propria nervifica genita, ad animalis facultatis distributionem.

ARTERIA.

Arteria veteribus dicebatur de Fistula, *a* ex ore in pulmones descendente, aërem inspiratum deferente, quam arteriam asperam *b* ab inæquali substantia appellamus. Propriè verò dicitur de eo vase, quod vitale spiritum & sanguinem continet, quod arteriam parvam, Hippocrates *c*: vetustissimi *d* venam: Aristoteles, *e* venam minorem, & venam Aortam: Arabes *f* venam pulsatilem vocauerunt.

Materia generatiua, *g* semen est *h* glutinosum, & magis frigidum, hocque est principium *i* Originis, quod ipsis esse dedit. Materia alimentalis, *k* sanguis, qui in ipsas tunicas attrahitur.

Efficiens, vis *l* propria Arterias generans, quæ *αἰσθητικὴ* dici potest.

Forma,

DE PARTIB. SIMILAR. II

Forma, est Arteriarum facultas & virtus, quam ab altero principio Dispensationis, corde *m* nimirum, à quo communiter oriri dicuntur, suscipiunt. Ad hanc & compositio referri potest, quæ *n* triplex, carnosæ, *o* membranosa, & *p* fibrosa, ita vt dicere liceat, ratione substantiæ membranosa & fibrosa, ex semine: ratione carnosæ, ex sanguine oriri.

Finis, Facultatem *q* vitalem, & sanguinem spirituosum cum calore ad partes corporis deferre, & motu perpetuo à putredine conseruare.

Est ergo Arteria, pars *r* similis, ex semine glutinoso & frigido, à facultate propria arterifica genita, ad facultatis vitalis distributionem.

VENA.

VEnæ vox, & Venis & Arteriis communis: Veteres enim *a* Arteriam vocabant Venam pulsatilem. Venam verò propriè dictam, Venam *b* non pulsatilem, quæ Aristoteli *c* Vena maior.

Materia generatiua, *d* semen est *e* glutinosum & frigidum, quod ipsis primum principium Originis, & ipsum esse dedit. Materia alimentalis est *f* sanguis.

Efficiens, *g* vis propria *φλεβοποιήσις*.

Forma, Facultas & virtus quam à principio *b* Dispensationis, Hepate *i* nimirum, à quo oriri dicuntur, susceperunt: sed & compositio ipsarum, vt & Arteriarum, triplex est.

m Hipp. de Cord. de Carn. Plat. Arist. 3. hist. 4. Gal. 1. vs. par. 16. 6. eiusd. 22. 16. 8. insd. 2. 1. plac. 7. 6. eiusd. 6. de dissect. ven. & art. 1. an sang. in art. 2.

n 10. meth. vlt. o de inæq. intemp. 2. 6. vs. part. 11. 7. adm. anat. 5. p inæqual. intemp. 2. q 8. plac. 8. r 2. elem. 1. differ. morb. 3. inæq. intemp. 2.

a Hipp. 2. epidem. Gal. 6. plac. 9. b 7. comp. sec. loc. 1. c Ar. 7. hist. 4. et 16. d 1. sem. 5. & 11. de form. fæt. 4. e Hipp. de Carn.

f 3. fac. nat. 15. g ad imit. Gal. 1. fac. nat. 6. h form. fæt. 4. i Hippoc. de alim. Gal. 4. vs. part. 12. 6. eiusd. 2. 6. plac. 3.

12 INSTITVT. ANATOM.

Finis, facultatem *k* naturalem cum *l* sanguine ad totum corpus deferre.

Est autem Vena, pars *m* similis ex semine glutinoso, & frigido, à facultate propria venifica genita, ad sanguinis distributionem.

CUTIS.

Cutis Materia ex qua, *a* sanguis est cum semine probè mixtus. Materia alimentalis, ex vtroque mixta.

Efficiens, est facultas *b* propria cutim producens, *αεμοποιητική*.

Forma, est ipsius Temperamentum.

Finis, vt corporis totius *c* tegumentum sit.

Est autem Cutis pars *d* similis ex sanguine cum semine mixto, à facultate propria genita, ad omnium partium custodiam.

CARO.

Caro tribus modis dicitur, vno propriè, duobus impropriè. Propriè, de *a* carne Musculorum dicitur: Alterum *b* genus huic finitimum, fibris omnibus Cordis, ventriculi, œsophagi, intestinorum, vesicæ vtriusque ac vteri, circumnascitur. Tertium genus, est propria cuiusque visceris substantia, quam cum Erasistrato *c* *παρέγχυμα* affusionem, vocamus, quia sanguis è venis effusus circa vasa omnia concrevit: quemadmodum enim sine venis *d* parenchymata esse nequeunt, sic Venarum etiam

k art. med. 9.

l Aristot. 3. par. 4.

Gal. 1. vs. par. 16. diff. morb. 7.

m Arist. 3. hist. 2.

2. part. 2. Gal. differ.

morb. 3.

a 1. temp. vit. 3. meth. 5.

b ad imit. Galen. 1. nat. fac. 6.

c de causis morb. 6.

d de ineq. int. 2. Arist. 1. hist. 1.

a 7. adm. anat. com.

6. in 6. epid. 10. meth.

vit. 11. simpl. 1. 2. tēp. 3.

b 1. nat. fac. 6.

c 10. meth. vit.

d Arist. 3. hist. 13.

DE PARTIB. SIMILAR. 13
etiam gratia creata sunt. Talis est Cere-
bri, pulmonum, hepatis, lienis, renum: &
hæc Caro, cuiusq; actionis ipsius visce-
ris causa est, si non sine qua non, at sal-
tem adiuuans.

Materia ex qua generatur, e sanguis c 2. meth. 5.
est mediocriter siccatus. Materia alimen-
talis etiam sanguis est, unde & carnis ab-
undantia ex sanguinis copia nascitur.

f Arist. 1. hist. 16.
Efficiens, est propria facultas carnem
generans, quæ & deperditam regignit.

Forma, est ipsius Temperamentum.

Finis, esse instar propugnaculi & teg-
minis, g aduersus æstû & frigus: at pro- g Plato in Timæo.
pria carnis, fibris quibus circumiicitur Gal. 1. 7. part. 13.
robur addere: vt Viscerum, vasa firmare,
& spatia inania opplere.

Est autem Caro, pars h similis ex h 1. elem. 8. 2. elem. 1.
sanguine, à facultate propriâ genita, ad de inæq. intemp. 2. 1.
fibrarum, quibus circumiicitur, robur. nat fac. 6. Arist. 1.
hist. 1. 2. part. 2.

DE PARTIBVS DISSIMILARIBVS.

Dissimilares a sunt, quæ aptæ sunt a de differ. morb. 4.
b in partes dissimiles, nō in simi- Ar. 1. hist. 1.
les secari: vt Manus non in Ma- b 1. hist. 1.
nus secatur: & quemadmodū partes Si-
milares, partes dicebantur: sic Dissimi-
lares, Philosopho membra dicuntur. Ha-
rum aliæ minus, aliæ magis sunt compo-
sitæ, vel instrumenta magis vel minus
composita. Differentiæ enim quatuor
c sunt. c de diff. morb. 4.

Prima Instrumēta, ex similaribus coa-

14 INSTITVT. ANATOM.

lescentibus vnus gratia constituuntur:
vt Musculus, vena, arteria. Secunda, ex
his componuntur, vt Digitus. Tertia, ex
secundis fiunt, vt Pes, Manus. Quarta,
ex tertiis, vt totum Brachium, totū Crus.

Instrumentariae namq; partes dicun-
tur etiam *d* dissimilares, & *e* Instrumen-
ta: verū non omnia instrumenta *f* par-
tis Dissimilares nomen merentur. In-
strumentum enim, est *g* quælibet ani-
malis pars, quæ perfectam actionem e-
dere potest: vt *h* Animæ, ipsum corpus;
visionis, oculus: apprehensionis, manus
est *i* instrumentum: quæ non solum in-
strumenta sunt, sed & instrumentales par-
tes, quod ex pluribus similaribus sint
compositæ. Verū Nervi, instrumenta
sunt, quoniam actio *k* aliqua illis com-
missa est, vt distributio *l* sensus & motus
per totum corpus, non tamē instrumen-
tariae sunt partes, quia ex diuersis simila-
ribus compositæ non sunt. Sic venæ &
Arteriae sunt instrumenta, non autem
instrumentariae partes.

In vnoquoque verò organo quatuor
sunt partium genera: Primum genus ea-
rum, per quas actio fit: vt ChrySTALLINUS
humor, in oculo. Secundum, sine qui-
bus non fit actio, qualis est Nervus opti-
cus & reliqui oculi humores. Tertium,
per quas melius actio fit, vt Tunicae &
Musculi oculorum. Quartum, per quas
actio conseruatur, palpebrae, oculorum
orbitae.

Iam

d Arist. 1. hist. 1. 2.
part. 1. Gal. diff. 1.
morb. 4.

e 1. elem. 9.

f 8. vs. part. 7. & 8.

g 1. meth. 6.

h 1. vs. part. 2.

i 1. vs. part. 8. 9. 10.

16.

k 4. vs. part. 14.

l de diff. morb. 4.

DE INFIMO VENTRE. 15

Iam verò partes tam Similares quàm Dissimilares, ratione finis, seu vsus, diuiduntur in *m* Principes, & non Principes. Principes quæ vniuersum corpus regunt, quibus mutatis, totius quoque constitutio mutatur: quarum aliæ conferunt Indiuiduo, Cerebrum, Cor, & Hepar; inter quas ratione necessitatis, Cor, at ratione dignitatis, Cerebrum præferendum. Aliæ Speciei, ut Testes. Non Principes, quod licet mutantur, non tamen totum mutetur: quæ vel à Principibus oriuntur, vel non oriuntur. Quæ oriuntur à principio, *n* non Originis, sed Dispensationis, Ministrantes dicuntur, quod vsum præbeant, vel toti corpori, sic à Cerebri medulla, Nerui: à Corde, Arteriæ: ab Hepate, Venæ. Vel Principibus solis, ut Auriculæ cordis, Cordi: Venæ mesaraicæ, Hepati: Vasa seminaria, Testibus. Vel vni parti tantum, vt Arteria venosa, Pulmonibus.

Quæ non oriuntur, aliæ ad indiuidui conseruationem necessariæ, aliæ nõ necessariæ sunt: necessariæ sunt, Cerebro, organa sensuum: Cordi, pulmo: Hepati, ventriculus, lien, renes, vesica: Ventriculo, intestina. Non necessariæ, aliæ facultatem habent, aliæ non, quæ habent, vel solum insitam, & se ipsas tantum gubernant: vt Os, cartilago, ligamentum, membrana, pinguedo, glândulæ, caro simplex, Aliæ facultatem habent insitam & in-

*m art. medic. s. simili-
lis habetur lib. de totius
morbi tempor. 7.
& 2. ad Glaucon. 2.
Sic 14. vs. par. 1. tri-
plices, aliæ ad viuendum
necessariæ, ut Cerebrum
Cor & Hepar: quædam ad viuendum
commodius, vt Oculi, nares, au-
res, manus: quædam
ad generis instauracionem,
ut pudenda, testes, matrices.
n de sect. form. 4.*

16 INSTITVT. ANATOM.

fluentem simul: vt Caro non simplex;
Musculus. Aliæ facultatem nullam ha-
bere creduntur, vt Pili, Ungues, cum ta-
men o viuant, & nutriantur.

o 2. adm. anat.

Plura qui volet, librum nostrū quem
de Similaribus scripsimus, consulat.

PARTES CONSTITVEN-

tes infimum Ventrem.

a Hippoc. 1. de diet.
Gal. de inacqu. int. 1.
b 7. vs. part. 21. at
Aegineta lib. 1. cap.
100. secutus Dioclem,
in caput, thoracem,
ventrem & vesicam
distraxit. Aristot. 1.
hist. 7. Russ. lib. 1. c. 3.
Oribasius 25. coll. 1. in
caput, collum, thora-
cem, manus & crura
diuiter.
c 5. ad. anat. 6.

COrpus humanum diuiditur in a
Ventre seu Principia b quæ ani-
mal ipsum administrant, & Artus.

Venter alius inferior, Naturalium: alius medius, Vitalium: alius supremus, partium Animalium domicilium. Artus verò, in Manus, & Pedes diuiduntur.

A Ventre inferiore exordiemur, cum c in sectione id fieri soleat, ne dum Ven- tris alterius partes inquirimus, cadauer propter excrementa in intestinis conten- ta, foetere & putrescere incipiat, sicq; re- liquarum sectio impediatur.

d Aristot. 1. hist. 13.
propriè γαστήρ: im-
propriè, ἐνὶ γαστρίῳ:
poetis Νδύς Lat.
venter & alius: Cel-
so imus venter: vul-
go, abdomen.
e 7. vs. part. 21. Ar.
2. par. 9. 4. part. 10.

Venter d inferior, est totum id quod cartilagine ensiformi, vtrique costis, & pubis ossibus circumscribitur. Qui in- ferior, quò ciborum excrementa grauia recipiat, & faciliùs extrudat: qui ante- rius totus e carneus, quò ob alimenta assumenda, & foetus gestationem, dilata- ri possit.

f com. 2. aph. 35.

Diuiditur in partem anteriore & po- steriore: anterior epigastrium, f Arabi- bus Mirach, quam in partem superiore, seu Hypochondria: mediam, seu regio- nem

DE INFIMO VENTRE. 17

nem umbilici: & inferiorem, seu Hypogastrium *g*, vel partes ad pubem attinentes, subdividimus. At pars posterior in *g non nullis parum venter.* superiorem, quæ lumbos, & inferiorem, quæ nates constituit, subdividitur.

Constituunt autem hunc ventrē, partes duplices, continentes seu inuestientes, & contentæ.

Continentes, communes & propriæ: Communes, *h* cuticula, cutis, pinguedo, cum sua membrana, panniculus carnosus & muscutorum tunica.

Propriæ, sunt musculi decem, & peritonæum.

CUTICULA. 4

Cuticula, cutis efflorescentia *b* est, in ipsius generatione producta, in qua dum semini sanguis probe miscetur, vapor humidus sanguinis efflorescens, à calore intrinseco protrusus & aëris frigiditate *c* condensatus, in cuticulam vertitur, quo modo pulti cuticula ex vaporibus eleuatis supernascitur. Tenuissima est, sensus *d* expers, facillimè deperditur, facileque regeneratur. Cuti supernascitur, unde *e* *πιδεξις* dicitur, ut eius exquisitum sensum attemperando, fiat sensus *e* tactus medium: dein, ut vaporum capillariū oscula regat, siquidem hac auulsa, ex osculis sanguis effluat: tum vt cutim tueatur, læuemq; reddat.

B

h propriè abdominis nomine exprimitur, vide *s. us. part. 14. sic 6. meth. cutim* & musculosam partem infimi ventris, epigastrii nominat.

a cutis superficies Galen. cuticula summa, Celso.

b 3. meth. *s. alijs ex finibus vasor. capillarium: alijs ex excrementis cutis, ex 3. histor. 11.*

c Hipp. de carnib.

d 3. & 14. meth.

e Arist. 2. de anima text. 114, ait omnia quæ sentimus per medium sentimus: & a libi, nulla fit sensatio per immediatum contactum sensibilis & sensorij.

18 INSTITVT. ANATOM.
CVTIS.

a Hipp. de arte d'gdu
vocat.

b Hipp. de nat. oss.

c 2. us. par. 6.

d 1. temp. vlt. 3. me-
th. 5.

e Hipp. lib. de succis.

f 16. us. par. 2. & 3.

ad. an. 2. at Arist. 3.
hist. an. 11. sensu care-
re scribit.

g 11. us. part. 15.

h 2. us. part. 6.

i vide Ar. 3. hist. 1.

& 5. gen. an. 36

k Ar. 3. hist. 11.

l sic vocavit Gal. 1.

sem. 5. 1. meth. 6. 2. us.

part. 19. 4. eiusd. 12.

m 16. us. part. 2.

CVtis, Græcis δέπαρ a ἀπό τῆς δέγε-
σαι, eo quod excoriari possit: alijs
δέμα b, quasi δέμα vinculū, cor-
pus colligans dicitur. Hæc totum cor-
pus c ambit, ex sanguine d cum semine
probè mixtis gignitur, e & pro ratione
humorū coloratur: crassa est, mollis, sen-
suque f prædita, vt tactus sit Instrumen-
tum: quæ ab aliis partibus facîle separari
potest, g ab aliis difficîle, aut vix, vt in
plâtis pedum. volis manuum, cute fron-
tis, & totius ferè faciei, propter h tendi-
nes & musculos insertos: porosa, i quo
concoctionis terciæ excrementa repur-
gari possint: continua, nisi k vbi meati-
bus naturalib. datur exitus, Oculis, auri-
bus, naribus, ori, papillis mammarū, vir-
gæ, podici: in mulieribus, vtero: & in fœ-
tu umbilico, & in vnguibus. Quæ, vt nu-
triat, viuat, & sentiat, organa l cōmu-
nia recepit: Venas quidem cutaneas sex,
duas à iugularibus, per caput & collum:
duas ab Axillaribus, per brachia, thora-
cem, & dorsum: duas ab Inguinibus, per
pedes, lumborum regionem & infimum
ventrem disseminatas, quarum dextræ
cum sinistris, inferiores cum superiori-
bus iunguntur. Arterias verò, ab Ingui-
nibus. Nervos, non quidem proprios &
definitos, m sed ex partibus subiectis fi-
bras productas, quæ inæqualiter disse-
minantur: duo tamen insignes circa pa-
pillas,

DE INFIMO VENTRE. 19

pillas, unde earum exquisitus sensus, conspicuntur.

Finis, ut corporis commune esse tegumentum, & vestis instar o à calore, nimioque frigore defendere, & caloris nimium effluxum cohibere.

PINGVEDO.

Pinguedo quæ inter a cutim & panniculum carnosum sternitur, ex tenuiore, oleosa b exquisitè c elaborata sanguinis portione, è venis tenuioribus d exudante, à calore e moderato & membranarum, à quibus album colorem contrahit, f densitate, coalescit: quâ membranam nerueam, tenuissimâ, densissimam tamen, sub cute videmus vniuersum corpus ambire, quò circa ipsam pinguedo cumuletur.

Hâc ut non omnes ætates, ita nec partes omnes, ut ligamenta, penis & scrotum, quibus inutilis esse poterat, donantur: estque in iis partibus, quæ valentiùs g moueri debent, durior: aliis verò quibus innitimur, mollior.

Differt autem ab Adipe, h quod celeriter i calore liquecat, nec facile rursus concrecat. Adeps k verò non facile liquecit, sed celerrimè conglaciatur, & pinguedine durior est.

Vfus, partes tueri, potissimum vasis quæ ad cutim feruntur, substerni: calorem l natium fouere, & in inediis in alimentum conuerti.

n 14. meth. med. 2.

3. adm. anat. 1. de caus. morb. 6.

o Hipp. de Carn.

Gal. 8. vs. part. 1.

3. alim.

a πικρὸν. Ar. 2. gen.

an. 4. sub. cute.

b 2. temp. 3. & 6. vs.

part. 2.

c Ar. 3. hist. 19. 3. p.

1. gen. an. 18. & 19.

d 16. vs. part. 2.

e 4. part. 2.

f Arist. à calore. 3.

hist. & 2. par. 5. & 3.

par. 9. Gal. 1. temp.

ult & 2. temp. 3. à frigiditate, sed Gal. calorem

debilem intelligit.

debilem intelligit.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

g 13. vs. part.

20 INSTITVT. ANATOM.
MEMBRANA SIVE PAN-
NICVLVS CARNOSVS.

a Auicē. 3. Can.
Gal. ὕψιόν membra-
na 3. ad. an. 2. & 5.
ad. an. 7. dicitur etiā
ὕψιόν σαρκοειδὲς: a-
lijs membrana gene-
ralis corporis: quam,
Curtius noluit Gale-
num ignorasse, cum
vocet l. c. membranā
cuti continuam, cuius
& 6. meth. 4. memi-
nit.
b 1. & 3. ad anat. 2.
c 3. ad. anat. 2.

d sic Elephas, cutis
corrugatione muscas
interficat: & equus,
minus exercitatum
equitem deiecit.
e 3. ad. anat. 2.
f Arist. 3. hist. 11.
ubicunq; cutis per se
ac sine carne est, vul-
nerata non coit.
a 7. ad anat. 2. At
differentiam inter
membranā ὕψιόν &
tunicam χιτώνα 6.
ad. anat. 11. & loc.
cit. item 4. vs. part. 9.
explicat.
b nonnullis à perio-
stio.

Panniculus *a* carnosus, seu Muscu-
lus *b* membraneus, membrana est,
ex semine pronata, cuti & pingue-
dini subiecta, corpus vniuersum ambi-
ens: quæ cuti, mediantibus vasis; mem-
branæ verò subiectæ, per fibras *c* tenuio-
res, hæret.

Oritur circa dorsum, membranæ in-
star, & ad axillas progrediens, carnosior
redditur, ac in modò natis, carnem: in
adultis verò, ob continuam exsiccatio-
nem, membranam refert, inq; homine,
exceptâ fronte, immobilis: cuius cuti fi-
bris carnosus, vt & musculo lato, ita con-
nectitur, vt ab iis vix separari possit: in
brutis verò, huius interuētu, cutis mobi-
lis *d* redditur. At parte qua Musculos
tangit, lubrica, ne Musculorum motum
impediat.

Cuius vsus, ne pinguedo à continuo
Musculorum motu lique scat, impedire:
vtq; vasa ad Cutim abeuntia *e* fulciat, &
cutis læsa *f* rectius consolidari possit.

MEMBRANA MUSCVLO-
RVM PROPRIA.

Membrana Musculorū *a* propria,
aliarum mēbranarum instar te-
nuis & neruosa, à fibris *b* neruo-
sis Musculorū orta, tenuissimis filamen-
tis, ipsis musculis, vt eos inuestiat, & à se
inuicem separet, annectitur.

P A R.

DE INFIMO VENTRE, 21 PARTES CONTINENTES

propriæ.

DE MUSCULIS IN GENERE.

Musculus *a* pars est corporis organica, motus volūtarij, vel potius eius qui secundum impetum fit *b* instrumentum. Ex *c* fibris spermaticis, quæ fundamenta sunt omnium corporis partium, carne, venis, arteriis, *d* nervis, tēdinibus, & membrana propria conflatur. Fibris namq; spermaticis, quæ vnius generis *e* sunt, caro ad Musculi molem & robur circumfunditur: Venæ, alimentum aduehunt: Arteriæ, calorem insitum custodiunt: Nerui, ipsis sensum largiuntur (quia nulla caro *f* ex se ipsa sensum habet) & maximè motum; à Cerebro *g* namq; per Nervos, Musculis motus est. Tendines, (qui ex *h* tenuissimis tum Nervorum, tum ligamentorum fibris componuntur) in quem *i* omnes desinunt, ad robur conferunt, quo parti inserti eam mouentes, non rumpantur, siquæ Musculus primum sit motus volūtarij instrumentum. Membrana circumiicitur, ut Musculum ambiendo ab alio distinguat, sensumq; tactus præbeat.

Ex his conflatus, in partes tres dissimilares diuidi solet: Principium, quod *k* caput musculi dicitur, & in aliis carnosum, in aliis neruosum, in aliis membranosum, in quod maxima ex parte Nervus inseritur. Medium, circa partem tu-

B 3

a *μῦς* Hipp. lib. de arte, & Galen. vel quod aliqui formam murem excoriatum imitentur: vel quod pisci qui musculus vocatur, similes sint. Latini Lacertus, à similitudine lacertæ.

b 1. de mot. musculi.

2. vs. part. 11. 10.

vs. part. 9.

c art. med. 5. 6. vs.

part. 8. 10. vs. part. 9.

5. ad. an. 4.

d 1. vs. part. 8.

e 6. vs. part. 8.

f 1. vs. part. 8.

g 1. mot. musculi.

h 11. vs. part. 5. quare partes similes non sunt.

i 1. plac. 9. 6. meth. 4.

1. vs. part. 17. 12. eius. 3.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

1. motu musculi.

22 INSTITVT. ANATOM.

mentem, quod ventrem seu corpus no-
minant: & Finem, qui cauda & *ἀπὸ τοῦ
ἑσῶς* dicitur, estq; Tendo, qui in partem
mouēdam, modò teres, modò latus, mo-
dò longus inferitur.

Omnis verò Musculi actio duplex:
Primaria, est ipsius *m* versus suum prin-
cipium contractio, & oppositi *n* muscu-
li relaxatio. Secundaria, est illius relaxa-
tio, & oppositi musculi contractio, (quæ
duæ actiones in musculis manus & pe-
dis maximè conspiciuntur) singuli nam-
que musculi, singulos *o* habent & sim-
plices motus. Variant autem musculi ra-
tione quantitatis, qualitatis, ortus & im-
plantationis, vt alibi ostensuri sumus.

DE MUSCULIS DECEM ABDOMINIS.

ABdominis *a* musculi communi-
ter vtrinque quinque *b*: Obliquè
descendentes, & ascendentes di-
cti, vel potius Externi & Interni: Pyra-
midales: Recti & Transuersi, à fibrarum
ductu denominati.

Obliquè descendentes seu Externi,
ab Ilij ossis summitate, carnosì, à pubis
osse, neruosi, & à Membrana è vertebra-
rum lumborum ligamentis enata, mem-
branosi prodeuntēs sursum abeunt, par-
timq; carnosì, septem costis inferioribus
antequam in cartilagine desinant, quo
firmius innitantur, adnascuntur, & Ser-
rato maiori pectinatim inferuntur: par-
tim

l 1. mot. musc. 1. & 3.
2 v. par. 16. 5. eiusd.
24 5. ad. an. 7. 6. me-
th 4. diff. musc. 26.
quasi enervatio.

m 10. v. part. 9. 11.
eiusd. 4.
n 1. mot. musc. 5. 11.
v. part. 8.

o 6. v. part. 8. 11. v.
part. 9. 12. eiusd. 8.

a 5. v. part. 14. & 15.
ipsorum historiam
(& de diff. musc. 26.)
proponit: & cur octo
debuerint esse, ex fi-
brarum positione o-
stendit: at 5. ad. anat.
6. & 7. administra-
tionem duplicem do-
cet: & eorundem ve-
rum situm exponit.
quemadm. & 6. me-
th. 4. De his quoque
egit 5. loc. aff. 6. mo-
dum explorandi ab-
dominis tumores ape-
riens.
b pleriq; Anat. v-
trinq; quatuor sta-
tuunt. Gal. 5. ad. an.
7. secuti.

DE INFIMO VENTRE. 23

tim membranosi, in abdominis medium ad lineam candidam, feruntur: hæc extendinibus musculorum constituitur, candida *c* est, quia carnis experts, estque supra umbilicum latior, infra verò angustior & à mucronata cartilagine ad pubis ossium commissuram procedit.

Obliquè *d* ascendentes seu interni, quod fibris suis obliquis sursum spectet, & illos in speciem *X* litteræ *e* Græcæ suis fibris interfecent, ab Ilij *f* ossis appendice carnosi, & à membrana prædicta & sacro osse membranosi orti, carnosus fibris adaucti, quatuor *g* inferiorum costarū cartilaginibus carnosi nectuntur, & in tendinem latum membranosum desinunt, qui rectis occurrens in tendines duos scinditur, quorum alter *h* supra, alter infra rectum musculū ad rectorum robur, fertur: ita tamen ut ambo ad lineam albam rursus uniatur. Hi quatuor *i* Venas & Arterias, à vena & arteria Muscula: Nervos, ab extremis Thoracis vertebra, recipiunt. Vfus proprius, illorum quidem est, superiorem & lateralem: horum verò, inferiorem lateralemq; abdominis partem obliquè comprimere.

Pyramidales *k*, ab osse pubis externo carnosi orti, pyramidis instar iuncti, capita Rectorum conscendentes, suo tendine in lineam albam, sed longitudine impares, desinunt: quorum vfus *l* recto-

c diff. musc. 26. s. ad an. 7.

d subcontrarij obliqui s. ad an. 7.

e s. v. s. part. 14.

f diff. musc. 26.

g s. ad an. 6.

h diff. musc. 26. s. ad an. 7.

i diff. ven. 3.

k Massa primus meminit: Sylvio succenturiati: aliis Fallopiani: superius rectorum musculorū principium, Vesal. carnosum rectorum principium, Col. qui musculos esse distinctos negat.

l Fallopius vult hos vesicam, dnm leuiter

24 INSTITVT. ANATOM.

mingimus leuiter cō-
primere: quod Gal. de
diff. musc. 26. inferiori
parti Rectorum tri-
buit.

m Vesalio duplex
principium superius
& inferius. Columbo
ut plurimum duo, ner-
uosum alterum, alie-
rum carnosum, quan-
doq; vnum solum car-
neum.

n s. ad. an. 6. & 7.
o Gal. hinc eos oriri
voluit, s. ad. anat. 6.
s. vs part. 14. 6. meth.
4. s. loc. affect. 6. diff.
musc. 26. quem secuti
sunt, Mundinus, de
Zerbus, Carpus, Cur-
tius, Vrillichius, &c.
p Columb. tres, Ves.
quatuor aliquando.

q de diff. ven. 8.

r hinc Cucurbitula-
rum affixio in hæ-
morrhagia nariū ab
Hipp. & Gal. de cu-
rat. per sang. miss.
commendata.

s transversales s. loc.
aff. 6. diff. musc. 26.

rum capitibus robur addere. Si verò ab-
sint, tunc vel caro Rectorum capitibus
iuncta, vel adeps, eorum locum subit.

Recti à fibris rectis denominati, à pu-
bis osse anteriore & superiore parte *m*
neruosi orti, mox carnosi redditī, Ven-
trem conscendentes circa Vmbilicum *n*
quasi vniri videntur, & Cartilaginis en-
siformis lateribus, sine carnosio satisque
amplo *o* adnascuntur, Quorū vsus pro-
prius, Abdominis eminētiorem partem
ad spinam comprimere: deinde Thora-
cem detrahendo, expirationi violentæ
inferuire: cuius nomine *p* tres, rariūs
quatuor intersectiones neruosas & trās-
uersas acceperunt, partim ad eorum ro-
bur, partim vt rectius Obliquorū ascen-
dentium tendinibus, quo simul omnes
agendo conueniant, connectantur. Ve-
nas habent, nutritionis gratia, quas Re-
currentes vocamus, & Arterias ab Epi-
gastrica, quæ sub his sursum delatæ circa
vmbilicum, cum Mammariis internis,
quæ sub pectoris osse descendant, per a-
nastomoses seu *q* extremis iunguntur,
quò Vteri cum Mammis, & Abdominis
cum *r* Naribus consensus fit. Nerui, ali-
quando quatuor, maximè circa medium
ab extremis Thoracis vertebris prodeū-
tes, conspiciuntur.

Transuersi *s.* à costarum notharum in-
terioribus finibus, & membrana prædi-
cta, neruosi orti, carnosiq; redditī, & ilij
ossibus

DE INFIMO VENTRE. 25

ossibus adnati, tendine & lato membra-
neo, ad pubis os, cartilaginem ensifor-
mem, & lineam albam peritonæo con-
tumaciter adhærentes, progrediuntur:
quorum vsus proprius, Colon intestinū
comprimere. Vasa habent, vt & Obli-
qui. Horum, vt & obliquorum tendines,
propè pubis os ad Vasorum seminariū
descensum & ascensum perforantur.

Omniū autem Musculorum abdo-
minis vsus, vt dum quiescunt, partibus
subiectis *u* propugnaculo sint: vbi verò
vnà collecti *x* versus sua principia con-
trahuntur, & intrò, cum subiecta mollia
sint, curuantur, à Diaphragmate adiuti,
abdomen ad expulsionem, tam fœcum
quàm fœtus, æqualiter comprimunt, &
hypochondria constringendo, Thora-
cis motus adiuuant.

PERITONÆVM. *a*

Peritonæum, *b* quod partibus infi-
mi Ventris, quæ inter septum trans-
uersum, & crura habentur, *c* cir-
cumtendatur, seu Ziphach: membrana
est ex filamentis spermaticis, & sangui-
ne *d* materno enata, quæ ad Lumborum
vertebram primam & tertiam, vnde nisi
dirupta, separari nequit, prodit.

Substantiā membranosa molli, quo
laxari distendiq; possit: tenui, *e* ne sit o-
neri; aranearum *f* telis simillima, vt vi-
scera flatibus *g* distenta reprimat, fibris
spermaticis intertexta: intrinsecus tamē,

B 5

*6. ad. an. 9. diff.
musc. 26.*

*u 5. vs. part. 15.
x 5. vs. part. 14. & 15.
6. ad. an. 14.*

*a Huius historia ha-
betur apud Gal. 4.*

*vs. part. 9. & 10. &
ipsa administratio, 6
ad. anat. 4. & 5.*

*b περὶ τὸν αὐτὸν, Hipp.
7. epid. περὶ τὸν αὐτὸν,
Gal. 6. ad. an. 4.*

*c περὶ τὸν αὐτὸν, ἀπὸ
τῶν περὶ τὸν αὐτὸν. 4.
vs. part. 9.*

*d quare ex simplicitate
corporū numero quæ
similaria dicuntur,
6. ad. anat. 4.*

*e Ar. 3. part. 11.
f 5. ad. anat. 6. & 6.
ad. anat. 4. & 7. item
6. meth. 4.*

g 4. vs. part. 9.

26 INSTITVT. ANATOM.

ob viscerum læuitatem, læuis ac veluti humore oblita, extrinsecus fibrosa, vt Musculis aptius hæreat, toti ventri, aliis tamen partibus *h* crassius, vt ad pubem, aliis tenuius circumtenditur, quo minus (hæc enim præcipua vtilitas) inter musculorum *i* spatia media, aliquando intestinorum tenuium nonnulla interci-
dant, sicque dolorem excitent, ipsorum motum impedian & superfluum depul-
sionem difficiliorem caussent. Dein partes contentas seu viscera *k* tegat, & omnibus tunicam *l* largiatur, & liga-
menta varia producat.

Est autem vbique *m* duplex, cuius inferior & exterior tunica, Venæ cauæ, Arteriæ magnæ, & Renibus substernitur: altera superior seu interior, hæc cõtegens, vt vasa vndiq; tecta, suos ramos inter geminas tunicas tutissimè mittant.

Foraminibus ad vasorum transmissio-
nem donatur, verum orificio proximè vasis circumnato: primo, ad Venæ cauæ: altero, ad Stomachi: tertio, ad Arteriæ magnæ, & Nerui sexti paris per Diaphragma transitum. Dein vasa Vmbilicalia peritonæum duplicatū permeant: quare & antè in medio ventre vbi Vmbilicus est, in fœtu, perforatur. Tum produ-
ctiones *n* binas in virili corpore, quo vasa seminaria descendant & recurrant, tunica exterior quæ renibus subiecta, constituit, cui tunica interior exactissimè ad-
hæret,

h 6. ad. anat. 4. & 5.
tenuius lieni & ieco-
ri obtenditur.
i 4. vs. part. 9.

k hæc prima vtilitas
4. vs. par. 9.
l 4. vs. part. 17. hæc
quinta vtilitas *l*, c.
& 6. ad. anat. 4.
m 6. ad. anat. 4. etiam
innuitur, maximè
cap. 5.

n 14. vs. part. 13. mea-
nus velut fistula quæ-
dam 6. ad. anat. 13. 1.
de sem. 15. veteres Di-
dymos vocarunt.

DE INFIMO VENTRE. 27

hæret, qua dirupta, & externa dilatata, vel Intestinū, vel Omentum, vel vtrumque simul illabitur, & Hernia fit. Tandem vasis musculos tam Cruris, quàm Abdominis petentibus, iter præbet. Ipsum verò Peritonæum, vasa à vasis vicinis, phrenicis, musculis mammariis & epigastricis, aliquando etiam à Vena *o de dissect. ven. 8.* feminali, pro nutritione, recipit.

PARTES IN INFERIORE

VENTRE CONTENTÆ.

Contentę partes in Inferiore Ventre, sunt hominis vel in vtero, vel extra vterum existentis. In Vtero, Vasa vmbilicalia, Vena vmbilicalis, & Arterię duę vmbilicales: Membranę, Secundina nimirum & Amnios, de quibus in Fœtus historia. Extra Vterum, vel ad Nutritionem, vel ad Generis propagationem faciunt. Ad Nutritionem facientes: alię sunt Chyloseos, alię Hæmatoseos, Chyloseos, alię chylum conficiunt, Ventriculus: alię adiuuant, Omentum, Pancreas: alię chylum distribuunt & perficiunt, Intestina tenuia: alię chyli excrementa crassa recipiunt & educūt, Intestina crassa, quę cum tenuibus Mesenterio connectuntur.

Hæmatoseos, alię chylum ex intestinis exsuctum alterant, sanguinisq; rudimentū tribuunt, Venę mesaraicę, quę eundē in Hepar ad Venę portę radices, in quibus sanguis conficitur deferunt:

28 INSTITVT. ANATOM.

2. 1. vfu part. 16.

aliæ confectum distribuunt, Vena caua cum suis ramis: Venæ enim sanguinis generandi, simul & in omnes partes ferendi (vt verbis Galeni a vtar) factę sunt: aliæ adiuuant, Hepatis parenchyma, radicibus Portæ & Cauæ circumfusum venis vim sanguificandi tribuens: aliæ eius excrementa recipiunt, & quidem vel bilem flauam, eamque vel tenuiorem, Vesica biliaria: vel crassiorem, Porus biliaris, qui rectâ ab hepate ad intestinum abit. Vel humorem fæculentum, Lien, qui ex chylo in mesaraicis iam alterato, & sanguinis rudimentum adeptus, antequam per portæ truncum in hepar feratur, ad se allicit, concoquit, & laudabiliorem partem in sui nutritionem conuertit: excrementitium verò, sursum ad Ventrículum per vas breue, amadat. Vel sanguinem serosum, Renes duo, in quibus segregatio fit seri à sanguinis portione, quæ in renibus pro eorum nutritione remanet: serum verò, per Vreteres in Vesicam defertur, & vrina per Penem redditur.

Ad Generis propagationem facientes, sunt viriles & muliebres. Viriles, aliæ materiam seminis deferunt, eamque præparant, Vasa spermatica: aliæ elaborant, Corpus varicosum: aliæ vim prolificam tribuunt, Testes: aliæ semen deferunt, Vasa deferentia: aliæ semen & humorem oleaginosum recipiunt, Prostratæ &

12 & Vesiculę seminarię: alię in Vterum effundunt, Penis. De Muliebribus posteriori loco.

Ad has partes omnes *b* organa communia mittuntur: Venę, à vena portę & caua, quę nutrimentum: Arterię, ab Arterię magnę trunco descendente, ad vitam & calorem natiuum conseruandum. Nerui, à sexto pari medullę Cerebri, & à medulla lumborum & ossis sacri, vt sensum motumq; communicent.

VASA a VMBILICALIA.

Vmbilicus segmētum est Vasorum vmbilicalium, per quę fœtus in vtero *b* alebatur, corporis nostri *c* medium, vel ipsius ventris *d* radix. Sunt autem hæc vasa duplicia, Vena vna, Arterię duę.

Vena vmbilicalis, venarum omnium ratione carnosę substantię, prima, vnā cum Arteriis ex semine, ante ipsa *e* viscera efformata, venę portę radix est, quę ex Hepatis fissura prodiens, vmbilico egressa, aliquādo *f* gemina, aliquando statim ab vmbilico diuisa, vt duplex appareat, cum arteriis membrana Intestiuulo dicta obuoluta, vlnarum aliquot longitudine: vena quidem varicosa vel nodis referta (ex quorum numero *g* obstrictes liberorum generandorum numerum colligunt) ad alimenti elaborationem: Arterię verò ab iliicis elatę cum

b Organa seu instrumenta communia appellat Galenus, Venas, arterias & nervos. 1. de semine 5. & 1. meth. 6.

a de his Gal. lib. de forma. fœt. 2. & 4.

item 1. de semine & de diff. ven. & art. 9. de dissect. vteri 10. & 15. vs. part. 4. & 5.

Ar. 2. gen. an. 4.

b Hipp. lib. de alim.

Ar. 2. gen. an. 4.

c 15. vs. par. 4.

d 1. hist. 13.

e Vasa ante viscera efformari docuit Hippocr. de carn. Gal. de form. fœt. 2. 3. 4. & 1. de sem. 13.

f 15. vs. part. 4.

g Albumasar 1. Introductorij.

30 INSTITVT. ANATOM.

spiritum vitalem pro vita deferant, rectæ
 producantur. Hæc ad secundinam *h* de-
 lata, ramos insignes per eam dispergunt,
 minores ad exteriorē partē, ad He-
 par vterinum *i* seu placentam transeun-
 tes, plexum reticularem efformant; do-
 nec in tenuissima capillamenta abeant,
k sanguinem cum spiritu inde tanquam
 per Radices, vt in plantis fit (cum à venis
 maternis sanguis eò deferatur) elicien-
 tia. Hæc foetu excluso, intro tamen prius
 sanguine pro foetus alimento, represso,
l abscinduntur, & inuoluta vmbilicum
 constituunt: ne autem eorum portiones
 in corpore relictæ inutiles sint, in liga-
 menta, Vena quidem *m* in Ligamentum
 Hepatis, Arteriæ in Ligamenta lateralìa
 Vesicæ abeunt, quæ in Hydropicis dehi-
 scere quandoq; volunt, ita vt per vmbi-
 licum serum ex hepate effundatur.

n Vrachus verò, in brutis vnâ cum ve-
 na inter arterias binas à fundo vesicæ e-
 natus, per Vmbilicum egressus longiùs,
 in duo quasi intestina, vesicarum instar,
 expanditur, Allantoidei tunicam, quæ
 brutorum est, in qua Vrina colligitur,
 constituens. In homine verò à vesicæ
 fundo funiculus Vrachii effigie, sed nul-
 lo modo peruius, exoritur, qui inter
 arterias duas abiens, in filamentum te-
 nuissimum, quod peritonæo non exci-
 dit, desinit, quo Vesica peritonæo adne-
 ctatur & sustineatur (quod ab Arteriis
 maxime

h Secundina Gal. 15.
*vs. part. 5. Arist. se-
 cundina. 2. gen. an. 4.*

i Hipp. & veteres
 cum chorio, id est se-
 cundina commiscue-
 runt.
k 2. gen. an. 4.

l prudentia in ligan-
 do vmbilico opus,
Arist. 7. hist. 11.

m 6. vs. par. 21.

n 15. vs. part. 5. agi-
 tur de Vrachio. Vra-
 chum agnoscunt in
 homine & brutis Ve-
 sal. Columb. Fallop.
 Plat. Archangel.
 Pareus. Laur. Pi-
 neus, &c.
 In homine non agno-
 scit, Varolus, Aran-
 tins & Bauhinus.

DE INFIMO VENTRE. 31

maximè fit) ne cum Urina o distenta est, eius ceruicem comprimat. At fætum humanum urinam per pudendum excernere credimus, quod humor in Amnio contentus, quem aquas vocât, comprobât: ita tamè vt eius non parua copia etiam in vesica retineatur, siquidem infantem primis diebus, ferè perpetuò mingere videamus.

O M E N T V M. a

O Mentum b siue ἐπίπλοον c seu Zirbus, quod intestinis (quæ aliquando tota, d ad pubem e descendens, integit, eorumq; anfractus ingreditur) velut innatet, quo omnia f sanguinea donantur, ita tamen vt homo g & simia maximum habeant. Membranis duabus h subtilibus & leuibus, ne pondere Intestina grauètur, sibi ipsis incumbentibus, à Peritonæo i ad dorsum & ventriculi fundum enatis constat: superiore quidem, quæ ventriculi exteriori membranæ ad fundum: inferiore, quæ k ad dextrâ colo, & à sinistris lieni semper alligatur, rarius verò iocinoris fibræ adnascitur. Ambæ autem iunctæ Marsupij aucuparij formam cōstituunt, vt per eas l Venæ plures, à vena Portæ, vt nutriatur: Arteriæ à cæliaco & mesenterico ramo, vt viuat: Nerui exigui à Costali, vt sentiat, disseminantur.

Adeps m multus circumfunditur, quo vetriculi & intestinorum calorem tuc-

o Varolus voluit, vrinam in fætus vesica retineri vsque ad tēpus partus. Arantius per penem etiam in fætus excerni inter secundinam & Amnion: Ceteri Anatomici per Vrachū inter Amnion & Allantoidem tunicam colligi volunt.

a De origine, substantia, usu, & connexione. Gal. 4. vs. par. 9. & 11. 6. ad. an. 5. sic Arist. de ortu & officio 4. par. an. 3. 1. hist. 16. 3. eiusd. 14. b Hipp. 5. Epid.

δ' ἐπίπλοον.
c Hipp. 1. de morb. 5. aph. 46. Gal. 6. ad. anat. 5. ab ἐπίπλοον innato 4. vs. par. 11. 6. adm. anat. 5. d 4. vs. part. 9. Ar. 4. part. 3. e 6. adm. anat. 5. f Arist. 4. part. 3. 3. hist. 14. g 6. adm. anat. 5. h 4. vs. part. 9. i 4. vs. part. 11. k 6. adm. anat. 5. l 4. vs. part. 9. m Arist. 1. hist. 16. pinguis mēbrana. 4. part. 3. mēbrana autem seuosa, aut adiposa.

n 4. v. part. 9. & 11.
 o 4. v. par. 9. 5. loc.
 affect. Arist. 4. par.
 3. omentum medio-
 erem coctionem facit.
 p 4. v. part. 11.

a Gal. 4. v. par. 20.
 & 5. eiusd. 1. μεγάλη
 magna, vel μεγάλη
 φλέψ ἡ δὲ πύλας
 magna vena quæ ad
 portas est diff. ven. 1.

Distributionē huius
 explicauit Galen. de
 dissect. ven. 1. septem
 præcipuos ramos con-
 stituēs, & qui per in-
 testina disseminentur
 proportionē arborum
 Radicibus: cauam ve-
 rō vel iecorariā, Trun-
 co respondere.

b 4. v. par. 2. Vir qui-
 dam antiquus natu-
 ra peritus Portas no-
 minauit, à quo sem-
 per id nomen mansit,
 à quo & Hipp. & v-
 niuersa Asclepiada-
 rum familia, laudan-
 tes sapientiam primi
 illius, qui civili ad-
 ministratiōi eā quæ
 animali inest, asimi-
 larit, nomen sumpse-
 re: 6. ad. anat. 10.

γινεχία.

c 6. plac. 3. πύλας
 ἡ πύλη &.

d diff. ven. 1. de principio radicationis & dispensationis intelligas.

e de corp. respect. f Obscuritur nobis minora non posse esse maiorum

tur ac n foueat, dum sua densitate calo-
 ris dissipationem, & frigoris exterioris
 penetrationem prohibet, sicq; o conco-
 ctionem, quemadmodum puluinar ven-
 triculo impositum, adiuuat: verum & in
 alimenti p penuria, ad tempus insitum
 calorem alendo, sustinet. Sicut enim pin-
 guedo, vaporis oleosi forma è venis ex-
 sudat: ita in magnis inediis, à venis iterū
 attracta, sanguinis aliquam formam adi-
 piscitur.

Membranarum verò vsus, Venæ por-
 tæ & Arteriæ cæliacæ ramos, in ventri-
 culum, lienem, duodenum, & colon ex-
 porrectos, fulcire: dein, vt vapores lenti,
 sanguinei, in imo ventre his adhærescāt,
 quo ipsarum densitate, & frigiditate in
 pinguedinem condensentur.

VENA a PORTAE.

VEna portæ b quod per eam velut
 portam c chylus ad Hepar defe-
 ratur, Anatomicis ex Hepatis si-
 ma & d caua parte, inter duas paruas He-
 patis eminentias, Hippocrati e portas
 nūcupatas, oritur: nobis verò, venę Um-
 bilicalis est f propago, quæ ex illa con-
 cauitate progreditur: diuiditur in Trun-
 cum & Ramos.

Ex Trunco prodeunt rami duo:

1. Cysticæ gemellæ, quæ ad vesicam bi-
 lariam feruntur.

2. Ga-

DE INFIMO VENTRE. 23

2. Gastrica dextra, quæ ad ventriculi partem posteriorem & pylorum abit.

Rami alij superiores, alij inferiores. Superiores (quos venæ portæ vocant radices) per cauam Hepatis partem disseminati, truncum constituunt, cuius rami seu radices, in medias venæ cauæ radices in hepate coeunt.

Inferior alius dexter, sinister alius. A dextro, rami tres.

1. Gastroepiplois dextra, quæ à dextris ventriculi fundum & omenti superioremembranam, adit.

2. Intestinalis, quæ ad duodeni medium & ieiuni principium fertur.

3. Mesenterica, à qua venæ tres: Mesenterica dextra duplex, quæ in g ieiunum, ileon, cæcum & coli partem abit, in plures ramos (velut radicum arboris cuiusdam extremitates) diuisa, Venas Mesentericas constituit, quæ inter Mesenterij tunicas duas feruntur: & ab Intestinalis, ad quorum Tunicam h *αὐτοῦ* seu osculis hiant (vnde in Ieiuno, & Ileofrequētiore) chylum quasi radices exungunt, vt postquam ei sanguinis principium tribuerunt, ad Hepar deferāt, non vt in eius substantiam effundant, vt ibi in sanguinem conuertatur, sed in Venæ Portæ radicibus, in ipso tamen Hepate, reseruatur & elaboratur, quibus ab Hepate & sanguificandi vis tribuitur: quo elaborato, è radicibus Portæ in Hepatis

*principia: at quis flus-
uorum maximorum
ortus: quod totius cor-
poris nostri princi-
pium: quod item ma-
ximarum arborum.*

*g Arist. de Spir. 4.
Ad intestina & vē-
trem Venæ & arteriæ
committuntur, quas
par est alimentum
attrahere, è vennis in
carnes mox distribu-
endum.*

h 4. v. part. 17.

i 4. v. par. 2. & 12.

*inquit. Quapropter
& Venis quæ ad Ven-
triculum & vniuer-
sa intestina pertinet,
inest facultas quædā
sanguinis effectrix,*

*qua succum qui ex ci-
bis distribuitur, Venis
in sanguinem muta-
re naturale est, prius-
quam is ad Hepar
perueniat. Idem 2 de
plac. 8. vide & 3. Tem-
per. 2. 4. sanit. tuend.
vlt. de diff. morb. 7. 6.
epid. 5. com. 1.*

*k 1. v. part. 16. san-
guinis autem gene-
randi simul & in o-
mnes partes ferendi
gratia venæ factæ
sunt: Venæ autem ab
Hepate virtutem na-
turalem accipiunt &
2. fac. nat. 9.*

C

l 4. vs. par. 17.
 m 4. vs. par. 17. in-
 quit. Quemadmo-
 dum igitur Venis fa-
 cultatem sanguinis
 generatricem indidit,
 ne, dū per eas fertur,
 tempus ipsi alimento
 frustra pereat: ad eun-
 dem modum intesti-
 nu, &c.
 n 4. vs. par. 19. & 3.
 fac. natur. 13.
 o Exemplum ex pa-
 leis & ferro, pollinem
 tenuiss. cōfice, simulq;
 misce: applica succi-
 num & magnetem,
 illud pallearum ra-
 mēta, hic ferri lima-
 turas, tamen si mix-
 ta sint, attrahet, ob
 diuersas naturas &
 diuersa trahendi de-
 sideria.

34 INSTITVT. ANATOM.
 substantiam, portio ad eius nutrimentum
 excidit, reliquum in Venæ cauæ radices
 ex Portæ radicibus expellitur, quæ eun-
 dem etiam attrahunt & in partes omnes
 corporis l distribuūt. Quod si sanguinis
 portio m aliqua inconcocta sit, in Ramis
 elaboratur, ne dum per eos fertur, tem-
 pus ipsi alimento frustrā pereat. Verum
 Mesaraicæ Venæ eadem, etiam sangui-
 nem ab Hepate ad Intestinorum nutria-
 tionem deterunt, nec Valuulis distin-
 guuntur, aliās sanguis ad hæc deferri
 non posset, cum eodem tempore vtrius-
 que per mixtionem fiat, vbi pro diuersa
 partium n trahentium natura, Hepatis
 venæ, chylum: Intestina sanguinem ra-
 piunt o.

Mesenterica sinistra, in Mesenterij si-
 nistram & mediam partem diffemina-
 tur: ab hac Hæmorrhoidalis interna (ex-
 terna enim à Venæ cauæ ramo Hypo-
 gastrico prodit) secundum Coli finem,
 sub intestino recto descendit, eius finem
 cingendo, per quam Hæmorrhoides flu-
 unt. Aliquando Hæmorrhoidalis à Sple-
 nico ramo originem ducit.

A sinistro qui elatior & Splenicus di-
 citur, alię ante, alię post diuisionem pro-
 deunt. Antè diuisionem, rami quinque.

1. Gastrica minor & sinistra, ad ven-
 triculi partem posteriorem.

2. Gastrica maior, sub ventriculo ad
 orificium sinistrum, (superius dictum)
 fertur,

DE INFIMO VENTRE. 35

fertur, ramis tribus de se missis inter quos medius Vena Coronaria stomachica, ipsius orificium sinistrum cingit: à quo etiam furculi ad pylorum mittuntur.

3. Epiplois dextra, quod à dextris ad omenti membranam inferiorem, & ad Colon intestinum, abeat.

4. Epiplois postica, quod posterius ad Omenti membranam, & Coli partem, ramo dextro & sinistro mittatur.

5. Pancreæ venæ, ad Pancreas pylorum *p* instar graciles mittuntur. *p de diff. ven. 1.*

Post diuisionem à ramo superiore, iuxta lienis partem superiorem Vena in aliis maior, aliis minor (& illi difficilior, hi facilius in mediam ferunt) prodit, Vas *q* breue putà, in fundi ventriculi partem sinistram inseritur, vt sanguinem melancholicum in os ventriculi eructet, quo *r* id adstrictione suâ corroboret, & ventriculi actionem, ipsam cōcoctionem, promoueat.

A ramo inferiore duæ prodeunt.

1. Epiplois sinistra, ad sinistram omenti partem.

2. Gastro epiplois sinistra, cum dextra iuncta, Ventriculi fundū s cingit: reliquum vtriusq; rami numerosa sobole *t* in Lienis mediam lineam distribuitur.

ARTERIA COELIACA ET

Mesenterica vtraque.

Arteria magna è sinistro cordis ventriculo, tanquam à principio

C 2

q 5. v. part. 4. 6. ad. anat. 10. diff. ven. 1.

r 5. v. part. 4.

s 4. v. part. 2. Parti-

bus (inquit) diuine

quædam virtutes à

Conduore indita, & e-

nis quidem non solum

deducere nutrimen-

tum ex ventriculo,

sed attrahere simul et

hepati preparare, mo-

do quo ipsum simili-

mo: quippe quæ natu-

ra ipsi sint adsimiles

& primum germen

ex illo ducant.

t de diff. ven. 1.

36 INSTITVT. ANATOM.

a Gal. de form. fat.

4. principium arteriarum duplex, aliud generationis seu originis, ipsum semen aliud dispensationis,

Cor. addere possumus ex Hipp. principium radicationis, etiam cor esse.

b distributionem huius habes lib. diff. ven.

& arte. 9. 6. ad anat.

6. & cur venam committetur 5. 7. part. 2.

a dispensationis & radicationis egressa & bipartita, truncum maiorem ad spinam deorsum per diaphragmatis fissuram mittit: à quo per ventrem infimum rami disseminantur, alij qui Venæ portæ ramos, alij qui Venæ cavæ comitantur. Qui portæ *b* ramis attenduntur sunt Cœliaca, Mesenterica superior & inferior.

Cœliaca, arteria insignis est ex trunci anteriore parte, cum coniuge careat, prodiens, quæ in ramum dextrum graciliorē & sinistram ampliorem diuiditur. Dexter plures spargit ramos: ab elatiore parte tres, quarum

I. Gastrica dextra, quæ ad ventriculi orificium dextrum soboles spargit.

II. Cysticæ gemellæ, ad bilis Vesiculam mittuntur.

Ab humiliore parte prodit,

I. Epiplois dextra, ad inferius omentum & colon fertur.

II. Intestinalis, ad intestinorum initium spargitur.

III. Gastroepiplois dextra, ad ventriculi fundi dextram sedem ad eius medium ramulos spargit. Reliquum rami dextri, in Hepatis cauum terminatur.

Sinister ramus seu Arteria splenica ad Lienem abiens, dextro insignior est, ne faciliè obstruatur & per Pancreas ductu obliquo, quo crassiorē spirituosam sanguinis materiam in Lienem euomat, fertur: hic venæ Splenicæ attensus, cum ipsa soboles

DE INFIMO VENTRE. 37

soboles distribuit. Ab hoc ante diuisionem parte superiore prodeunt,

I. Gastrica maior, ventriculo posteriori soboles tribuens, sobolem ad orificium sinistrum, mittit, & coronæ instar cingit.

II. Gastrica sinistra, illius soboles pylorum petit.

Ab inferiore parte,

I. Epiplois postica, quæ mox in duas distracta, in omentum & colon spargitur.

II. Epiplois sinistra, inferius omentum accedit: rami huius reliquum, in varios ramos diuisum, per Lienis substantiam dispergitur: vnde prodit,

I. Gastro epiplois sinistra, quæ sinistræ fundi ventriculi parti & omento superiori, geniculatim furculos largitur.

II. Vas breue arteriosum, ex eius superiore parte, in fundi ventriculi sinistrum latus superius inseritur,

Mesenterica verò duplex est, & ab anteriore quoque sede prodit. Superior, in mesenterij partem superiorē, ieiunum, ileon & coli partem ad renem dextrum, numerosis propaginibus spargitur.

Mesenterica inferior, quæ sub Spermatica est, ad mesenterij humiliorem sedem, colon, qua id à lienis regione ad rectum pertinet, ac dein in rectum distribuitur, & cum venis ad extremum

podicem descendens Hæmorrhoidales constituit.

38 INSTITVT. ANATOM.
INTESTINA. *a*

a Intestinorū structu-
ra apud Gal. 4. vs. p.
17. & 18. s. vs. part. 3.
Ordo verò 6. ad. an. 9.
tunica 6. ad. an. 7. &
4. vs. par. 8. vide & 1.
sagogen 11. De iis &
Ar. 3. par. 21. 14. &
quò ratione intesti-
norū animalia inter
se differant 2. hist. 17.
b ἰντρίπα, πᾶσα τὸ
ἐντὸς εἶναι.
c 4. vs. par. 17.
d Ar. 3. par. an. 14.
Gal. 4. vs. par. 17.
e Arist. 2. hist. 17.
f 6. adm. anat. 9.
g μίσηρ ἰντρίπα διβ.
ven. 1. & κεντὰ: Plau-
to, Lactes.
h Hippoc. de gland.
τὰ κῶλα vocat & 6.
epid. sect. 4. aphor. 6.
Arist. pinguis.
i 5. vs. par. 3. 6. ad. an.
9. & 12. at 2 acut. tex.
31. γὰρ πὸς ἐκφυοῖς:
2. temp. 6. ἐκφυοῖς εἰς
τὰ ἰντρίπα.
k δῶδεκαδάκτυλον
Herophilo 6. ad. an.
9. diff. ven. 1.
l 5. vs. part. 3.
m de diff. ven. 1.
n vñtis Hipp. de car-
nib. Ar. 3. par. 4. in-
troduc. 8. 4. vs. par.
17. s. eiusd. 3.
o 5. vs. p. 3. 6. ad. an. 9

Intestina (*b* quod in corporis intima
sint sede) corpora sunt concava, ob-
longa, teretia, conuersionibus orbi-
culatis (ne alimentum ocys *c* elabatur,
non absolutâ chyli distributione, & su-
bitò alium *d* assumere cogat, donata,
cum ventriculi orificio dextro Pyloro
dicto, substantiâ tamen tenuiore, conti-
nuantur.

Et licet ab ore ad *e* anum vsque, vnus
solùm sit ductus, tamen magnitudine &
anfractuum numero variant: quare ra-
tione substantiæ, Intestina duò constitu-
untur, Gracile siue tenue, & Crassum: ra-
tione verò figuræ, magnitudinis, situs, &
insertionis venarum mesaraicarum, sex
f dicuntur, quæ in Gracilia *g* tria, situ,
longitudine & mesaraicis distincta: &
Crassa *h* tria, situ, figurâ, & magnitudi-
ne differentia, diuiduntur.

Gracilium primum seu exortus, *i* ἐν-
φυοῖς, & Duodenum *k* à duodecim digi-
torum longitudine dicitur, quod à dex-
tris *l* à Pyloro prodiens spinam versus,
ligamētis quibusdam membraneis con-
nexus, descendit & ad anfractuum prin-
cipium finit: omnium arctissimum, ne
Chylus impetu excidat, reliquis duobus
crassius, quod Venam *m* breuem, at non
Mesaraicas, recipit, cui Pâcreas subiacet.

Secundum *n* leiunum, quod semper
vacuum sit, propter Mesaraicas *o* plu-
res,

DE INFIMO VENTRE. 39

res, chylum attrahētes, quæ prope in in-
testini tunicam osculis hiant: & plures
sunt, ut si quid alimenti *p* in transitu pri- *p* 4. v. part. 17.
mam circumuolutionem effugiat, alte-
ram contingat: si hanc quoque tertiam,
vel quartam, vel aliquam sequentium, &
sic tandem alimentum ipsis venarum os-
culis, quæ plurimam alimenti assumūt,
occurrere cogat. Oritur à dextris, ubi
intestina conuolui incipiunt, coloris li-
uidi, supra Umbilicum pluribus *q* orbi- *q* 6. ad. an. 9.
bus situm, in Ileon finit: in cuius princi-
pium *r* Porus bilarius, bilem ab Hepate
deferens, ad fæcum exclusionem exci-
tandam, inseritur.

Tertium seu *s* tenuius. Ileon & Vol-
uulus, ob plures circumuolutiones, ad
cibi longiorē moram, Intestinorum lon-
gissimum, subter umbilicum ad Ilia po-
situm à ieiuno oritur, ubi intestinum ru-
bere incipit, & pauciores *t* mesaraicæ
inferuntur, & ubi appendix propendet,
finit. Et cum intestinorum hoc solum in
scrotum delabi possit, solum etiam Her-
niam intestinale causare potest.

Hæc tria sunt Instrumēta distributio-
nis *u* alimenti, quibus facultas conco-
ctrix inest, ut si fortē chyli *x* portio mi-
nus elaborata, vētriculo exciderit, ab iis
cōcoquatur: verū & alimenta propellūt.

Crassorum primum est Cæcum, *y* ab
obscurō vsu nomen habens: est autem
appendix tenuis, oblongo vermi similis,

r 5. v. part. 3. & 4. in
exortum paulo supra
ieiunum inferi dicit.

s λεπτόν tenue & εὐ-
κλὲς ἀπὸ τῆς εἰσόδου
circumuoluendo 6.
ad. an. 9. 5. v. par. 3.
diff. ven. 1.

t 6. ad. anat. 9.

u 4. v. par. 8. 17. &
18.
x 4. v. part. 18.

y τυφλόν 6. ad. an.
9. 5. v. par. 3. diff. ven.
1. alius monoculus.

40 INSTITVT. ANATOM.

ex Ilei fine & Coli principio ortum ducens, quæ reni & dextro, mediante Peritonæo, à Mesenterio maximè libera, adnectitur. Vsum dixit *a* Galenus (intelligens per Cæcum id quod à tenuium Intestinorum fine ad Coli principium vergit) vt si quid alimēti benigni, in Chyli distributione venas Mesaraicas præterlapsus sit, id totū in hoc colligatur, quo à Mesaraicis, in hoc exporrectis, exugatur, Et licet in adultis intestini Cæci nullus sit vsus, attamen dum fœtus in Vtero est, excrementa excipit.

Secundum quod intestinum laxius *b* est, dicitur Colon à torquendo *c*, propter dolorem colicum, qui in eo fit: oritur à Cæco ad Renem dextrum, cui adhæret, sub Hepate reflectitur, (vbi aliquando Vesicæ biliaræ, à qua colorem luteum contrahit, adnectitur) & conuolutum sub Vêtriculi fundo progrediens, à sinistris Lieni tenuissimis Membranis nequitur, moxque in posteriora flectens, ad Renem sinistrū, cui alligatur, vbi angustius est, ne Lienem cōprimat, cellulis carens, descendit, & postquam duos gyros *d* fecit, in Rectum desinit. Hoc amplum est, quo flatuum, quos sæpius rugire audimus, in prima coctione tam in Ventriculo quàm Intestinis genitorum, & portionis chyli inutilis ac fæculenti, quæ versus finē tenuium intestinorum remanserat, sit receptaculum, ne fæces assidue

z 4. vsu part. 18.

a alimento recipiendo accommodatum dicitur, in introd. 11.

b κώλον 6. ad. anat.

c 5. vbi & crassum vocat & cap. 9. laxius intestinum. Arist. 3. part. anim. 14.

e alius ἀπὸ τῆς κοιλίας, scilicet alius à πωλύω, retardo, remorer, quod ob varias cellulas, in eo fæces (varius scilicet) remorentur.

d Speciem arcus Scythici exhibet.

DE INFIMO VENTRE. 41

affiduè excernere cogamur, sed multa copia contineantur & conuenienti tempore excernantur: quare, ne impetu elabantur, sursum primo fertur, dein deorsum vergēs iterū à sinistris propè finem ad superiora reflectitur: quare hoc loco colici cruciatus grauissimi sunt. Huius substātia cæteris carnosior, pluribus extuberātiis, seu cellulis donatur, vt si quid duriusculum, ad alendum idoneum, nec in Ventriculo, nec in tenuibus Intestinis satis concoctum ad Colon peruenerit, in eius cellulis diutius herens, concoquatur, quatenus Colon ab Hepatis & Vētriculi calore (hæc enim causā ipsius situs) fouetur, & concoctum per venas mesaraicas, in venas Hepatis, pro sanguinis materia, deferatur: at gracilia cellulis carent, ne fæces in iis retineātur & chyli distributionem impedian, neue locum maiorem occupent,

Ad huius principium Valuula anno 79. e à nobis inuenta (quam aliqui ex posterioribus Cæco adscribūt, in partes tres diuidētes: alij Ileī operculū dicunt) membranosa & crassa apponitur, ne excrementa ex Gracilibus ad Crassa delata, in alui constipatione. vel ventris compressionē, quæ per musculos abdominis in alui excretionē fit, regurgitent. Hinc & ipsorum Clysmatum f materia, ad Tenuia naturaliter peruenire nequit. Quod cum amplum sit, Ligamētis duo-

e de qua in obseruat. nostris libro de partibus Cæsareo additis: & parte altera, libri nostri de partibus similibus, & fusi in Theatro Anatomico.

f s. meth. med. ii. superioribus intestinis ulceratis, vtendum est medicamentis per os assumptis: quod enim per sedem inicitur, ad ea quæ vicina sunt ventriculo subire nequit. Sic 13. meth. 17. quæ per sedem infusa sunt, ea omnino ad iecunum vsq; ascendere nequeunt: imò si admodū nitaris, fortasse tenue tantum intestinum contingit.

g 4. v. s. part. 17.

h αἰχμὴν princeps
Hippoc. Galeno diff.
ven. 1. monente. 6. ad.
an. 9. Arist. 3. part.
14. οὐδὲν rectum: at
2. hist. 17. οὐδὲν ἔντι-
γον.
i αἰχμὴν Hippoc. 5.
Epid.
k 4. v. s. part. 18. ex
Platone.

l 4. v. s. par. 17. 26. &
14. eiusd. 14.

m 6. adm. an. 7.
n 4. v. s. par. 17.

o 14. v. s. part. 14.

42 INSTITVT. ANATOM.

bus, g quibus canes carent, vno sursum, altero deorsum donatur: quemadmodū etiam per eius medium parte superna, ne cellulæ dissoluantur, vinculum medij digiti latitudine excurrit.

Tertium Rectum b à recto ductu, vt aptius excrementa excludat, cuius origo, vbi intestina circumuolui desinunt, quod Virorum peni & Mulierum vteri ceruici, musculosæ substantiæ interuentu, connascitur, & in Anum i definit.

Hæc tria reliquiis excrementitiis cibi colligendis (ne repente & assidue k egerere cogamur, sic enim vitam ab omni musa ac Philosophia alienā ageremus) & è corpore expellendis dicata sunt: quamuis etiam ipsum Colon valli instar Ieiunum & Ileon ad latera circumdet, quo ab iniuriis externis tuta sint.

Hisce omnibus quatenus partes sunt Dissimilares, tunicæ tres cōmunes sunt (membranea enim esse debueret, quo sine molestia distendi possint) vna communis, quæ exterior à Mesenterij membranis à Peritonæo l enata, vndique intestina tutelæ gratiā inuoluit: at Coli tunica exterior ab omenti inferiore membrana, qua in homine ventriculi fundo id annectit, prodit: duæ m proprię, vt facultas n ipsorum expultrix validior sit, & ad securitatem & patiendi difficultatem o, in multis morbis, potissimum in Dysenteria, quarum exterior membra-
nosa,

DE INFIMO VENTRE. 43

noſa, valida tamen, fibris carnoſis perſuſa, vt calorẽ augeat, ad Chyli portiones minus elaboratas, præterlabentes concoquendas, vtq; Muſculorum inſtar Inteftina contrahant, ad exigua quædam quæ abdominis compreſſione excludi non potuere, expellenda. Interior, quæ rugoſa, quo chylum delabentem modèratè remoretur, quo à venis commodè abſorberi poſſit; & carnoſa eſt, quia cruſta quædam membranæ ſpeciem exhibens, ex concoctionis tertię excrementis ipſorum inteſtinorũ genita, eam ſuccingit, ne ora Meſaraicarum in tunicam interiorem peruenientia, obſtruantur (quæ excoriata in Dyſenteriiſ excidit) neve tunica interior, ex perpetuo chyli tranſitu, quemadmodum & venarum ora, calloſa reddantur.

Hæc extrinſecus pinguedine obducuntur, intrinſecus verò, mucop (quem aliqui pinguedinem cœnoſam vocant) obliniuntur, quo citiùs alui fæces præcipitentur.

Fibras omnis q generis habent, interior obliquas, vt retineat: media, r tranſuerſas, vt expellat: quibus rectæ pauciores, ad s tranſuerſarum tutelam additæ, vt iis veluti circulo colligentur, cum in recto, propter multa & dura excrementa illic congeſta, complures ſint.

Vaſa, per Meſenterij tunicas geminas delata, obtinent: Venas r meſaraicas à

p Fictilium vaſorum more obuitrari Rhaſis dixit.

q non tantum tranſuerſas ut opinata ſunt. Fallop.

r 4. vſ. part. 8.

s 4. vſ. part. 17. ſic 6.

ad. an. 7. pleraq; cir-

culares ſunt, pauca

recta ſuperpoſita

ſunt.

t Ariſt. de Spir. 4.

44 INSTITVT. ANATOM.

Vena Portæ, vt chylum ab Intestinis assumptum, iamque alteratum ad Hepar ferant: & sanguinem, earum alimētum ab Hepate ad Intestina referant. Arterias, habent geminas à Cæliaco ramo & Mesenterico, hancque superiorem & inferiorem, vt sanguine vitali perfusa, & arteriarum motu assiduo concessa, viuant, id est, à corruptione & putredine conseruentur, vtq; modicum cibi *u* assumant. Neruos, ad sensum excretionis, à sexti paris Neruorum, ramo costali, infinitos in surculos disseminatos, vnde sensum acutissimum habent. Intestinatorum longitudo tanta *x*, vt communiter sexies sint longiora eo homine, cuius sunt intestina.

a MESENTERIVM.

Mesenterium, *b* quod instar circuli *c* inter intestina medium *d* situm sit, ex tunica *e* à Peritoneo enata, intestina colligante ac vestiente ad primam & tertiam lumborum vertebra, oritur.

Membranas *f* duas habet *g* per quas venæ *h* mesaraicæ tenuissimæ & innumerabiles, à Vena Portæ prodeuntes, quas sensim in maiora *i* vasa, & ea rursus in alia maiora natura cogit, vsq; dum ad Hepatis sinam in vnam Venam quæ ad eius Portas sita est, abeant, diffusæ.

Arterias duas, Mesentericam superiorem & inferiorem, ad intestina missas, quæ
Mesa-

u 4. vs. part. 17.

x Hipp. de hom. structura tredecim cubitorum.

a *μεσών*: *πορ*: Galenus historiam eius proposuit 4. vs. part.

20. Administratio nem 6. ad. an. 5. 6.

7. De hoc Arist. 1. hist. 17. 4. par. an. 4.

b Sic Arist. & Gal. nominarunt: at Gal. lactes reddidit.

Hippoc. *μεσόνυχον*, de natura oss. *μεσάφαιον* à substantia. 6. adm. an. 1. 6.

c Arist. 1. hist. 16. super.

d 6. ad. anat. 6.

e 4. vs. part. 20.

f Arist. 4. part. 4. membrana est: sic 1. hist. 16. latiore membrana & pinguescente.

g 6. adm. anat. 6.

4. vs. part. 20.

h Arist. 1. hist. 6. 2. part. 3. 4. part. 4. plena venarum multarum ac frequentium.

i 4. vs. part. 20. 6. ad. anat. 6.

DE INFIMO VENTRE. 45

Mesaraicæ etiam dici possunt, quatenus per Mesenterium excurrunt, ut suo motu & spitu vitali & Mesenterium & Intestina à corruptione tueatur, quæ etiam omnes in vnam eamq; magnam dorso incumbentem iunguntur.

Nervos, k tum à sexto nervorum pari, tum à nervis è lumborum vertebriis prodeuntibus, sensus causa, ut molesta sentiens, expultrice excitata, ea in intestina deponat.

Glandulæ plures. ad vasorum compressionem impediendam, ramorum sectionibus instar l fulcimenti interiectæ; quibus copiosus adeps (ita ut m Omenti substantiæ sit persimile) circumfunditur, partim ut media spatia impleat, partim verò illarum partium caloré foueat: quæ venulas n capillorum modo præternues, à venis interiacentib. mutuuntur.

Hoc & ratione intestinorum, quæ cōnectit, & ratione duarum Arteriarum diuidi o potest in id quod intestina tenuia, & Mesenterium: & in id quod crassa cōnectit, & Mesocolon p dicitur: partem etiam habet ligamenti naturâ præditam, quam mesenterij q appendiculam nominant.

Vsus ipsius, ut Intestina, tanquã comuni ligamento, lumborum vertebriis annectatur, utq; per geminas has membranas, vasa tutius ad intestina r pertinent.

k 6.ad. anat. 6. exiguus admodum s. vs. part.2.

l 4. vs. par. 20.

m 6.adm. anat. 6.

n diss. ven. 1. 6.adm. an. 7.

o de diss. ven. & art. 9. in tres partes diuisit, in dextrum, sinistrum & medium. p Hipp. de os. nat. & 6. epid. sect. 4. aphor. 6.

q 6.adm. anat. 6.

r 4. vs. part. 20.

46 INSTITVT. ANATOM.
a P A N C R E A S.

P Ancreas, *b* quasi totum carnosum, ob similitudinem cum carne, vel *c* Callicreas, corpus est *d* glandulosum ad primam Lūborum vertebram enatum, sub Ventriculi fundo, Duodeno & Vena portæ ad renes vsque locatur. Quod *e* venas exiles, vt alatur: arterias, vt viuat: nervos, vt sentiat: glandulas, ne vasa comprimantur, habet. Quod autem in eius medio album, ipsius Parenchyma est.

Huius vsus, ramos vasorum illuc traicientium illæsos conseruare *f* & fulcire. Dein ventriculi actionem seu chylicationem, quæ elixatione fit, hoc est in calido & humido, adiuuare.

VENÆ a CAUÆ RAMI
per infimum ventrem disseminati.

Vena *b* caua, venarum omnium, excepta Umbilicali & Portæ mater, ab *c* Hepatis parte gibba enata dicitur, rectius ab Umbilicali *d* quæ non solum Venarum, sed omnium partium, ratione carnosæ substantiæ, principium perfectionis existit. Principium enim corporis humani seu pars, à qua reliquæ ortu prodeant nullum est, sed omnia *e* similiter principium, & omnia similiter finis. Hęc vena ex dextris animalis partibus, qua parte Hepar est, *f* profecta, per totam animalis longitudinem percur-

a πένκρεας ἢ κρέας
Ancreas. De hoc s. vs.
par. 2. Columbo, affusio & lactes.
b 4. vs. part. 11.
c de diss. ven. 1.
d 5. vs. part. 2.
e de diss. ven. 1.
f 5. vs. part. 2.
a De origine venarū
ex quo viscere prodeāt, toto lib. 6. de placitis egit Galenus: de causa originis Venarum, vide 5. vs. par. 2.
De distrib. 16. vs.
part. 13. & 14. de diss. ven. à 2. ad. 9. & Hippocrates habet multa & obscura, de locis in homine, de sac. morb. de off. natu. & de natura hominis.
b Veteres νοῖαλον ἢ κρέας vocauerūt.
nonnunquam Galeno κρέας maxima
4. vs. part. 5. Hippoc.
ὑπαίτις iecoraria et Gal. de diss. ven. 1.
c 5. vs. part. 2. 4. vs. par. 2. 6. plac. 3. Ar. 3. hist. 3. 2. gen. an. 4. 2. par. 9 3. par. 4. ex dextro cordis ventriculo.
d ex lib. de form. fæt. 3. desumi potest.
e Hipp. de loc. in homine tex. 1. 1. de diat. sex. 21.
f 6. vs. part. 4.

DE INFIMO VENTRE. 47

percurrentes, sanguinem g omnium partium nutrimentum, in radicibus Venæ portæ per Hepatis substantiam distributis elaboratum, vnâ cum spiritu naturali vago per totum corpus diffundit.

Huius truncus h in superiorem, & inferiorem diuiditur: ille Diaphragma pertransiens & sursum conscendens, quam plurimos ramos, in omnes superiores partes diffundit: hic verò ab Hepate deorsum contortus, quam plurimos etiam ramos, ad omnes corporis partes inferiores alendas, ex se mittit, de quibus nunc.

Truncus venæ cauæ i inferior, in Truncum, & Ramos diuiditur.

A Trunco communiter vtrinque venæ quatuor prodeunt;

1. Adiposa, quæ quæ sinistra dextrâ plerumque superior, ad renum adipem & membranam exteriorem nutriendâ fertur: quarum dextra sæpè ab k emulgente; sinistra à trunco, sed rarius.

2. Emulgens, l quæ aliquândo ab exortu triplex est: harum sinistra inferior est dextra, ne m alterius functio impediatur, & longior, ob seminarium vas, quod inde prodire debuit, vtraque descensu circa Renum medium n diuisa, in eorum o cavitatem implantatur, vt ad eos à Vena caua serum sanguinis deducat: quod ne in cauâ remeet, natura Valvulis in emulgētibus locatis, quas & in Venis Splenicis obseruauimus, prospexit.

g 16. vs. part. 14. Arist. 2. part. an. 4. & 6. 3. part. an. 5.

h 16. vs. part. 14. de diss. ven. 2. 6. de plac. com. 3. in lib. de articulis. Hipp. 2. Epid. sect. 4.

i Harum venarum ductum exposuit Galien. diss. ven. 3.

k diss. ven. 8.

l vas venosum maximum 14. vs. part. 7. m 14. vs. part. 7.

n in duos aut tres, rarius quatuor aut quinque ramos æquales diuisa, quasi anchoris quibusdam insiguntur. Hipp. de oss. natura.

o Gal. de ren. affect. 3. at Arist. 3. hist. 4. & 3. part. 4. vna renum cauum non subeunt.

48 INSTITVT. ANATOM.

p diff. ven. 3. ostendit
differentiam huius
venæ, in sinis & a-
liis.

q dissect. ven. 3.

r per singula fora-
mina singula, diff.
ven. 3.

s an de his Hipp. lib.
de genitura, nullus e-
nim harum meminit.
t Arist. 10. problem.
56. visum semen labi
per spinam.

u diff. ven. 3.

3. SpermatICA *p*, quarum dextra ali-
quando duplex, ex ipsius Trunci medio
infra Emulgentem, sinistra ab Emulgen-
te ferè media, ne Arteriam supergredia-
tur, propter venę paruitatem, oritur, quę
q aliquādo & ramulum à Caua assumit,
& obliquè descendentes ad testes, cor-
pusque varicosum, eò seminis materiam
deferentes, abeunt: & surculos graciles
in peritonæum ac tunicas testem ac vasa
hæc ambientes, distribuunt.

4. Lumbares *r* duæ aut tres, inter
lumborum vertebrae quatuor genicula-
tim feruntur: quarum tamen vna insi-
gnior, per lumborum & ventris muscu-
los, & peritonæum distribuitur, à quibus
Venæ duæ, ad Spinalis medullæ latus,
vtrinque vna *s* in Cerebrum ascendit,
fortè seminalis materiæ portionem à Ce-
rebro *t* deferentes.

Post has, Truncus ad Lumborum ver-
tebram quartam, in ramos duos Iliacos
diuiditur: ex quibus vtrinque ante diui-
sionem Venæ duæ prodeunt.

1. Muscula superior, quæ aliquando
statim in ipsa diuisione à rami latere ex-
teriore, aliquando à trunco oritur, & per
musculos *u* lumborum & abdominis &
peritonæum disseminatur.

2. Sacra, quæ parua, modò simplex,
modò gemina, per foramina superiora
& anteriora, ad sacri ossis medullam mit-
titur.

Tum

DE INFIMO VENTRE. 49

Tum utrinque Iliacus ramus in exteriorem & interiorem bifurcatur: ab exteriore, Venæ tres, duæ antequam, & vna postquam, peritonæo excidit, proinuant

1. Epigastrica, quæ rarius à Crurali emergit, in peritonæum & abdominis musculos disseminatur, huiusque ramus præcipuus sub musculis rectis abdominis sursum ad Mammariam mittitur, ita ut circa Umbilicum per anastomoses ut plurimum iungantur.

2. Pudenda, quæ transuersim ossium pubis medium accedens in scrotum, penisque cutim, in viris: in mulieribus, in pudendi labra, vicinasque partes, absumitur.

3. Muscula inferior, coxendicis articuli sedem peruadens, in illius loci musculos & cutim, disseminatur.

Ab interiore ramo, Venæ duæ prodeunt.

1. Muscula media, exterior propago, quæ in musculos exteriorem coxæ sedem occupantes, natiumque cutim transuersim fertur.

2. Hypogastrica, quæ interior est scilicet, vena insignis, aliquando gemina, quæ in omnes ferè Hypogastrii partes disseminatur, ut ad intestinum rectum, Hæmorrhoidales externas constituendo, vesicam, penem & vterum, per quam sæpè grauidis menses expurgantur.

His ramis de se sparsis, Venæ cauæ ra-

D

50 INSTITVT. ANATOM.

mi Iliaci vtrinq; extra infimum ventrem
feruntur, & Crurales tunc dicuntur, de
quibus in Pede.

ARTERIÆ a MAGNÆ RA-
mi per infimum ventrem disse-
minati.

Arteriæ Magnæ principium du-
plex est, aliud Originis ex semine
ante *b* Cordis generationem, a-
liud *c* Dispensationis, & etiā radicationis,
vt Hippoc. loquitur, ex *d* cordis ventri-
culo sinistro, in ipso Thorace; quæ vbi
Cor egressa, in duos Truncos diuiditur,
minore qui sursum, & maiorem *e* (cum
ad plures partes quam illa ferri debue-
rit) qui deorsum abit. Ex hoc veluti o-
mnium Arteriarum trunco, tunica du-
plici *f* constante, prodeunt rami, alij per
Thoracem, alij per infimum ventrem,
de quibus nunc, disseminati, qui venas
comitantur.

Arterię etenim *g* cum Venis, per to-
tum penè corpus iunguntur, vt vaso-
rum sit conspiratio, ac materiarum com-
munio.

1. *b* Cœ-

Dispensationis, quatenus virtutem & actionem quam edit ab aliqua parte
principe recipit. Dispensationis principium 7. de plac. 3. in animalibus triplex
est, vnum in Capite, alterum in Corde, tertium in Hepate. *d* 6. vs. part. 5. 16.
eiusd. 10. 1. plac. 7. d. 1. ven. & art. 9. Hipp. de Corde. Arist. 3. hist. 3. ex medio,
cordis sinus, qui tres sinus contra Anatomic. sententiam constituit, quod &
Gal. diff. ven. 9. monuit. *e* 1. plac. 7. *f* d. 1. ven. & art. 9. *g* 8. vs. part. 2. 6.
eiusd. 17. Venas cum Arterius *οὐκ ἔχουσιν* quædam in toto corpore, ex plurimis
Gal. locis clarum est: at de d. 1. ven. 9. ostēdit quæ nam sint venæ, quæ sine ar-
teris per corpus ferantur.

h Distri-

a Vetusissimi appel-
lauere Venam 7. plac.
9. Vena, Arteria di-
cta, Hipp. de Cord.
et 6. Epid. sic et Pla-
toni: Arist. 3. hist. 4.
Vena minor & vena
ἀόψη: Arab. vena
pulsatilis.

b de form. fæt. 5. se-
mē opificis rationem
subit: vasa verò qui-
bus sanguinē ex pra-
gnāte attrahi ad vi-
scerum procreationē
neceffe est, primò ge-
nerabuntur. Secundo
autem loco post ipsa
Iecur & Cor, quem-
admodū domus fun-
damentum & navi-
gij carina constitu-
untur.

c de form. fæt. 4.
Quadam principia
sunt Originis, quate-
nus materiam parti
suppeditant: quadam

DE INFIMO VENTRE. 51

1. *h* Cœliaca insignis Arteria, quæ ad Venæ portæ similitudinem, distribuitur, vt supra monuimus.

2. Mesenterica superior.

3. Emulgens dextra & sinistra satis insignes, quæ vnâ cum Venis in Renes abeunt, vt vitalem spiritum deferant, & ferum *k* quod in Aorta copiosum, expurgent.

4. SpermatICA dextra & sinistra, vtræque à trunco orta, ad testes cum Venis per Peritonæi / productiones abit.

5. Mesenterica inferior.

6. Lumbares, perforamen vertebrarum lumborum geniculatim latæ, non solum in Peritonæum ac Musculos vicinos distribuuntur: sed & Arterias duas ad Spinalis medullæ latus in Cerebrum, cum Venis mittunt; verum inferior propago cæteris grandior, ad infimi ventris latera frequenti sobole excurrit.

7. Muscula superior, cæteris lumbaribus grandior, in abdominis musculos disseminatur.

His cōstitutis, Arteria magna, venam in cauam conscendit, ne ad os allidens, cum perpetuo moueatur, lædatur: quo loci ratione partium quas perreptat

Iliaca dicitur, & vt Caua, in duos Truncos diuiditur, à quibus rami sex, antequam in crura abeant, propagantur.

Sacra, statim sub bifurcatione orta, in sacri ossis foramina, eiusq; medullā fertur.

D 2

h Distributionem
Arteriæ magnæ per
infimum Ventrē ex-
plicauit Gal. de diss.
ven. & art. 9. & 16.
vs. part. 10.
i de diss. ven. 9. cur ea
magnitudine s. vs.
part. 5. 16. eiusd. 10. 2.
nat. fac. 4 sic Arist.
3. part. 9. meatus ex
vena aorta validi.
k s. vs. part. & lib.
an. sang. in arter.
l 6. ad. anat. 13.

52 INSTITVT. ANATOM.

Mox Truncus quilibet in Ramum interiore[m] graciliorem, & exteriorem maiorem, qui crus petit, diuiditur.

Ab interiore prodeunt duæ,

1. Muscula inferior, interioris rami exterior propago, ad musculos qui externam ossis Ilium sedem & coxendicis articulum integunt, excurrit.

2. Hypogastrica, eiusdem rami interior propago, in ossis sacri humiliorem sedem, ad vesicam eiusque ceruicem, nonnullis ad podicem, & musculos pubis os tegentes, distribuitur: in mulieribus maior est & in vteri fundum disseminatur, eiusque ceruicem & vesicam cingit. Ramum quoque profert, qui sub Penis origine bifurcata, ad duo eius corpora, veluti plexum efformat & ad glâdem usque defertur.

n 15. vs. part. 4. dis.
ven. & art. 9.

3. Arteriæ vmbilicales, ramo interiori implantantur & ad vesicæ latera, tutelæ gratia mēbranis fortibus colligantur, de quibus supra. Reliqua rami interioris ab externo ramo portionem asciscens, per pubis ossis foramen in Crus delabitur, & in musculos pubis os tegentes fertur.

Ab exteriore propagines duæ promanant;

1. Epigastrica, ab hac propagine antequam peritonæum permearit, extrinsecus oritur, sursum reflectitur, & musculum conscēdens cum Mammaria circa vmbilicem

DE INFIMO VENTRE. 53

ca umbilici regionem præcipuis ramulis iungitur; reliquos verò surculos trāsuer-
sum in humiliorem abdominis sedem di-
spensat.

2. Pudenda, eiusdem rami postea-
quam Peritoneo excidit, propago inte-
rior, ad pudēda fertur, & in penis cutim
absumitur.

Arteriæ reliquum in crus fertur, &
Cruralis dicitur, de qua in Pedis histo-
ria.

a R E N E S.

Renes, quod per eos Vrina fluat,
duo sunt, quo fortior serosi humo-
ris, propter ipsius copiam, attra-
ctio fiat, ne vno obturato, humoris sero-
si in Vreteres profusio cesset: si enim v-
nus foret, (quod rarissimum) necessarió
duplo maior esse deberet, ac sic Corpus
b in æquilibrio non foret.

Carne sunt densa, quo Calor inhærēs
fortius attrahat, & expellat, néve sanguis
c elabatur.

Figura phaseoli, exterius gibbosa d &
rotunda, interius e concava & sima, co-
lore f subrubeo: Venæ cauæ lateribus,
quo expeditiùs serum eliciant, appositi,
g spinę lumborum musculis, inter gemi-
nas Peritonæi tunicas incumbūt, & ad-
uersam positionem non habent, ne tra-
ctioni h mora afferatur, & horum dex-
ter i sinistro, in homine, propter Hepa-
tis molem, inferior.

a *υεσποι* quasi min-
gentes *απο τῶ υείπερ*
a mingendo Arist. 2.
hist. 16. dicti, Hist. ex-
plicavit. Gal. 4. vs.
par. 6. 5. vs. par. 5. 6. 7.
8. lib. de dign. & cu-
rat. aff. renū. de va-
fis 14. vs. par. 7. & 16.
eiusd. 14. de vsu eorū
1. nat. fac. 15. 16. & 17.
Administration
6. ad. an. 13. de his A-
rist. 1. hist. 18. maximè

3. part. an. 9.
b 5. vs. part. 6.
c 5. vs. part. 7.
d 6. ad. an. 13.
e 5. vs. par. 5. 6. ad. an.
13. at lib. de aff. ren. 1.
literæ sigma aßimi-
lat. Hipp. de nat. oss.
cordis figurā tribuit,
quia vètres habeant.
f Hipp. malorū spe-
ciem referentes.
g Arist. 1. hist. 18.
Observauimus Re-
nem sinistrum in con-
cavitate inferiore ad
Vesicam supra diui-
sionem Arteriæ ma-
gnæ & Venæ Cauæ,
qua de re in observat.
nostris.

h 5. vs. part. 6.
i cōtrarium habetur
5. vs. par. 5. 6. 14. vs.
part. 7. 6. ad. an. 13. a-
pud Arist. 1. hist. 18.

54 INSTITVT. ANATOM.

*5. pat. an. 9. quod in
brutu propter inceſſu
prorum obſeruatur.*

k 6. ad. anat. 4.

*l Democr. Hipp. de
nat. hum. Ar. 3. par.
9. & 1. hiſt. 18. dextru
minus pinguem &
ſiccum ſcribit.*

*m 3. part. 9. non ſub-
ire voluit.*

n 5. rſ. part. 7. & 8.

*Ar. 1. hiſt. 18. 3. part.
an. 9.*

*o 6. ad. anat. 13. 5. rſ.
part. 7.*

p 5. rſ. part. 5.

*q 5. rſ. par. 3. in 6. e-
pid. com. 1. tex. 6.*

r 2. loc. aff. 4.

*s portam vocauit
Fallop.*

t 6. ad an. 13.

Membrana duplici ambo donantur:
exteriore *k* à Peritonæo, cui copioſus *l*
adeps ad Renum calorem fouendum, &
ne vaſa diſtentione periclitetur, circum-
funditur; & Glandula renis figura parte
ſuperiore adhæret. Altera propria, à va-
ſis quæ cauum renum *m* ſubeunt, car-
nem compactiorem reddens.

Venas, *n* à Vena caua ortas, habent:
Adipoſam, quæ ad exteriorem tunicam;
Emulgentem, communiter vtrinque v-
nam ſatis magnam, quæ ad renes fertur,
in quibus Valuulæ ſeri refluxum in ca-
uam impediētes. Arteriam *o* habent
vtrinque vnam Emulgentem, quæ vena-
rum inſtar ſeroſam humiditatem è ſan-
guine in Arteriis *p* contentam expur-
gant. Neruum vtrinque vnum perexi-
guum *q* à Stomachico prodeuntem, qui
in Renum membranam *r* propriam ab-
ſumitur.

Ventres duos obtinent, exteriorem &
interiorem. Exterior improprie ſic *s* vo-
catus, per quem vaſa emulgentia ferun-
tur & in capillamenta tenuiſſima abſu-
muntur, Vreteres verò *t* egrediuntur.
Interior verò ſinum continet ex neruea
membrana factum, quem Vreteres in i-
pſis Renibus latiores primū redditi con-
ſtituunt, qui non aliorum vaſorum mo-
do in capillamenta attenuantur, ſed ſine
ſunt lato & aperto, quo Carunculas ex
renis ſubſtantiæ productas, albas, acutas,
papillis,

DE INFIMO VENTRE. 55

papillis similes excipiant: quæ tenuissimæ perforatæ, quo tanquam per Colatorium tantum aquosus humor cum bile, sensim in has Vreterum fistulas percoletur, non autem simul sanguis, qui à Renibus pro eorū nutritione attractus, effluat: hic enim *u* Carni renum aspergitur, inde paulatim vaporis modo in totum dispergitur, adhærescit, atque demum alimentum fit renibus.

Renum enim vsus *x*, serosam *y* superfluitatem à sanguinis & tam venosi quàm arteriosi massa repurgatam, recipere, quamvis & bilis *a* flauæ multum attrahant, quæ (at crassior pars) cum urinis permeat, vnde & urinæ flauescunt. Hæc humani Renis, non autem canini, historia.

VASA *a* SPERMATICA

virilia præparantia.

Vasa Spermatica quæ in *b* maribus maiora, duplicia sunt: alia Præparantia, alia Eiaculatoria.

Præparantia quatuor parum à se distantia, quæ in progressu continua, mox per anastomoseis iunguntur, & membrana à Peritonæo enata connectuntur, & capreolorum modo ad Testis caput deferuntur, vbi arteria cum vena commixta corpus pyramidem depressam referens, efformant, quod corpus varicosum py-

D 4

u 5. vs. par. 6. Vbi notabis secundarios quatuor humores, quos multi Arabibus tribuunt, de quibus tamē etiā Gal. loc. cit. & 10. met. med. in febrī hectica, quatuor ostendit siccitates: & 3. facult. nat. 13. per *ωρόσφυσιν, ωρόδι-σιν ηγεί ομοίωσιν.*

Imò & Hippocrates *μείλλον τροφή, οίον τροφή, ηγεί τροφή, de alim.*

x Asclepiadis sectatores frustra creatos crediderūt, 1. nat. fac.

13. & Erasistratus quandoque asserit, 2. nat. fac. 4. Arist. nulla necessitate habentur, sed vt melius, 3. par. 7. 2. hist. 16.

y Ar. 3. par. 9. Gal. de vtil. resp. & 6. loc. aff. 3.

z Lycus Macedo censuit, Urinā esse excrementum nutritionis renum, 5. vs. par. 5.

a 5. vs. part. 6. 8.

a de his vide Gal. 14. vs. part. 12. & 13. 1. de sem. 15. Ar. 3. hist. 1.

b 14. vs. part. 12.

Gal. vasa spermatica

αα αγγία σπερματικά: preparantia vero ωρόσφυσιν vocat.

56 INSTITVT. ANATOM.

e Arist. de Venis his
Arterius 3. hist. 1.
d diff. ven. 8.
e Ar. 1. gen. an. 18.
f hoc est portionē san-
 guinis in partem assi-
 milatione redūctis,
 ipsarūq; viribus præ-
 diti, quod ab omnib.
 partib. in cauam re-
 fluit et inde ad testes.
g Hipp. de genitura.

a 14. vs. part. 11. 13. &
 14. 1. em. 15. & 16. &
 lib. finit. medic.
b Ar. 3. hist. an. 1.
c 14. vs. part. 12. 1.
 sem. 14.
d 14. vs. par. 11. & 13.
 1. sem. 15.
e auct. de fi. & in
 ijs semen fieri osten-
 dit Gal. 1. sem.
f Ar. 1. gen. an. 4.
a ὁ ὅτις forte ἀπὸ τοῦ
 ὁπῶν χᾶν quod nisi
 cum impulsu semen
 effūdatur. de his Gal.
 in Introdūct. 1. diff.
 vulu 6. 14. vs. par. 10.
 12. & 14. 1. de sem. 15.
 & 16. Arist. 1. hist.
 13. & 3. hist. 1.
b Ar. 1. hist. 13. (sunt
 enim quidam à na-
 tura monor. hes, qui-
 dam trior. hes.)
c 14. vs. par. 11. 1.
 sem. 15.

ramidale vocamus. Venæ *c* quidē duæ
 spermaticæ, quarum *d* dextra à trunco
 Cauæ, sinistra ab Emulgente. Arteriæ
 duæ Spermaticæ, ab Aorta prodeuntes:
 quæ materiam (excremētum benignum
e utilis & vltimi *f* alimenti) ab omnibus
g corporis partibus delapsam recipiunt,
 & pro seminis generatione, ad Parasta-
 tas deferunt.

PARASTATÆ. *a*

Parastatæ, quasi superficiariē Testi-
 bus adstātes, quas & ἐπιδιδυμίδας
 vocant, corpora sunt oblonga, na-
 turā, aut similitudine, aut vsu eadē cum
 Testibus (quibus *b* imponuntur, capiti
 & fundo alligantur, medio verò seiun-
 guntur) à venis & arteriis Seminariis, v-
 bi eæ dilatantur, per continuationem o-
 riuntur, in quæ vasa eiculatoria termi-
 nantur. Hæc varicum *e* instar contor-
 quentur (quare Parastatæ *d* varicifor-
 mes seu Corpora varicosa dicta) pri-
 mum vt concoctioni seminis, siue dicas
 præparando, siue *e* perficiendo, Te-
 stium irradiatione adiuuante, opem fe-
 rant: dein ne libido vehemens *f* crebra-
 que excitetur.

TESTES. *a*

Testes quod Virilitatem attesten-
 tur, communiter *b* bini sunt, sub
 Ventre for. s, ne vasorum sperma-
 ticorum *c* lōgitudō & reuolutio minua-

DE INFIMO VENTRE. 57

tur, castitatis *d* causâ, ad penis radicem *d* *Ar. 1. gen. an. 4.*
propendent, & *e* maiores, & calidiores, *c 14. vs. par. 10.*
quam in fœminis.

Inuolucris communibus binis, quæ
vtrumque simul inuestiunt, donantur,
quorum primum Scrotum dicitur à Cu-
ticula & Cute efformatum, cui nil pin-
guedinis adiectum, rugosum est; *f* alte-
rum Dartos *g* vocatur, à panniculo car-
noso, Venis & Arteriis refertum. Pro-
priæ tunicæ duæ *h* sunt, quæ quemlibet
distinctim inuestiunt: prima à Perito-
næi processibus enata, valida est, & te-
nuis, venis abundans, *i* *λυσποειδής*, id est,
Vaginalis *i* nuncupata: altera à vasis se-
minariis, Albuginea *k* dicta, quæ imme-
diatè Testem cingit, quo ipsius *l* sub-
stantiam *m* glandulosam, laxam, *n* albam
cauernosam, veluti constringat.

Figura sunt *m* rotundi & oblongi, seu
ouali, quorum pars superior *o* caput, in-
ferior fundum *p* nominatur: dexterque
qui calidior, propter vasa à magnis vasis
eò delata, varicosior; ideò eò loci semen
magis percoctum, quare *q* *ἀρρενόγον*: si-
nister verò qui *θυλινόγον*, semine sed im-
becilliore & aquosiore, cum ab emulgē-
tib. materia deferatur (vnde natura fœ-
minarum generationi potius intenta vi-
detur) refertior.

At ne vasis seminariis sint oneri, vter-
que Musculum *r* vnum obtinuit oblon-
gū gracile, ab ossis Ilij regione enatum

f *Ar. 1. hist. 13. 1. gen. an. 12. Gal. diff. vulu. 9*
9 *vbi tres tantum a-*
gnoscit, ὄχιον, ἀρ-
τόν, καὶ ἡλυσποειδής: sic
in introd. 11.

g *Ruffo & Aegi-*
netæ lib. 6.

h *Vesal. ac Columb.*

tres.

i *de diff. vulu. 9.*

k *ἐπιδιδυμίδα Ves-*
sal.

l. *Ar. 1. hist. 13. nec e-*
iusdem naturæ cum
carne, nec multum à
carne dissidet.

m *de diff. vulu. 9.*

n *14. vs. par. 10.*

o *Arist. & Gal.*
νεπαλή.

p *Polluci πύδης.*

q *hinc vulgari mā-*
res à dextris & in
dextris: fœminas à
sinistris & in sinistris
procreant. Hipp. 6.
epid. sect. 4.

r *de muscul. egit.*

Gal. 14. vs. par. 14. &
lib. diff. musc. 27.

58. INSTITVT. ANATOM.

& per productionem peritonæi delatū, qui *σπέρματος*, id est, suspensor, ab usu dicitur. Hi vt nutriantur, venas; vt viuant, Arterias à seminariis habent: vt sentiant, Neruum & mediocrem à sexto pari.

Horum vsus *u* suo calore Semini, non tam *x* formam & colorem, quam nomē & vim generādi tribuere, quamuis *y* corpus & robore & multa caliditate adaugeat, vt ex castratis colligere licet.

VASA & EIACVLATORIA, ET Vesicula seminaria.

Vasa Spermatica Eiaculatoria, vel Deferentia, quod semen in vasis præparantibus iam elaboratum,

à Testibus ad Prostatas deferant, duo sunt, (vtrinque vnum) quæ à Parastatis prodeuntia (cōtinuantur enim vasa præparatoria, parastatæ, & vasa eiaculatoria, quibus pro vario officio & situ nomina imponuntur) substantia alba, nervosa, teretia, sursum *b* ad Ilia ascendunt, & per *c* Peritonæi productiones, via qua præparantia descenderunt, ad pubis os reflexa, posteriore parte (humorē *d* cādicantem iam continentia) antequam iuxta Vesicæ cervicem vñantur & Prostatis inserantur, dilatantur &

Vesiculas *e* seminarias constituunt, vtrinque vnā nerueam, anfractuofam, fita vt plures videantur, materia oleaginosa flauescēte ad meatum vrinarium gilli.

f in *Introd.* 11.

g 14. *vs. par.* 13.

h *Ar.* 1. *gen. an.* 4 nō necessitatis sed cōmoditatis causa concessi.

x semen gignunt 14.

ys. par. 10. & 13. sed

non soli testes, contra

hāc enim opinionem

Gal. disputat. & 1. de

sem. 14. Nequaquam,

inquit, in vasis semen

reperiretur, si nihil

ad seminis genera-

tionem facerent.

y 1. *sem.* 15.

a de his *Ar.* 3. *hist.* 1.

Gal. 1. *sem.* 15. & 16.

14. *vsu part.* 12. & 13.

σπέρματος in *oi*

Herophylo.

b 14. *vs. part.* 12.

c 14. *vs. part.* 13. 6. ad.

anat. 13. 1. de semi-

ne 15.

d de *diff. vulu.* 9. r.

sem. 16. *Ar.* 3. *hist.* 1.

e ex vena & arteria

coalita, cōposita, in-

exta auctor. definit,

quas primus *Hero-*

phylus descripsit,

Fallop. monente.

f *σπέρματος* in *oi*

id est, varicosos ad-

scit. *Heroph.* voca-

vit.

DE INFIMO VENTRE. 59

illinendum plenam.

Ipfa vero vasa eiacularia, in vnum meatum exiguo genitali similem degenerat, qui in Prostata se medius insinuat, vt ex vtrisque anfractibus materia contenta, in meatum communem effundatur.

PROSTATÆ. a

Prostatæ quod ante stent, glandule binæ sunt magnitudine insignes, ad Penis radicem supra Sphincterem vesicæ musculum, vtrunque *b* ad vesicæ cervicem locatæ: membrana densiore, ne semen spontè diffuat, inuolutæ; quæ sensu exquisito, vnde in congressu voluptas, prædita.

Substantia, durâ, spongiosa, reliquis glandulis candidiore; quæ Semen non elaborant, sed *c* elaboratum ab Eiaculariis recipiunt, & ad tempus profusionis reseruant. Hæ namque à musculis inferioribus Penis compressæ, semē in ductum communem exprimunt.

VRETERES. a

Vreteres, *b* ab *c* Vrina dicti, seu Vrinæ ductores, renes *d* vesicæ committentes duo *e* sunt, vtrunque vnus, qui vbi Renum interiorem ventrem succinxerunt, & fistulas octo vel plures, quibus singulis carnosum operculū impositum, quo vrina per singulas fistulas

exiret quasi aquæ ductus nominavit li. de resect. corp. & de gland. c. 6. ad anat. 13. d. 5. v. par. 5. Ar. 3. p. 9. c. 1. nat. fac. 13. v. si tamē sunt etiā quatuor

g. 2. de sem. 6. & 14. v. par. 9. sed vult contineri in Prostatis.

a de his 2. de sem. 6. parastatas Columba vocat.

b 14. v. par. 9.

c in his humor quidam spermati similis quidem, verum longè tenuior, 14. v. par. 9. & 2. sem. 6. periti quasi vno ore omnes semen dixerunt continere: contra quos disputat: at distinguas oportet Vesiculas seminarias à Prostatis, illæ oleaginosas, hæ candidissimam materiam continent.

a de his 5. v. p. 5. & 13. 1. nat. fac. 6. 6. ad. anat. 13. Ar. 1. hist. 18. 3. par. an. 9.

b Vena Ar. 1. hist. 18. meatus 3. part. 9. ad Gal. 6. ad. anat. 13. alijs meatum, alijs arteriam, alijs venam dici, scribit: addens constare vnica tunica, quemadmodum vena, at non tam gracili. Gracili & pinguis ab æpico mingo vocant: vel in tē æpico & tēpico vrinam seruo velduco: Hippocrates

f quomodo infigatur
 vide s. v. par. 13.
 g 6. ad. anat. 13.
 h s. v. part. 16. 6. ad.
 an. 13.
 i 6. ad. anat. 13.
 k Ar. 1. hist. 18.
 l Asclepiades vo-
 luit. ignorās hos mea-
 tus manifestos, serum
 in halitū resolutum,
 in vesicam transmit-
 ti, ibiq; in humorem
 priori similem cōcre-
 scere: contra quem
 Gal. 1. nat. fac. 13.
 disput.

a de hac Ar. 1. hist.
 18. 3. hist. 15. 3 par. 8. 4.
 part. 1. Gal. de ipsius
 tunicis s. v. part. 11.
 & 16. de musc. 4. v. s.
 part. 19. 9 eius. 16. de
 diss. musc. 28. 6. ad.
 an. 14. de vasis s. v. s.
 part. 8. Græcis νύγῃς,
 ἀπὸ τῆς νύγῃς, id
 est, νύγῃς abscon-
 dendo urinam: &
 νύγῃς δὲ οὐδὲν.
 b s. v. part. 5.
 c unde forsan Dio-
 cles, corpus in caput,
 thoracem, ventrem &
 vesicam diuisit, quem
 Aegineta l. 1. c. 100.
 sequitur.
 d s. v. part. 16.
 e Ar. 3. hist. 15.

60 INSTITVT. ANATOM.

in Renum cauitatem percoletur, consti-
 tuerunt, Lumbis adhærentes inter Peri-
 tonæi membranas geminas descendunt,
 & iuxta vesicæ collū inter duas f mem-
 branulas transuersas à vesicæ g substan-
 tia minimè diuersas, quæ Vreterum in-
 gressum occludūt, ne vrina regredi pos-
 sit, Vesicæ obliquè h implantantur.

Sunt autem vasa teretia i oblōga craf-
 sa, k neruosa, concaua: membrana du-
 plici vestita, altera à peritonæo ad ro-
 bur, altera propria vesicæ substantiæ in-
 teriori simili, fibris obliquis ad disten-
 sionem donata: ad quæ Venæ & Arte-
 riæ, à vicinis partibus mittuntur: Ner-
 uos verò, à sexta cōiugatione, & medul-
 la lumborum recipit.

Vsus horum Vrinam ex Renibus, per
 quos & arenæ, & calculi transeunt, in ve-
 sicam l deferre.

VESICA a VRINARIA.

V Esica urinaria in Hypogastrio,
 quo eo potus b superflua vacuen-
 tur, inter duas c peritonæi tunicas
 locata, quo alijs visceribus cedat, supra
 intestinum d rectum in viris, in fœminis
 etiam supra collum vteri sita, in Fundum
 & Collum diuiditur.

Figurâ oblonga, cavitare vnica dona-
 ta (rariss. enim membrana quasi septo
 in duas partes diuiditur) substantia par-
 tim e membranosa, ad cominodam ex-
 tensionem & corrugationem: partim
 carnosa, Mem-

DE INFIMO VENTRE. 61

Membranam duplicem habet communem & propriam: communem, quæ exterior à peritoneo & robusta *f* est, *f* s. *vs. part. u.* cum subinde impleri, ac distendi, post vacuari, & comprimi debuerit, quæ in viris intestino recto, in mulieribus vteri collo & vicinis coxarum ossibus alligatur. Propria siue interior duplex: quarum intima lucida, tenuis, omni fibrarum genere donata, crusta munita, ne vrinæ acrimonia lædatur: exterior crassior, fibris carnosius minus rubentibus conspersa, tum ob custodiam caloris, tum ut versus suam originem cōtractæ, vesicam musculorum instar coangustando, exigua in ea contenta, excludant.

Foramina tria habet, duo iuxta eius collum, qua parte per Vreteres serum à Renibus expulsum in eam sponte, non per gresudationem, sed per patētia foramina effunditur, quibus ne regurgitare possit, præter obliquam *h* Vreterum insertionem, vtrinque Membranula vna apponitur, quæ, vesica distenta, ne flatus quidem pertransire sinat, pari ferè cum foliis ratione: tertium, vrinæ exitum præbet in eius

Cervicem (cui parte posteriore duæ glandulæ: prostratæ appositæ) quæ oblonga (in muliere brevis & *k* lata, Vteri collo antè implantata) aliquantulum contorta / angusta, & ferè *m* carnea, Peni iuncta semper patet: sed

g ut *Asclepiades* voluit, hos mentis ignorans, cōtra quæ *Gal. i. fac. nat. 17.* disputat.

h s. *vs. part. 16.*

i 14. *vs. part. 9.*

k de *diff. vulu. i. 15.*

vs. part. 3.

l s. *vs. part. 16.*

m collum musculorum

sum 4. *vs. part. 3.*

62 INSTITVT. ANATOM.

n 6. ad. anat. 14. 4.
 v. part. 19. 5. v. part.
 16. quomodo pottionis
 excrementum excer-
 natur ostendit: vide
 etiam de diff. musc. 28.
 o 5. v. part. 16.
 p 5. v. part. 5.

q 5. v. part. 16.

r 5. v. part. 8.

f 5. v. part. 5.

t Ar. 1. gen. an. 18.

u Ar. 3. hist. 15.

a Penis situm expli-
 cauit Ar. 1. gen. an.
 5. Rationem & stru-
 cturam Gal 15. v. part.
 1. ubi ostendit
 nullo commodiori lo-
 co collocari potuisse, 2.
 & 3. de ipsius muscu-
 lis de diff. musc. 29.
 b 15. v. part. 1.
 c 15. v. part. 2.

Sphinctere n musculo orbiculari cu-
 stoditur, qui inter tunicæ exterioris fi-
 bras rectas situs, glandulis adpositus, fi-
 bris suis o transuersis, ne vrina p inuitis
 effluat, ceruicem constringit, quibus per
 musculorum abdominis & diaphrag-
 matis compressionem, vrina quantitate,
 vel acrimonia vesicam stimulante, laxa-
 tis, emingitur, & rursus partium super-
 narum compressione cessante, contra-
 ctis, reliquæ q meatui inhærentes ex-
 pelluntur. Sed etiã infra glandulas fibræ
 aliquot transuersæ canalem orbiculari-
 ter cingentes cõspiciuntur, quas Sphin-
 cterem constituere voluerunt: quod si
 verum esset, tum nunquam semen sine
 lotio excerneretur.

r Vasa tria vtrinque obtinet; Venas,
 ad nutritionē: Arterias, ad vitam ab Hy-
 pogastrica, r in mulieribus à vasis quæ
 vteri Ceruicem petunt: Neruos ad sen-
 sum excretionis, à sexto pari & ossis sa-
 cri r spinali medulla.

Vsus f vrinam humidi t alimenti ex-
 crementum & alia sicca u excrementa,
 ex quibus Calculi conficiuntur, recipe-
 re, & ad tempus excretionis retinere.

P E N I S. a

PENIS à pendendo dictus, ad radices
 b ossis pubis ad c coitionis cõmo-
 ditatem, situs est, antèrius ipsius
 medio adhærens, & extra corpus pen-
 dens: oblongus est, rotundus, crassitie &
 longi-

DE INFIMO VENTRE. 63

longitudine varians qui denudatus, Cuticula, Cute & Panniculo carnosio (cum pinguedine, ne ipsius mollities erectionem impediatur, careat) corpus suum ostentat; quod non venosum est, non enim tam celeriter repleri aut vacuari potuisset non arteriosum, propter pulsum continuum cui imperare non licet: non nervus est, quia nervi cavitatem perspicuam non habent, nec sua natura dilatantur, ipsorum quin & mollities tensionem impediret: non ligamentum, licet ad tensionem esset utile, nullam tamen cavitatem habet: non tendo, quia cavitatem non habent & minus duri quam ligamenta, quare ex duobus peculiaribus Corporibus nervosis & Canali compositum.

Corpora illa nervosa ab inferiore ossis pubis parte, tanquam à corpore stabili, ut rectum & stabile d. pudendum servetur, enata, spongiosa sunt, rara, porosa, quo Penis erigi & flaccescere possit: si enim semper tensus fuisset, & molestum fuisset, & iniurijs obnoxium: si semper laxus, inutilis fuisset ad id cuius gratia creatus: quare solo coitus tempore tendi debet, quo Canali diducto semine quam longissimè ei aculetur: si enim obliquus esset, ibi tum semen hæreret. Sunt & nigra, quia sanguine nigro plena, in medio ad glandem usque iuncta infernè à se dissident quo

d. 15. vs. part. 2.

Ar. 4. part. 2. c. 10.

c. hac de re Ar. 1.

hist. an. 13. 4. part.

an. 10.

f. Ar. 4. part. 2. c. 10.

Gal. 15. vs. part. 1.

g. 15. vs. part. 3.

h. vi. in introductu

ns quibus per vincu-

lum meatus continetur.

quetur. 15. vs. part. 3.

At Aegineta lib.

6. c. 54. Hypospadias

vocat, quibus glans

ab origine non perforata est, sed sub

pene foramen habet,

cuiusmodi exemplum

habuimus: de his

Ar. 4. gen. an. 4.

64 INSTITVT. ANATOM.

i fistula urinaria &
porus spermaticus 15.
vs. part. 3.

k rariss. datur mea-
tus alius urinæ, alius
semini dicatus.

l 15. vs. part. 3.

m de diss. musc. 29.

n 15. vs. part. 3.

Canalem i Vrethran dictum (quem à vesica prodire volunt) constituent, qui sub his positus secundum longitudinem productus, membrana altera interna tenui, exactissimi sensus, aliquib. ex tenui meninge enata, in qua Circuli conspiciuntur; altera externa, carnosae, ex fibris transuersis, ad seminis k & urinæ expulsionem, conflata, donatur. Cuius Canalis substantia media laxa, fungosa, nigricans, quò simul cum corporibus nervosis, ad seminis effusionem distendi & urinæ commodiorem excretionem, flaccescere possit, qui ductus semini & urinæ l communis, est & instar S. reflectitur.

Musculos m quatuor habet: duos Collaterales breues, à Coxendicis appendice sub penis principio nervosos prodeuntes, qui carnosae ad eius corpus feruntur, ipsumq; in congressu erectum sustinent & antè muliebri sinui inferendum, flectunt. Alij duo inferiores secundum longitudinem ab ani sphinctere carnei exorti, vniti in canalem implantantur, quo eum in vtramque partem distractum, Pene stabili manente, dilatet ne in corporum nervosorum repletionem constipetur, sicque seminis exitum, qui confestim n ac celerrimè in Vteri sinum peruenire debet, impediatur; verum & Prostatas, ad seminis i profusionem, comprimunt.

Venas

DE INFIMO VENTRE. 65

Venas habet duplices: alias cutaneas,
ab Hypogastrica & Pudenda: alias per
corpus distributas. Sic Arteriæ geminae
ab Hypogastrica arteria insignes, corpo-
ribus penis valdè implicate, vt velut ple-
xum efforment, inferuntur: quæ dum
spumoso sanguine aut spiritu turgent,
penem distendunt: quo spiritum & san-
guinem deferant, vt penis flaccidus eri-
gatur. o Nervus quoq; ab ossis sacri me-
dulla, vtrinque vnus isque insignis, pro-
pter sensum exactiorē p quo ob coitum p
venereum eget, sub ossibus pubis in Pe-
nis radicem, & inde totum eius corpus
percurrit.

Tandem Penis summa pars tumens,
equalis & q turbinata, Glans dicitur, quæ
ex simpliciore, & magis sensili carne cō-
stans, tenuissima cute integitur: quò ve-
rò læuis & mollis asseruetur, r Præpu-
tio donatur: & quo tegi, retēgiq; pos-
sit, membrana vel s vinculo Fræno ap-
pellato, in inferiore parte cum summa
Glande ligatur: quod & seminis profu-
sionem causat, sæpè enim frænuli perfri-
ctione semen effunditur: in cuius me-
dio foramen t ad excretionem, quod
quibusdam Vrethra u ab vsu nuncu-
patur.

Vsus penis, semen in Vterum effun-
dere, & secundariò vrinae excretioni in-
seruire,

Ar. 1. gen. an. 8.

p 14. v. part. 13.

q Ar. 1. hist. 13. Gal.
in Introduct. 10.
Balanus.

παιδι 14. v. part. 6.

s 15. v. part. 3.
χαλινόν, κύνον
fibula.

t r Arum est duo con-
spici foramina: vnum
directè infra alteri
exiguo septo distin-
cta, alterum meatui
seminis, alterum vri-
nae parato.
in Introduct. 10.

66 INSTITVT. ANATOM.
ANVS seu a P O D E X.

a ἀπὸ τοῦ ποδὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ποδός
Arist 3. part. 14. 1.
hist. 17. 4. gen. an. 4.
4. vs. par. 19. 5. vs. par.
14. & 15. 6. ad. anat.
14. dissect. mus. 30.
b Hipp. vt habet
Gal. de diff. vulua 1.
c obliquos vocat
Gal. 5. vsu part. 14.
d 5. vs. part. 14. at ca.
16. comparationē in-
ter ani & vesica
Sphynctere, instituit.

a De hoc Ar. 1. hist.
18. 2. hist. 15. 3. part. 7.
4. gen. an. 4. Gal. 4.
vs. part. 4. 15. & 16. 6.
ad anat. 10.
b 6. ad. anat. 10. Ar.
1. hist. 18.
c 4. vs. part. 16. 6. ad.
anat. 10.
d 4. vs. part. 15. Ar.
1. hist. 3. part. 4.
e duos notat Ari. 4.
gen. 4. tres Fallopius:
& sine liene inuen-
tū, Ar. 4. gen. 4. &
in dextro latere. ibid.
& 1. hist. 18.
f 4. vs. part. 11.
g 6. ad. anat. 10. aliās
20. lib. pondere reper-
tus: cartilagine foris
obductū obseruari in
hydropico an. 1601.
h 4. vs. part. 16. Ar.
1. hist. 18. Hipp. de re-
sect. corp. vestigio
humano simile.

POdex Recti intestini finis, tribus
donatur musculis. Primus *b* Sphin-
cter, orbiculariter intestini fini cir-
cumfusus, ne faeces inuitis excidant, po-
dicē ad amussim ac fortiter claudit. Duo
alij membranosi, *c* à ligamentis ossis sa-
cri, & coxendicis exorti, in primum mu-
sculum desinunt, quo post excretionem
podicem in magnis conatib. sursum de-
nuo retrahant: quare his resolutis ac im-
becillibus, difficulter ac vix *d* sedem sur-
sum retrahi contingit, sed etiam extrā
manet.

L I E N. *a*

Lien sub Diaphragmate, in sinistro
b Hypochondrio, concauo ipsius
c in dextram cōuerso, Hepati *d* op-
positus, inter Ventriculū & costas (ple-
runq; *e* vnus, quamuis & duos notarim)
situs, peritonæo & fomento, diaphrag-
mati & reni sinistro, gracilib. membra-
nis à peritonæo enatis, tanquam vincu-
lis connectitur.

Magnitudine, *g* colore & figura va-
riat: in fœtu enim, cum sanguine puro
nutriatur, rubeus: in adultis verò, cum
succo crasso alatur, ex rubro nigricat.

Figura est *h* oblōga, extrinsecus gib-
ba, aliquando à costis impressiones ha-
bens: interius cōcaua, ad cuius medium
Linea alba, ad quam Venæ & Arteriæ
immittuntur.

Venæ

DE INFIMO VENTRE. 67

Venæ à vena Portæ, ramus i Spleni-
cus aliquot digitis infra Hepar locatus,
truncus insignis, succum crassum & san-
guinis terrestriorem partem deferens,
mittitur. Cuius rami alij in Lienis sub-
stantiam absumuntur, alij ex eo prode-
unt, suntq; duplices. Aliud est k Vas bre-
ue, quod appetentiam post Chyli in ve-
nas Hepatis ingressum excitandam, &
ventriculi l corroboracionem sursum
m ad gibbum Ventriculi, versus ipsius
orificium sinistrum sanguinem acidum
eructat, qui postmodum cum alimentis
ad intestina defertur & excernitur. Ali-
ud verò vas aliquando ab hoc ramo pro-
diens, deorsum ad recti intestini extre-
mum Hæmorrhoidales internas consti-
tuens, abit: quamvis hic humor sæpè et-
iam per Arterias expurgetur, non solum
ad intestina, sed etiam per emulgētes ad
renes.

Arterias numerosas & magnas à Cœ-
liaca accepit, quo perpetuo earum mo-
tu calor innatus foueatur, corpus n Lie-
nis conseruetur, crassusque sanguis mu-
tari & confici possit, & Lien expurgetur.

Nervos exiles à sexti paris ramo co-
stali sinistro, ad ipsius o tunicam à peri-
tonæo p enatam, missos obtinet, quæ o-
mni ex parte carnē ipsius (seu *ωσφύχμα*)
spongiosam (quo facilius crassos succos
excipiat) raram q & laxam cingit.

Vsus, r chyli crassiorē & terrestrio-

i 4. vs. part. 15. Vas
venosum dicitur.

k 4. vs. part. 15. Vene-
sum stomachum no-
minat.

l 5. vs. part. 4.
m 6. ad. anat. 10.

n 4. vs. part. 15.
o Vesal. quoque sed
Archangelo etiam
substantiam subeund.

P 4. vs. part. 16.
q 4. vs. part. 15.
r Erasistratus frustra
à natura creatū exi-
stimavit, ut habetur
4. vs. part. 15. Arist.

3. part. non nisi ex a-
uentu necessarius.
Vulgo creditur esse
receptaculum cras-
sioris et feculenti san-
guinis in hepate ge-
niti, & in eo segre-
gati: hinc Galenus
Lien quod iocinorū
crassius futurum, ut-
trahit: præterea con-
ficit ac ad vtilius
mutat. 3. nat. facul. 19.

68. INSTITVT. ANATOM.

rem partem, in venis mesaraicis iam alterati & sanguinis aliquam dispositionem adepti, ex venarum mesaraicarum trunco, antequam chylus ad hepar feretur, facultate insita, per suam Venam splenicam (quæ non ex Hepate, sed infra hepar ex trunco Portæ, iuxta Mesentericum truncum prodit) ad se allicere, excipere, sicq; sanguinem repurgare: quo postmodum Hepar rectius chyli partes laudabiles attrahat, in venis per parenchyma Hepatis dispersis, in sanguinem conuertat: alias à crassa illa crudaque parte, Hepatis vasa obstruerentur, vnde non modo laudabilis sanguificatio impediretur, sed etiam Hydrops, icterus, febres, aliaq; mala causarentur: quod fieri consuevit, quando Lien suo officio non probe defungitur, & vel ob imbecillitatem, vel meatuum obstructionem, crassam & terrenam illam chyli partem non attrahit: quem crassum succum Lien alterat, & immutat & concoquit, quo eius pars laudabilior, ipsius fiat alimentum: reliquum quod à Liene immutari non potuit, & ad ipsius nutritionem inutile, ut plurimum per Vas breue in ventriculum expellitur: nonnumquam pars eius, per Hæmorrhoides expurgatur.

H E P A R.

HEpar, quod inter viscera primò perficitur, ἀπὸ τῆς ἀπαρίας, id est, indigentia dictum, quasi omnium par-

• Lien ad sanguinis confectionem datus: hinc Ar. 3. par. 7. Lien quasi adulteratum Iecur: quæ usum Gal. de respir. vsu, Aphrodis. & Aretæus confirmarunt: Fernel. & Vesal. suspicantur.

• De hoc Ar. 1. hist. 18. 2. hist. 17. 3. par. an. 7. & 9. 4. gen. an. 4. Gal. 4. vs. par. 12. 13. et 14. 6. ad anat. 8. & 11. ἡπαρ Græcis παρὰ τὸ ἡεω τὸ οὐρανίου παρὰ τὸ ἡεω à latando, cum in hac parte concupiscit sedes sit. Latinis Iecur, quod iuxta cordis vires suam potestatem exercent:

DE INFIMO VENTRE. 69

partium inopiæ, dum in eius Venis alimen-
tum conficitur, subueniat. Hoc sub
b Diaphragmate, digiti transuersi solum
distantia, ne ipsius c motum impediat,
licet aliquando in mortuis ei sit conti-
guum, situm est, dextrum d potissimum
hypochondrium, propter Cordis ven-
triculum dextrum, vt ad eum sanguis e-
uehatur, occupans: quod & superiori,
anteriori, & dextræ Ventriculi parti le-
uiter insidet.

Figura exterior & superior læuis &
gibba, quo Diaphragmati cedat, poste-
rius verò sinus est oblongus ad Venæ
Cauæ e transitum. Interior seu inferior,
quæ sima dicitur, caua est, vt ventriculū
complectatur, suoq; calore foueat; sinus
duos habet, alterū à dextris propter Ve-
siculæ biliaræ situm: alterum à sinistris,
vt stomacho transeunti cedat: est & as-
pera, ad Venæ portæ exitum; à dextris
f rotundum, à sinistris, quasi in acutū an-
gulum attenuatum. Hoc in homine ma-
ximum, & excepta anteriore parte, vbī
Vmbilicalis venæ ingressus, fissura est, in-
tegrum plerunque conspicitur: in bru-
tis verò in plures g lobos, quo Ventricu-
lum, cum eum fouere nequeant, vt ho-
mines vestibus, complectatur, diuiditur.

Ligamentis tribus validis, alijs parti-
bus adnectitur, quorum primum & dex-
trum membranosum & latum validum
à peritonæo enatum, Suspensorium di-

b 1. hist. 18. Hipp.
de arte in thorace
collocavit.

c 4. vs. part. 14.

d Arist. 2. hist. 17. 8.
part. an. 9.

e Ar. 1. hist. 18. Iecur
venæ maiori ad-
nexū est, venæ enim
quæ à maiore profi-
ciscitur Iecur trans-
git.

f Ar. 1. hist. 18.

g 4. vs. par. 8. Hipp.
de off. natur. 6.
epid. in lobos quinq;
secat quibus singulis
nomina propria
Theophilus indidit,
1. focus. 2. mensa. 3.
culter quod diuidat
humeres. 4. auriga.

70 INSTITVT. ANATOM.

citur, & Diaphragmati alligat. Alterum & sinistrum teres & fortissimum, à peritonæo pronatum, diaphragmati quoque necit, nonnunquam costarum notharum cartilaginibus, Tertium, Vena est Umbilicalis arefacta, qua Abdomini necitur, ne Hepar cōcidens, Diaphragma deorsum trahat.

*In 4. vs. part. 14. 6.
ad anat. 11.*

Membranam *b* habet tenuissimam, à Venarum altera membrana, quæ à peritonæo est, enatam.

*i 4. vs. part. 13.
k 6. ad. anat. 11.
Erasistrat. παρ' ἡ-
γυα, id est, affusio.
Gal. 4. vs. part. 13.
carnosum viscus.*

*l 6. ad. anat. 11. sepa-
rationem hanc ob-
stare proponit.*

Substantia ipsius, quæ *i* caro est, *k* Parenchyma dicitur, cum nil aliud sit, quàm sanguis è venis effusus, cuius nomine rubet, ipsisque circumfusus, qui à membrana circumiecta contentus, cōcrescit, & inania / spatia inter Venæ Cauæ & Portæ dictas radices, explet, quæ per ipsius substantiam, vt abstracta ipsius carne apparet, disseminantur: & mirabilem *m* plexum, ad perfectiorem sanguinis elaborationem, constituunt: inter quas & Pori bilem ab Hepate ad Vesiculā deferentes, disseminantur: verum eadem vasa quoque fulcit.

*m 4. vs. par. 13. qua-
re non sinum fecerit,
sed plexum, explicat.*

Ad huius nutritionem, sanguis in radicibus Venæ Portæ elaboratus, effunditur, & reliquum tanquam superfluum Hepar in Venam cauam, (quæ eundem etiam per suas anastomoses attrahit) pro totius corporis nutritione expellit.

n 6. ad. anat. 11.

Arteriæ etiam ad ipsius sinuam partem, magis venis *n* candicantes, conspiciuntur

DE INFIMO VENTRE. 71

tur (pauciores tamen) ad caloris natui cōseruationem à Cæliaca missæ, cum in toto corpore Venæ & Arteriæ mutuas sibi tradāt operas, hæ illis spiritum, illæ his sanguinem subministrantes.

Nerui duo parui à sexto pari, altero à stomachico, altero à costali, per ipsius tunicam, ne sensus expers sit, disperguntur.

Vfus Hepatis, calore suo venas (cum eo loci p subtilissimam habeant Tunicam, qualis q nulla in toto animāte alia) fouere, quo sanguificatio r quæ in radi-

E 4

dis & Arteriarum facultas affulserit. Tertia Iouerti decad. 1. parad. 4. pena sanguificationi & perfectæ coctioni inseruiunt, hepar vasis affunditur, ne cohereat, vasa stabilit, calore suo hæmatosin promouet, & id ex Gal. 1. nat. fac. Quarta Vesalii, Columbi, Argenterij contrarium statuentium, qui vim illam sanguificandi solum Iecoris carni tribuunt. Quinta Vega & Laurentij, qui elaborationem & rubrificationem considerant: & venis omnibus præsertim hepatis proximis, vim inquirunt insitam coquendi, alterandi, immutandi: ruborem verò sanguini indere, soli carni hepatis, quia sola rubeat, concessum esse. Sexta Piccolhominij, cui sanguificatio in radicibus venæ portæ, accersita vi sanguificandi ab ipsa carne & substantia hepatis absoluta fit: quibus radicibus inest desiderium sanguinem absolutum depoenendi: in Iecore in se suamq; Carnem recondendi, quo cum fuerit nutritum, insurgit desiderium sanguinem sibi superfluum quanquam optimum, depellendi, tuncq; statim exurgit desiderium radicis Venæ Causæ illum exsugendi, & rapiendi, &c. in omne corpus distribuendi. Septima Credimus Chylum in venis Mesaraicis primum sanguinis rudimentum accipere, inde ad Hepar deferri, qui non in eius Parenchyma effunditur sed in venis hepatis reseruat & in portæ radicibus quæ ab Hepatis Parenchymate fouentur, sanguificatio absolvitur: quo confecto, sanguis in radices causæ transmittitur (cum extremitates venæ portæ in medias radices venæ causæ insigantur, & contrà) & inde in maiores venas (ubi magis elaboratur) expellitur, qui ad omnes corporis partes, tanquam conueniens alimentum, fertur. & Vesalius p. 458. asserit vtriusq; Venæ ramulorum extrema osculis inter se coniuere, & multis locis confundi & continuari: licet Fallop. fateatur se nunquam potuisse hanc osculorum coniunctionem videre.

o 4. vs. par. 12.

p 4. vs. par. 13.

q 6. ad. anat. 11.

r Opiniones de sanguificatione. Prima

Ar. 2. & 3. par. an.

Sic 3. hist. an. in hepate vi canali & ri-

culo continetur san-

guis: in Corde tanquā

fonte & conceptacu-

lo ubi sanguificatio.

Secunda Auer-

rhois est, in hepate

preparari, in corde

perfici, & inutilem

ad alendum, ni Cor-

dis & Arteriarum facultas affulserit.

Tertia Iouerti decad. 1. parad. 4.

pena sanguificationi & perfectæ coctioni inseruiunt,

hepar vasis affunditur,

ne cohereat, vasa stabilit,

calore suo hæmatosin promouet, & id ex Gal.

1. nat. fac. Quarta Vesalii, Columbi, Argenterij

contrarium statuentium,

qui vim illam sanguificandi solum Iecoris carni tribuunt.

Quinta Vega & Laurentij,

qui elaborationem & rubrificationem considerant:

& venis omnibus præsertim hepatis proximis,

vim inquirunt insitam coquendi, alterandi,

immutandi: ruborem verò sanguini indere,

soli carni hepatis, quia sola rubeat,

concessum esse. Sexta Piccolhominij,

cui sanguificatio in radicibus venæ portæ,

accersita vi sanguificandi ab ipsa carne & substantia hepatis

absoluta fit: quibus radicibus inest desiderium sanguinem absolutum depoenendi:

in Iecore in se suamq; Carnem recondendi,

quo cum fuerit nutritum, insurgit desiderium sanguinem sibi superfluum

quanquam optimum, depellendi, tuncq; statim exurgit desiderium

radicis Venæ Causæ illum exsugendi, & rapiendi, &c.

in omne corpus distribuendi. Septima Credimus Chylum

in venis Mesaraicis primum sanguinis rudimentum accipere,

inde ad Hepar deferri, qui non in eius Parenchyma effunditur

sed in venis hepatis reseruat & in portæ radicibus quæ ab Hepatis

Parenchymate fouentur, sanguificatio absolvitur: quo confecto,

sanguis in radices causæ transmittitur (cum extremitates venæ portæ

in medias radices venæ causæ insigantur, & contrà) & inde in maiores

venas (ubi magis elaboratur) expellitur, qui ad omnes corporis partes,

tanquam conueniens alimentum, fertur. & Vesalius p. 458.

asserit vtriusq; Venæ ramulorum extrema osculis inter se coniuere,

& multis locis confundi & continuari: licet Fallop. fateatur se nunquam

potuisse hanc osculorum coniunctionem videre.

72 INSTITVT. ANATOM.

cibus Venæ Portæ in Hepate fit, rectè
absoluatur, ipsis virtutem s̄ naturalem
quasi irradiatione tribuere; eo modo
quò vasa seminaria à testibus vim semi-
nificam accipiunt. Dein, spiritum natu-
ralem procreare.

VESICA a BILARIA.

Vesica biliaria in dextra & caua He-
patis parte, cui tenuissimè adhæ-
ret, locata. Figura est oblōga, sub-
rotunda, concaua.

Substantia membranosa, duplici mē-
brana donata, altera à peritonæo, fibris
carente, qua Hepati alligatur: altera pro-
pria & crassa, omni fibrarum b̄ genere
donata, vt dilatari, & constringi meliùs
possit, quam substantia quædam crusto-
sa ex excrementis tertix concoctionis
ipsius Vesicæ genita, ne à bilis acrimo-
nia lædatur, succingit.

Venas c̄ à vena Portæ, Cysticas ge-
mellas, ad nutritionem: Arterias admo-
dum c̄ graciles, à Cœliaca: Neruos, c̄ à
sexto paris ramulo, qui Hepatis tunicam
perreptat, recipit: quæ vasa vesicæ cor-
pori eodem loco ad collum infixit, & in
ipsam totam disperfit.

Diuiditur in Fundum, Ceruicem, &
Meatus bilarios.

Fundus qui inferiora d̄ respicit, rotū-
dus, à bile quam continet, flauo colore
tingitur, aliquando & nigro, cum bilis
diutiùs retenta exurit, & in Calculos
condensatur.

Cervix

¶ 1. v. par. 16.

¶ Ar. 2. hist. 15. Gal.
¶ v. par. 12. & 13. 5.
¶ v. par. 6. & 7. 6. ad.
¶ an. 2. & 12. Grecis
πύλιν χολήδοχος.

¶ 1. v. par. 11.

¶ 1. v. par. 12.

¶ sursum spectat
Archang.

DE INFIMO VENTRE. 73

Ceruix verò (ad cuius finem sinus peculiaris) oblonga, superiora respiciēs, in meatum desinit, qui semicircularem figuram efficiens, in porum bilarium finit, ibiq; meatus communis cōstituitur.

Meatus e duplices sunt, alij exigui, innumeram ramorum seriem constituentes, qui in hepar mittuntur, & inter Caudæ & Portæ radices per hepar disseminantur, qui Bilem puram & impermistam ad se trahentes, in Vesiculam effundunt, quæ quotidie impletur, & quotidie euacuatur, per meatum qui in Porum bilarium desinit, qui tenuissimus, ita vt specillum nō admittat, præcipuè vbi Membranulæ, bilis regressum impediētes, circa Ceruicem extant.

Alter meatus, Porus bilarius dictus, vas est oblongum, quod ab Hepate circulari etiam figura ad g Intestini ieiuni principiū abiens, obliquè inter vtramq; Intestini tunicam, aliquando bifidus inferitur, & excrementum biliosum, crassum & permistum, ad intestinorum excretionem irritandam defert. Tertius etiam Meatus aliquando reperitur, qui in h fundum Ventriculi, in eum bilē effundens, inferitur.

Vfus Vesiculæ, i bilis flauæ, sinceræ, quæ extra Venas est, receptaculum esse: quamuis in ea sæpè multiformes calculi quoque reperiantur.

E 5

contineri, donec meatus in intestinum pateat. 3. Galeni est, quam sequimur.

e 4. vs. part. 12. & 19.
5. vs. part. 6. præcipuè
6. ad. anat. 2.

f 5. vs. part. 7.

g ad intestinorū præductionis initium. 6.
ad. anat. 12.

h 2. Temp. 6. 2. acut.
text. 31. & artis med.
74. & 5. vs. part. 1.
Ves. in vno vidit: ac
Col. & Fallop. numquam.

i Communis sententia, Vesiculam omnē bilem excrementitiā recipere & per Ceruicem ac porum bilarium in intestinum deferri. 2. Fallopij & Archangeli Picolomini, bilē ab Hepate ad intestinū primò deferri, at cum nō semper bile egeat, nec semper ob meatum in intestino, à Chylo occlusum, pateat, ne remeet in hepar, in vesiculam deferri, ibiq;

74 INSTITVT. ANATOM.
a VENTRICVLVS.

a Arist. 1. hist. 16. 2. hist. 17. 3. part. an. 14. Gal. 4. vs. part. 7. & 5. vs. part. 11. & 12. 6. ad. anat. 7. Græcis nominia à cavitatibus Arist. 1. hist. 16. 4. eius. 3. 3. part. 14. Hipp. 6. epid. sect. 3. & 4. 7. Hipp. de iunctis & Gal. rectius 7. Hipp. de iunctis ut Aristophani. b Gal. 6. ad. anat. 3. de differentiis ventriculi agit pro ratione alimentorum, quibus animalia vescuntur. c Arist. 2. hist. 17. quadrupedes ouiparae, cornigera altera maxilla dentata, quaternos habent sinus: Gula ab ore ad ventrem se applicat maior, qui asper ac prope gula commissuram: 2. sibi sinui adnexum habet, quem Reticulum vocant, intus similis reticulis mulierum implexis, ventre minor. 3. hunc excipit Omasus, interius asper cancellatus crustatus, magnitudine reticuli. 4. Abomasum veter ab eo iungitur, Omaso amplior, magnitudine, forma longior, cancellis intus & crustis multis & magnis & laevibus: mox intestinum sequitur: idem 3. part. 14. d 4. vs. par. 7.

Ventriculus tanquam parvus venter, qui Pennatis *b* aliquibus duplex: ruminantibus, quæ maxillâ alteram tantum dentatam habent, quadruplex: *c* homini & animalibus utramque maxillam dentatam habentibus, vnicus est.

Situs est proximè sub septo in medio quasi corporis, in Vêtre infimo cum osibus non circumdetur, quo extendi & contrahi possit: maiore tamen parte hypochondrii *a* d sinistrum (cum eius orificium, per quod cibaria recipit ibi situm sit) quo Hepati cedat, occupâs, spinæ incumbit: dextrorsum verò sensum attenuatur, vt cibus gradatim inde recedat.

Connectitur à sinistris orificio suo, septo transuerso: à dextris, orificio altero Duodeno iungitur & parte posteriore Lumborû vertebræ primæ incumbit.

Figura rotunda, propter capacitatem & vt læsioni minimè obnoxius sit: oblonga, propter duo ipsius orificia, quæ Barbyto pastorio similem faciunt, si Duodenum ei adhuc iunctum sit: concauus, quo cibum potumque recipiat.

Orificijs duobus donatur: altero sinistro quod superius dici consuevit, circa Thoracis vertebrâ vndecimam, quod alte-

DE INFIMO VENTRE. 75

altero maius est, quo cibos non probe
mansos, vt & potum intromittat, quod
fibris circularibus donatur, & veteribus
Cor quod eo affecto Symptomata Car-
diacis similia eueniant: alijs e Os ventri-
culi dicitur. Alterum est dextrum, infe-
rius vulgò appellatum, à f dextris situm,
quod, donec cibis perfectè sit g conco-
ctus obturatum manet, cuius nomine
etiam angustus, & ne inconcoctus ela-
batur; cui, præter fibras transuersas, cir-
culus crassior circumijcitur; superiora
spectat, & postea in Duodenum, sensim
dilatatum, chylum emittit, ideòq; h Py-
loros & Ianitor dicitur.

e 4. vs. part. 14.

f diss. ven. 1.

g 4. vs. part. 17.

h de diss. ven. 10. 6.
ad. anat. 12.

Membranis tribus i donatur: prima
quæ extima & communis, à k peritonæo
ad propriarum robur, fibris rectis dona-
ta: altera l carnosior, fibris carnosis con-
spersa, cum ad cibos coquendos calore
m vehementiore opus sit, sequenti im-
mediatè connexa, cui fibræ transuersæ
sunt, obliquis intertextis: tertia interior,
& nervosa œsophagi & oris tunice con-
tinua, triplici fibrarum genere intertex-
ta, quo attrahat, retineat, & expellat: &
quo dilatari possit, rugosa, beneficio cru-
stæ carnosæ, quæ ei, quo Ventriculi inte-
riorem tunicam ab assumptis tueatur,
adhæret.

i de tunicis & fibris
agitur. 4. vs. part. 8.
& 5. vs. part. 11. & 12.
6. ad. anat. 7.
k 4. vs. part. 10.
l 4. vs. part. 8
m 5. vs. part. 12.

Venas habet à Vena Portæ & Sple-
ne. A Portæ, venas sex, quæ sanguinem
pro n nutritione deferunt, quarum ali-

n Gal. 3. fac. nat. 4.
4. vs. part. ventricu-
lus chilo reficitur &
nutritur.

76 INSTITVT. ANATOM.

● Hipp. de carnib.
vena qua per ventrē
& intestina ferun-
tur, in quibus cibi &
potus coaseruantur,
vbi incaluerint, id
quod est tenuissimū
& humidissimū at-
trahūt: crassissimum
relictum in inferiori-
bus intestinis, in ster-
cus abit.

p 4. v. f. part. 12.

q 4. v. f. part. 15.

r 5. v. f. part. 4. &

Auicenna.

s 6. v. f. part. 6. potiss.

9. v. f. part. 11.

t 5. v. f. part. 4. & 9.

v. f. part. 11. 16. eiusd. 3.

u 4. v. f. part. 7.

x 9. v. f. part. 11.

y 4. v. f. part. 7. 9. e-
iusd. 11.

z Ar. 1. gen. 18. lo-
cus excrementi ali-
menti utilis.

a Hipp. de nat. puer.
probat potum pul-
monem non petere.

b 5. v. f. part. 4.

c 4. v. f. part. 3.

quæ etiam chylum & exsugunt, & in san-
guinem, p antequam ad hepar perue-
niat, cum hoc illis naturale sit. mutant.
A Splene, Vas q breue, quod sanguinem
acidum in os ipsius ad appetentiam ex-
citandam & eius r corroboracionem de-
fert. Arterias a Cœliaca, vitalis roboris
gratia. Nervos s geminos membranis
fortibus, propter eorum smollitiem, &
itineris longitudinem obductos, a sexto
pari recipit, qui ita se interfecant, vt ob-
liquè securitatis caussa ferantur, sicque
dexter sinistram & anteriorem partem:
sinister dextram & posteriorem oris vō-
triculi sedem cingat, cuius ratione ma-
ximè sensile est, vt alimenti deficientis
sensum excitet, cum ibi sedes appetitus
sit, huicque u soli sensum indigentia, seu
famis animalis, natura tribuerit, cū eam
partem potissimū, cum vehementer
esurimus, x cōtrahi sentiamus: hi ramis
deorsum missis, membranas eius, cum
ad y fundum vsque disseminentur, ner-
uosas reddunt.

Vsus ꝛ cibum a potumque recipere,
quos, vbi seipsum contrahit, & in ipso
contenta complectitur, utroque orificio
arctissimè clauso, naturā suā ingenitā in
Chylum album conuertit & concoquit,
cum actio b ipsius propria sit concoctio,
eiusque nomine concoctionis primæ,
c instrumentum.

MYSGV.

DE INFIMO VENTRE. 77
MUSCULI ET NERVI IN

infimi Ventr̃s cavit̃te siti.

REmotis partibus enarratis, Musculi, Nerui & Ossa adhuc conspiciuntur.

Musculorum paria duo vertebris incumbētia, sextum *a* puta & septimum, *b* quæ femur mouent, de quibus in femore. Ad latera vtrinq̃ue portio musculi latissimi *c*, qui brachiū retrō deorsum trahit, cui musculus Quadratus *d* subiacet, qui dorsi est: in ipsa verō concauitate, Obturator *e* est internus, qui femur circumagit.

Nerui *f* duplices per infimum Ventrem feruntur: alij quidem à sexto pari medullæ cerebri in cranio prodeuntes, ramulis ad omnia viscera missis, de quibus in Thorace: alij verō à *g* Spinali medulla quatenus in ipsis vertebris est, & quidem duplices prodeūnt: Lumborum quidem paria modo quinq̃, modo quatuor: Ossis verō sacri paria *h* quinque, de quibus in historia Spinalis Medullæ.

OSSA INFIMI VENTRIS.

Ossa imi Ventr̃s, alia parte postica, quinque *a* Lumborum vertebræ, omnium crassissimæ, processibus ascendētibz, descēdentibus, & transuersis, & foraminibus lateralibus donatæ, quarum prima *ισφρίτης*, vltima *ἰσφαλίτης* fulciens dicitur: & hæ per cartilaginez & ligamēta crassiora ossi sacro incumbunt.

*a femur mouentem
sextus Vesal. & Fall.
s. Colum. seu flecten-
tium primus: quos*

*Yóas Hipp. & Gal.
& Lumbales vocant.
b septimus Vesal. &
Fallop. c. Colum. seu
Iliacus internus.*

*c humeri seu brachiū
4. Vesal. Col. & Fall.
d quintum par dorsi
Vesal. primū par dor-
si Colum. primū par
lumborum Syluio.*

*e femoris 10. Ves. Col.
Fallop.*

*f 9. vs. part. 11. 16.
eiusd. 30.*

g 16. vs. part. 3.

*h de ossib. 11. Ossis
sacri & coccygis pa-
ria recenset.*

a de ossib. 10.

b de ossib. 11. curge-
neratum sit, vide 13.
vs. part. 7. vertebra
magna Hip. 2. Epid.
sect. 4.

c Gal. os sacrum ex
tribus constare vo-
luit, intelligens tria
ossa prima ossis sacri
nunc dicti: reliqua
verò ossis sacri ossa,
ossis Coccygis nomine
expressit. At quod
posteriores Coccygis os
appellant, ipse Epi-
physin appellat 13.
vs. part. 7.

d de ossib. 20.
e os ilium, sacro uni-
tum aliquando de-
prehenditur.

f quomodo separari
debeant ostendit 6.
ad anat. 14.

78 INSTITVT. ANATOM.

Os b sacrum, ex sex ossibus, tâquam
ex proprijs quibusdam vertebrais cõstru-
ctum, anterius cauum, posterius incur-
uum, processus exiguos, vt & foramina
anterius & posterius habet, cui Os coc-
cygis, ex tribus vel quatuor ossibus con-
stans, subest, Cartilagines duas habens:
vnâ, vbi ossi Sacro iungitur: alteram
ad ipsius mucronem, aliquando etiam
inter primum & secundum eius os.

Ad latera d ossa duo sunt, quorû par-
tes superiores & latiores, ossa Ilium: e in-
feriores & exteriores, ossa Coxendicis
(quibus prægrande acetabulum inest;
cum femoris capite, nexu validissimo
copulatum) quæ antrorsum tenuia, per-
forata, & in Pube (vnde ossa Pubis di-
cuntur) cartilagine media nectuntur f.
Hæc diuersis nominibus donata, quia
ad septimum vsq; annû, vtrinq; ex trib.
ossibus, cartilaginibus iunctis, constant.
LIGAMENTA OSSIVM

infini ventris.

Ligamentis quoq; ossa hæc nectun-
tur: Lûborum quidẽ vertebrę, liga-
mento triplici: primo, comuni-
bus validis & mucosis: dein, inter se iũ-
guntur cartilaginosis, corpora ipsarum
intercedentibus: tum ipsarum proces-
sus, ligamētis membraneis colligantur.

Ilium os, sacro ossi ligamento cõmunĩ
membraneo validissimo iungitur, licet
& cartilago inter cedat.

At os

DE INFIMO VENTRE. 79

At os sacrum, Coxædici ossi ligamento duplici iungitur, utroque ex osse sacro enato, quorum alter Coxendicis processui acuto, alter posterius in eius appendicem inferitur, quo & intestinum rectum cum suis musculis sustinetur.

Ossa pubis, etsi cartilaginis interuentu iungantur, ligamentum tamen geminum habent, aliud quod ea circulariter ambit: aliud membraneum, foramen ipsum occupans.

INSTRUMENTA MULIERIBUS ad generis propagationem facientia.

Differentia Ventris infimi Mulieris, à ventre infimo Viri, ratione ossium.

Qua ratione Venter à infimus in muliere, à viri ventre infimo ratione ossium differat, primo explicemus, cum ea diuersitas & Vteri & Foetus causa existat: dein, partes muliebres generationi inservientes, enarrabimus. In quinque autem differunt:

1. Quod in muliere Dorsi pars supra lumbos magis retrorsum flectatur, ut si forte grauida & anterior pars pondere molestetur, posterior etiam pars suam molem, quo corpus sit in æquilibrio, habeat.

2. Illius ossa utrinque magis educuntur, quo grauidæ Vterus, horum ossium latitudinibus tanquam fulcris innitatur.

a Auctoritatibus pluribus id probari potest: Fernel. 6. morb. 17. causas difficilis partus referens, utriusque, aut, cervicisque mala conformatio, angustia, & ossis pubis firmior compactio compressio seu coarctatio ex vicinarum partium tumore. Sylvius in I. sag. anat. cap. 2. in recensens foetis, aut parturientibus, cartilago pubis ossa connectens, mollior est ac laxior, ut vi parua secando, facile separetur. Villichius 1. anat. 23. ossa pubis per Synchondrosin adnexa, quæ in parturientibus non nihil laxari solent. Idem testatur Rossellus, Pineus & alij Rationes (quæ ad-

3. Os-

ferri possent in huius
sententia confirma-
tionem omittimus;
cum Senerinus Pi-
monis fuisse hac de re
egerit, cuius rationes
nullus hactenus suf-
ficienter refutauit, ut
alibi ostensuri sumus.

a 14. vj. part. ii. fe-
mina omnes partes
habet, quas & ma-
sculus, & in eo dun-
taxat discrepant, quod
in mulieribus partes
hae intus sunt condi-
tae: in viris autem ex-
tra ad perineum sitae:
quod in Talparum o-
culis etiam accidit,
(forte quia cum fe-
mina homo nata sit,
quacumque in homine
masculo exstabant
partes, eadem in fe-
mina reperiri de-
buere.

80 INSTITVT. ANATOM.

3. Ossium pubis processus inferiores & interiores magis extrorsum pducuntur, ilij, coxëdicis, pubis & sacri ossibus quo cauitas infimi ventris ossibus circumsepta, amplior sit, cum non ut in viro tantum Rectum intestinum & Vesicae collum contineat, sed etiam Vterum, & quando mulier grauida est, ipsum foetum.

4. Ossium pubis connexio, in mulieribus cartilagine, duplo crassiore & laxiore breuioreque connexionis linea fit, quo ob nexum hunc laxum, ossa haec in partu, foetus impetui cedere possint, cum quandoque in partu laxentur, ut in modo foetis, in quibus hoc inquirere oportet, aliquoties conspeximus; quae sane ossa facilius acuto cultro, modo dorso non sit crassiore, separantur.

5. Os coccygis, mulieribus per nexum admodum laxum inter se & cum osse sacro nequitur, quo in partu extrorsum curuetur, & cauitas maior sit.

MVLIEBRES PARTES

Generationi inservientes.

PArtes generationi inservientes duplices sunt, Viriles, de quibus dictum: Muliebres, a quarum aliae materiam seminis, a toto deferunt, Vasa SpermatICA: vel semen elaborant, Corpus varicosum & Testes: vel semen eiaculantur, Vasa eiaculatoria: vel semen tam Virile quam Muliebre recipiunt, conferuant, elaborant, pro foetus generatione, ipse Vterus.

VA.

DE MULIERIS PARTIB. 81
VASA SPERMATICA

Preparantia.

VAla Spermatica a materiam seminis deferentia, duplicia sunt, Venæ duæ, quarum dextra, à trunco Venæ caue; sinistra, à Vena emulgente, quæ sanguinem: Arteriæ duæ, ab Arteriæ magnæ trunco, quæ spiritum deferunt, exiuntur. Verùm insertione & diuisione Virilibus variant, cum in Muliere peritonæo non excidant, sed ita diuidantur, ut maior pars ad Epididymida, ramulis tamen pro nutritione testibus communicatis, abeat: minor verò Vteri fundum petat: at in viris, tota ad Epididymida peruntur. Sunt quoque illa in Mulieribus breuiora ratione viæ, non autem magnitudinis, cum anfractibus pluribus, quàm in Viris (vt in illis semen diutiùs, cū Mulieres frigidiores sint, immoretur) donentur: ita vt viæ breuitas anfractuuum multitudine cōpensetur, qui anfractus, Corpus varicosum, in quo semen elaboratur, constituunt.

TESTES. a

TEstes in ima Ventris infimi parte, quo calidiores magisque fecundi sint, latitant, vtrinque singuli, qui vteri lateribus supra fundum in non grauidis accumbunt, & laxis membranis à Peritonæo connectuntur: hi à b mariū testibus variant situ, cum Lumborū musculis incumbant: figura, quia c lati & de-

a 14. vs. part. 10. Vasa quomodo differant, ostendit, & lib. de diff. vtero cap. 5.

a de his 14. vs. part. 10. & de diff. vulu. 9.

b differentiam inter viriles & muliebres 15. vs. part. 12. & 14. ostendit.

c 14. vs. part. 12. & de diff. vulu. 9.

E

32 INSTITVT. ANATOM.

d 14. vs. part. 10.
e de diff. vulu. 9.
f De semine mulie-
 bri agitur. 14. vs. par.
 11. Semen in matrici-
 bus manet, inquit
Hipp. & Gal. de se-
 mine, cum femina est
 eöceptura, quod prin-
 cipium seu origo est
 membranarū & va-
 forum omniū. Ipsum
 enim amplius coqui-
 tur & initio statim
 ex femina semine
 nutritur, tāquam id
 natura familiare ma-
 gis sit quam sanguis.

a de his *Gal.* 14. vs.
 part. 10. & lib. de diff.
 vulu. 9. vbi monet
*Dioclem, Praxago-
 ram, Philotimum,
 Aristotelem, Hero-
 philū & Eudemum*
 hæc ignorasse.
b à testibus exeunt
 meatus seminarij
 diff. vulu. 9.
c iuxta testes lati
 foramen sensui eui-
 dens habent. diff.
 vulu. 9.
d Vteri tubam *Fal-*
lopius vocat.

pressi, superficie externa inæquali, actus
 glandulæ plures exiguæ iungerentur
 sinuosi & caui, humore aqueo, instas
 crassiusculi feri, in sanis pleni: magnitudi-
 dine, quia minores: substantia, quia hu-
 midiores: temperamento, quia d frigidiores,
 vnde earum semen humidius & aquosius:
 tandem inuolucris, cum vnica tunica
 ipsis validissimè adnata, ad ipsorum
 substantiam continendam inuesti-
 antur, quæ dartos e Galeno dicitur
 Quorum vsus f semen fœcundum red-
 dere.

VASA DEFERENTIA seu Eiaculatoria.

VAs semen deferens vtrinque vnum
 est, quod alij à præparantibus, alijs
 à testibus b oriri volunt, nerueum
 est & candidum per Vteri ligamentum
 delatum: quod circa testem latum c &
 amplum membranosum & nonnihil cō-
 plicatum, in medio foramen insigne ha-
 bet tubæ d orificio extremo simile, quod
 vasa spermatica ambiunt & capreolorū
 modo in se crispantur, cum magis rugo-
 sum & flexuosum sit quam in viris, pro-
 pter viæ breuitatem, quæ non vti in viris
 per peritonæi productiones efferuntur,
 cum in illis Testes penduli non promi-
 neant, licet hi processus etiam in Mulie-
 ribus ad inguina ferantur, vnde mulie-
 res frequenter ruptura inguinali labo-
 rant.

Vasa

DE MULIERIS PARTIB. 83

Vasa hæc deferentia quæ circum Te-
stes ampla sunt, dum ab ijs secedunt, an-
gustiora redduntur & ad vteri latera, quæ
Cornua dicuntur, feruntur, & vtrinque
diuiduntur: horum pars altera breuior,
sed amplior, in sui lateris cornu medium
implantatur, & in id, & vteri capacitatem
semen perfecte coctum effundit. Altera
verò pars angustior, sed longior, secun-
dum Vteri latera ad eius ceruicem vtrin-
que fertur, & infra os interius sub cerui-
ce inseritur, semenque defert, quod gra-
uidæ (cum in ijs vteri os exquisitè clau-
sum sit) effundunt.

VTERVS. a

Vterus cauitas est, semen tam Vi-
rile, quam Muliebre, cum sangui-
ne materno, ad foetus generatio-
nem & nutritionem, excipiens.

Situs est *b* in ventre infimo (quia su-
premus & medius cum ossibus circum-
detur, foetu crescente dilatari non pos-
set) & quidem eius infima parte, propter
facilem coeundi modum, facilioremque
foetus exclusionem; in coxarum cauita-
te, quæ in Mulieribus propter Vterum,
amplior, vnde & nates Mulieribus latio-
res: in ipsius medio, quo corpus *c* sit in
æquilibrio: inter *d* vesicam & rectum
intestinum, quæ puluinaris instar sunt,
ne ossium *e* duritie lædatur: qui in gra-
uidis pro ratione sexus, modo in dextrâ,
modo in sinistram magis inclinatur.

F 2

e 14. vs. part. 10. *Ma-*
femini, tum in ipsas
matrices vasa inse-
runtur, tum constitu-
unt, vt in capacitatem
internam semen ex-
cernent: & cap. 11.
ad semen a proprijs
testiculis trahendum,
cornua suere compa-
rata: ad virile semen,
meatus, quem collum
vocant & ad puden-
dum vergit.
f Hipp. 5. aphor. 51.
Gal. 14. vs. part. 3. 15.
vs. part. 7. & de diff.
vulu. 7.

a De hoc Gal. lib. de
diff. vulu. & toto fere
lib. 14. vsu part. com-
muniter Gal. et Hip.
ὁ ἄρσ, quod extremum
locum inter viscera ob-
tineat: ὁ ἴσδεμ quoque
μῆτρ, mater siue ma-
trix, quia fœtum ma-
ter est. Latinis ute-
rus ab vire qui pro-
prie mulieris est, cum
in ceteris animalib,
vulvam potius ap-
petemus.

b Situm explicat Gal.
14. vs. part. 3. Ar. 3,
hist. 1. quem 1. gen.
anim 2. natura cam-
pum vocat.
c 15. vs. part. 2.
d de diff. vulu. 1.
e 15. vs. part. 7.

84 INSTITVT. ANATOM.

¶ quibus connectatur
& adiaceat vide de
diff. vulu. 4.

¶ vnde Platoni in
Timæo *ἡ ὀστέα* in *ὀστέα*
ἡ *ὀστέα* dicitur, referē-
re etiam Gal. 6. loc.
aff. 5. Pythagoræ. ani-
mal per seipsum di-
stinctum.
h. à lumborum mu-
sculis, Gal. 14. vs. par.
14. diff. vulu. 4.
i. 14. vs. part. 14.

¶ de diff. vulu. 4. &
14. vs. part. 13.

¶ processus vteri, Co-
lumbo: vteri cornua,
Varolio.

Connectitur f. partim substantia sua,
partim ligamētis quatuor, quorum duo
superiora sunt, duoq; inferiora: verum
fundus antèrius, postèrius & superius
nulli parti adiacenti connascitur, sed li-
ber est, quo commodè in grauidis distē-
di in concipiendi cupiditate, nunc sur-
sum, & nunc deorsum sese mouere pos-
sit. At à lateribus, ossibus ilij alligatur li-
gamentis membranosis à peritonæo he-
natis, quæ vespertilionum alis assimilari
possunt, & nonnunquam fibris carneis
intertexuntur, ita vt muscoli esse videā-
tur: quæ laxa sunt & mollia, quo cum
toto vtero extendi, & ipsum circa lace-
rationem sequi possint.

Cervix verò seu canalis vicinis parti-
bus nectitur: à lateribus laxè peritonæo
iungitur: postèrius ossi sacro & tenuio-
ribus & fibris cum aliquanta pinguedi-
ne, recto intestino, ita vt iuxta pudèdum
cum ano coalescat: antèrius, ceruici ve-
sicæ & ossibus pubis, beneficio membra-
narum à peritonæo enatarum, conne-
ctitur.

Ligamenta inferiora / similiter duo
sunt, quæ nonnullis *νεύρα* dicuntur:
sunt autem processus neruosi, rotundi,
lumbricis similes, rubentes, concaui, qui
à lateribus Vteri vtrinq; prodeunt, &
ad inguina ascendentes, per peritonæi
productionem, eo modo quo vasa semi-
naria virorum feruntur, & musculorum
obli-

DE MVLIERIS PARTIB. 85

obliquorū abdominis tendines pertran-
seunt: hisque extra abdomen fibræ car-
nosæ, ab osse ilium prodeuntes, iungun-
tur, quæ musculos *perimænes* seu suspen-
sores admodum paruos cōstituunt, qui
cum testibus non iunguntur. Tandem
ligamenta hæc, supra pubis os in latam
ac neruōsam exilitatem degenerant, cui
Clitoris iā hæret ac alligatur, vt ex huius
attritu, imaginatio ligamētis hisce, & ab
his, vasis semen deferentibus (quæ in
exortu attingunt) communicetur: quā-
uis horum vsus quoque sit, Vterum, ne
extra pudendum excidat, suspensum te-
nere.

Figura *m* rotunda, ad capacitatem: ad
cervicem, vesicæ instar oblonga: quare
vterus cum ceruice pyri formā exhibet.

Magnitudine *n* ratione ætatis, corpo-
ris, & impregnationis variat: in Virgini-
bus, quia nondū perfectæ, & ijs quæ ve-
nereis nō vtuntur, & in vetulis, quia ex-
siccata, exiguus, vt manu comprehendi
possit: in ætate florentibus maior: at e-
ius, quæ nunquam concepit, multò mi-
nor. Sic quæ vtero gestarunt, maiorem
habent, quam quæ non.

Substantia est membranosa, quo dum
fœtus in vtero augetur, dilatari: vbi ex-
clusus est, collabi contrahi que possit.

Huius partes duplices, aliæ in corpo-
re latitant, ad eius compositionem faciē-
tes: aliæ ad sinum pudoris, quæ etiam ci-

in de diff vul. 3. Gal.
14. vs part. 11. Vteri
scroto virili assimilā-
uit, quasi Scrotum v-
terus sit inuersus, ab
ossibus pubis propen-
dens. Si enim Scrotū
inuersum inter vesicā
& rectū intestinum
intrò trudi singas tūc
Testes, qui in Scroto
erant, vtrinque ex-
trinsecus assistunt, &
quod antea Scrotum
erat, nunc Vteri ra-
tionem obtinebit. V-
teri verò collum loco
Penis erit, cum collū
& penis idem sint lō-
gitudine, frictione
& refractione, idē ab
eisdem in eūdem du-
ctum seminis effusio-
ne. Quare cum in pri-
ma formatione fœtus
& fœmina et mascu-
lo eadem membra ge-
nerari videantur, sicut
vt pro maiore, vel
minore calore, mascu-
lus vel fœmina gene-
retur: cū enim calo-
ris vi hæc extrà pro-
pelluntur, masculus
fit: in fœminis verò
præ caloris imbecilli-
tate extare non pos-
sunt, sed intus rema-
nent. Sed hæc de re
peculiari tractatus
dicemus.
in de diff. vuluæ. 2.

de diff. vulv. 10. Vbi
differentiā inter ace-
tabula in utero mu-
liebri & utero bruto-
rum ostēdit: in his. n. uer-
ticillos referūt plures.
p̄ copiosior enim san-
guis, quam pro ipsius
nutritione require-
batur, toto illo tem-
pore, quo mulier con-
cipere potest, defer-
tur, quo ubi conceptio
fieri debet, sanguis
præsto sit, tanquam
alterum generationis
principium, & fœtu-
m formato, alimē-
tum subministratur.
At reliquo tempore
cum copiosior sit quā
uteri nutritio requi-
rat, idcirco tanquam
superuacuum singulis
mensib. expurgatur:
siquidem retēus cor-
rumpitur, variasque
hystericas passiones
causat, quæ tamen
magis à retento semī-
ne, quam menstruis,
causantur: nonnun-
quam simul etiam a-
lia excrementa, hu-
morūq; colluvies,
alijs trīum, alijs plu-
rium dierum spacio
expurgantur: & cō-
munitur noua Luna,
iuuenes: velulas plena Luna, repurgat. q̄ diff. vulv. s. r. Gal. s. aph.
60. Vtero gestant, um sanguis qui ipsis interdum lanarijs purgationibus de-
fluit, nō ex uteri venis, sed cervice promanat: Sic & 6. loc. aff. s. l. diff. vul. s.

88 INSTITVT. ANATOM.

tra dissectionem conspiciuntur. Quæ in corpore latitant, sunt Ligamenta de quibus dictum, Vasa & Membranæ.

Vasa: Venæ utrinq; duæ, arterijs maiores, altera à SpermatICA, antequam Vasa præparantia constituentur, per totum eius corpus, maximè fundum, dispersa: altera à Cauæ ramo Hypogastrico, quæ maior est & ab inferioribus sursum fertur, cuius oscula uteri cauitatem subeunt, quæ o Cotylidones, seu acetabula dicuntur, per quæ p̄ Menstrua, statis temporibus expurgantur, & per quæ fœtui in Vtero existenti alimentum defertur, dum his Hepar vterinum iungitur, ex quo Venæ Umbilicales sanguinem eliciunt: verum alijs temporibus, hæc Venarū oscula conuiuent. Ab eadem vena rami in q̄ Uteri cervicem seu canalem feruntur, per quos grauidæ nonnullæ & plethorica primis mensibus (copiosiore sanguine quam pro fœtus nutritione opus est affluente) euacuantur: aliàs fœtus sanguinis copia suffocaretur, vel cum periculo abortus, Uteri orificium referari necesse foret.

Arteriæ quoque s̄ utrinque duæ ex SpermatICA & Hypogastrica, quæ venas comitantur, quarum oscula Hepar vterinum subeunt, eò sanguinem ac spiritum vita-

DE MULIERIS PARTIB. 87

vitalem deferentes, quæ ab Arterijs Umbilicalibus ad fœtum feruntur: quarum in non grauidis vsus, vteri calorem augere, sanguinem & spiritum vitalem ad eius vitam deferre, motu calorem innatum ventilare, sanguinem agitare, sicque à putredine conseruare. Verum à prædictis vasis & à Pudenda exiguæ quoque venæ & arteriæ in pudendum & eius colliculos feruntur.

*t au fortè mensis
tempore sanguis quon
que vitalis redun-
dans expurgatur.*

Nerui u etiam licet exiles, plures tamen retis modo inter se impliciti, partim x à medulla lumborum & ossis sacri eò feruntur, vt molesta sentiendo expultrix exsurgat: in congressu voluptas percipiatur (quare plures ad ceruicem mittuntur, & ad partes quæ circa pudenda sunt) & motus vteri ad Virile semen alliciendum, & completendum, excitetur.

u diff. vulu. 4.

*x hinc summus Vte-
ri & Cerebri præser-
tim parte posteriora
consensus.*

Membranæ tres: exterior vna, omniū quæ à peritonæo oriuntur crassissima, quæ vterum tutelæ causa inuestit. Internæ seu propriæ duæ sunt, firmissimè iunctæ, vt vix discerni possint, nisi in exulcerationibus, quæ reliquas Ventris tunicas crassitie excedunt, & hæ ad orificium interius crassissimæ: quarum natura vt multū & distendi & facilè contrahi possint: inter quas & fibræ carnosæ, ipsius parenchyma constituentes, feruntur, quo vteri calor augeatur: quibusdam, vt Musculorum loco sint, ad vteri motum voluntarium excitandum, quo Viri semen

*y de diff. vul. 6. duas
dicit exteriorem sim-
plicem: interiorem seu
propriam duplicem,
At. 14. vs. part. 14.
vnius meminit.*

*z Fibrarum genus
omne habet, cum se-
men attrahere, reti-
nere & fœtum ex-
pellere debeat 14. vs.
part. 14.*

88 INSTITVT. ANATOM.

ad eius orificium iaculatum, in capacitatem recipiant, & ad conceptionem arcte complectatur.

a vt ceruus è profundis cuniculis serpētem narium inspiratu allicit.

At in ijs quæ iam aliquandiu vtero gerunt, in tunica interiori triplex fibrarum spermaticarum genus multò manifestius conspicitur: rectæ interiores semen allicientes, quæ pauciores: oblique mediæ plurimæ & validissimæ, quo conceptum diutissimè retineant: transuersæ extimæ, foetus exclusionē adiuuantes,

b de diff. vul. 8.

Verum Membranæ non semper eadem crassitiem seruant: prima namque ætate tenues sunt: menstruis fluentibus, crassitudinē augment: minuitur verò tam magnitudo, quam crassitudo, cum mulier concipiendi tēpus excessit, vel menses non amplius fluunt. Sic cum menstruorum purgatio instat, crassa ac tumens apparet, utpote sanguinis humiditate irrigata. Sic eius quæ iam vterū gessit, crassior: crassissima eius quæ sæpissimè. At conceptus tempore crassescit, mollior redditur, & vbi concepit, crassior est, & circa tempus partus, propter sanguinis affluxum, crassissima; ita ut postremis mensibus duorum penè digitorum crassitiem non vno tantum loco, sed vbiq; maximè versus elatiorem fundi partem, in quam Vteri vasa coeunt & secundinæ cohærēt, æquet: nam cum fungosa & spongiosa carne constet, & venæ arteriæque plurimæ per eam disseminentur,

c Gal. de diff. vul. 8. & 14. vs. part. 14. voluit in principio conceptus crassam esse: & cum prope tempus pariendi accedat, maiorem quidē esse, sed tenuiorem evadere (quod in brutis observatur) crassitudine in longitudinem extensa. Galenum, Vesalius pluresq; alij sequuntur. At contrarium inspectio demonstrat, quando ob fetum retentum Vterus disseccatur.

DE MVLIERIS PARTIB. 89

tur, necessario ex sanguinis vtriusq; affluxu, tumefit & distenditur. At post partum non amplius affluente tanta copia, ad pristinum statum redit.

UTERI IN PARTES

disimilares diuisio.

Dividitur Vterus, in *a* superiorem partem seu Fundum iuxta umbilicum, Os interius, Cervicem seu canalem, & Sinum pudoris.

Fundus *b* vteri superior & latior pars est, Vesicae fundo incumbens, qui licet cavitatem unicam habeat, cum nullae infint Cellulae, in *d* dextram tamen (in qua mares) & sinistram (in qua femellae concipi dicuntur) beneficio lineae, ut in scroto fit, diuidi solet: rarissimum enim est, muliebre vterum, ut in brutis, bipartiri. In Cavitatem hanc semen recipitur, foetus generatur, nutritur, augetur, & viuit. Hic enim vnicus hac facultate praeditus est, ut animam naturalem in femine latitantem, ad Hominis generationem excitari possit.

Vtrinque ad fundi latera, processus seu angulus vnus ad vtraque illa emittitur, potissimum intrinsecus, si eam medium disseces, conspicitur, quos Cornua vocarunt, quod erumpentibus cornubus

F 5

tra vteri parte, feminae magis in sinistra gestantur, & 14. vs. part. 7. ut plurimum Masculus in dextra, femina in sinistra matrice inuenitur. Ar. 1. gen. anim. 3. vteri omnium bipartiti sunt. c de diff. vulu. 3. f Sic loquutus Diocles & cum eo Galenus qui de dissect. vulu. 2. & 8. & 14. vs. part. 11. *ἡ γυναικὶς ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς* & dici ait: *ἀριστερὰ* etiam vocant Hippoc. de super-

a de diff. vulu. 2.

b *πυδμῶν*: & Sinus

κόλπης & Hip. de nat.

puer. & Galeno 14.

vs. part. 3. & 15. eiusd.

3. rarius *νότι* & seu

cavitas 14. vs. part. 3.

& 4.

c de diff. vulu. 3. Vul-

ua porcina anfra-

ctuosa sinuosaq; (&

14. vs. par. 4. sinuum

numerus mamillis e-

qualis) est, & in si-

nibus foetus gestat:

mulier autem & ca-

tera animalia, quae

vulvam sicut mulier

habent, ut capra &

vacca, non in Corni-

bus, quia minora

sunt, sed in vteri ca-

uitate foetum habet:

vid. 14. vs. part. 4. Se-

ptem cellulas in Vie-

ro dixit Mundinus,

secutus auctore A-

natomia parua quae

Galeno adscribitur:

secuti sunt Theologi

scholastici, Alb. Ma-

gnus, Michael Sco-

tus, Gentilis, Nico-

lus & Bonachiolus.

d. 14. vs. part. 4. &

Hipp. 5. Aph. 48.

Fetus mares in dex-

tra vteri parte, feminae magis in sinistra gestantur, & 14. vs. part. 7. ut plu-

rimum Masculus in dextra, femina in sinistra matrice inuenitur. Ar. 1.

gen. anim. 3. vteri omnium bipartiti sunt. c de diff. vulu. 3. f Sic loquutus

Diocles & cum eo Galenus qui de dissect. vulu. 2. & 8. & 14. vs. part. 11.

ἡ γυναικὶς ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς & dici ait: *ἀριστερὰ* etiam vocant Hippoc. de super-

90 INSTITVT. ANATOM.

fat. & Arist. 3. hist.

1. at Herophilus di-
midiat circuli reuo-
lutioni assimilat. Eu-
demo πλεῖστοι, cir-
ri. Praxagora et Phi-
lotimo κόλπος sinus:
unde mulierum vul-
uam bisinuata, alio-
rum animalium qua
multiplicata sunt,
multisinuata dixe-
runt. Gal. loc. cit. &
14. vs. part. 11.

g Semen in Cornua
Galeno, Vesalio, Co-
lumbo: in vteri si-
num iuxta cervicem
Vesica, Herophilo,
Piccolhomineo: in
utrumq; Laurentio.
Fallopio ex communi
sententia, qui & Tu-
bam proponit, nil co-
munis cum testib.
habentem, sed ab v-
tero ortam eius fuli-
gines in abdominis

sint similes, in quos semen g muliebri,
cum in eos Vasa eiculatoria inserantur,
excernitur: quorum vsus est, Vterum ca-
paciorem reddere.

h Os interius seu Vteri Orificium,
cervicisve i foramen, meatus est angu-
stissimus, ne quid noxij Vteri cavitatem
subeat: oblongum est, transuersum qua-
si literam o seu os catelli referens: per qd
Vterus maris semen allicit, eoq; con-
cepto ita clauditur, vt ne acum, & vel spe-
cilli aciem admittat, praterquam in su-
perfatatione, vbi recludi necesse est, &
quando semen reijciunt: cum Menses in
non grauidis, humoresve vitiosi repur-
gantur, vt in muliebri / profluuiio, vel vbi
vitiosi conceptus reijciuntur, referatur,
& vbi foetus excluditur, ad eius magni-
tudinem (quod m mirari possumus, in-
telligere non possumus) cedit.

n Cervix seu Collum vteri, canalis
est vt plurimum o digitos vndecim lon-
gus,

cavitatem extrudentem. h Hipp. 5. aph. 51. τόμα τῶν ὑπερίων vel τῶν
ἐντρίων. Gal. 14. vs. part. 3. τὸ ἐντὸς τόμου τῆς ἀρχῆς cervicis interius orifi-
cium, i de hoc de diff. vul. 7. Fallopius in obs. vult Galenū cervicem appellasse.
k Hipp. 5. aph. 51. Quae vtero gerunt ips vteri os comprimunt. & Galen.
in com. si os vteri claudatur conceptionis indicium & 14. vs. part. 3. à conce-
ptu vsq; ad tempus partus ita occlusum os vteri, vt ne quidem apex alicuius
acus indi possit. sic & 15. vs. part. 7. & de diff. vulu. 7. l Galen. 6. loc. aff. 5.
m 15. vs. part. 7. vbi sapientiam & potentiam artificis qui nos conformauit
agnoscere nos debere monet. n de diff. vul. 7. Fallopius vult sinum seu pu-
dendum muliebri dici 14. vs. part. 3. τῶν ὑπερίων ἀρχὴ εἰς τὸ ὑλωανόον
αἰδοῖον τελευτᾷ, matricum collum in pudendum muliebri desinit, nonnun-
quam & τράχηλον, vt 6. loc. aff. 5. & τόμα & 14. vs. part. 13. & Hipp.
l. morb. mulieb. & de diff. vulu. 2.

DE MULIERIS PARTIB. 91

gus, ab interno ore ad os externum seu pudendum latus, vaginæ instar virile mēbrum recipiens. Cuius substantia p mu-
sculosa, carne dura & nervosa constans (quæ in dies durior & cartilaginosa fit, ita ut quæ sæpè conceperint, vel vetu-
læ sunt, duram admodum, & cartilagi-
neam habeant) ut dilatari & contrahi possit, in qua q

Rugæ complures, orbiculares (per
quas venæ feruntur) quæ in Iuuen-
ciores & arctiores, ita ut cervicis late-
ra conniueant, ex quarum primo attri-
tu, sunt qui Venerem nondum expertis
& sanguinem emanare volunt; in adultis
verò, ob partium crebrum attritum, cal-
losiores fiunt. Usus colli, membrum vi-
rile recipere, ut Mulieris partes ad semi-
nis effusionem excitet, & suum in id ef-
fundat. Verum collum matricis, quando
nec semen intrò fertur, nec fœtus exclu-
ditur, s contortum atq; obliquum est.

In huius fine immediatè supra vesicæ
collum in virginibus Hymen r seu Vir-
ginitatis claustrum, quod membranam
tenuem esse dicunt, quæ Venulis sit con-
que vrina tanquam per plures tubulos emittatur: alij in medio vnicum
foramen statuunt, ad quam vasa ferantur quæ in primo coitu disrump-
pantur, unde in omnibus sanguinis fluxum fieri debere contendunt, sed ma-
lè. Alij nullam membranam, sed latera sinus vteri adhærescere, in co-
ius distensione vasa rumpantur, unde sanguis emanare soleat. Vide-
tur Galenus de dissect. vuluæ 2. meminisse his verbis: pudendum mu-
liebre extrinsecus pelliculam quandam innatam habet virorum præpu-
tio correspondentem: sed hac de re consule Severini Pinai libellum de no-
tis virginibus, in quo diligentissimè hæc pertractantur.

p de diff. vulu. 7. &

14. vs. part. 7.

q 14. vs. part. 3.

r Fernelius ex Aui-

cenna 21. tertij c. 1. &

Rhasis. 1. ad Almā-

for. 6. Et Soranus lib.

de vtero.

s de diff. vulu. 7. 14.

vs. par. 3.

t Hymen nunquam

reperiri statuit A-

uic. Rhasis, Ferne-

lius: alij reperiri sem-

per, ut Fallopius ex

Auerrohoe. 1. collect.

qui Venulas facere

pāniculū in Ore ma-

tricis dicit: alij reperi-

ri aliquādo, aliquādo

nō, ut Colūbus: nun-

quam vidit Lauren-

tius. De hymene va-

ria sunt opinionēs:

credūt aliqui esse mē-

branam transuersim

sitam nunc in extre-

mitate, nunc in me-

dio colli vteri. In has

alij voluit plura esse

foramina quemad-

modum in cribro per

92 INSTITVT. ANATOM.

spersa & per trāsuerfum sita, quæ in medio perforata, vt Menses effluere possint, & primo cōcubitu, vnde sanguinis profusio, quāuis & ab alijs causis fieri possit, disrūpi soleat. Ad Ceruicis finē parte anteriore, Vesicæ vrinariæ ductus cōspicitur.

u de dissect. vulu. 7.
αἰδοῖον γυναικῶν.
quibusdam Vulua.
x 14. vs. part. 6.

Pudendum u muliebre, orificiū in vēterius vltima pars est, vteri colli seu ceruicis finis, veluti x cutanea quædam epiphysis, vbi partes plurimæ etiam citra dissectionem cōspiciuntur. In colli extremo extrinsecus Carunculæ aut carnositates, verrucis similes, extuberantes, cōspiciuntur, quæ ad partium internarum tutelam, & ad voluptatem, faciunt.

y lib. 3. fen. 21. circa finem.
z Albucasi lib. 2. cap. 71. & Fallopio.
a Ruffo & Polluci.

Mox in apice inter rugas carnosas, particula quædam Albathara, id est, Virga y Auicēnæ: Tentigo, & Albucasi: αλθάρωπις a Græcis, dulcedo amoris Columbo, propriè virga muliebris, quod virili membro respondeat, occurrit. Constat enim ex corporibus duobus nervosis spongiosis, vt spiritu affluente extendi, dissipato flaccescere possit: cuius origo ab utroq; pubis osse, cui vtrinque ad latus Musculus parvus adijcitur. Huius caput Tentigo b propriè, quod veluti præputio quodā (cute tenuissimā, ex Nympharum coniunctione) tegitur, & foramen habet, non tamen peruium: per eius dorsum vasa feruntur, non secus ac per penem viri.

b Iuuenali Satyr. 6. clausit adhuc ardens rigida tentigine vulua.

Cuius

DE MULIERIS PARTIB. 93

Cuius usus, qui & frenuli in pene, ut fricatus imaginandi facultatem ad seminis profusionem excitet: aliquando ita excrescit, ut extra rimam penis instar propendeat, eoque mulieres abutuntur, & cum alijs ac si viri essent coeuntes, ut refert Leo Africanus, de fricantibus in Africa, & Martialis in Tribadum d historia: cuius nomine aliqui hanc particulam, contemptum virorum vocitant.

Mox duæ Membranæ latiores, quas *e vūpas* & *f Alas* vocant, occurrunt: quæ partim carnosæ, partim membranosæ molles & fungosæ existunt: & ne Vterus aer frigidus, aut quid noxij subeat, impediunt.

Tandem Labia g duo orificij externi, quod Vulvam vocant, rimam constituent, quæ cuticulis rugosis constant, cuius extuberantiæ Monticuli dicuntur, & Mons Veneris, qui in maturis pilis decorantur, & hæc pars propriè Pudendum muliebre dicitur.

Quod si verò in demonstratione Vteri à partibus externis ordiri lubeat, hac methodo, sed beneficio specilli vterini, progrediendum erit. Regio ossis pubis: pili in pube: Mons Veneris, vel Monticuli, in quibus pili: Labia duo, quæ rimam osve h exterius constituent: rimæ duæ minores inter Nymphas: Nymphæ duæ: Tentigo, quæ caput est Clitoridis, cum suo præputio & foramine: Clitori-

c de duabus Turcis Thessaloni. refert. Amatus.

d Tribodes Cælio Aureliano: subigatrices à Plauto.

e 15. vs. part. 3.

f ἀσπύγια Sorano, hæc apud Aegyptios virginibus proximè nupturus amputabatur, referente Galeno

in introd. apud quos ita excrescebant ut extra labra pudendi propenderent.

g ἀρρυνὰ Hipp. de locis in homine. Iacole Pegu, puellis infantib. p̄lo labia hæc consuunt, ad usum naturæ duntaxat relicto exiguo foramine: postmodum sponsus membrum resecari suo arbitrio curat, unguento seu oleo ad medellam vulnere infuso. Linscotus. ca. 17.

Idem refert Rodericus à Castro lib. 1. ca. 3. in felici Arabia nō procul à regione preciosi Ioānis iuxta urbem Babel melec, reperiri, qui filiolarum vulvas consuunt.

h Galeno dicitur τὸμα τὸ τραχύλδ 15. vs. part. 3. Nym-

*phætegit colli orifi-
cium quod ad mu-
liebre pudendum
pertingit.*

94 INSTITVT. ANATOM.

dis corpora duo neruosa, cauernosa, e-
iusque Musculi duo laterales: foramen
cervicis vesicæ, instar valuulæ carnosæ:
Carunculæ verrucis similes: Canalis
seu collum vteri ex plurimis rugis circu-
laribus constans: Hymen: Os vteri, in-
terius durum & asperum (hæc omnia
sine incisione: at quæ sequuntur per in-
cisionem conspiciuntur) Fundū & cor-
pus Vteri cellulis carens: Cornua ipsius:
Ligamentā quibus sustinetur: Vasa iacu-
latoria: Testiculi: Corpora varicosa:
Vasa seminaria. Hactenus Ventrīs infā-
mi vtriusq; sexus historia.

Qualis verò sit Hermaphrodytorum
seu Androgynorum constitutio, pecu-
liari libro, in quo ipsorum naturam
explicabimus, age-
mus.

SE.

SECUNDVS VEN- TER SEV a THO- RAX.

Thorax *b* propriè *c* pars ea est, quæ claviculis & *d* costis vndiq; circumscribitur, & Diaphragmate à ventre infimo separatur, vt Vitalium *e* partium sit domicilium: qui neque *f* osseus totus, vt Caluaria, quo moueri possit: neque carneus totus, vt venter Infimus, ne omnia concidât & misceantur. Quare vt simul spacium intus esset, & simul totum instrumentum moueretur, Musculi ossibus alternatim fuere interpositi, quod & ad Cordis & Pulmonum securitatem plurimum facit: quare Thorax & Musculis mouetur & ossibus dearticulatur.

Diuiditur in *h* partem anteriore, quæ *i* *ἡστρον*, & Pectus: laterales, quæ Latera: & posteriorem, quæ Dorsum dicitur.

Huius partes sunt, aliæ Continentes, aliæ Contentæ.

Continentes, vel sunt cômunes, Cuticula, Cutis, Pinguedo cum sua membrana, Panniculus carnosus & Membrana musculorum propria, de quibus supra: vel propriæ, hæque vel sunt Molles, vel Duræ. Molles aut partes carnosæ, hæque vel propriæ, vt Musculi, vel im-

de 14. vs. p. 11. *Ar.* 4. par. 10. 578 & *Hipp.* 2. de morb. in coasis. *Ar.* 2. hist. 11.

a de Thorace quæ
Græcis *ἡστρον*, à πῶ
τῶ *ἡστρον*, id est, salio,
à perpetuo cordis mo-
tu egit *Gal.* 6. vs. par.
2. & 7. vs. part. 20. 21.
3. ad. anat. 1. de eius
origine 13. vs. part. 6.
Arist. 1. hist. 7. & 12.
4. part. an. 12.

b *Hipp.* Thoracis no-
mine truncum, seu
medium & infimum
Ventre intellexit, vt
videre est, lib. de arte:
Plato in *Timæo*: *A-*
rist. 1. hist. 7. 4. par. 10.
Aegyptij, *Rufes*,
Pollux.

c *Hippoc.* de resect.
corp. *χίλιν* testudi-
nem appellant.

d 6. vs. par. 2. Thorax
est quod à costis cōpre-
henditur. 8. ad. an. 1.

e partium spirita-
lium, *πνευματικὰ*
ὀργανα sunt pulmo,
cor & thorax, & ar-
teriarum genus du-
plex, maxima & a-

spera 7. ad. anat. 1. &
8. eius. 1.

f 7. vs. part. 21.

g de causis respira-
tionis *Gal.*

h *Ar.* 1. hist. 12.

i 7. vs. part. 22. *cor*
pectus homini latè,
brutis verò acutū vi-

propriæ, vt Corpora Mammarum, quæ ratione sexus differūt: vt Pleura & Mediastinum. Duræ, vel ossa, vel Cartilagine.

a MAMMÆ VIRORVM.

Mammæ in pectoris medio (cum eo *b* loci in mulieribus facillimè simul & citissimè lactis copia perfectè, propter Cordis viciniam, cui calor insitus, elaborari possit (quod spatij *c* laxitas permittat, & ea pars carnosâ sit, primo brachij musculo pectorali dicto, innixæ, duæ sunt, quoniam partes duæ, dextra & sinistra: quæ in Maribus, non vt *d* in fœminis, attolluntur, & imperfectæ sunt, cum lac procreare non debeant (etsi aliquâdo humorem *e* lacti similem in ijs genitum obseruauerimus) quare glandulas vix obtinent, sed ex cute & Papillis componuntur: at cutis cum subiecta pinguedine, quæ in pinguioribus circa papillas copiosior, quam alibi ferè in pectore, in obesâ mammas prominentes & etiam dependentes constituunt.

f Papillæ in harum medio extuberât, substantiâ nonnihil fungosa, quæ etiam perforatæ, vt ex earum compressione humiditas aliquando exsudet. Quarum fortè vsus, vt sint centrum, in quod Nervorum à quinto dorsi pari (vnde exquisitus illarum sensus) & Venarum fines, desinant

Venas, Arterias, & Nervos habent, quem-

a *Situm & vsus*
Ar. 4. par. 10. habet,
eumq; variū in brutis ostendit 2. hist. 1.
quibus animalibus denegata sint 2. hist. 13. & cur aues caroāt 4. part. 11.
b 7. vs. part. 22.
c Arist. 4. part. 10.
d 7. vs. part. 22. Hipp. de glandulis, mulieres lac habent, viri minime.
e Arist. 1. hist. 12. in maribus etiam lac fieri posse scribit, quibus caro spissa, mulieribus fungosa & foraminulenta: testantur quoq; Albertus & Auicenna. Cardan. de subtil. testatur se vidisse virum 34. annorum, ex cuius mammis tantum lactis profluxerit, vt infantem ferè alere posset. Qui nouū orbem lustrarunt, narrant, viros pene omnes maximam lactis copiam habere.
f Arist. 2. hist. 1. Papillarum differentiā explicat.

quemadmodum & Mulierum mammae,
ad nutritionem, vitam, & sensum. Vfus
in Viris, ad g^o cordis tutelam videtur.

MAMMÆ & MVLIERVM.

M Ammæ b in Mulieribus etiam
binæ, c vt vtero, qui quasi bipar-
titus videtur, subseruiant, duri-
culæ, spatio d interposito determina-
tæ, quæ in Virginibus iunioribus etiam
imperfectæ sunt, cum præter papillas vix
quicquam appareat, at sensum e malorū
figurā excrescunt, & semiglobos refe-
runt: Mulieribus verò, præsertim pin-
guibus, & vtero gerentibus, magis tur-
gent, & cum vtero augentur: quibusdā
propter insignem molem dependent, in
effoetis flaccescentes propendent, ita vt
in extremo senio, glandulæ, remanenti-
bus tantum papillis, cū pinguedine ab-
sumantur.

Harum partes alię externę, alię inter-
nę: extrinsecus enim partes continen-
tes communes inuestiunt; at in medio

Papilla *f* existit, fungosa, substantia simili ipsius penis capiti, vnde ex contactu & suctione erigi & flaccescere potest. Verum in Virginibus leuiter prominent, & fragæ *g* instar rubent, in lactantibus vero, ex foetus suctione magis prominent & liuent: in effoetis oblongæ nigricant: cuius vsus, vt infans labijs tâquam mammarum canalem comprehendat, & lac exfugat. Verum ipsi pa-

g Arist. 4. part. 10.
Gal. 7. v. part. 22. ex
mammis Cordi tegi-
mentum accedit.

a De harū situ, caus-
sa situs, numero &
partibus, Gal. 7. vs.
part. 22. & 14. eiusd.
4. Arist. 2. hist. & 4.
part. 10.

b communiter Hipp.
de nat. hom. de gland.
6. Epid. μαστοι, Αρ.
μαστοι, α μαστοβα
quero, cum in illis in-
fantes lac querant,
Galeno τισδαι η μα-
στοι.

c 14. vs. part. 4. Unde
Hippoc. aph. 38. Mu-
lieri geminos in ute-
ro gerenti si manima-
rum altera gracile-
scat, alterum abortit,
& si dextra gracile-
scat, marem: si sini-
stra, foeminam.

d Arist. 4. part. 10,
e unde μύλας Ari-
stophani.

quod popularum sit
similis, Paulo apud
Festum: Ἰνδὺ, παρὰ
τὸ δ᾿ ἄλλειν Platoni
in Cratylo, quod fa-
ciat τὴν ἰνδὺν.

g 7. vs part, 23;

98 INSTITVT. ANATOM.

h *q* *h* *s* Hippocrati.
i Hippoc. ex papilla-
rum colore, vteri af-
fectus cognosci posse
censuit: 6. epid. sect. 5.
si mammarum pa-
pillæ & quod in ijs
rubes, palleſcat, mor-
bosum est ἀγγείων
ſine conceptaculum.

k Hippoc. de gland.
Glandulæ in pectori-
bus mammae vocan-
tur, & attolluntur,
& lac faciunt.

l 7. vſ. part. 22.

m de vaſiſ his, Gal.
7. vſ. part. 22.

pillæ circulus, circumijcitur, qui Areola
h dicitur, & in Virginibus pallet, in gra-
uidis i & lactantibus fuscus, in vetulis ni-
ger eſt.

Internæ ſunt Membrana, Glandulæ
Pinguedo, & Vaſa.

Membrana, quæ ſubſtantiam ipſarum
glanduloſam ſuccingit, & Muſculis ſub
ſtratis neſtit, inter quam & cutim, gland-
ulæ & pinguedo, diſſeminantur, qua-
duo propriè Mammillas conſtituunt.

Glandulæ k plures ſunt,

Quarum vna maior, ſub papilla ſita,
quam reliquæ paruæ thoracis muſculis
adhærentes, ambiunt, & vaſis interijciū-
tur, quo ſanguis in venis & arterijs prius
confectus, in lac, quod l vtilis alimentum
eſt ſuperfluum, conuertatur. Hæ in vir-
ginibus duræ, in grauidis, potiſſimū verò
lactantibus, cum lacte turgeant, magis
tument: effœtis flacceſcunt & abſu-
muntur.

Pinguedo verò & glandulis & vaſis
circumfuſa, calorem fouet, Mammasq;
æquales reddit.

m Vaſa: ſunt Venæ duplices, exter-
næ, cutaneæ ab Axillari & Humorariæ
ramo, quæ ſæpè liuidæ apparent, potif-
ſimum in grauidis & lactantibus. Inter-
næ (quæ non à Caua ad diaphragma o-
riuntur, ſed longo itinere feruntur, quo
in ijs ſit ſanguis plurimum percoctus)
ſunt Mammariæ duplices, aſcendens
altera,

DE THORACE. 99

era, altera descendens, vt Mammis
in Vtero consensus sit, cum hæc per
sa coniungi necesse sit, vt quando
n vtero foetus augetur, illi soli Venæ
immunes ex vtrisque alimentum ef-
ndant: quando natus fuerit, o Mam-
s rursum alimentum totum affluat:
are Lac germanum Menstruo dixit
ppocrates: hinc non eodem p tempo-
recte mulier menstruis laborat, &
nul lactare potest.

Ascendens per rectos musculos fer-
r, de qua supra: altera descendens à
trunco Venæ Axillaris, vtrinque com-
muniter vna enata, sub osse pectoris de-
tur, ramulis per costarum interualla,
mammarum glandulas, missis, vt La-
s materiam in lactantibus deferant, &
Mammillas nutriant: per glandulas e-
n Venarum plexus infiniti feruntur,
ibus facultas lac generandi infidet.

q Arteriæ quoque sunt Mammariæ
ternæ, à trunco superiore Arteriæ ma-
æ enatæ, quæ venas comitantur.

Nervos habent, qui partim per cutim,
rtim ad papillâ sensus gratia feruntur.
Vfus Mammarum proprius in foemi-
vt r cibum suis paruulis recondant,
vt in ijs lac generetur, quo foetus qui
us in Vtero sanguine materno aleba-
r, in lucem editus, alimento s benigno
cibo exacte confecto nutriatur, cum
tim cibo solidiore vti non possit, ma-

n de consensu mam-
maru cum vtero 14,
vs. part. 8, egit.
o Hippoc. de gland.
ab vtero accedit ad
mammas lac.

p sunt quib. ad quar-
tum Mensem conce-
ptus, fluunt Mēstrua:
sic quibusdā etiam
si lactent fluūt: com-
muniter autem res so-
habet, vt dictum est,

q de his dubitat Ve-
sal. asserunt Columb,
& Fallop.

r Arist. 4. part. 19,

s 14. vs. part. 4.

ximè cum lac ad sanguinis naturâ prop
ximè accedat. Secundariò tamen &
Cordis quoddam sunt propugnaculum
& tegumentum, vt quæ ab eo & calefa
ctæ fuere, ipsum recalefaciant: potissi
mum in mulieribus, cū in magnam mo
lem extuberent: in quibus etiam, cū Vi
ris frigidiore sint, viscera hypochondri
drijs subiecta calidiora redduntur. *u.*

MVSCVLI MEDII

Ventris.

MVsculi medium Ventrem occupa
pantes, qui & Thoracem partem
anteriorē, & latera, & dorsum
parte posteriore integunt, duplices sunt
vel enim Costis incumbunt, eisquē ad
nascuntur, vel ipsis intertexuntur, licet nō
omnes, a Thoracis motui inseruiant. Il
li enim, etsi à Thorace ortum ducant, ve
alias partes, vel Thoracem, cui proprio
sunt, mouent: qui vel antè, vel po
sterius siti. *Parte anteriore tres vtrinq.*

1. Pectoralis, seu primus *b* brachij
Musculus.

2. Serratus maior, seu Thoracis *c* se
cundus, qui potissimum latus occupat.

3. Serratus minor, vel *d* scapulæ pri
mus.

Parte posteriore, vtrinq. decem.

1. Cucullaris, seu *e* scapulæ secun
dus.

2. Latissimi, vel tertij Musculi ipsi
f brachij pars.

3. Rhom

t 7. v. part. 22.

*u Hipp. lib. de glād.
quartū vsum agno
uit, vt excrementitiū
humorem excipiant.*

a 3. ad. anat. 1.

*b Vesal. Columb. &
Fallop. primus.*

*c Vesal. Columb. Fall.
at Syluio Scapulam
antrorsum mouet.*

*d Vesal. Fallop. sca
pulæ 1. Columb. 2.*

*e Vesal. Fallop. scap.
2. Columb. 1.*

*f Vesal. Fallop. Co
lumb. brachij 4.*

DE THORACE. 101

3. Rhomboides vel *g* Scapulæ ter- *g* Vesal. Col. Fall. 4.
tus, sub Cucullari situs.

4. Serratus posticus superior, vel *h* Vesal. Col. Fall. 3.
Thoracis *h* quartus.

5. Serratus posticus inferior, vel *i* Ves. Fall. 5. Col. 4.
Thoracis *i* quintus, sub latissimo situs.

6. Sacrolumbus, seu Thoracis *k* se- *k* Ves. Fall. 4. Col. 5.
ctus.

7. Longissimus musculus *l* qui dorfi *l* Vesal. 6. Col. dorfi 2.
Secundus est. *Sylvio lumborum 2.*

8. Semispinatus seu dorfi *m* quartus. *m* Ves. 8. Col. 4.

9. Splenius, seu capitis *n* primus sub *n* Vesal. Col. Fall. 1.
Serrato postico superiore.

10. Complexus seu Secundus *o* ca- *o* Vesal. Col. Fall. 2.
pitis: de quibus omnibus suo loco.

Interius vnus est triangularis, qui tho-
racis sextus est.

COLLI PARTES.

Collum *a* à colendo, quia ornari *a* αὐχλῶ Aristot.
confuevit, medium inter caput & *τράχηλ* Gal.
thoracem, huius & pulmonum
b gratia creatū & propter vocis *c* mo-
dulationem oblongum: cuius pars alia
anterior, alia posterior, quæ Ceruix pro-
priè dicitur, aliæ laterales. Huius partes
sunt continentes & contentæ. Conti-
nentes vel communes, cuticula, cutis,
pinguedo, pannicul⁹ carnosus & muscu-
lorum membrana: vel propriæ, Musculi
scilicet, & Ossa: dein contentæ.

Musculorum alij parte posteriore, alij
anteriori siti sunt: parte posteriore sibi
inuicem sequentes, incumbunt.

102 INSTITVT. ANATOM.

a Galen. qui in duo
diuisit, & Syl. Trape-
zius: Vesal. Fallop. 2.
Columb. 1.

c Vesal. Col. Fallop. 3.
f primum par musc.
capitis, Ves. Col. Fall.
g secundum par Ves.
Columb. Fallop.
h Ves. Columb. Fallop.

i quintum par Ves.
Fallop. sextum Col.
k sextum par Vesal.
Fall. quintum Colub.
l Vesal. Columb. Fall.
m tertium par cerui-
cis, Columb. tertium
dorsi, Vesal.
n secundum ceruicis,
Columb. 2. dorsi Ves.
thoracis 8. Fallop.
o quartum ceruicis,
Columb. dorsum mo-
uentium 7. Vesal.

p Ves. Columb. Fall.

q quartum par Syl.
primum, Ves. Colub.
Fallop.
r secundum par Syl.
quartum, Ves. Fallop.
s tertium par Vesal.

1. Cucullaris seu scapulæ *d* secūdi par
superior, ab occipitio descendens.

2. Leuator seu scapulæ *e* quartus
qui ad latera magis situs est.

3. Splenius siue capitis *f* primus.

4. Complexus vel capitis *g* secun-
dus.

5. Recti maiores seu capitis par *h* ter-
tium.

6. Obliqui superiores, siue capitis
i par quintum.

7. Obliqui inferiores, vel capitis
par sextum.

8. Recti minores, seu capitis par
quartum.

9. Transuersalis, siue ceruicis *m* ter-
tius.

10. Scalenus, seu ceruicis *n* secun-
dus, qui ad latus est.

11. Spinatus, siue ceruicis *o* quar-
tus.

Anterius verò, prætermisissis ijs qui
maxillæ adnascuntur & sub mento sunt.

1. Quadratus, primus buccis & la-
bijs communis.

2. Mastoides siue capitis *p* septimus
a iugulo ad capitis latera.

3. Sternohyoidei, hyoidis ossis par
primum asperæ arteriæ *q* incumbens.

4. Coracohyoidei, hyoidis par
quartum ad latera situm.

5. Oesophagiæ, vel communium
laryngis par *s* tertium.

6. Lon.

6. Longi duo siue *c* ceruicis primi Ossâ subijciuntur, Ceruicis scilicet vertebræ, medullam spinalem continentes.

Contentæ sunt, Venæ iugulares, externa & interna vtrinque vna: Arteria Carotis vtrinque vna. Nervus sexti paris, & recurrens nervus vtrinque vnus, quæ omnia colli latus occupant. Anterius verò, Aspera arteria & Oesophagus.

MVSCVLI *a* INTER- costales.

Q Vi verò Costis intertexuntur, & ossibus alternatim interponuntur, vt simul totus Thorax moveatur, Intercostales dicuntur, & vtrinque viginti duo sunt: *c* Externi vndecim, Interni totidem, cum inter duas costas, Musculi duo sint sibi incumbentes, *d* fibris ab vna costa ad aliam obliquè delatis, iisque *d* contrarijs se intersecantes. Horum externi à costæ inferiore parte enati, obliquè alterius costæ parti superiori inseruntur, & ad Cartilagines finiunt. Interni verò contrario situ, non tantum Costarum, sed & Cartilaginum spatia implent, quod cōspicitur si sextus Thoracis musculus Triangularis dictus, qui sub sternō situs est, remoueatur.

Horum munus est, Volentib. Anatomicis, Thoracem exactè dilatare & cōtrahere, quorum Externi costas adducendo, expirationem, Interni costas abducendo & thoracis cavitatē ampliōrē

e Fallop. quintus muscul. Columb. t primum par ceruicis, Columb. primum par dorsi, Vesal.

a de his Gal. 7. vs. part. 20. & de dissect. muscul. 23. qui *μυοί* *πνεύροι* dicuntur. 5. ad. an. 4. & 8. eiusd. 3. *b* de diff. musc. 23. *c* Vesalio, alij intercostales, alij intercartilaginei, hiq; vel Interni sex: vel Externi totidem: hos ex contrario fibrarum situ colligit: de quibus & Gal. de diff. musc. 23: & 6. vs. part. 20. Hos non agnoscimus, cum Intercostales interni & Costarū ossæarum & Cartilaginū spatia impleant: quod enim fibræ diuersæ appareant, propter Triangularem seu. 6. Thoracis musculum subtensum, fit. *d* Gal. loc. cit. *e* de Causis Respir.

f de diff. mufc. 12.

a de ofib. Thoracis
Gal. libell. de ofib. 13.

b de ofib. 15. 13. vfu.
part. 10. & 11. & 8.

ad. anat. 1. κλάδης,
alijs ligula, ap. Ar.
3. hift. 17. Gaxa iuga-
le vertit. & de fpir. 7.
vulgò os furcula, &
furcula superior: qui-
bus homo, fimia, fei-
urus, mus & echi-
mus donantur.

c 13. vfu part. 10.

d de ofib. 13. expli-
catur.

e 7. vfu part. 21. 7. ad.
anat. 2. 8. ad. anat. 1.

f At quibusdam à f-
gura Xiphoides no-
minatur totum pe-
ctorale os, ex lib. de
ofib. 13.

g Arist. 3. hift. 7.

h 8. ad. anat. 1. 7.

i vfu part. 21.

104 INSTITVT. ANATOM.

reddendo, inspirationem perficiunt, fi-
uteorum f quilibet fuis fibris externis
humiliorem costam ad superiorem at-
trahat. Verùm priorum duorum actio
est, Thoracis partem supernam dilatare
extremorum verò, infernam partem cō-
trahere.

OSSA ET CARTILAGI-

nes medij Ventris.

Ossa medij a Ventris sunt, parte
quidem anteriore, Sternum, ad
cuius partem superiorem Clavi-
culæ: partibus lateralibus, Costæ: parte
posteriore, Vertebrae, de quibus in fine
historiæ Thoracis.

CLAVICVLÆ.

Clavicula, b vtrunque vna est, quæ cū
Sterno & Scapula, vtrinque Cartilagi-
ne, ad c claudendas partes, & ne scapula
cū humero in pectus cadāt, cōmittitur.
Verùm hæ in Mulieribus minus incur-
uantur, & sursum eleuantur, idque po-
tius pulchritudinis causa, ne foueæ, quæ
in Viris supra pectus conspiciuntur, in
ipsis appareant.

d STERNVM.

Sternum e seu Os pectoris costis fim-
positum, licet os vnum videatur g,
membranis tamen derasis, plura esse
apparet. Nam in adultioribus modò
ex tribus, modò ex quatuor componi-
tur, quorum superius cæteris amplius
& crassius est, intrinsecus in medio sinu
exscul-

exsculptum habens, vt asperæ arteriæ descendēti cedat: ibidem sinus alij duo, ad clauicularum capita excipienda. In pueris ex *h* ossibus septem (quo singulis costis septē, singula & pectoris ossa respondēant) constat, quæ Cartilaginibus interiectis ligamenti instar per *σύμφυσις* & *συνχόνδρσις* connectuntur: quibus costæ veræ per Cartilagines continuantur, vt ligamētis membranosis, quibus Sternum *h* vndique tegitur, remotis, apparet: cuius cum costis idem vsus.

Ipsius fini apponitur Cartilago mobilis triangula, quæ in mucronem exa- cuitur, vnde *k* ensiformis & *l* mucronata dicitur, quæ aliquando duplex, aliquādo etiam ppter venas mammarias perforata, estque *m* Ventriculi & Diaphragmatis propugnaculum: cui & Cavitas impressa, quæ ant. quis *n* Cor, vulgo Cordis scrobiculus dicitur. Notandum, pectus in muliere propter Mammillas, depressius esse: in viris verò, magis eleuari.

COSTÆ. *a*

Costæ tam in Viris quam Mulieribus communiter vtrinque *b* duodecim; rarissimè plures, licet vtrinque *c* tredecim obseruauerimus, adhuc rarius pauciores: illudque ob materiæ copiam, hoc verò ob inopiam, plures sunt, quo facilius Thorax à musculis moueatur.

h de ossib. 13.

i 7. vs. part. 21.

k *χόνδρσις* & *ξίφοει*

δύς, 6. vs. part. 3. 7.

vs. part. 21. Arab.

malum punicum seu granatum.

l 7. ad. anat. 2. oris

stomachi.

m 7. vs. part. 21. hinc

quibusdam clypeus

oris stomachi.

n *καρδία* ἢ *πρό-*

νέριον.

a de his lib. de ossib.

13. 8. ad. anat. 1. dicū-

tur *πλευραι* quod

latera efforment. &

σπάσαι, quod remo-

rum in modum col-

locata sint. Arist. 1.

hist. 15.

b de ossib. 13. 8. ad. an.

1. 7. vs. part. 21. At

Arist. 1. hist. 15. vtrin-

que octonæ, & in ho-

minibus gentis Tur-

dulorum septenæ di-

cuntur. In serpentib.

ex 2. hist. 17. totidem,

quot dies mensem in-

tegrum complent, sin-

gulis enim *ἱρική*.

c atque hæc ita rara

sunt, vt inter mille

vix vnum tali costa-

rum numero inue-

niatur, 8. ad. anat. 1.

106 INSTITVT. ANATOM.

Diuiduntur in veras & nothas. Veræ *d* septem sunt superiores, circulum perfectientes, quæ vertebris dorſi, per *e* diarthroſin duplici modo, quo validius in- hæreant, altiore ad vertebræ corpus, hu- miliore ad lateralem proceſſum iungun- tur: antè ſternò per Synarthroſin cartilaginibus articulantur.

Nothæ *f* ſunt inferiores quinque quæ molliores ſunt, cum penè *g* Cartilagi- næ ſint, quo *h* ab iniurijs tutiores ſint (hinc partes oſſium prominentiores ex tali eſſe ſubſtantia ſatiùs fuit) quare in *i* Cartilaginem exquisitam finiunt, quæ etiam imperfectæ, quia ſolis vertebris neſtuntur, octaua quidem & nona du- plici articulo: vndecima verò ac duode- cima, vno articulo: at decima modò duobus, modò ſimplici articulo copula- tur, cum ſternũ non attingant, quo Ven- ter inferior ratione Ventriculi *k* & Vte- ri dilatari poſſint: ſed & cum Diaphrag- mate & inter ſe connatæ ſunt, ita tamen vt *l* duodecima, quæ inter eas minima, extra diaphragma abdominis muſculo obliquo connascat, nonnunquam ta- men circumſcriptionem proprii Muſcu- li ipſum detrahentis habere conſpicitur. Vnde cum ſingulæ, parte anteriore, car- tilagines appendicum inſtar obtineant, ſit vt cartilagines viginti quatuor etiam ſint, quæ in viris ad extremam ſenectam cartilaginofæ exiſtunt: at in Virginibus poſt

d γυναικῶν, geminae.
e 8. ad anat. 1.

f μανδανῶν, χοι-
νῶν δὲ,
g 8. ad anat. 1.
h 7. & ſ. part. 21.

i de oſſib. 13. 8. ad
anat. 2.

k Arist. 2. part. 9.
4. part. 10.

l de diſſ. muſc. 23.

post mammarum autionem primam, in ambitu offescunt, quo mammarum ipsis incumbentium molem rectius sustineat, ne ijs depressis Thoraci sint obstaculo.

Figura sunt semicirculares, quo thorax capacior sit. Lōgitudo omnibus non eadem, *m* superiores enim & inferiores breviores, mediæ longiores.

Vsus, pectori esse firmamentum, ad *n* viscerum tutelam, utq; Musculi respirationi inseruiētes, implantentur & sustineantur.

DIAPHRAGMA. *a*

Diaphragma *b* seu Septum *c* transuersum, quod transuersum corpus nostram diuidat, Musculus est sexagesimus quintus respirationi inseruiens, qui ab alijs omnibus *d* figura & actione differt, vnicus est, utrique lateri communis: *e* figura rotunda, oblique situs, à Thoracis vertebris infimis duabus portionibus carnosus exortus, toti Thoraci intrinsecus carnosiore sua *f* parte costis annexus, circumtenditur: substantia circumcirca carnosus, circa medium tendinem ipsius neruosa, quo illæsus *h* varios motus sustineat.

Membrana *i* duplici, altera inferiore, à Peritonæo, altera superiore, à Pleura exorta, ad robur succingitur: quamuis tunicam propriam eamque tenuem ob-
tineat, ita tamen ut foramina *k* duo, ha-

i de causis respir. 7. vs. part. 21. 5. ad. anat. 8. *k* 5. ad anat. 8.

m de ossib. 13. 8. ad. anat. 1.

n Ar. 2. part. 9.

a de hoc Gal. 5. vs. part. 15. 7. eiusd. 21. 13. eiusd. 5. & 9. 5. ad. anat. 5. & 8. item 8 ad. anat. 1. & 2. de causis respir. 2. de motu muscul. 9. Arist. 3. par. 10. 1. hist. 17.

b Plato primus διαφραγμα από τῆς διαφρέτης à distinguendo appellauit, 5. loc. aff. 4.

c Celso: præcordia Plinio: διάσπυρα νεφρῶν (*Gaza præcordia reddit*) Ar. 3. part. 10. 1. hist. 17. quod in omnib. sanguine præditis sit, at in minutis præ tenuitate non aquè spectari, 2. hist. 15. 4.

d 13. vs. part. 5. *e* de huius figura viz de 13. vs. part. 5. alij Rhaie pisci assimulant.

f Arist. 3. part. 10. 1. hist. 17.

g Alijs caput, ut Gal. 13. vs. part. 5.

h Arist. 1. hist. 17. & 3. par. 10. parte media tenui membranaeq; exilitate contextum.

l 4. v. s. part. 14.

m Arist. 1. hist. 17.

n Arist. 3. part. 10.

1. hist. 17. Gal. 8. ad.
anat. 1.

o de diff. musc. 23.

Hipp. de sacrò morb.

o 1. de morb. cui o

διαφραγξίς lib. de vir
gin. morb.

p de hoc Hipp. 3. de

morb. o in Coacis.

aph. 55. Gal. 5. loc. 3.

q 13. v. s. part. 5. o de
causs. respir.

r de causis respir. 5.

v. s. part. 15. o 7.

eiusd. 11.

s vsum, primus Ga-

lenus inuenit, 5. v. s.

part. 15. 7. eiusd. 21.

quare Galeno tan-

quam primo inuen-

tore gratias esse agē-

das, ait Auerrhoes.

t de caus. resp. 4. v. s.

part. 14. 5. loc. aff. 4.

u de ipsius motu a-

git 2. de motu muscu.

9. de caus. respir.

x 1. de morb. mulie-

rum διαπνῶν τῆς

πάτα καί τινος.

y instrumentū excer-

nendi superflua 2.

mot. musc. 9.

108 INSTITVT. ANATOM.

beat, alteram à dextris, ad venæ cauæ a-
scensum: alterum / à sinistris, vt Oeso-
phagus & duo Nerui, ad Ventriculū
abeant, quibus tamen proximè & firmit-
sime k membranæ connascuntur. Sic ad
eius exortum, pro Arteriæ magnæ & Ve-
næ αἵμας k descensu, diuisio conspicitur.

m Venas habet, à Vena caua: Arte-
rias, ab Arteria magna, phrenicas dictas,
cum & ipsum n pperuas appellarit Hipp. o
quod eo affecto mens sensusque pertur-
bentur, & pperuas, sed non p vera fiat.

Nerui q duo ab infimis ceruicis verte-
bris (quod ei r peculiare, cum aliarum
partiū quæ sub clauiculis, nullum à spi-
nali medulla colli recipiat) sublimes à
Mediaſtino (ne lædantur) contēti & ſta-
biliti ad ipsum feruntur, qui per totam i-
psius substantiam disseminantur.

ſ Vſus, Respirationis inuiolentæ seu
liberæ t spirationis esse organum, quem-
admodum violentæ organa sunt Muscu-
li sexaginta quatuor, qui circa Thoracē
sunt, eum exactè dilatantes, & constri-
ngentes. Fibris namque versus vertebraſ
retractis, expirationi inferuit, pulmonēs
que u mouet: at laxatis, inspiratio fit.
Dein, vt hypochondria ventilet, cuius
nomine inferioris Ventris respiratorium
Hippocrates x appellauit: Tum y excre-
mētōrum & fœtus exclusionē, abdomi-
nis musculos adiuuando, promouere.
Tandem partes naturales à vitalibus, seu

ſigno-

Ignobiliores à nobilioribus separare, & Arist. 3. part. 10.
ne vapores ab inferioribus elati, Cor læ-
dant.

MEMBRANA *a* PLEVRA.

Pleura Membrana est à costis deno-
minata, *b* quod eas (duodecima ex-
cepta) *c* succingat, substantia Peri-
tonæo similis, tenuis, robusta, nervosa,
toti *c* Thoraci subtenfa, quæ à ligamentis
vertebrarum Thoracis exorta creditur:
estque *d* duplex, altera crassior, cuius
superficies interna læuior, & veluti hu-
more oblita: altera tenuior, Costarum *e*
est Perioftium: inter quas vasa Interco-
ftalia, quo tutiora fint, feruntur.

Perforatur autem, vbi vasa intravel
extra Thoracem mittit. Sunt verò in-
tercostalia vasa: venæ, à vena *αβγ, ω* & In-
tercostali superiore, ad nutritionem: Ar-
teriæ, ab Arteria magna, ad vitam: Nerui,
à Neruis vertebrarum Thoracis, ad sen-
sum producti, qui ramulos à sexto pari
ramo Stomachico, ad Costarum radices
recipiunt.

Vfus, omnibus in Thorace contentis
vt & musculis intercostalibus communē
Membranam largiri, ea omnia inuesti-
re (vasis vehiculum quoddam ac veluti
stabilimentum largiendo) & colligare:
ac pulmonibus propugnaculi vicē præ-
bere.

a de hac Gal. 7. vs.
part. 21. s. ad. anat. 8.

7. einfd. 2. 8. einfd. 10.

Et s. loc. aff. 2.

b 7. ad. anat. r.

c quare Gal.loc. cit.

ὁ πρῶτος δὲ λέγεται

πλὺς ὧν ἐρωτᾷ

7. v. par. 21.

d 7, ad. anat. 2.

e tale quid Gal. de
cōstitutione artis in-
dicare videtur, mor-
bi lateralis species sub
diuidens.

f 5. ad anat. 8. 7.

vs. part. 21.

III° INSTITVT. ANATOM. MEDIASTINVM *a* SEV

intersepiens membrana.

PLeura vbi ab exortu vtrunque ad sterni *b* latera conscendit, rursus versus Spinam principium suum repit, ita vt à medio pectore ad Spinam prorepat, inque duas *c* partes Thoracem distinguat, & *d* Mediastinū, quod Pleura mollius, & Diaphragmati adhæret, constituit, cuius interuallum insigne, varijs filamentis nervosis intertextitur.

e Venulas & Arterias à Mammarijs quemadmodum à vena *a* *φύξ* obtinet: & in homine à iugulo venam satis crassam recipit, quæ secundum vtriusque membranæ longitudinem cum nervo ad diaphragma descendit.

Vfus, viscera suspenfa tenere, & Thorace ac pulmonibus per *f* medium diuisis, parte vna læsa, alteram illæsam conseruare: vt magno *g* vulnere in alterutram partem accepto, si eius partis respirationis munus perierit, altera pars incolumis, dimidium saltem actionis retineat.

PARTES IN THORACE

Contentæ.

Continentur in Thorace, Viscera & Vasa. Viscera, Cor pericardio intectum & Pulmo: Vasa, Venæ cauæ, & Arteriæ magnæ rami in iugulo Thymo glandoso suffulti. Nerui, vel à medulla quæ in vertebriis Thoracis continetur,

a de hoc Gal. 6. vs. part. 3. ex professio. ad. anat. 8. & 7. eiusd. 2. *b* 7. ad. anat. 2.

c 6. vs. part. 3. *d* quasi inter pulmo- res medium: *φύξ* mem- brana intersepiens. 7. ad. anat. 2. de diss. ven. & art. 2. *e* vide de diss. ven. 2.

f quare Gal. *φύξ* di- uisus di- cuntur. *g* 6. vs. part. 3.

tinetur, à qua Intercoſtales nerui prodeunt: vel à medulla cerebri in cranio contenta, à qua ſextum par, à quo Coſtalis, Stomachicus, & Recurrens, tam dexter quam ſiniſter, ortum ducunt, & tandem Aſperæ arteriæ & Oeſophagi pars.

THYMVS.

Thymus *a* in Thoracis ſumma parte, iuxta iugulum ſterno ſubiectū, corpus eſt glanduloſum, molle, ſpongioſum, quod diuiſionibus vaſorū, ſecuritatis cauſſa, & ne Vena caua ab oſſis attactu lædatur, ſubſternitur. Venulas prætenues, à Vena caua recipit.

PERICARDIVM. *b*

Pericardium ſeu Cordis inuolucrū, membrana *c* eſt Cor totum coope- riens, quæ Mediſtino, à quo ſuſpēſa tenetur, fibris plurimis anterieus pleuræ, poſterius ſpinæ dorſi & diaphragmatis tēdini, quod homini ob thoracis breuitatem peculiare eſt, pertinaciter adhæret.

Origo huius ad *d* baſin ampla, ex *e* vaſis cor egredientibus, ſubſtantia craſſa, nam vt poſitione inter duo contraria, ita corporis ſubſtantiam inter duo extrema mediam eſt adepta, tantò enim oſſe mollior, quantò pulmone durior: dura, ob continuum Cordis motum, extrinſecus fibroſa, intrinſecus lubrica vtrinque tamen omni adipe deſtituta, Cordis figu-

a 6. vſ. par. 4. *Θυμὸς* inferius glandium 7. ad. anat. 6. & 9. de diſſ. ven. 2. & 9. magnum glandium 7. ad. anat. 9. Hæc pars eſt quæ ex vitulis commendatur & à noſtris Lacſes vocantur.

b de hoc Gal. 6. vſu. part. 16. & 7. ad. ana. 3. & 6. ex profeſſo. *Ariſt.* 3. hiſt. 13. & 3. part. 11.

c *χιτώνα*, Tunica, & *αδλὸς* culeus, *Hipp.* de corde.

d 6. vſ. part. 16.
e 7. ad. anat. 6.

112 INSTITVT. ANATOM.

f 6. vs. part. 16. 7. ad.
anat. 3.

ram referens, tantum à Corde distans, quantum eius dilatationi & humori seroso contento opus est: si enim interuallum fuisset maius, thoracis amplitudini incommo- dasset. Continuum, præterquam in basi, ubi foraminibus quinque peruium est, propter venæ cauæ introitum & exitum: venæ item arteriosæ, arteriæ venosæ & arteriæ magnæ exitum.

g de diff. ven. 2.

h 6. vs. part. 18.

Venas paruas admodum habet g à phrenicis, & axillari ad nutritionem: Arterias exiguas, ad vitam: Nervos h exiguos à recurrente sinistro, ad sensum, recipit.

i 6. vs. part. 16.

k Arist. 3. part. 11.

Vsus, Cor tanquam i domicilium quoddam vestire, & cum k membrarum sit robustissima, id tueri, ne in motu ossa tangendo, lædatur: dein, humorem serosum continere.

HVMOR IN a PERICARDIO

contentus.

a De hoc humore
Hipp. de corde. Gal.
5. loc. affect. 2.
b Hipp. hic humor
passim vbi dicitur:
c 5. loc. affect. 2.

Hic b humor serosus urinæ c speciem referens, minimè acris, partim ex vasis Cordis immittitur (Palpitatio n. ex copioso humore, sanguinis missione curatur) partim verò & potus aliqd roris modo eo penetrat, dū bibēdo veluti p asperę Arteriæ parietes, aliquid in Arterias venosas influit, quod exēplo Hippocrateo pbatur: d si porcullo valdè sitienti, aquam minio mixtam exhibeas, statimque iugules, fauces, hoc colorato potu infectas, reperiēs. Hunc
secundum

d Hipp. de Cordis
Gal. 8. plac. 9.

secundum naturam pro Cordis salute moderatum esse oportet, ne ex eius assumptione, Tabes: vel ex eius nimia copia, Palpitatio cordis, & inde Mors, propter suffocationem, sequatur. Hunc in omnibus viuentibus dari, viui Canis sectio, huiusque humoris vsus, probat: in alijs tamen copiosior, & contra; minus etiam in nuper mortuis: in Hecticis vero, exiguus & flauescens.

c Hipp. de Corde.

Vsus, cor ne continuo motu torreatur, humectare & refrigerando sanum e conseruare: dein, vt Cor innatans, minus sit graue, nullique parti impingat, quamuis & adipis concretioni utilis sit.

In Thoracis cauitate, communiter etiam similis aqua cruore mista obseruatur, quò Thoracis partes madore perpetuo, ad caloris nostri refrigerationem, oblinantur.

VENÆ CAUÆ TRUNCVS

per Thoracem.

Quemadmodum Venæ cauæ truncus a per Ventrem infimū ferebatur, sic Diaphragma penetrās, per Thoracem alter truncus indiuisus ad iugulum ascendit, & ne ab ossis duritie lædatur, tutiusque diuidatur, Thyminus ei substernitur: à quo ante diuisionem, venę quatuor prodeunt. b

I. Phrenica vel Diaphragmatica vtrinque vna, b per Diaphragma disseminata, ex qua nonnihil ad pericardiū per-

H

a Gal. lib. de vict. acut. com. 2. tex. 10. de ven. & art. sect. 1. sequitur Hippocrate, arboris trunco venam assimilatur, qui parte inferiore, in multas radices finditur, superiore in numerosam ramorum sobolem diffunditur. Quæ in ventrem & intestina deferuntur Venæ, proportionem radicibus respondent, quam verò cauam vocant, velut truncus omnium, quæ in toto corpore sparguntur, venarum: cap. 2. caua à lecore vtrinque prolapsa, sursum per septum transversum ad Cor attollitur, deorsum verò in Spinam dorsæ contorquetur. b de his. de ven. & art. diff. 2.

tingit: aliquando infra, aliquando super
ipsum prodiens. Mox Cauæ truncus per
pericardium perforans, sinistrorsum modico
cè delatus, cordis ventriculo dextro folio
ramine amplo, vbi prius Coronarian
constituit, iungitur.

II. Coronaria cordis, ad auriculam
dextram, cordis basin coronæ instar cin-
git per ipsius superficië ramulis multis in
totū eius viscus demissis: ad cuius exor-
tū, ne ex continuo motu cordis sanguis
in Truncū refluat, Valuula apposita est.

Hac constituta, pericardium denuo
perforat, & vertebris non amplius inni-
xa, per pulmonum mediam diuisionem,
fursum fertur & Venam sine pari & In-
tercostalem superiorem de se spargit.

III. Vena *ἀστυ* seu sine coniuge, eo
quod communiter vnica sit, dicta, & à de-
xtris supra Cor truncum constituit, qui
ad octo inferiorum costarum interstitia,
vtrinque ramos Intercostrales mittit, qui
cū Venæ Thoracicæ inferioris ramis cō-
tinuantur: quare non semper dextri la-
teris Vena, in Pleuritide d'incidenda. Ad
costam verò octauam in duos ramos di-
uiditur, quorum maior ad sinistram sub
Diaphragmatis diuisione transiens, in
Venam cauam iuxta Emulgentes, fre-
quentius in Emulgentem abit: dexter
verò vltimæ lumbari sæpè implantatur:
quare in Pleuritidis initio, vena poplitis
secari potest: hinc & ipsi per vrinas sæpè
expur-

e Gal. de diff. ven. 2.
in plurimis anima-
lib. ad sinistras par-
tes: at in Simys in
dextris partib. Ob-
seruauimus in oui-
bus à sinistris: ali-
quādo in homine v-
trinque notauimus.
d Vena sectio pleuri-
ticorum triplex. 1.
Græcorum, qui eius-
dem lateris: 2. Ara-
bum, qui oppositi. 3.
Vesaly, qui semper
dextri lateris venam
incidit. Verū in
principio oppositi la-
teris: post principium,
eiusdē lateris diuer-
sionis & euacuatio-
nis gratia, si dolor ad
iugulum vergat: si
verò ad Hypochon-
dria, saphenam se-
candam censemur.

expurgantur: e nonnunquam etiam in
iliacum inferitur.

IV. Intercoſtalis f ſuperior, vtrin-
q; vna, quando azygos non ad omnia co-
ſtarū interſtitia ramos miſit, tribus qua-
tuorve ſuperiorum coſtarum ſpatijs ra-
mos largitur.

Truncus dein ad iugulum vtrin-
q; diuiditur g in Ramum h Subclauium: ex
quolibet Subclauio, Venæ aliæ à parte
inferiore, aliæ à ſuperiore prodeunt. Ab
inferiore, aliæ ante, aliæ poſt diuiſionem
Subclauij: ante diuiſionem, rami ſeu ve-
næ quatuor.

I. i Mammaria descendens, ſub pe-
toris oſſe delata, ad Xiphoidis latera e-
mergens, cum vena Epigaſtrica, ſub mu-
ſculo recto per anastoſin iungitur: at
ſi Mammaria vnica fuerit, tum ex Venæ
cauæ trunco medio oritur. k

II. Mediſtina, quæ per totum Thy-
mum & mediſtinum diſſeminatur.

III. Cervicalis, per vertebrarum cer-
uicis proceſſus laterales & foramina il-
lis inſculpta trāſiens, muſculis vertebris
incumbentibus ſoboles largita etiā me-
dullæ cervicis tribuit, ibiq; abſumitur. l

IV. Muſcula inferior, quæ aliquando
à iugulari externa prodit, per Muſculos
pectoris ſuperiores, & colli inferiores
diſtribuitur.

Mox Subclauius thoracis cauitatē e-
greſſus, nomē mutat & Axillaris dicitur.

c Amatus cent. 5.
cur. 52. (ſecutus Hol-
leriū) ſcribit ſe Fer-
raria in 12. cadaue-
ribus humanis &
totidem brutorum, in
huius venæ principia
Valuulas quales ſunt
ad vaſa cordis obſer-
uaſſe. Hoc ridet Eu-
ſtachius & Carca-
nus.

f de rat. vict. acut.
com. 2. tex. 10. & diſſ.
ven. 2.

g non vt pingunt ple-
raq; Tabul. Anat.

h vtrinque in duos ra-
mos, ſed vtrin-
q; in v-
num, vt recte pinxit
Valuerda: & monu-
it Veſalius in ſine li-
bri 3. propoſita alia
figura, cuius latus ſi-
niſtrum veritatem
oſtendit.

i Axillarem vo-
cāt Columb. & Fall.

j de hac de diſſ. ven.
& art. 5. 7. vſ. par. 22.

k dextra è medio ca-
uæ in iugulo, altera à
ſiniſtro cauæ medio,
diſſect. ven. 5.

l Veſal. voluit reli-
quum cervicalis, cum
coniuge arteria per
peculiare foramen in
occipitio caput ſubiro
& in membrana du-
ra ſinum abſumi.

116 INSTITVT. ANATOM.

Ab Axillari, antequam diuidatur, duæ
propagantur.

I. Scapularis interna, per musculos
Scapulæ internam partem obsidentes,
distribuitur.

II. Scapularis externa, ad externam
& gibbam partem progreditur.

Postmodum Axillaris in ramos duos
abit, superiorem seu Venam Cephali-
cam, & inferiorē seu Basilicam, de vtraq;
in brachij historia dicetur. A Basilicæ
trunco, venæ duæ exeunt.

I. Thoracica superior, quæ in cutim &
musculos pectoris, & in mulieribus ad
mammæ ramis frequentibus distribui-
tur.

II. Thoracica inferior, quæ totū tho-
racis latus perreptat, & suis ramis cū ve-
næ & suis ramis extra thoracem prodeun-
tibus per anastomoses iungitur. Reliquū
vtrinque in Brachia, abit.

A Subclauij parte superiore, tres ve-
næ vtrinque exurgunt.

I. Muscula superior, quæ in cutem &
musculos ceruicis absumitur.

Dein ad colli latera ascendunt II. Iu-
gularis o externa & interna: ad quarum
orificia valvulæ binæ sunt, sanguinis re-
lapsum, ne partes superiores alimento
defraudentur, impediētes.

II. p Iugularis externa, raritū duplex,
sub cute fursū lata, capitis partib. exter-
nis & faciei sui lateris, ramulos tribuit, &
vt

*m Syluius c. m su-
per clauis emerfit, su-
perclauium vocat, a
quo dua iugulares
prodeant.*

*n de diff. ven. &
arter. 7.*

*o de diff. ven. & art.
g. cum externis, siue
dua sint, siue qua-
tuor, nulla arteria
conspiciuntur,*

p o p a y r i d e s

*Gal. vict. rat. ac. cō.
2. text. 10.*

DE THORACE. 117

vt plurimum sub auris radice in ramum
exteriorem & interiorem diuiditur.

III. Iugularis interna, q quæ in ho-
mine ob cerebri copiam maior r est, ad
Asperæ Arteriæ latus, cui furculos largi-
tur, ad fauces conscendens, iuxta caput
bipartitur, & ramum maiorem per sexti
Nerui foramen in vas commune mittit:
minorem verò per tertij & quarti Nerui
foramen, vt in duram matrem absuma-
tur, immittit.

q qua Apoplectica
& Arabibus Guid
& occulta. Ander-
nacus nunc in eodem
latere duas, tres, qua-
tuor & plures inte-
riores asserit.
r interior gracilior,
exterior grandior,
Vesal.

NERVI PER THORACEM

& Collum disseminati.

Nerui a Thoracis & Colli dupli-
ces sunt, qui à Cerebri medulla
prodeunt: alij quidem, dum me-
dulla adhuc in cranio est, alij dum cra-
nio elapsa in vertebriis cōtinetur & Spi-
nalis dicitur. Ex medulla dum adhuc est
in Cranio, sextum par educitur, quod per
b foramen inter occiput & os temporale
situm c egreditur, vt musculis colli, la-
ryngis & ossis hyoidis, vbi cum septimo
pari iungitur, ramulos largiatur: mox in-
ter venam Iugularem, arteriamq; Caro-
tidem, cum quibus membrana iungitur,
ad Asperæ arteriæ latus descendit, quo
per vtrumque Ventrem disseminetur.
At supra iugulum vtrinque in ramum,
exteriorem maiorem, & interiorem mi-
norem, diuiditur.

a 7. vs. part. 14. & 15.
de dissect. neruor. 7.
10. & seq.

b de diff. neruor. 7.
c de huius distribu-
tione de diff. ven. 10.

Dextri nerui ramus exterior, sub arte-
ria Subclauia seu Axillari ramulos tres

118 INSTITVT. ANATOM.

(rarius enim vnico constat) transmittit, qui d reflexi & vniti Neruum Recurrentem dextrum constituunt, qui ascēdens Asperæ arteriæ caput, cui adhæret, petit, eique cum sinistro inferitur,

Recurrente seu vocali (quia his læsis e animali vox deficit) neruo constituto, sub iugulo oblique descendens, Pleuræ, Pulmonisque tunice & Pericardio, postquam furculos largitus est,

Stomachicum dextrum cōstituit, qui sub Oesophago cum sinistro iungitur, ac diaphragma penetrans ad sinistram in orificium sinistrum Ventriculi expanditur.

Interior verò dextri nerui ramus, qui costis & visceribus ventris infini ramulos largitur, ad f costarum radices demittitur, ramulo cū quolibet neruo Intercoſtali se iungens: dein Diaphragma penetrans, g in ramulos tres abit, quorum

Primus, ad Omentum, à quo ramulus ad colon, hinc in colicis, raucedo: alter, ad intestinorum principium: tertius, ad ventriculi fundum & omentum: reliquum in h iecoris tunicam & vesicam bilariam absumitur.

Secundus, ad Renem dextrum, hinc in nephriticis vomitus.

Tertius & maximus ad Mesenterium & Intestina: reliquum in Vesicæ dextrū latus absumitur.

Sini.

ad 7. vs. part. 15. eius qui fabricatus est animalia, sapientiam ac potentiam ne laudare quidem satis pro merito posse, testatur. e Si laqueo intercipias, mutum confestim reddetur animal. de diff. ner. 10.

f diff. ner. 10.

g distributionem intra Peritonæi regionem explicauit de dissect. neruor. 10.

h ad Iecur, lienem, venes & ante hæc ad totum Ventrem ac omnia viscera nerui à Cerebro, partim à tertia coniugatione, partim à sexta provenire conspiciuntur. Gal. dissect. ner. 10.

Sinister Sexti paris nervus, vt dexter, in rama Exteriorem, & Interiorem diuiditur.

Exterior in descensu Pleuræ, Pulmonis tunicæ, & Pericardio ramulos largiens, ad Aortæ truncum descendente, ramulos tres, aliquando vnicum, transmittit, qui reflexi & vniti, Nervum cōstituūt, qui ad Asperæ arteriæ latus sursum mittitur, & cum dextro iungitur.

Recurrente constituto, à sinistris furculus, ad venam arteriosam reflexus, pericardium penetrans in cordis tunicam capillorum modo distribuitur. Reliquū dextrorsum descendens

Stomachicum sinistrum constituit, qui sub Oesophago cū Stomachico dextro, iūgitur: & orificiū retis instar amplexatur, vnde exquisitissimus sensus: quod superest, Pylorum adit & in iecoris cauo absumitur.

Interior, costali sinistro cōstituto, sub Diaphragmate, in ramos tres diuiditur, quorum

Primus, ad Omētum, à quo & ramuli ad Colon: alter ad Ventriculi fundum & omentum, reliquum Lieni inseritur.

Secundus, ad Mesenterium sinistrū, eiusque loci Intestina.

Tertius, Renem sinistrum accedit: reliquum in Vesicæ sinistrum latus absumitur.

Ab vtrōq; interiore, ad vterum non-

120 INSTITVT. ANATOM.
nunquam soboles mittuntur.

*i de his de diff. ner. 16.
k 8. ad. anat. 3. f. de
diff. ner. 11. & seq.*

*a de hoc Hipp. libel-
lo peculiari. Gal. 6.*

*v/ part. 2. & 7. vsque
ad. 20. 7 ad. anat. a. c.
6. ad finem libri. 1. de
plac. Hipp. Arist. 1.
hist. 7. 3. par. 4. & 7.
lib. de respir. 16.*

*b 6. v/ part. 2. & 7:
7. ad. an. 7. Hippoc.
de resect. corp. Arist.
inquit homini potius
in partem sinistram,
ceteris in medio pe-
ctoris. 1. hist. 17. 2. hist.*

*17: contra quod Gal.
6. v/ part. 2. decepti
eo quod pulsus ad
mamam sinistram
persentiat: cum
Cor plane in medio
sit secundum omnes
dimensiones.*

*c quare natura di-
ctum volunt quasi
natura a natura rē natura
dicitur quod est
vibrare: at Chrysip-
po quasi natura quod
principatū obineat,
cum non secus quam
Cerebrum pars prin-
ceps sit: ita tamen ut*

*quemadmodum Cerebri maior est dignitas, ita Cordis maior sit necessitas.
d 6. v/ part. 2. 7. ad. an. 7. c 6. v/ par. 7. ubi & causam refert. f 7.
ad. an. 9. & de placitis.*

Nerui qui à medulla cerebri prodeūt,
dum iam in vertebriis continetur & pro-
priè Spinalis dicitur, duplices sunt, alij
Cervicis, alij Thoracis.

Thoracis & paria duodecim sunt, &
Intercostales dicūtur, eò quod ad quod-
libet costæ interstitium Nervus mitta-
tur, & quidem proximè ad inferius co-
stæ & latus, & cuilibet vena & arteria ad-
iacet.

Cervicis verò & septem, à cuius infi-
mis tribus, vtrinque Nervus vnus Dia-
phragmaticus, ex furculis tribus conflu-
tus, prodit: de quibus in Spinalis me-
dullæ historia,

C O R. &

COr, quibusdam à currendo, pro-
pter motus perpetuos dictum, in
Thoracis b medio sinu (licet mo-
tus, c quasi in sinistra potius collocatus
sit, cum Ventriculus sinister Spiritus cō-
ceptaculum sit, indicet) cum ob c securi-
tatem, tum vt equaliter d ex toto Pulmo-
ne Spiritum ducat, ad quintam costam
sub Pulmonibus, cuius e lobi in orbem i-
psum complectuntur, situm.

Cōnectitur beneficio pericardij, me-
diastino & diaphragmati: at per vasa a-
lijs partibus, cum principia f inter se ali-

qua

qua in re connecti & communicare debeant.

Figura est *g* Pyramidali vel potius turbinata, in *h* mucronem exiēs, cuius pars superior Caput dictum, latior est, propter vasa, quæ eo loci egredi & ingredi debent: ipsius Mucro *i* conūsve sinistram *k* spectat; vel vt eam tanquam /frigidiorē calefaciat, vel potius, vt Diaphragmati cedat: Anterior gibbosum, posterior sinum.

Magnitudo *m* non est eadem omnibus: sed tamen longitudo est ferè digitorum sex, latitudo & altitudo quatuor.

Huius partes aliæ Externæ, aliæ Internæ. Externæ, Pericardium, de quo dictum: Tunica, Adeps, Vasa, & Auriculæ.

Tunica tenuissima, *n* cor ipsum proximè vestit, quo ipsius substantiam firmiorem conseruet.

Adeps, *o* circa ipsius basin, ceu glutinum quoddam, vt eo Cor humectatum, ne ex motu continuo calefactum, penitus exsicceatur, refocilletur, & venæ circa Cor inungantur: dein vt calor cordis foueatur, adsitq; pabulum ne humidum radicale citius absumatur: at conus, ab humore in pericardio humectatur.

p Vasa obtinet quæ cor in orbem complectuntur: Venam *q* coronariam à Cavæ trunco extra ventriculos ortam, ad nutritionem, cui Valuula, ne sanguis in cavam refluat, apposita: Arterias *r* duas

g Hippoc. de Corda.

h Arist. 1. hist. 17.

i 6. vs. part. 7. Hipp.

ἐπ' ἀγίου, extremum

& cauda.

k 7. ad. anat. 7.

l Arist. 3. part. 4.

m cor magnum timidi,

Arist. 3. part. 4.

n Arist. 1. hist. 17. cor

opertum membrana

innolucro pingui &

corpulento qua venæ

maiori adnectitur

& aortæ.

o Vera est Aristot.

Gal. & Anicē. sententia,

dum dixerūt,

neq; circa hepar τὸ

πικρὸν, id est, pin-

guedinem coire pos-

se, neq; circa arterias

venasve aut Cor, neq;

circa aliam vllā præ-

calidam partem: non

dixerunt τὸ σπῆμα, id

est, adipem.

p 6. vs. part. 18. 7. ad.

anat. 10.

q 6. vs. part. 14.

r 7. ad. anat. 10.

122 INSTITVT. ANATOM.

8 1. plac. 9.

8 de diff. nervor. 10. 6.

7. par. 18 7. ad. an. 8.

u 6. v. part. 18.

x Hippoc. de Corde

Gal. 6. v. part. 15. 7.

ad. anat. 9. at 8. cor-

dis processus vocat:

partes cordis Hero-

philo 7. ad. an. 11.

y 6. v. part. 15.

z 7. ad. anat. 9.

a Hippoc. de Corde,

flabelli loco cordi tri-

buta, vt refrigerent,

quemadmodum for-

nacibus fabrorum

admouentur folles, vt

spiritus apprehen-

dantur.

b 6. v. part. 8. 7.

ad. anat. 8.

c 1. nat. fac. 6. vel du-

ra caro agere patibi-

lis 6. v. part. 8.

d Ar. 3. part. 4.

e 6. v. part. 8.

f de motu musc. 3. 6.

v. part. 8. 7. ad. anat.

8. At Hipp. de cor-

de est musculus for-

tißimus, quia muscu-

lum definit carnem

in orbem circuma-

et am lib. de arte.

Coronarias, ab Arteriæ magnæ trunco
prodeuntes: Nerui sexiles à sexta cō-
iugatione, vel à u nervulis ad pericardiū
missis, qui in cor, sed non perspicuè di-
stribuuntur.

x Auricula, à parua similitudine, v-
trinque ad cordis Caput seu basin vna,
circa Ventriculos ante y orificia vasorū
materiam cordi inuehentiū, dextra quæ
maior, z Venæ cauæ: sinistra quæ mi-
nor, Arteriæ venosæ, adposita est; quæ
tenuēs, y vt facilius contrahantur; mol-
les, neruofq; roboris causa: cauę, vt sinus
ante cor producantur (sunt enim tanquā
y alimenti promptuaria) cuticulares, z vt
promptè motum cordis (cum Valuula-
rum y modo tendantur ac contrahan-
tur) sequantur. Harum vsus, a Vasa, qui-
bus adponuntur, cum tenuem habeant
tunicam, tueri ne dū subito repleti ten-
duntur, ruptura periclitētur: neve à mo-
tu continuo lædantur.

Internæ partes sunt Substantia, Ven-
triculi, Vasa & Valuulæ.

b Substantia est c parenchyma crassū,
carnosum, d densum, ne in continua dia-
stole seu dilatatione, & systole seu cōtra-
ctione frangatur, vel spiritus calorq; in-
natus, quæ in corde continentur, exha-
lent.

Fibras omnis generis e obtinet, ad mo-
tus præstandos, iniuriasque ferendas:
Quare Musculus f non est, maximè cum
eius

ius g motus, qui ex visceris substantia
 lependet, non sit voluntarius, nec quo-
 d animal vixerit, cessare possit: at mus-
 ulorum actio subiinde quiescit, ac rur-
 us excitatur, animalis arbitrio seruiens,
 h Cavitates seu Vêtriculos duos i ha-
 bet; dexter k sanguineus, qui l Pulmo-
 nis gratia creatus, cum in ijs tantum sit a-
 nimalibus, quæ m aërem per fauces in-
 spirât, qui superficiale circumscriptio-
 nem propriam habet: latior propter cō-
 tentum copiosum, carne laxiore & mol-
 li n præditus, quo contenti grauitatem
 compenset, in quem Vena caua ascendēs
 sanguinem effundit, vt in eius foueis, p
 Pulmonum nutritione, attenuetur. Si-
 nister, o spirituosus dictus, angustior est,
 ad p mucronem vergens, carne crassio-
 re, ad q calidi innati robur custodiendū,
 & duriore, ne Spiritus vitales exhalent,
 calidior sit & contenti leuitatem cōpen-
 set, & ne Cor r in alterutram partem p-
 pendeat, in quo etiam Spiritus vitales e-
 laborantur. Diuiduntur s Septo, ne cō-
 tenta commisceātur, quod cauernosum
 est, quo sanguis subtilior reddatur: po-
 rosum etiam, u vt sanguinis in cordis vē-
 triculo dextro præparati portio, pro vi-
 talis spiritus materia, in sinistrum per se-
 ptum transmeare possit.

Vasa x quatuor circa Cordis basin ob-
 seruantur: duo Ventriculo dextro inser-

sententia, vt in Theatro nostro ostendimus. x 7. ad. anat. 6.

g 7. ad. anat. 8.
 h de his 6. vs. part. 9.
 i 16. & 7. ad. an. 11.
 i Arist. tres in maio-
 ribus animalibus 3.
 part 4. 1. hist. 17. 3.
 hist. 3. contra quod
 Gal. 6. vs. part. 9.
 7. ad. anat. 10.
 k 6. vs. part. 7. & 12.
 l 6. vs. part. 9. & 11.
 m 7. ad. anat. 11.
 n 6. vs. part. 16.
 o sinus spirituosus
 Galeno 6. vs. part. 7.
 & 11. & Ruffo.
 p summum verti-
 cem. 7. ad. anat. 11.
 q Hipp. de corde.
 r 6. vs. part. 16.
 s 6. vs. part. 8.
 t has cauernositates
 aliqui in medium ven-
 triculum ab Ari-
 stot. propositum esse
 volunt.
 u 6. vs. part. 15. 3. nat.
 fac. 15. hunc transitio
 Auerroes 1. coll. a-
 gnouit. Vesalius fate-
 tur se ignorare. Co-
 lumbus vult sangui-
 nem ex dextro ven-
 triculo per venā ar-
 teriosam, in pulmones
 ferri & inde cum
 aere per arteriā ve-
 nosam in cordis ven-
 triculum sinistrum.
 Alia est Botalli, a-
 lia Vlmi, alia Varoli

ta, Vena caua, & Vena arteriosa: sinistro, Arteria venosa, & Arteria magna, quib⁹ intus y membranę, seu Valuulę vndecim ex ipsis orificijs ortę, adpositę: quarum alię tricuspidēs, alię semilunares: & harum alię intrò y in Cordis ventriculos feruntur, ad quos etiam Ligamentis & fortibus, ad septum maximè adnectuntur, quo in dilatatione cordis, Ligamēta tēsa ad se trahant, & Valuulas ad cordis corpus resupinent: alię forās vergunt, cum primum vas è corde prodit: vasis quidē materiam intromittentibus, y fortes & magnę: a emittentibus verò, imbecilliores: omnes verò in Cordis dilatatione extenduntur, in eius contractione contrahuntur.

Vena caua, Ventriculo dextro, b orificio amplo, ramo breui adherens sanguinem ab Hepate allatum, in ipsum dum dilatatur, effundit, vt pro Pulmonū nutritione magis elaboretur. Huius orificio membraneus circulus, cordi robur prębens, adnascitur, qui in Valuulas tres mēbranosas scinditur, quę ex ampla basi in obtusum mucronem desinūt, à mutua c inter se compositione, telorū cuspidibus simili, *τρίλωχυνες* seu tricuspidēs dicuntur, quę filamentis plurimis iunctis carneis portiunculis accrescunt, & cordis d ligamenta, alijs verò e Nerui dicuntur. Valuulę hę, vt & Arterię venosę, foris f intrò spectant, ne sanguis

y Hipp. de cord. pellicula cordis latitante: Galeno *ὁ μὲν* & membranarum epiphyse. 6. vs. part. 14. 7. ad. anat. 9. 2 6. vs. part. 8. & 19.

a attrahendi etiam instrumenta sunt, 6. vs. par. 15. & 20.

b 6. vs. par. 4. altera pars cauę in cor insigitur: altera & maior. rectā sursum ad iugulum fertur.

c 7. ad. anat. 9. 6. vs. part. 14.

d 6. vs. part. 8. & 19.

e Ar. 3. par. 4. nervorum copia in corde: nervulos suis in cauis continet 1. hist. 17.

f Columbus dicit, ab interiore situ forās ferri.

guis in Venam regurgitare g possit.

Vena Arteriosa, seu Vas h Arteriosum, quæ ab officio Vena, cum i Pulmonem nutriat: à substantia, Arteria dicitur, cum in fœtu munere Arteriæ fungatur; tunica non est simplici, ne p eius cæcos meatus frigidus aër attractus, in Ventriculū dextrum deferatur, & vt sinister refrigetur. Hæc Ventriculo orificio minore affigitur, sanguinem in Cordis contractione ex Ventriculo excipiens, inque Pulmones pro nutritione deferens. Diuiditur in truncos duos, ad Pulmonem dextrum & sinistram: hiq; in varios ramos per Pulmones disseminantur. Valvulæ ternæ k ab ipsius Venæ tunica enata, & à forma Græcorū k sigma Sigmoïdes dictæ, intus foras spectantes, apponuntur, ne sanguis ad Pulmones delatus in Cor relabatur, quarum vt & Arteriæ magnæ, exterior circumferentia, reliquo corpore solidior; ita vt si indurentur, interdum cartilaginem oblōgam referant.

Arteria l venosa, Vētriculo sinistro affixa, Arteria m ab officio, Vena à substantia, cum tunica tenui & simplici n cōstet, cum in fœtu Venæ munus subeat: in adultis verò Arteriæ, quo per eius meatus cæcos copiosior aër penetrans, ad Ventriculū sinistram refrigerandum feratur, quæ in Pulmonem, vt mesaraicæ in intestina, disseminantur, vt ex eo spiritū

g quomodo ergo statui potest, sanguinem pro totius corporis nutritione in corde elaborari, cum ex ventriculo in cauam sanguis effundi non possit, sed in pulmones.

h de hoc 6. vs. part. 10. & 11. variam fusse horum vasorum apud veteres appellationem, ostenditur. 7. ad. anat. 4. i 6. vs. par. 14.

k 7. ad. anat. 9. 6. vs. part. 14.

l de diff. ven. & art. 9. vbi venæ portæ assimilant. et 7. ad. anat. 4. m vide rationē nominis 7. ad. anat. 4. n de diff. neru. 9.

126 INSTITVT. ANATOM.

attrahat, vel aërem sanguini attenuato
(vt aliqui volunt) mixtum, in Cor, dum
dilatatur, effundat. At ne sanguis cum
Spiritu in Pulmones remeet, Valuulæ
duæ foris intrò o pertinentes adnexæ ap-
ponuntur, quæ iunctæ mitram p Episco-
palem referunt, & filamentis plurimis
carneis explantationibus accrescunt: duæ
q tantum, quia hoc vas exquisitè claudi
non debuit, partim quo sanguis vitalis p
Arteriam venosam, ad pulmones pro vi-
ta transfuehatur, cum omnes partes san-
guine, spirituq; vitali à Corde indigeant,
partim quo fuliginosa & excrementa, quæ
propter caloris natiui copiam in Corde
habentur, ab eo ad Pulmones continuū
transitum habeant, cum hæc calorē na-
tium extinguere possint.

Arteria / Magna (Arteriarum radix
& omniū Arteriarum (excepta aspera &
venali) mater) antequam cor fieret, ge-
nita; substantia crassa est, ne sanguis ar-
teriosus & spirituosus euanescat, nè ex
motu continuo diastole & systole quem
à t Corde tanquam principio dispensa-
tionis accepit, frangatur; cui substantiæ
dura, nonnunquam u cartilaginosa sta-
bilimenti x causa adposita: hæc vitalem
Spiritus, caloremque in hoc Ventricu-
lo ex sanguinis aërisque permixtione e-
laboratum recipiens, in totū corpus de-
fert. At ne in dilatatione in Ventriculum
remeent, Valuulæ tres *οιγμοειδής* y intus
foras

- o 7. ad. anat. 11. at
Columb. contrarium
voluit.
p Figurā nemo A-
natomicorū cuiquam
rei assimilare est ag-
gressus. 6. vs. part. 14.
Kesal. reprehēdit Ga-
lenum quod 7. ad. an.
9. triglochin as ap-
pellari: cum ipse
Gal. 16. vs. par. 14. re-
prehendat eos qui
τριγλωχίνας appel-
lant, cum ipsarum
tantum duæ sint.
q 6. vs. part. 14. & 15.
& 3. fac. nat. 13. in
fine.
r 6. vs. part. 14. &
15. Columbus ridet.
s de diss. ven. & art.
9. Arabibus neruus
pulsatilis.
t 1. vs. part. 16.
u 6. vs. part. 19. os
cordis in magnis ani-
malibus 7. ad. anat.
10. in minutis leuiter
cartilaginosa; in grā-
dioribus exactè car-
tilago; in valde grā-
dibus cartilago ossea,
at in maximis os car-
tilagineum.
x Arist. 3. part. 4.
y 6. vs. par. 14. & 15.

foras vergentes appositæ, ne alimentum ex Intestinis ab Arterijs Mesaraicis attractum, & in cor feratur.

Vfus Cordis; cum caloris * natiui, quo animal regitur, quasi fons sit, totius corporis partes motu suo assiduo à putredine conseruare, sanguinem pro pulmonû nutritione, & spiritum vitalem elaborare.

CORDIS STRUCTURA

in a fœtu.

COr ex sanguine calidissimo & spirituosissimo, tanquam ex materia proportionata, per Arterias ad magnæ Arteriæ truncos, iuxta os sacrû pertingentes, delata (ipsis Arterijs prius ex semine genitis) efformatur. At cum in fœtu Cor non moueatur, Pulmones tamen augeri & nutriri oportuerit, ac sanguis non ex Vena caua in cordis ventriculum dextrum effundatur, nec per Venam Arteriosam in Pulmones efferatur, natura viam fabricata est, per quam sanguis rectâ ex Vena caua ad Pulmones defertur, idque per Vnionem.

Quatuor b enim Cordis vasa in fœtu vniuntur, ita vt Vena caua ventriculi, dextri vas, cum Arteria venosa, vase ventriculi sinistri, vniatur: & vas sinistri ventriculi, Arteria nimirum magna, cû ventriculi dextri vase, Vena arteriosa iungatur.

Prima vnio, Venæ cauæ cum Arteria

z Varolus hoc voluit.

* 6. vs. part. 7. 7. ad. anat. 8. & de placitis: propter caloris originem. Ar 3 p. 7.

a Structuram hanc expressit Gal. 6. vs. par. 20. & 21. potissimum 15. vs. part. 6.

b post Galenum primus Fallopius in suis obs. vnus vnionis quæ est Vena arteriosa cum Arteria magna, meminit: Deo Vesalius in suo examine à Fallop. monitus, vtriusq; ex Galeno meminit, statuens vtramq; vnionem per anastomosis fieri & in Galenû falsò inuehitur, quod anastomosis has dissimiles dixerit: tum Arantius in suo libello de fœtu editione prima vtramq; per Canalem fieri scribit: c verissima est hæc Galeni sententia, nunc ab annis viginti septem à nobis in scholis nostris demonstrata & etiam à Ioann. Baptista Carcano, Archangelo Piccolomina & Andrea Laurentio propofita.

128 INSTITVT. ANATOM.

venosa, per anastomosin fit, partim propter viciniam, partim propter substantiarum similitudinem, quare sub auricula dextra priusquam vena caua in ventriculum se aperiat, foramen *e* amplum & patens ouali figurâ, natura utrique *d* cōmune pertudit, per quod sanguis à Caua ad Arteriam venosam transit, & ad Pulmones deferitur. At ne sanguis in Cauam refluat, operculi instar *d* præfecta est Membrana tenuis, foramine maior, quo dum laxè in se concidit, sanguini affluenti cedat, refluenti verò obstat: quare Arteria venosa in foetu officium Venæ, in adultis Arteriæ præstat. Verùm foramen paulatim occluditur, ita vt si aliquot septimanis *d* post Cor inspexeris, vel infantis, vel vituli inspexeris, neges locum hunc aliquando *e* pertusum fuisse: quando enim Cor mouetur, nō ampliùs hoc foramine opus habet.

Altera Vnio est Arteriæ magnæ cum Vena arteriosa: nam cum Arteria venosa Pulmoni venæ officium præstaret, necesse fuit alterum vas in Arteriæ vsum transmutari, quare hæc duo vasa cōiuncta fuere. At cum aliquantum inter se distarent, aliud *f* vas tertium exiguum, quo coniungerentur, efformatum, ita vt non per *g* anastomosin, sed per Canalem iungantur, qui obliquè ad Venam arteriosam progreditur, vbi ipsa in truncos duos diuiditur. Huic membrana seu

Valuu-

c 6. vs. par. 20.

d 15. vs. par. 6. &

Anastom.

e in animantibus
ficcioribus citius, in
humidioribus tar-
dius exsiccatur.

f 15. vs. par. 6.

g Vesal. in examine
obs. Fallop. vtramq;
unionem per ana-
stomosin fieri scribit.

Valuula *b* nulla adposita, quæ sanguinis ex Arteria magna in Venam arteriosam regressum impediatur, cum sit Canalis obliquus, & satis longus, qui sensim attenuatur: ita ut tandem penitus tabescat & exsiccet: qui in infantibus annorum trium quatuorve propter tunicæ crassitiem, non tamen pertusus, adhuc reperitur: & quemadmodum prima unio in ipso est Corde, ita hæc extra Cor est, ab ipsius basi, duobus digitis distans.

Uniones hæc, propter & Pulmonum generationem, autionem & nutritionem fabricatæ: sanguis enim ex Vena cava per Arteriam venosam ad Pulmones, per eorundem autionem & nutritionem fertur. Spiritus verò vitalis, cum sanguine arterioso ab arterijs Umbilicalibus ad Arteriam magnam, & inde ad Venam arteriosam per Canalem, quo in Pulmones feratur, transmittitur. Verum & ad facultatis vitalis munia obeunda etiam faciunt.

ARTERIÆ MAGNÆ RAMI

per Thoracem a & collum
disseminati.

Arteria magna, antequam Pericardio excidat, ad Cordis *b* ventriculū sinistrum circa ipsius basim, *c* arteriam de se mittit modo unam, modo duas Coronarias, quæ cordis basim coronæ instar cingunt, & per eius longitudinem ramulos spargunt, quo eius substantiam vividam reddant. Mox

h Vesal. l. c. orbiculatim membranam præesse ait,

i 6. vs. p. 21. 15. eius. 6.

k 15. vs. par. 6. solius pulmonis gratia constructas putat; at lib.

6. cordi etiam ad vitalis facultatis munia obeunda aliquo modo inseruire scribit. Petrus putat

amborum anastomosen opus, ad cordis potius & totius corporis usum, quam ad pulmonis nutritionem & vitam referendum esse. At Rossetus putat soli aeri deducendo dicatas esse, eum priusquam ad Cor veniat ad pulmones dirigendo & cum utroque sanguine venoso & arterioso, iam in hepate & liene paratis miscendo.

a vid. Gal. de diff. ven. & art. 9. 16.

vs. part. 10.

b secundum Medicos, secundum Aristot. à medio sinu.

c unde pronaseitur Hipp. Platoni, Arist. Gal. at Pelopi;

arteriæ cum venis & nervis à cerebro.

130 INSTITVT. ANATOM.

pericardium egressa, diuiditur in truncū, alterum maiorem, qui sinistrorsum vertebris incumbens indiuisus descendit, & alterum minorem, qui sursum mittitur.

A Trunco maiore (maior est, cum ad plures partes ramos transmittere debeat) prodeunt rami, qui & venæ portæ & venæ cauæ ramos in totum corpus comitantur.

I. Intercoſtales arteriæ inferiores, quæ ad octo coſtarum inferiorum interualla, sed non f eodem ſemper modo mittuntur, quæ & musculis vicinis ſurculos largiuntur.

II. Phrenica vtrinqve vna, per ipſum Diaphragma diſſeminatur, & ab ea ramuli ad pericardium ſparguntur.

Trunci reliquum Diaphragmatis ſiſſuram pertransit, à quo alij rami, per inſimum Ventrem diſſeminati, prodeunt, de quibus ſuprà.

A trunco minore & aſcendente, omnibus partibus ſuprà Cor propagines communicantur: diuiditur enim in g Subclauiam dextram, quæ elatior eſt & amplior: & in ſiniſtram quæ obliquè magis brachium accedit.

Ex arteria Subclauia qualibet, antequam Thoracis cauitatē excidat, aliæ ab eius parte inferiore, aliæ à parte ſuperiore prodeunt: à parte inferiore, Intercoſtales ſuperiores, quæ ad ſuperiorum coſtarū tria quatuorvè interſtitia, ſurculis dorsi

d 6. vſ. part. 5. Ar. d
proprie Aorta, eo
quod neruoſam eius
partem, vel in mor-
tuis, conſpici poſſe di-
ceret, inſtar vagina
fortaſſis Macedoni-
bus agnitiſq nuncu-
pata. Praxagoras
crasſam appellabat.
e 6. vſ. part. 14.
f de diſſect. ven. &
art. 9.

z Axillaris Colub.

DE THORACE. 131

dorsi medullę communicatis, mittuntur.

A parte verò superiore,

I. Mammaria vtrinque vna, quę mam-
mis furculos largiens, sub sterno, & mus-
culis rectis infimi ventris delata, ad Um-
bilicum Epigastricę arterię sursum con-
tendenti iungitur.

II. Cervicalis per cervicis transuer-
sos meatus sursum lata, musculis, cerui-
cali medullę, vertebrişque furculos largi-
ta, inter primam vertebam, & occipitij
os vtrinque Caluariam ingressa, cum so-
cia opposita vnitur & sub cerebri basi h-
fertur.

*h' Vesal. voluit cer-
uicales arterias cum
venis in sinus ducere
matris ferri: quod
Columb. reprehendit.*

III. Muscula, quę musculis cervici
incumbentibus, aliquando & brachij ra-
mulus impertit.

Mox Subclauia thoracem egressa, no-
men mutat Axillarisque dicitur, à qua an-
tequam brachium accedat, à parte infe-
riore prodeunt,

I. Thoracica superior, quę ad muscu-
los pectori instratos fertur.

II. Thoracica inferior, quę thoracis
latus perreptans in musculum latissimū
absumitur.

III. Scapularis, quę ad musculos in
Scapulę cavo repositos disseminatur.

A parte superiore,

Humeraria, quę ad musculos hume-
rũ & gibbũ scapulę occupates, mittitur.

Arterię Axillaris vtrinque reliquum,
ad brachium abit.

132 INSTITVT. ANATOM.

a de his 6. vs. part. 20.
7. vs. part. 2. 8. 10. 8.
ad. anat. 10. Arist.
1. hist. 16. 2. hist. 15. 3.
par. 6. 4. part. 1. 2. gen.
an. 4. lib. de respir.
15. & 21.

b 6. vs. part. 9. pi-
sces eius loco branchia
habent crebris ac te-
nuibus foraminibus
intercepta aeri &
vapori peruiis, subti-
lioribus tamen quam
pro mole aqua. A-
rist. 2. hist. 15. 3. part.
6. 4. part. 1.

c Arist. 3. part. 3.

d Hipp. de resect.
corp. 13. vs. part. 6.

e 6. vs. part. 7. 7. eius.
10. hinc Auic. cordis
culcitra.

f Arist. 1. hist. 16. 2.
eiusd. 17. 3. par. 3. Gal.
7. vs. part. 2. & 10.

g 6. vs. part. 4.

h 7. vs. par. 10. vide
7. ad. anat. 11.

i Hippoc. de resect.
corp. quinq; apices:
quos lobos & sum-
mitates vocant, Gal.

6. vs. p. 4. Dexter vni-
tate superat in omni-
bus animalib. 7. vs.

p. 2. & 10. de lobis a-
git. & 7. ad. anat. 11.

k 7. vs. p. 2. & 10.

l 4. vs. part. 15. 7. vs.
part. 8.

Ascendentis trunci reliquum asperæ
arteriæ incumbens & Thymo suffultū,
in duas Carotides arterias finditur, quæ
extra Thoracem prodeuntes sursum re-
ctā tendunt, ita vt dextra, quemadmodū
& sinistra, secundū colli latera cum iu-
gularibus venis internis (externæ enim
sine arterijs conspiciuntur) caput petāt.

PVLMONES.

Pvlmones πνεύμονες, à πνέειν respiran-
do, omnibus b spirantibus dati, in
Thoracis c cauitate, eam in inspira-
tionibus d opplendo, siti.

Contenduntur mediastini interuentu
anteriori sterno, posteriori vertebri: fi-
brosis etiam nexibus ad latera pleuræ
adnascuntur: sic asperæ arteriæ interme-
dio, collo & dorso suspensi tenentur.

Forma vngulam bubulam referunt &
e Cor suis lobis ceu digitis quibusdam in
orbem complectuntur, qui in dextrum
& sinistrum interuentu Mediastini diui-
duntur. Quilibet rursus g lobos duos
obtinet, h superiorem & inferiorem, sic
diuisus, quo tutò i ac faciliè dilatetur &
comprimatur: quintus rariùs obserua-
tur, qui si adsit, in iugulo k Venæ cauæ
subiicitur.

Quò verò substantia f eorum mollis
spongiosa, & laxa, triplici vasorum ge-
nere intertextu, firmior esset, l membra-
na tenui, leui, molli, propter dilatationē:
porosa, vt si fortè in Thorace sanies col-
ligeretur,

ligeretur, in Pleuritide & Peripneumonia (in quibus tamen affectibus & pulmones affici statuimus) in eos aditus pateret, integuntur: hæc à pleura moritur, cui etiam quibusdam locis ad latera, fibrosis nexibus ab ipsorum membrana productis (quod homini tanquam sapientissimo animali peculiare est, cum in eo natura necessitatem motus pulmonū agnouerit) adnascuntur, quò Pulmones qui ex sese motus omnis expertes sunt, Thoracis *n* motum præterquam vacui fuga facilius sequantur. *o* Neruulos exiguos, cum exiguo eguerit sensu, à p se- xto pari vtrinque recipit, qui eorum substantiam, ne ex motu assiduo doleant, non attingunt, sed tantum per membranam disseminantur.

Oriuntur ex sanguine à Cava ad Arteriam venalem per anastomosin delato, & sanguine spirituofo ab Aorta, ad Venam arteriosam per canalem transmissio, quo etiam nutriuntur, & augentur, dum fœtus in vtero est, & tum Pulmones, cum non moueantur, ut nec Cor, densissimi & crassissimi, substantia Hepati similes *q* rubei, ratione alimēti, quo nutriuntur, existunt. At ubi cor moueri cœpit, ab eius calore & motu eorum caro, cum & ipsi moueantur, mollis levisque redditur, quo facile attolli, collabi que possint, & ne quid *r* inane sit, cauernas operiet: quin & rara & fungosa, ad aëris re-

*n Gal. de motu tho-
rac. & pul. vult pul-
mones, thoracis mo-
tum ad fugam vacui
sequi, quatenus di-
stento thorace, pul-
mones inspiratione
aere impleti dilatan-
tur, eodemque contra-
cto & expiratione
evacuati concidunt:
quod vulnere thora-
cis ostendit. Arist.
3. part. 6. putat pul-
monē sui motus prin-
cipium à corde acci-
pere. Auerroes, pro-
pria vi moueri, non
autem thoracis motū
sequi vult, quia da-
retur aliquis motus
violentus perpetuus.
o 7. vs. part. 10.
p de dissect. ner. 10.
q 15. vs. part. 6.
r 7. vs. part. 8.*

134 INSTITVT. ANATOM.
ceptionem, colore in adultis ex pallido
flauescente.

s. de his 6. vs. par. 20.

7. eius. 2. 7. ad. an. 4.

At de horum vsu, 7.

vs. part. 7.

t. 7. vs. part. 2.

*u Pulmo arterias
habet venosas, venas
autem arteriosas, quo
conuenienti alimen-
to alatur: & vt ar-
teria quidem ipsius
facile contrahantur,
venæ vero acrius 6.
vs. part. 20.*

*x quare Philosophi
pulmonem cordis fla-
bellum & ventilabrū
vocant: & Plato à
pulmonibus cor tem-
perari voluit, quan-
do ira exæstuet.*

*y 7. vs. part. 8. de vsu
pulmonis agit.*

z Arist. de respir. 1.

et 1. 3. part. anat. 6.

a 6. vs. part. 2.

f Vasa tria, varijs ramis connexa &
immixta, per Pulmones disseminantur,
quibifariam t primū, vt Pulmones, mox
in alias partes diuiduntur, ita vt in ra-
mos capillares tandem abeant, quibus
eorum substantia, quemadmodum ve-
nis Hepatis eius Caro circumfunditur.
Horum u autem duo à corde recipit, ter-
tium verò ipsius proprium est. Illorum
alterum à cordis ventriculo dextro, Ve-
na nimirum arteriosa prodit, tunica cras-
sa ac densa donata, quo nihil nisi tenuis-
simum elabatur, cum pulmonum caro
læuis ac rara sit, quare & sanguinem at-
tenuatum cum Spiritu naturali Pulmo-
nibus subministrat. Alterum verò ex si-
nistro ventriculo enascitur, Arteria ni-
mirum venosa, quæ venæ tunicam ac-
cepit, quo y copiosissimum (pulmones
enim, tum propter perpetuum motum,
tum propter caliditatis copiam, copioso
alimento indigent) tenuem ac spirituo-
sum sanguinē Pulmonibus tribuat. Ve-
rum & aërem per Asperam arteriam at-
tractum, inque Pulmonibus præparatū
ad Cordis x refrigerium defert.

y Vfus pulmonum, vt z respirationis
& vocis instrumenta sint: dilatati enim
follis instar aërem per asperæ arteriæ ra-
mos excipiunt, eumq; cum spirituū sint
a officinæ, cordi præparant, quo innati
spiri-

Spiritus pabulum conueniens fiat. Sic cum constringuntur, expiratione *b* eadem via, aërem residuum, & spirituum fuliginosa excrementa, propellunt.

ASPERA *a* ARTERIA.

ASpera arteria, Pulmonum vaster-
tium & proprium est, quod *b* Ar-
teria ab inæquali eius substantia,
vulgo canna pulmonis dicitur. Est autē
fistula ante *c* gulam posita, cuius caput
d Larynx, cui glandulæ duæ apponun-
tur (qua de re in ventre tertio) reliquum
verò Bronchos dicitur. Hæc Oesopha-
go incumbens, per collum deorsum in
Pulmones deferitur & suo capite, faucib.
& fibrosis nexibus, Oesophago cōne-
ctitur. Cuius substantia partim mem-
branea, partim cartilaginea est.

Mēbris duab. vestitur, exteriorē, *f*
à pleura cartilaginum membraneis vin-
culis pertinacissimè connata: altera inte-
riore, ori, Oesophago, & Ventriculo cō-
tinua, totam fistulam succingente altera
dēsior *g* ac crassior, exquisiti sensus, fibris
rectis intertexta: pingui, ne arteria exsic-
cet, sicque voci & aëris transmissione
incommodet.

Cartilagines, hisce duabus tunicis in-
teriectæ (cum ex tali substantia non alia
constitui fuerit melius, cum non *h* solū
spirandi causa sit, sed etiam vocis: quod
autem sonat, leue ac solidum esse oportet)
quæ à forma *i* sigmoideis, quia semi-

b in inspirando &
expirando vita cōsti-
tit *Ar. de respir. 21.*

a De hac agitur 7.
vs. part. à cap. 3. ad 9.
& 7. ad. anat. 1. & 5.
Arist. 1. hist. 16. 2.
hist. 15. 3. part. 3. & de
respirat. 11.

b Arteriam sine
adiēctione appellat
Arist. quam Gale-
nus & ceteri trache-
am seu asperam vo-
cant: ipsam verò Me-
dicorum Arteriam,
vocat Aortam.

c *Arist. 1. hist. 16. 3.*
part. 3.

d 6. vs. part. 21. 7.
eiusd 7. & 1.

e *Ar. 1. hist. 16.*
f 7. vs. part. 3.

g 7. vs. part. 7.

h *Ar. 3. part. 3.*

i 7. vs. part. 3. 7. ad.
anat. 5. dicta fuerunt
etiam βρόγχια à me-
dicis Gale si tempo-
re. 7. vsu pa. 7.

136 INSTITVT. ANATOM.

circulares, quo semper ad aeris ingressum, & egressum, pateat; ligamento, in brutis quidem membranoso, in homine verò velut carnosio, connexis: an forte hæc ligamenta muscoli fient perexigui, qui se intercostalium instar interfecāt & cartilaginū spatia opplent? At cum cartilaginee circulum non absoluant, parte posteriore membranosa *k* est, vt circulus absoluator, vtq; dum cibum deglutimus, Oesophago cedat, & Cartilaginee non comprimantur, Quare ne larynx qui totus est cartilagineus, Oesophago impedimento sit, dum inter deglutiendum Oesophagus deorsum trahitur, larynx *l* sursum ascendit.

Ad iugulum in ramos duos diuiditur qui Pulmones ingressi, rursus vtrinque in alios duos ramos ad quemlibet Lobū diuiduntur, hiq; in alios variæ figuræ per Pulmones ad extremum disseminantur, inter Arteriam venosam, quò citius aër ad Cor transmittatur, fuliginosaq; recipiatur, & Venam arteriosam, *m* vt ab hac sanguinem pro nutritione recipiat, cum quibus osculis iungitur.

Vfus *n* vt per eam tanquam canalem, pulmones follium instar in respiratione aërem inspiratum attrahant & per eandē pulmones in contractione aërem cordi inutilem vnà cum fuliginosis excrementis, expirando expurgent: dein vt vocis sit instrumentum: tū vt per eam vel tussi, vel

k eur ex tali substantia non autem alia constitui fuerit melius, ostendit Galenus 7. vs. part. 4. 5. & 11.

l 7. vs. part. 5. & 7.

m 7. vs. part. 8.

n vocem & halitum transmittit 1. hist. 12. 3. part. 3. Gal. 7. vs. part. 5. & 13. vs. part. 6. Hipp. 4. de morb. organum spirabile & vocale nominat.

vel screatu, vel à capite dilapsa, vel in pulmonibus collecta, reiiciantur.

OESOPHAGVS. a

Oesophagus, b qui c stomachus & d gula, ex ortu suo, faucibus, per tunicam os succingentem, & ventriculo, per corporis continuitatem nequitur, sicuti vertebris & asperæ arteriæ membranis ex dorsi ligamentis pronatis. Hic ab ore in Ventriculum sub Aspera arteria rectà ad quintam vsq; Thoracis vertebram delatus, Arteriæ magnæ, quæ per e mediam lineam ferri debuit, cedens, in dexteram se inclinat, hinc sinistrorsum membranis fortibus subline f admodum (ne in ciborū crassiorum transitu arteria comprimatur) Aortam conscendens per septum g trāsuersum, in ventriculi orificium sinistrū, cum neruis duobus sexti paris desinit. Ne autem à vertebris lædatur & cavitās ipsius ad faciliorem deglutitionem humore imbuatur, glandosum corpus parte posteriore adnascitur.

Figurâ rotūdus, quo per locum h minorem, materia plurima feratur.

Substantia i carnosā, tunica triplici k constante, quo l distendi in longum latumque possit: prima à ligamentis vertebrarum enata: altera carnosā transuersis fibris contexta: tertia interna membranosiore sensibili, quo esculentorum m suauitas tactu sentiatur, rectis fibris

a de hoc Gal. 4. vs.

part. 8. 6. vs. part. 5.

6. Arist. 1. hist. 12.

6. 3. eiusd. 17. 6. 30

part. 3.

b dicitur οἷος φάρυγ

ab οἷο ὡς φάρυγ καὶ ἰδ

est, cibum fero. Hipp.

de resect. corp. 6. vs.

part. 5. 1. hist. 16. 2.

hist. 17.

c σφύραχ & quasi

σφύραχ & ἀπὸ τῆς

μᾶλλον ὡς τῆς σφύ-

ρας & ἀ longitudi-

ne & angustia Ar.

1. hist. 16. 6. vs. part.

6. 13. meth. 17.

d Gula omnia spi-

rantia habent, Ar.

2. hist. 15. 6. qua col-

lum habent. 3. part. 3.

4. hist. 3.

e 6. vs. par. 5. 6.

f 6. vs. par. 6.

g Ar. 1. hist. 16. per

septum transuersum

in ventriculum finit.

h 7. vs. part. 7.

i Carnis speciem re-

fert Ar. 1. hist. 16. ex

carne & neruo. 3.

part. 3.

k de tunicis & fi-

bris egit Gal. 4. vs.

part. 8.

l 1. hist. 16.

m 4. part. 11.

138 INSTITVT. ANATOM.

donata, quæ ori, labijs & laryngi communis.

An fortè hanc actionem, cum deglutitio opus sit, ex animali & naturali mixtum, adiuuant muscoli Oesophagei dicti, qui Laryngis Musculi statuuntur? & à laterib. cartilaginis thyroëidis prodeuntes, oesophagum omnino amplexantur & in medium inferuntur.

Venæ habet paucissimas, à Caua & venæ Portæ ramo coronario: Arterias, à trunco descendente & cœliaca: Nervos insignes, à sexto pari obliquè *n* securitatis gratia delatos, qui circa oesophagum inuoluti, ventriculo infiguntur.

Vfus, o cibum & potum velut per *p* infundibulū ex ore suscipere, & in ventriculum deferre.

MVSCVLI ET NERVI IN

Thoracis cavitate.

HIs remotis Musculi cervicis duo *a* Longi dicti, qui vertebris affixi sub Oesophago locantur, occurrunt. Extrinsecus verò & posterius musculi caput collumque extendentes supra enarrati.

Nervi duplices per thoracem feruntur, alij à sexto pari medullæ cerebri: alij à spinali medulla, quæ vel in cervicis, vel thoracis vertebris est, prodeuntes, de quibus supra.

OSSA

n 6. vs. part. 6.

3. nat. facul. 13.

Hipp. de corde.

a musculi, spinâ flexentes Galen. diff. musc. 25. primum par dorsi, Vesal. & Fallop. primum par cervicis, Columb.

OSSA DORSI. *a*

Thoracis seu dorsi vertebræ (vt & totius Spinæ plures sunt, per articulos commissæ, propter *b* flexionem) plerunq; duodecim sunt, totidem numero, quot costæ; rariùs deest vna, rarissimè superest: quarum prima, à robore ἀσφάλεια: altera μασχαλιτύρ: nouem sequentes πλευρίται: duodecima διασωτήρ dicitur: quæ suos diuersos processus sursum deorsumque spectantes, tum etiam transuersos obtinent: quibus, quemadmodum & totius spinæ vertebris, *d* cartilagine interiectæ: quamuis & suis ligamenti connectantur. Harum autem foramina *e* medullæ quam continent crassitudini æqualia sunt prout enim descendendo attenuatur, ita vertebrarum inferiorum foramina minuuntur.

OSSA SCAPVLARVM.

Scapulæ *f* os, quod articulationis humeri causa creatum, vtrinque vnum, trianguli imagine, processibus tribus donatum, superiore, qui ἀνθρώμιον, quocum clauicula iungitur: medio & minore, qui πορρανοειδής dicitur, qui humeri os in sua sede continet: inferiore breuissimo, breuiq; ceruice, in caput sinuatum desinente & cartilagine crassiore, quo rectius humeri caput excipiat, cincto: Sic cū costis *g*, osse hyoide & occipitio, musculorum *g* interuentu, iungitur.

a Gal. de ossib. 9. 12.

vs. part. 16. & 13. e.

iussd. 7.

b cur plures vertebræ non vna, vide 12.

vs. part. 11. & 12.

c 8. ad anat. 1.

d 12. vs. part. 15. de spinæ cartilaginibus et ligamenti agitur: de ligamenti quoque

13. de vs. part. 8.

e de ossib. 8.

f ὀμοπλάτη Hipp.

de nat. hom. Arist. 1.

hist. 15. & Gal. de ossib. 14. & 13. vs. part.

10. & 12. scapulum

opertum, Celso: scapula barbaris.

g de ossib. 14. & 13.

vs. part. 10.

h de ossib. 8.

i 13. vs. part. 6. ostendit aut homini & simia ex septem vertebra collum constet.

k interdum prima vertebra occipitio ita adheret, ut caput moveri nequeat: interdum in cervice vertebra nunc sex, nunc octo inveniuntur.

l 2. Epid. ex huius lutatione Anginam insanabilem saepe feri ostendit.

140 INSTITVT. ANATOM. OSSA h COLLI.

Colli ossa sunt vertebræ i septem, Cervicis dictæ, quæ inter se & à cæteris differunt, in quibus processus (quorum transversi communiter perforati) variant, siquid ē processum posteriorem, quem spinā vocant, prima excepta, omnes habeāt. Prima k capiti adnexa, Atlas, cui vndique colligatur: altera ā vertendo *ὑποσπονδύς*, quod circa ipsius appendicem (quā ā forma canini dentis, Dentem vocant) caput circumducatur: licet Hipp. l totam vertebram dentem appellarit: tertia *ἄξων*, quæ cum reliquis anterior nexu firmissimo constricta coalescit: reliquæ nomine carent: has cartilagineas crassæ ac molles, quo facilius moveantur, intercedunt. De ligamentis verò horum ossium vide libro quarto.

TER.

TERTIVS VEN- TER CAPVT.

CAPVT, tertius venter est, partium animalium sedes Sensus & Motus principium: *a* rotundum est, vt sit capacious, & iniurijs minus obnoxium (eiusque nomine totum *b* osseum) faciliusque moueatur. In sublimi positum, partim Oculorum *c* causa, cum eorum operationi, plurimum sublimis situs conducatur: partim *d* Cerebri causâ ne Ratio in ipso ab Irrationali, quæ in corde est, conturbetur: & quia ab Oculis separari Cerebrum non potest: reliqua verò *e* sensoria, propter cerebrum in capite locantur.

Huius pars alia *f* Capillata, alia *g* glabella. Capillata, *h* Calua est, cuius pars anterior à fronte ad futuram Coronalem & Synciput: posterior futura Lambdoidea & prima colli vertebra terminata, *k* Occiput: media inter has *l* bosa, *m* Vertex: laterales inter oculos & aures, *n* Tempora dicuntur.

Caluæ partes aliæ Continentes, aliæ Contentæ. Continentes aliæ communes, Cuticula & Cutis pilis intacta: Pinguedo, Panniculus carnosus: aliæ Propriæ, hæcque vel externæ, Membranæ duæ, Pericranium & Periostium: & Ossa: vel

a Platonis rotundum, quia anima domicilium: anima autem ex celo rotunda infusa est nobis addo quod nobilissimo membro, figura debetur omnium nobilissima. *b* quia Cerebrum nullis musculis indiget. 7. vs. part. 21.

c 8. vs. part. 2. 3. 4. 5. *d* Arist. 4. part. an. 10. Auerr. 2. Collect. *e* 8. vs. part. 9.

f *τεχνητός*.

g *πρόσωπον* facies nominatur.

h Arist. 1. hist. 7.

i *συνάφισ* Polluci.

k Iuuenali & Connuto: *βόσα*.

l Ausonios Persio: *νόσις* Hip. 2. de morbo.

m *ῥύσις* Arist.

n *νοσση* Hippoc. de vuln. cap.

o *νόσση* Arist.

1. hist. 11. Gal. introd.

Sed de his fusè libello de partib. externis,

egimus.

142 INSTITVT. ANATOM.

internæ, duæ Meninges. Contentæ sunt Cerebrum & Cerebellum, à quibus Medulla, quæ propriè cum extra Cranium est, Spinalis dicitur, à qua Nerui, tam in Cranio quam extra ipsum, ortum ducunt.

CAPILLI, CVTIS CAPL

tis, Pinguedo, & Panniculus carnosus.

a depilorum generatione & differ. egit

Hipp. de nat. pueri, de carnib. de gland.

Plato in Timæo. Ar.

5. gen. an. 3. 3. hist. 11.

Gal. 2. temp. 5.

b 2. temp. 5.

c de vsu vide 11. vs. part. 14.

d Cutis capitis crassissima, Ar. 5. gen. anim. 3.

e Ar. 3. hist. 11. sen. tire negat, contra hoc

Gal. 16. vs. part. 2.

Capitis *a* pili, propriè Capilli dicti, ex *b* tertiæ concoctionis excrementis fuliginosis tâquam ex materia geniti creduntur, qui à calore moderato protrusi, capitis cutim duram, *a* crassissimam, attamé *d* raram perforant, qui tegumenti & ornamenti *c* loco sunt.

Ipsa verò *d* Cutis, à iugularibus externis, Venas : à Carotidum ramo externo, Arterias : à primo & secundo colli pari, *e* Neruos recipit : cuius vsus, Caluæ esse tegumentum.

Pinguedo autem, sub cute circa occipitium, obseruatur.

f 11. vs. part. vbi de differentiis cutis agit.

At Panniculus carnosus, cuti potissimum circa *f* frontem adheret, ibiq; crassissimus existit.

PERICRANIVM, PERIO-

stium & Musculi circa

Caput.

a Arist. 1. hist. 7.

Calua cnte gracilenta obducta 3. hist. 13.

de hac Galen. 8. vs. part. 9.

Pericranium *a* huic subiacet, membrana mollis, tenuis, cranium extrinsecus ambiens, à dura Meninge, Cranij suturas transeunte, enata.

Periostium verò, membrana est nervea,

uea, tenuissima, b ossibus extrinsecus va-
lidissime adhærens, exquisiti sensus, cu-
ius beneficio omnia ossa sentiunt, exce-
ptis dentibus, qui hac membrana non
cūguntur, sed aliunde sensum habent.

Musculi circa caput varij sunt: alij e-
nim à Caluaria humiliore sede originē
ducunt, de quibus in colli historia: alij
cuti frontis substrati, eam rugosam red-
dunt: nonnunquam & cuti pilosæ sub-
iacent, à quibus & capilli & aures mo-
uentur: alij deniq; maxillæ sunt, de qui-
bus suo loco.

a OSSA ET SVTVRÆ

Cranij.

CRanium seu Caluaria dicitur id
os, quod totum cerebrum ambit,
& veluti galea b quædam est, quod
non c ex vno osse, ne caluaria ex vnico
vulnere vndique frangatur, sed ex d plu-
ribus est compositum, quæ beneficio Su-
turarum, duarum ferrarum compagem
imitantium, e securitatis gratia articulan-
tur.

f Suturae duplices sunt, (rarò enim
caput g sine futuris reperitur) propriæ &
communes. Propriæ, vel veræ, vel men-
dosæ.

Veræ tres sunt,

I. Anterior h coronalis, frontis os à
sincipitis ossibus distinguens.

II. Posterior i Lambdoidea, occipi-
tis os à sincipitis separans, quæ aliquan-

b Arist. 3. hist. 12.
ambit singula ossa
membrana.

a de his Gal. 8. vs.
part. 9. 9. eiusdem 1.
lib. de ossib. 1. Arist.
3. hist. 7. 2. part. an. 7.

b 8. vs. part. 9.

c 9. vs. part. 17.

d Ibid. & Arist. 3.

hist. 7. cani, ex osse
continuo: homini,
cōpacto. 2. part. an. 7.

f de futuris egit Gal.

9. vs. part. 17. & de

ossib. 1. meminit &

Hipp. de vulnerib.

cap.

g sine futuris visum

Arist. 1. hist. 7. &

3. eiusd. 7.

Celsus lib. 1. cap. 8.

h ἡ ἀντιαιμία 9. vs.

part. 7. & 17. alijs ar-

chalis, puppis.

i λαμβδοειδὴς à fig.

Δ Gal. l. c. & ὑψι-

λοειδὴς: alijs Laude,

prora.

144 INSITVT. ANATOM.

do futura transuersa diuiditur, aliquando futura vel duplici, vel triplici circumscribitur, & ossicula Triangularia dicta, à quibusdam in Epilepsia commendata continent.

κῶβελιαία & παλ-
δοειδής. Auic. ner-
ualis: Zendeck Me-
suo: alijs recta, vir-
galis.

Ἰ λειδοειδής ῥά φαι
9. f. part. alijs ἡγο-
γασίται temporales:
Auicem. Corticales.

ἢ Lambdoidis futu-
ra additamentum,
Galen. de ossib. 1. alijs
Lambdoides harmo-
nialis, vel inferior.

III. Inter has media & Sagittalis, quæ syncipitis ossa diuidit, & aliquando ad nasum vsque descendit.

Mendose, quæ commissuræ potius dicendæ, sex sunt, vtrinque supra aures vna & squamiformis dicta.

II. Cuneiformis, à summitate prioris deorsum ducitur ad principium futuræ communis.

III. Obliqua, ad capitis basin iuxta processus mammillares Lambdoidi continua ἢ simplex linea videtur.

IV. Linea est transuersa & brevis, & in rimam communem sphænoidi cum temporum osse desinit.

V. Transuersa in anteriore & interiore caluaria, ab osse spongoide in narium cauitatem pertingit.

VI. Sub narium ossibus ferè quadrata, obliquè sphænoidis foramen accedit.

Communes sunt caluariæ cum maxillæ superioris ossibus quinque.

I. Circa superciliarum finem, frontis & maxillæ ossi communis.

II. In oculi sede externa quasi gemina, superior sphænoidi & maxillæ ossi primo communis: inferior ad dentium radices abit, sphænoidis & maxillæ ossi quarto & quinto communis.

III. In

DE CAPIT. 145

III. In oculi sede interna & nariū
cauitate obliquè ad nasi summum.

*n Gal. de off. 2. futu-
ra comunis, cum qua
& precedentem iun-
xisse videtur.*

IV. Temporalis ossis processum, cum
processu ossis primi maxillæ (os iugale
dictum) committit.

V. Inter processus alares ossis sphæ-
noidis ducitur, & sphænoidi cum septo
narium communis est.

Harum vsus est, vt cerebri spiracula
sint, quò crassa, fuliginosa excrementa
exhalent: dein vt crassa meninx cranio
alligetur, & traiectis suis filamentis p Pe-
ricraniū & Periostrum constituat: tum
vt vasa alia intrò, q alia foràs excidant.

*o 9. vs. part. 1. & 17;
11. eiusd. 18.*

Sed præter futuras, Cranium ipsum
crassum, & rarum ac cauernosum existit:
crassum, ad contentorum securitatem:
rarum, ne oneri sit: cauernosum, s ad
fuliginum tenuiorum transpirationem.

*p 8. vs. part. 9. 9. eiusd.
17. 11. eiusd. 18. At
Aristoteli vt caluæ
capacitas sit amplior
2. part. 7.*

Duplex namque est Caluariæ & tabula-
tum (maximè ad superciliorum sedem
conspicuū, quorum externum lues ve-
nerea aliquando exedit) quo per ea Ve-
næ & Arteriæ ferantur, & sanguis cum
spiritu pro Craniij nutritione, & vita ef-
fundantur.

*q 9. vs. part. 17.
r 1. vs. part. 18. & ro-
tundum Arist. 1.
hist. 7.*

OSSA CRANII.

Ossa capitis a duplicia sunt, alia Cra-
nei, alia Maxillarū. Cranei, in adultis
quatuordecim sunt, quorum alia ipsi
propria, alia Cranio cum maxilla supe-
riore communia.

*s 9. vs. part. 1. & 2;
11. eiusd. 19.
t duplex lamina
Barbaris: alij squa-
mas vocant, vulgò
tabula & diploë di-
cuntur.*

Propria duplicia, alia scutellam con-

*a sex Arist. 3. hist.
7. at propria intelle-
xit: septem Gal. lib.
de ossib. 1. 11. vs. par. 18
19. 20. Hipp. de ossi-
naturæ.*

K

146 INSTITVT. ANATOM.
stituētia, sex numero, frontis vnum, syn-
cipitis duo, occipitis vnum, temporum
duo: alia auditui inferuiunt, in qualibet
aure tria, malleus, incus, stapes. Com-
munia duo Cuneiforme & spongiosum.
Horum quædam cavitatibus, quædam
foraminibus, quædam etiam processibus
& appendicibus, donantur.

*b' sextum est Galen.
de ossib. 1.*

*c à Galeno, Theo-
phylo. & Oribasio
prætermissa.*

*d primum & secun-
dum os est Galeno
de ossib. 1.*

e quintum, de ossib. 1.

Primum est os *b* Frontis circulare, quod
futura coronali & ea quæ capiti & ma-
xillæ superiori communis est, distingui-
tur, in quo ad supercilia vtrinque *c* fora-
men, materiam Medullæ similem conti-
nens: vel vt aërem ad olfactum conti-
neat: vel oculos humectet: quod pro-
cessibus duobus donatur, altero ad ocu-
li angulum maiorem, altero ad mino-
rem, pro orbitæ parte superiore. Forami-
na tria habet, alterum interius, duo exte-
rius pro nerui ad frontem transitu.

d Secundum & Tertium Syncipitis,
quæ cauernosa & quadrilatera, quæ alio-
rum respectu rarissima & infirmissima,
quæ inter se futura sagittali, posterius
lambdoidea, anterius coronali, inferius
futuris squamosis discernuntur: cavi-
tates intrinsecus superficiales habent: fo-
ramina quoque extrinsecus exigua pro
neruulorum transitu.

e Quartum Occipitis, quod rotundū
& communiter vnicum, aliquando ex
tribus compositum, densissimū, firmissi-
mum, verūm ad foraminis latera, tenue,
lamb-

ambdoidea sutura à syncipitis ossibus
distinctum: foramina quinque habet, ho-
rum maximum iuxta primam vertebra
Coro Medullæ transitu; reliqua minora
ad Arteriarum & Venarum ingressum,
Nervuorumque egressum. f Ad huius
basin antè processus duo lati, cartila-
gine tecti, qui ad capitis motum in verte-
bræ primæ sinus inferuntur: at posteri-
or processus parvus, ut vertebra primæ iun-
gatur: sinus novem habet, interius se-
ptem, exterius duos.

g Quintum & sextum ad aurem La-
biosa dicuntur, quorum quodvis appen-
dicem habet styloïdem, & tres proces-
sus: primus Mammillaris: alter proxi-
mus in longum protuberans, in quo ca-
verna oblonga, Labyrinthus dicta, ossi-
cula auditus continens: tertius ossis iu-
gularis portio est. Sinus duos habet, ex-
teriorem, quo maxillam inferiorem re-
cipit: & interiorem. Foramina duplicia,
externa sex, & interna duo.

h Septimum à forma Sphœnoides seu
Cuneiforme, ad cuius fellam antrum fo-
raminulentum, ut aer inspiratus, ad spi-
ritus animalis nutritionem elaboretur.
Processus plures habet, quorum duo in-
signes extra cranium ad palati latera
prodeunt, quod vespertilionum alas refe-
rant, nominantur, sinuque oblongo donan-
tur: dein quatuor parvi intra cranium,
qui ephippij seu fellæ Turcicæ formam

f in canis & taxi
cranio, ab occipitis os-
se aliud os triangula-
re procedit, quod in-
ter cerebrum & cere-
bellum fertur.

g tertium & quar-
tum Gal. de ossib. i.
alijs ossa temporum,
saxea, parietalia, ar-
cualia, squamifor-
mia, mendoosa.

h ii. vs. part. 20. de
ossib. i.

148 INSTITVT. ANATOM.

relinquunt, sinumq; qui glandulam pituitariam excipit. Foramina decem habet, in oculi orbita quinque, in caluaria basi totidem.

i ex Hipp. 8. vs.
part. 9.

i Octauum Spongoides, propter foramina, quæ, vt Spongia habet anfractuosa, quod processum habet superiorem in ossis medio cristam galli referentem; cuius utrinque pars foraminulis frequentibus cribri modo pertusa, adiacet; & processus sui superiori, alius infernè nares distinguens, apponitur, huicque pars cauer-
nulis spongiæ instar præditis, in narium parte superiore accumbit, ne aër frigidus inspiratus, viribus integris rectà in cerebrum se insinuet, immodiceque refrigeret.

a de his Gal. 8. vsu
part. 9. 9. ad. anat. 1.
c 2. Arist. 3. hist. 13.
b 9. ad. anat. 2.

MENINGES a CEREBRI.

S Vb Cranio membranæ duæ, Meninges b dictæ, crassa & tenuis, occurrunt.

c 9. ad. anat. 1. πα-
χέα μύνιγξ seu
σκληρὰ μύνιγξ.
d Arabes, Matres:
Macrobius, omenta
vocalit.
c 9. ad. anat. 2. Ari-
stot. 3. hist. 13.

c Crassa seu dura mēbrana vel d Mater, quod reliquis sit crassior & durior, cranij basi, præterquàm vbi glandula pituitaria sita, firmissimè adhærēs, oēm eius interiorē faciē succingit, ita tamen, vt cerebro e sit contigua, ne ipsius eleuatio & depressio impediatur: membranis tenuibus futuris cohærēt, quæ Cranio egressæ, præsertim circa futuram Lambdoideam extenduntur, quæ in progressu coalescentes, Pericranium & Periostrium, cum duplex existat, à quibus reliquæ to-

tius

ius corporis membranæ ortum ducūt,
constituunt.

f Reduplicatur in capitis vertice, Ce- f 9. vs. part. 5. 9. ad.
rebrum in dextrum & sinistrum separās, anat. 1.
quæ Reduplicatio corpus Falcem re-
ferens (quæ crassæ membranę proces-
sus superior dicitur) constituit: at vbi à
Cerebro Cerebellum distinguit, g qua- g 9. ad. anat. 1. 9.
druplicatur. Dum autem reduplicatur, vs. part. 6.

Sinus, instar riuorum sanguinem &
spiritum vehentium, quatuor constituit,
h quorum duorum origo est ad basin oc- h Fallop. in obs. sinus
cipitij iuxta futuræ lambdoidis latera, v- d. cem agno cit: at in
bi Venæ & Arteriæ se exonerant: qui si- instu. sex statuit.
nus ad futuram Lambdoideam coniun-
guntur, & sinum tertium, qui Vena i di- i 9. ad. anat. 1.
citur, efficiunt: qui per Capitis longitu-
dinē sub sagittali futura delatus, ad sum-
mas nares abit. Verū eodem loco, ad
sinuum duorum cōcursum, quartus ap-
paret, qui inter Cerebrum & Cerebellū,
ad glandulam pinealem abit, cuius prin-
cipium k Torcular dicitur. k λυδς Herophilo.

Per hos sinus sanguis l cum ipsius gra- 9. ad. anat. 1. 9. vs.
tia sint cōstituti, fertur: & ab ijs vtrinque part. 6.
m ramī, Venulæ reptitiæ dictæ, & fur- l hu aliquando de-
sum, ad Craniij duplicationem, & Peri hiscentibus, tantum
craniū: & deorsum, ad tenuem Menin- sanguinis ē naribus
gem, Cerebrum, Cerebellum, pro earū profluuiū exc. tatur,
partium nutritione & vita prodeunt, qui vt vigintiquatuor
graciles ad sinus medij latera conspici- libras effluxisse, ob-
untur. seruatum fuerit: in

Vsus, Cerebri esse n propugnaculum n 9. ad. anat. 2.
n 8. vs. part. 9.

K 3

150 INSTITVT. ANATOM.

ne ab impressiōibus cranij lædatur, & vt idem cum suis partibus integat. Rea duplicationis verò vsus, quò vasa tutius ferantur: dein, vt Cerebrum, à Cerebello, & cerebri dextra pars à sinistra diuidatur, vtque ligamenta per suturas, ad Pericranij constitutionem, producantur.

Pia o mater, quæ ob tenuitatē, tenuis Meninx & χοροειδής, cum totius cerebri Venas & Arterias, ne suo situ in motibus dimoueantur, contineat: Membrana est p tenuis, mollis, exquisiti sensus, quæ & Cerebrum, eiusque partes obtegit, continet ac q constringit (ea enim partes nudatæ extrorsum diffluunt) & anfractus, vsque ad Ventrīculorū cavitatem internam, vt etiam in profundo sit coniuncta, ingreditur, & extra Cranium, Spinæ medullam & nervos obtegit.

Vsus, Cerebrum, Cerebellum, cum Spinali medulla tegere, stabilire, & vasa omnia, quæ in eo sunt, colligare.

VASA PER CEREBRVM

disseminata.

Vasa per cerebri a substantiam candidissimam disseminata, sunt Venæ & Arteriæ: Venæ, vel sunt venarum Iugularium rami, & quidē quinque, vel Sinuum duræ matris propagationes.

A^r Iugulari interna, duæ: prima, occipitij ossis foramen, neruorum pari sexto pa-

ο λιπὴν μὲνιν
8. vs. part. 8. 9. ad.
anat. 2. veteres non
has solum, sed omnes
membranas Menin-
ges appellarunt, vt ex
Hippoc. & Dioclis
monumentis collige-
re est.
p 9 ad. anat. 1.
q 8. vs. part. 8. 9.
ad. anat. 5.

a 9. ad. anat. 3. & 8.
vs. part.

cto paratum, crassæ meningis sinum subit. Altera per cuneiformis foramen secundum ingrediens, crassæ meningis basi alimentum defert.

A' Iugulari externa, venæ tres: prima, iuxta processum mamillarem per temporis ossis foramen, Sinum crassæ meningis subit. Altera, foramen quod pro nervorum pari secundo exsculptum, per crassam meningem disseminatur. Tertia per cribrosi ossis foramen in crassam membranâ distribuitur: & hæ duæ partem anteriore nutriunt, cum ad eam Sinus tertius non pertingat. His & cervicalem venam addunt.

Arteriæ sunt quatuor, quæ arteriarum Carotidû & Cervicalis soboles sunt, Carotis ramum externum per faciem, internum postquam linguæ & laryngi furculos largitus est, ad calvariæ basim in ramos duos impares diuiditur. Arteriarum prima, per foramen proprium in osse temporû, ad ossis cuneiformis sellam delata, sub dura matre, Rete mirabile constituit: mox duram matrem perforans, portionem minorem, per cuneiformis ossis foramen secundum, extra calvariâ cû Neruo optico ad oculos mittit: at maior portio ad glandulæ pituitariæ latus ascendens, ad nervorum Opticorum initium, per tenuem meningem & cerebri substantiam disseminatur. Arteria secunda, in narium cavitatem, & in

152 INSTITVT. ANATOM.

duram matrem, cum Vena secunda distribuitur. Arteria tertia, cum Venæ iugularis ramo interno per occipitis foramen primum, Sinum duræ matris subit. Arteria quarta, quæ cervicalis dicitur, per processuum tarsuerforum cervicis foramina & occipitij maximū foramen Caluariam subit, & sub Cerebri basi media cum coniuge ad neruorum par secundū repit, tenui meninge cōplicatur & Plexum choroidem constituere censetur.

Præter hæc vasa, Sinus est duræ matris, in quem Venæ tres & Arteriæ duæ sanguinem effundunt, quare Sangueductus dicitur, qui in Sinus quatuor diuiditur, à quibus ramuli vtrinq; exigui, sanguinem in Cerebri substantiam tam pro nutritione, quam pro vita distribuentes.

PARTES CONTENTÆ.

Cerebrum. a

Cerebrum b animalis facultatis sedes, in capite propter oculos locatum, cavitatem ipsius Caluæ, cuius formam refert implēs, relicto tantum ad ipsius naturalem motum diastolen & systolen spatium, diuiditur in partē d anteriorem, quæ Cerebrum: & posteriorem, quæ e Cerebellum: cuius tanta moles, f vt librarum quatuor & etiam quinque pondus æquet.

At Cerebrum mediante crassa Meninge duplicata, falcē constituēte in g partes

a *ἐνκεφαλὶς Gal. 8.*

b *vs. par. 9. ad. anat.*

c *nonnullus antequam cerebrū 9. ad. anat. 2.*

d *vs. part. 4.*

e *8. vs. par. 2. & 6.*

f *ἐνκεφαλὶς.*

g *Homo inter omnia animalia plurimum cerebri habet, scil.*

proportionē sui corporis. Arist. 1. hist. 16.

et inter homines maiores plus quam scēmina, Ar. 2. part. an. 7.

9. ad. anat. 2.

es duas æquales, dextram atque sinistra
eparatur, quò per hãc diuisionem sinus,
in quibus vasa exigua sunt, feratur: ante-
ius verò in tubera abit, quæ vulgò pro-
cessus mammillares dicuntur.

Substantia *h* eius alba, ratione mate-
riæ spermaticæ, & ratione finis, vt spiri-
tus animales sint limpidissimi: mollis &
humida, vt facilius sit simulachrorũ im-
pressio: carnis peculiare genus, quæ an-
fractus varios orbiculares, intestinorum
modo contortos habet, ne & vasa Cere-
bri motu assiduo rumpantur: intrinsecus
verò, si disseces, circa ipsius mediũ, me-
dulla alba apparet, per quam & vasa exi-
gua etiam ad ventriculos descendencia
feruntur, & si comprimatur, copiose *m*
sanguineæ guttæ conspiciuntur: ad late-
ra Cerebrum flauescens occurrit.

Cerebro vtrunque à connexu mutuo
leuiter *n* digitis, vsque ad venam in lon-
gum inibi porrectam diuiso, quæ notan-
dæ magnitudinis, & à qua vtrunque rami
in o Cerebrum disperguntur, corpus sub-
stantia Cerebri magis albicans, ex eius
medulla constitutum, durius tamen cal-
li naturam referens (quare corpus *p* cal-
losum) apparet, cui

Septum *p* tenue, ita vt extensum pel-
luceat, laxum *p* & rugosum (eiusdem
cum cerebro substantiæ) subiacet, & vē-
triculos lateribus internis distinguit. *q*

Cerebri substantia ad corpus callosum

h Hipp. deglandu-

lis, glandula similis:

Platon, medulla.

i variam compositio-

nem appellat Gal. 8.

vs. part. 12.

k anfractus hi, seu

conuolutiones seu

gyri. Aristoteli leui-

tatis causa: Erasistr

to intellectus gratia:

cui obijcit Gal. asi-

nos, qui magnos ha-

bent & tamen intel-

lectu careant 8. vs.

part. 13.

l 9. ad. anat. 2. Hip-

po. de sacro morb. cõ-

tra Arist. 2. part. 7.

i. hist. 16

m Pelopi Vena à

Cerebro, quia credi-

dit ibi sanguinẽ ex-

tra Venas consistere.

n 9. ad. anat. 2. & 3.

o 9. ad. anat. 3.

p τυλλώδης σῶμα.

9. ad. anat. 3.

q anno 1582. in Ba-

rone Bona courtio,

hoc loci tumore scir-

rheum, aperto capi-

te, reperi.

154 INSTITVT. ANATOM.

utrinque ablata, & calloso corpore sublato, extuberantiæ duæ occurrunt, quibus cavitates incumbunt, quas veteres Ventriculos vocarunt, dexter & sinister tenui / tantum meninge distincti, Superiores & Anteriores dicti, qui obliqui, anfractuosi, semicirculares, membrana tenui obtecti, in quibus ex aëre per Olfactus organa inspirato, vitalique spiritu per Arterias Carotides delato, animales spiritus confici volunt: alij verò eos solum spiritus animales à plexibus Choroidibus effusos, tanquam promptuaria continere statuunt. Horum substantiæ venæ graciles, à vasis plexum choroidem constituentibus deductæ, conascuntur.

At parte posteriore, eminentiæ duæ apparent, quæ corpus quod / Fornix seu Testudo nominatur, constituunt, cuius substantia dura, candida, trianguli figura, duobus fulcris parte posteriore, tertio antèrius donatur: foris gibbum, ut Cerebri molem sustineat, ne Ventriculus tertius qui subiacet, cõprimatur, intusq; cauum. Inter hæc,

Plexus & Choroides, seu Reticularis est, ex venis & arterijs quæ tenuibus membranis continentur, enatus censetur, in quo Spiritus animales alij præparari, alij absolui volunt.

Sublata versus posteriora Fornice, Rima longa, Ventriculus tertius dictus &

con-

*τ ναιδια: de Ventri-
culis 8. vs. part. 10. 11.
12. & 9. ad. anat. 4 de
dissect. ner. 2. ventri-
culi veteribus & ple-
ruq; recent. ad Hero-
phyli & Galen. imi-
tationem, quatuor
sunt: Valuerde &
Archang. tres in ce-
rebro. Varolo duo:
at Arantio sex.
s de dissect. ner. 2.*

*s de hoc 8. vs. part.
11. 9. ad. anat. 4.
Υαλλοειδης ηγει ηα-
μαχιον.*

*τ 9. ad. anat. 3.
u in his spiritus ge-
nerari vult Columb.
suum dicens inueniit,
quod tamen Galeno
tribuit Archang.
x 9. ad. anat. 4. cui
etiam meatus & cõ-
munis cavitatis di-
citur 8. vs. par. 12.*

156 INSTITVT. ANATOM.

m 9 ad. anat. c. sic
Herophilus aßimi-
lavit calami qui in
Alexandria adap-
tantur.

n memoriam in hoc
fuit esse, volunt Al-
bertus Thomas,
Securus, &c.

o 9. ad. anat. 4. de
quo 9. vs. part. 3.
C 9 ad a. 1. 1.
πύλον, aut ab in-
fundibuli similitudi-
ne χορεύων Greci
vocat.

p 9. vs. part. 3. aden
extra crassam me-
ningem est.

q πλέγμα δ' αὐτοει-
δές 9. vs. part. 4. ple-
xus retiformes. 9. vs.
part. 3.
i 8. vs. par. 2. C. 3. at
Arist. vsus eius ad
salutem totius natu-
re, 2. par. anim. 7. vel
vi calorem cordis mo-
deretur: contra quod
Galen. 8. vs. par. 2. di-
sputat.

s 8. vs. part. 13. 9. eius.
4 12. meth. 5.

t de diff. nerv. 1. 1. vs.
part. 16. 8. eius. 13.

u de Cerebri sensu
C motu 8. vs. part. 2.

Ventriculus quartus omnium solidissi-
mus, spinali medullæ insculptus visitur,
concauitatē *m* veluti sectionem habens,
cuius finis, cum vtrinque in latus attolla-
tur, calami scriptorij mucronem refert. *n*

At parte anteriore supra Ventriculi
tertij foramē primū cauitas est, pfundior
ex tenui Meninge facta, initio amplo,
sensim in Canalem angustata, quæ Pel-
uis dicitur, ceu *o* quoddam infundibulū,
Cerebri excrementa recipiens, ad cras-
sissimam Glandulam *p* pituitariam, sub
ipsis Meningibus ad finem infundibuli
in sphœnoidis sella positam, transmittit,
quæ excrementa suscipit, & in Palatum
deijcit. Quibusdam etiam huius glan-
dulæ vsus, vt duram Meningem premē-
do, Infundibulum occludat, ne spiritus
animales egrediantur.

Huic Rete mirabile, *q* ab operis artifi-
ciosa figura dictum, à Sellæ lateribus, ex
arterijs Carotidibus conflatum circum-
ponitur, in quibus arteriolis spiritus vi-
tales præparari, & in animales, in Plexu
reticulari, vi à Cerebro accepta, trāsmu-
tari, sunt qui statuunt.

r Cerebri vsus præcipuus, vt spiritus
animales, ex sanguine arterioso spiritu
vitali perfuso & aëre per nares inspirato,
in ipso elaborentur & s continueantur:
Nerui *t* & Spinalis medulla ab eo pro-
deant, cuius substantia, licet sensus & *u*
motus animalis (non tamen naturalis)
sit ex-

fit expers, attamē & sensus & motus voluntarij principiū & origo est, cū omne imperiū ad noxij fugā largiatur, & omniū sensibilibus impressionē percipiat.

Quare Nervi à Cerebro x tanquam *x i. v. f. part. 16.*
principio à quo, siue principio dispensationis, virtutem animalem accipiunt, facultatem sentiendi & mouendi, spiritus animalis vehiculo in instrumēta sensus & motus deuehūt: dum enim Cerebrum se contrahit, spiritum animalem in cerebri substantia elaboratum, per nervos in sensuum & motuum organa propellit: vel, vt volunt plerique, à superioribus ventriculis coarctatis, in tertium, ex hoc in quartum, & ex hoc in Nervos protrudit.

SENSVVM ORGANA,

seu Nervi.

Sensuum organa quinque succedūt, quæ à Cerebro ortum ducere dicuntur (mediate nobis, alijs immediate) inter quæ olfactus primum occurrit de quo paucis, idq; secundum communem Anatomicorum sententiam.

Odorandi *a* instrumentum, quod odores sentit, Nasus non est, licet *a* olentium rerum sit semita: nec eius *b* tunica interior, sed intra cranium processus duo sunt (processus mammillares dicti) nervis similes, qui tenues oblōgi, membrana tenui obuoluti, ex anteriore & inferiore Cerebri *c* substantia iuxta Ner- *a Gal. de Instrum. odor. 1.*
b de Instrum. odor. 3.
c Vesalio à cerebri basi media.

uos Opticos pronati, ad ossa spongiosa
abeunt, vt ad eos odores per nares attra-
cti ascendât, & ab ijs ad ipsum Cerebrũ
ferantur. Hi etsi ratione officij *d* Nerui
dici mereantur, ijs tamen non adnume-
rantur, quia cranium non excidunt, nec
Nervorum *e* productiones, vt reliqui o-
mnes habent.

f Nerui etsi omnes à *g* Cerebro pro-
deant (mediate) ab ipsius tamen *h* Me-
dulla (immediate) prodeunt: alij quidẽ
dum hæc medulla adhuc in cranium est,
qui Cerebri, & communiter *i* coniuga-
tiones septem dicuntur, etsi quidam no-
uem enumerent. Alij verò ab hac me-
dulla ubi è Cranium per vertebrarum me-
dia foramina fertur, spinalisque medul-
la dicitur producuntur, & quidem con-
iugationes *k* triginta. Nulla etenim *l* pars
est, quæ vel motum volũtarium, vel sen-
sum sine Neruo habeat: si namq; *l* Ner-
uus fuerit incisus, pars & sensu & motu
statim priuabitur.

I. *m* Coniugatio est Opticorum seu
Visoriorum ab actione sic dictorum, qui
& meatus visorij, quia soli *n* meatũ sen-
sibilem habent: omnium cerebri con-
iugationum maximi, omnibusque alijs
neruis molliores & motoriis principa-
liores, cum in eis *o* visionis præcipua
pars cõsistat, supra os *p* Sphæcnoïdis ad
Spiritem modò ad vnum oculum, mo-
dò ad alterũ recursum, vniti: mox, (ubi
infun-

d & Gal. 9. vs. part.
8. vocat productio-
nes ad nates: sic &
alias productiones
ad oculos, &c.

e 9. vs. part. 9.

f Nervos explicat
lib de dissect. nervi. &
9. vs. par. 8. ad. cap. 15.

g 8. vs. par. 13. dissect.
nervi. 1.

h hac voce & vete-
res vsi. 8. vs. par. 4.

i οὐρύϊα. 9. vs. par.
9. diff. nervi. 1.

k 7. plac. 8.

l diff. nervi. 1. omnes
nerui vitamq; ha-
bent facultatem vi-
de 7. ad. anat. 8.

m ὁπιοὶ ὀφθαλμοί.
meatus visorij He-
rophilo de diff. nervi.

2. 9. vs. part. 8.

n diff. nervi. 2.

o 9. vs. part. 8.

p Vesalio, à cerebri
basi media: Colum-
bo, ab anteriori ce-
rebri basi.

infundibuli collum transit) separati, per foramen quod tantę prorsus latitudinis, quantę neruus crassitudinis, extra caluariam delati, alter ad dextri, alter ad sinistri oculi (quasi eius foret radix) parte posteriore q̄ centrum, visiuos spiritus deferens, abit: at hi, non vt cæteri omnes in fibras r̄ dissoluuntur, sed quilibet intra oculum expanditur, & nil à Cerebri natura differens, vitreum humorem ambit, quo loci non amplius neruus, sed Retina tunica dicitur. Hos in caluaria vtrinque rami Arteriarum carotidum tangunt.

II. f Coniugatio quę ab illa tantum t̄ osse u tenuissimo distinguitur, est Motoriorũ, quę minor & durior, quę postquam per foramen proprium, non vt illud x rotundum, sed prælongum (cum duo nerui essent transitori, hic nimirum, & ramus alter tertij paris qui ad maxillā abit) caluaria excidit, ad oculi & palpebrę musculos singulos ramos satis y magnos, quia molliores quam motorijs cōueniat, ad motum mittit.

III. a Coniugatio linguę b sensifictum seu c Gustatoriorum, prædictæ, at non d in exortu, adiacet: quę non ex Cerebri partibus posterioribus, quia eæ duræ sunt: nō ex lateribus, quia via tuta nō fuisset, sed ex cerebri basi vbi pars anterior e cum posteriore connectitur, tum propter securitatem, tum propter lingue situm, prodiens; verũ statim in radice

q̄ in brutis non in centrum, sed longē inferius cum ad latera prospiciant.
r dissect. neru. 2.

s de hac de diff. neru.

3.9. vs. part. 13.

t diff. neru. 3.

u Vesalio, ex lateribus basis cerebri:

Columbo, primo proximum.

x 9. vs. part. 8.

y 9. vs. part. 13.

a de hac 9. vs. part. 3.

c 13. & de diff. neru.

4. & 5.

b 9. vs. part. 8.

c dissect. neru. 5.

d diff. neru. 4. Ves-

lio exoritur à latere

basis cerebri, vbi dor-

salis medulla ab ipso

initium sumit. Colum-

bo retro magis ver-

sus laterale partem.

e 9. vs. part. 9.

160 INSTITVT. ANATOM.

quam plures & tenues videntur, ac coniuncti, per crassam meningem progressi, in duo primum scinduntur: mox vtrinque in multas particulas diuiditur: at plurima pars, in linguæ tunicam, ad gustum dispergitur. Illorum alter *f* ad maxillam superiorem per foramen secundi paris transmittitur (nolens aliud foramen efficere, ne os inter foramina tenuius redditum, lēſioni magis sit obnoxium) ad musculos temporales, & massorios, & omnes alios à maxilla superiore exortos promoti, qui duriores ex viæ *g* longitudine (& Cerebrum & Spinalis medulla paulatim producta, duriora redduntur) effecti: præterea gingiuis, dentibus, labio superiori ac cuti faciei ijs sensum tribuens. Alter verò ad inferiores maxillæ partes, dentes, gingiuas & labium propagines mittit.

IV. *h* Coniugatio illi proxima, sed minor & paulo durior, eò quod membrana os succingens, durior sit linguæ & alijs oris partibus, quare magis à basi tanquam à paulo duriore cerebri parte emergens, posterius locatur: verum statim & post exortum cum tertia miscetur, quæ longius lata, dein seiuncta, toti palati membranæ infigitur.

V. *l* Coniugatio ad Cerebri basis latera, os petrosum ingressa, in duas partes diuiditur: maior ramus (quo expanso Tympanum generari volunt) Auditus est in-

f quibusdam tertia coniugatio: tertiæ paræ gracilior radix, Vesal. octauam par, Fallopio.

g 9. vs. part. 13.

h de hac 9. vs. par. 10. de diss. neru. 5.

i 9. vs. part. 9. Vesalio à dorsalis medullæ principio: Columbo, adeò proximè accedit tertio, vt quarti origo, tertiæ portio esse videatur.

k diss. neru. 5.

l de hac 9. vs. part. 10. de diss. neru. 6. Vesalio ex media prope modum dorsalis medullæ sede: Columbo, quintum par & ipsum ad basim cerebri & à laterali parte circa medietatem.

est instrumentum, & in aurem ac membranam expanditur; minor foramen cecum egrediens, deorsum fertur, ac si sextam coniugationem comitaturus esset, ramulos, per primam & secundam vertebam, ad laryngis musculos proprios mittens, vnde sicca tussicula in quando aures profundius expurgamus: aliquando etiam ramulos cum quarto, quinto, & sexto brachij, neruo, in totum brachium mittit: imò etiam sæpè spinalem medullam comitatur, ramulos suos vna cum neruis spinalis medullæ, etiam in totum pedem mittens.

VI. n Coniugatio à basi Cerebri aliquot ramulis initium sumens, mox iuncti neruum maximum constituunt, qui per foramen, per quod iugulares venæ ascenderant, descendēs, omnibus visceribus ventris mediij & infimi ramos largitur: hæc enim cum motum voluntariū non habeāt, neruis durioribus quī à spinali medulla (intellige p̄priè dicta) prodeunt, non eguere: sed ne sensus essent expertia, solum sensificis, quò molliores sunt & à Cerebro (intellige eius medulla) prodeunt, præsertim cum viscerum substantia etiam mollis sit. At cum hi longo itinere essent deducendi, ne læderentur, membranis fortibus obducti, corporibus propinquis connexi fuere.

VII. p Coniugatio Linguam mouēs, omnium in cranio prodeuntium duris-

in de qua Avicenna, causa consensus aurium, lingua, laryngis.

n de hac 9. v. f. par. ii. Vesalio paulo inferius quam quintis par aliquot distinctis furculis initium sumit. Columbo, ad posteriora basis cerebri retrò magis quam quintum conspicitur.

p de hac 9. v. f. par. ii. & 12.

q Vesalio incipit a-
liquot surculis distā-
tibus à dorsali me-
dulla vbi modo cal-
variā eē egressura.
Columbo, versus occi-
put magis originem
habet; sed à cerebro
non cerebello, vt
Galen. voluit.
r 9. vs. part. 12.
f 9. vs. part. 13.

t liceret peculiaris
coniugij loco recense-
re, sed quinti paris
minorem radicē vo-
cabo, Vesal. octauum
par nervorum cere-
bri, Columb. quartū
par nervorum, Fal-
lop.
u Nonum par à na-
tibus prodire, admo-
dum exile, quod apud
tertium & secundum
par faciem adeat,
scribit Columb.

a de hac. 12. vs. part.
11. & 15. Sic 13. vs.
part. 8.
b νοσισιον μνελον
12. vs. part. 11. &
μνελος φαχίτης.
c 12. vs. part. 15.
d 13. vs. part. 8.

162 INSTITVT. ANATOM.

suma, in postremo q occipitio vbi r Cē-
rebrum definit & Spinalis medullæ (p-
priè dictæ) est initium, varijs radicibus
enascitur, mox cum præcedenti, securi-
tatis causa, membranis fortibus conne-
ctitur, quæ foramen obliquum egressa,
ab illa seiuncta, maiore sui parte in mul-
tas f fibras soluta, omnibus linguæ mu-
sculis, ramulos ad motum impertit: mi-
nor ad laryngis musculos mittitur.

Hoc verò dicto, septem hæ coniuga-
tiones comprehenduntur,

Optica prima, oculos mouet altera,
tertia gustat,

Quartaq; , quinta audit, vaga sexta, se-
ptima linguæ est.

VIII. t Coniugatio addi potest quæ
ante quintam ratione exortus recenferi
deberet, & à quibusdam quinto pari ad-
scribitur, quo multo gracilior est, inter
secundam & tertiam cōiugationem an-
terius fertur, & per foramen secundæ cō-
iugationis oculi orbitam ingreditur & in
musculum, oculum extrorsum trahen-
tem, absumitur. u

SPINALIS a MEDVLLA.

S Pinalis b medulla seu Cerebrū ob-
longatū, per totius spinæ vertebra-
tanquam c viam & firmum præfidiū,
ne d ab incidentibus violetur, defertur,
vt ab ea velut e altero Cerebro, ne partes
capiti subiectæ (cum à Cerebro ad sin-
gulas partes ob viæ interuallum deduci

non

non fuerit tutum) immobiles sint, Nerui
reliqui corporis tanquam sensus & mo-
tus riui, prodeunt.

Substãtia e ipsius quam Cerebri mul-
tò durior, & duriorum neruorum prin-
cipium, siquidem ad motionis robur, p-
ductione durior: sicut ad sensum exa-
ctiorem, productione Cerebri molliore
opus fuit. Hæc cum Cerebro f commu-
nia habet, substantiam, & quod neruorū
etiam sit principiu: propria, vt cum Ce-
rebrum & pulset & moueatur, etsi osse
immobile contineatur, ipsa tamen non
mouetur, licet à vertebra mobilibus cō-
tineatur.

Membranis tribus inuestitur: prima à
ligamēto valido exacte vertebrarum an-
teriores partes colligante, quæ parte po-
steriore in mēbranam neruofam ac fortē
desinit, ne g in spinæ flexione, vel exten-
sione frangatur: cui humor crassus & vi-
scosus circumfusus est, vt & omnibus
articulis & partib⁹ h quas moueri oportet,
ne exsiccata dolerent, & sic actiones
labefactentur. Altera à crassa meninge,
quæ à tertia membrana à meninge tenui
pronata, ne tantillum seiuncta est: quarū
hæc, vasa ipsius colligat, & substantiam
mollem constringit: illa verò tegit & ad-
uersus ossa tuetur.

Medulla ipsa à tenui meninge in par-
tes duas diuiditur, ita vt vtrunque cavitatis
aliqua appareat (hinc Paralysis vnius vel

e 9. vs. part. II. & 14.
eiusd. 5.

f 13. vs. part. 3.

g 13. vs. par. 8. Spina-
lis medulla membra-
ne Meninges dicun-
tur: diff. ven. & art. 9.
ἐν τῇ αὐτῇ Hippocr. lib.
de arte.

h hoc homines imi-
tati currum axes
succo humido ac vi-
scoso, quo celerius
moueantur, vngunt.

164 INSTITVT. ANATOM.

alterius lateris) vnde nerui, fibris plurimis in ipsa vertebra iunctis, egrediuntur. At circa Thoracis vertebra[m] sextam & septimam, ipsa medulla in multos funiculos diuisa, ad ossis sacri finem (quem admodum enim i cum spina coepit, ita cum ea finit) descendit, vbi sine k coniuge est, ipsa medulla in neruos absumpta.

Neruorum autem paria aliquando viginti nouem, aliquando triginta producunt, quæ ex distinctis partibus & sedibus colliguntur: ex medulla dum in ceruice est, excepta o prima vertebra coniugationes septem, alijs octo, in totum caput exterius eiusq[ue] musculos dispergit: prima enim & secunda coniugatio, in capitis musculos supernos & ad aures: tertia & quarta, ad musculos genarum, & musculos capiti & collo communes ipsum erigentes, distribuuntur: at a quarta cum sexta mixta, vni p diaphragmati nerui comunicatur. Quintæ pars vnâ cū prædictis retrò fertur, altera verò antrorsum, in musculos genarum, & caput inclinantes mittitur, portiuncula ad scapulæ summitatem, eius musculos & cutim, transmissa. Sextæ plurima pars, ad scapularum sima abit. Septima, cum vtraq[ue] propinqua miscetur, cuius pars maxima in brachiū, vt & ab octaua, maximè ad manus extrema, se extendit.

q Post septimā vertebra[m], iam in vertebra

i 12. vs. part. 15. hic notetur propria Spinalis medullæ acceptatio.

k de ossib. 12. de diff. neru. 5.

l 12. vs. part. 15. in neruos octo & quinquaginta spinalis medulla diuisa.

m 7. plac. 8.

n de his. 13. vs. part. 5. vbi octo paria habet.

o 13. vs. part. 4.

p 13. vs. part. 6.

q de his diff. neru. 16.

13. vs. part. 5. & 6. 16.

in 4. 7.

DE CAPIT. 165

tebris Dorsi vel Thoracis existens, ad singula spatia intercostalia propagines mittit, (quare alijs vndecim, alijs duodecim coniugationes) à quibus portiones per musculos, & dorsi ac pectoris partes externas, feruntur.

r Ex Spinali medulla, dum in vertebriis lumborum est, coniugationes, aliquando quinque, aliquando quatuor, quæ in musculos lumborum & hypogastrij primum, dein & in crura disseminantur, prodeunt. Dum vero in osse sacro est, coniugationes quinque, alijs sex producantur.

t In manum verò, ex quinta, sexta, & septima colli, prima & secunda Thoracis coniugatione, propagines modo quinque, modo sex feruntur. In pedem denique, ex tribus inferioribus lumborum, & quatuor, nonnunquam quinque, superioribus ossis sacri, Nervi quatuor distribuuntur.

a CEREPELLVM.

Cerebellum *b* quod in posteriore occipitis parte, vtraque meninge intectum, locatur: substantia est minus quam cerebri dura, oblongis lineis distincta.

Processus duos obtinet, qui cum figura *c* vermibus in lignis nascentibus sunt similes, vermiformes excrescentiæ seu processus dicuntur, & ex multis particulis membranatenui copulatis constant:

r de his de diff. nerv.

17. 13. vs. part. 7.

f de his de diff. nerv.

17. 16. vs. part. 9. lib.

de Oss. 11. & 12.

t de his 3. ad. anat. 3.

& 4. 16. vs. part. 8. de nerv. diff. 15. & 16.

u de his de diff. nerv.

17. 3. ad. anat. 10. &

11. item 16. vs. part. 8.

a de hoc 8. vs. par. 13.

9. ad. anat. 4.

b siue posterius cere-

brum: siue *εγρηγανιον*,

siue *παρεγρηγανιον* &

voces, nil interest, 9.

ad. anat. 2. Arist. 1.

hist. 7. cerebrum syn-

cipiti subditum est:

occiput inane: & 1.

hist. 16.

c 9. ad. anat. 5. cere-

bri particulam dicit:

vide 8. vsu part. 14.

166 INSTITVT. ANATOM.

*d Arantius in suis
obseru. anat.*

c 2. ad. anat. 5.

quorum vnus parte anteriore Natibus
adiacēs, Ventriculi tertij meatum apertū
retinet, quod corpusculū *d Ciceris* ma-
gnitudine dicitur, & cavitatem *d Cister-*
nam dictam ingreditur: alter posterius
Spinali medullæ incumbens, impedit ne
Ventriculi quarti ductus, qui concavita-
ti e Calamo similis, à Cerebello pressus,
obstruatur.

Verum hi processus, Natibus vtrinque
adiacētes, corporibus tenuibus, quę ten-
dines aliquibus dicuntur, illigantur.

ALTERA CEREBRI ET

genuina sectio.

Cerebri eiusque partium historia,
ex communi Anatomicorū sen-
tentia proposita, nunc veram eius
fabricam, maximè Medullæ & Neruorū
genuinum exortum, Ventriculorumque
structuram, ad notitiam & explicationē
caussarum affectuum capitis adeo ne-
cessariam, nunc ab annis viginti octo in
nostro Theatro Anatomico (maximè
Nouembri mense anno 1596. vtraque
sectio in augustissimo Ducum, Comitū,
Baronum, Cl. Doctorum & Studiosorū
coetu demonstrata) oculis omniū subie-
ctam, explicemus: pleraque ex Hippo-
cratis & Galeni fundamentis in Theatro
nostro Anatomico ante triennium edi-
to comprobauimus.

Caput ergo humanum, quamprimū
fuerit a trunco remotum, vel etiam vitu-
lica-

li caput recentissimum (cum in eo non minus quàm in humano, imò melius, omnibus penè Cerebri partibus maioribus, omnia conspiciantur) accipias, ossa omnia vndique ita remoueas & arte & ingenio, vt dura mater illæsa remaneat, & oculi cum suis nervis appensi adhuc sint; mox Cerebro inuerso, ab infima eius parte, ad Spinalē medullam, sectionem ordieris.

I. Membranas, quibus hæc medulla integitur, leuiter forcipe remouebis: mox exortum ipsū inquire: hæc namque ex radicibus quatuor, duabus quidē maioribus, ab anteriori Cerebri parte, & duabus minoribus, ab inferiore Cerebelli parte, vnitis tamen, coagmentatur & componitur, ipsa spinalis medulla, a qua omnes totius corporis nostri Nervi oriuntur. Etenim Cerebrum in corticem & medullam diuidimus, illa cinerea est, hæc verò alba & solidioris substantiæ. Medulla duplex, alia globosa, altera oblonga: globosa in qua ventriculi duo excauati, cum qua oblonga cōtinuatur: hæc ratione situs diuidi potest in eam partē, quæ in cranio adhuc est, à qua septem paria nervorum prodeunt: vel in eam quæ cranio iam excidit, & propriè Spinalis medullæ nomen meretur, à qua triginta nervorum paria propagantur.

II. Pontem Cerebelli demonstrabis: vbi namq; Cerebellum à meningib; de-

*a nervorum exortus
ab occipito, Hipp. de
Off. nat. Datus ner-
uos extrema capitis
parti circumposuit,
Plato in Timæo.*

*h Gal. 8. vs. part. 13.
asserit, omnes neruos
spinali medulla at-
tributos, à cerebello
nasci: at Columb. à
cerebello nullum na-
sci asserit.*

*hinc cauteria oc-
cipiti infixa, oculis &
visioni magnum v-
sum adferunt.*

*hanc fortè ob cau-
sam, ambo oculi si-
mul ad eandem par-
tem mouentur.*

*in hominibus val-
de tenues ac parui:
in brutis, maxime
canibus multo ma-
iores.
hac fortè causa,
cur surda stri ex na-
ribus loquantur,
quod querit Arist.
ii. prob. 5. & Cassius.
prob. 23.*

168 INSTITVT. ANATOM.
nudatur & spinalem medullam ample-
xatur, per transuersum processus obser-
uatur, ex quo Nerui auditorij *h* prodeunt:
quo demonstrato, duo Cerebelli proces-
sus vermiformes, & duæ partes laterales,
quæ vtrinque globum constituunt, ostē-
dendi occurrent. Inde ad Rete mirabi-
le, Glandulam pituitariam, Infundibuli
collum demonstrandum, te accinges:
quæ omnia circa Neruorum Opticorum
coniunctionem, conspiciuntur.

III. Neruos inquire, & primum O-
pticos, ex principio truncorum priorum
Medullæ in ventriculis, in occipitio *c* pe-
nè exortos: dein Motorios, ad intimam
partem principij Medullæ enatos, qui in-
fra Opticos progredientes, intercussa-
tionem faciunt: at in ortu, sic *d* vniuntur,
vt se mutuo in angulo contangant. Re-
liqua Neruorum paria, quomodo à Me-
dulla prodeant, ordine demonstrabis.

IV. *e* Olfactus organa, seu processus
mamillares inquire, qui à Cerebri la-
teribus extremis, supra foramen *f* audi-
tus mucrone acutissimo exoriuntur,
qui sensim ad priora vergentes crasses-
cunt.

V. Ventriculi duo demonstrandi: me-
dullæ namque Spinalis portione in latus
retracta, Cerebroq; ad extremitates in-
ciso, Ventriculi apparent, proportionē
totius Cerebri magnitudine, eiusq; pro-
minentijs quo ad formam correspon-
dentes,

dentes, in quibus humor g. pituitosus excrementitius colligitur, qui per infundibulum ad palatum defertur. Corpore calloso hi distinguuntur, quod futuræ sagittalis longitudinem equat, cuius beneficio Cerebrum, cum id in duas partes sit diuisum, iungitur. Huius partem inferiorem, altera sectio pro Fornice ostēdit, sub qua tertius ipsis dictus Ventriculus extra Cerebrum consistens, & ex coniunctione duorum truncorum Spinalis futuræ medullæ enatus, cui Cerebri basis vnita superiacet. At quartus dictus ipsis Ventriculus, sinus est inter Cerebelli inferiorem partem, & superiorem truncorum futuræ spinalis medullæ, & quidem, tam extra Cerebrum, quam extra Cerebellum. At quia trunci duo minores Spinalis futuræ medullæ à Cerebello, supra maiores truncos distantes progrediuntur, cauitatem calamo scriptorio similem constituunt.

Iam verò cū quatuor truncos ad Medullæ (quæ propriè cum Cranio iam excidit, Spinalis dicitur) constitutionem coniungi oportuerit, spatium quod inter hæc est, foramen Ano simile dictum, efformat: quibus proximè Nates & Testes, & quidem extra Cerebrum, circa Medullæ spinalis dictæ principia, ex quatuor eius truncis constituti, adiacent.

VI. Plexus glandulosus, qui reticularis dicitur, in ipsis ventriculis tādē ob-

g Gal. 8. vj. part. 10.
ventriculi superiores
& preparationi spirituum & supernaculorum expurgationi inferuire scribit.
Hippoc. pituita locus est in cerebro.

170 INSTITVT. ANATOM.

feruatur, qui aliquando substantia & colore glandulæ Pineali, quæ ei proxima (& glandularum huius plexus maxima) assimilatur. Qui plexus ex membranis latiusculis è tenui membrana pronatis componitur, ex quarum parte altera, secundum longitudinem vasculum humore excrementitio plenum appositum est, per quod vasa angustissima feruntur, vbi glandulæ copiosæ, præsertim in Cerebro humido: quare plexus hic glandulosus videtur creatus, vt Cerebri humiditatem superfluum, aliarum glandularum humore, depascatur.

h 2 glandulis totum corpus humido superfluo exonerari, Hipp. lib. de gland. text. 2. singularum glandularum totius corporis inductione probat.

a de facie egit Ar. a. hist. 16. at de maximo natura studio in hominis decore & pilis in facie, Gal. 11. 2. part. 14.

b Arist. 1. hist. 8. in homine duntaxat facies πρόσωπον, quod πρόσωδεν ὀπίωσι, antrorsum prospiciat.

c πρόσωπον 1. hist. a. nim. 8. & 9.

FACIES. *a*

Capitis altera pars, quæ glabra & caluæ subiecta *b* est, Facies in homine *b* vocatur, cuius pars superior Frons *c* propriè dicitur, partesq; continentes & contentas habet.

Continentes communes sunt, Cuticula, Cutis quæ in facie vt & digitorum extremis, Pene & scroto tenuissima & variè perforata est, Pinguedo pauca, Panniculus carnosus, in fronte Musculosus.

Inter hæc vena Iugularis externa fertur, quæ sub auris radice in ramum anteriorem & posteriorem diuiditur Interior, oris, faucium & hyoidis musculos petit, postea in ramos tres diuisus caput intrat. Exterior ad faciem tendit, eius anteriorem & lateralem partem perreptat, & in

& in frontis medio cum ramo alterius lateris iungitur: inter vtrumq; ramus fertur, qui partim ad tempora, partim ad occiput mittitur.

Arteriæ quin & Carotides (quæ Iugulares internas comitantur) vbi ad fauces peruenere, antequam caluariam ingrediatur, ramulos ad laryngem & linguam mittunt: & in ramum anteriorem & posteriorem diuiduntur. Exterior, soboles ad buccas exporrigit, mox ad aurium radicem diuiditur, & ramulus alter auris posteriora petens, surculos duos de se spargit, quorum alter maxillam inferiorē petens, in dentium radices disseminatur, alter labrū adit: alter tempora frontēque perreptat, & in faciei musculos distribuitur. Interior ramus, ad palatum, internum nasum & dentes superiores ramulos mittit: reliquum iuxta os sphœnoides ascendens, vtrinq; ad oculos arteriam mittit: alij verò ramuli caluariam ingrediuntur & per duræ membranæ latera explicantur.

Continentes propriæ sunt Musculi, Ossa & Cartilagine, Musculi frontis, superciliarum, palpebrarum, narium, aurium, labiorū, maxillæ inferioris, & buccarum. Ossa, vt frontis, dein Oculorum sex, narium tria, oris sex, vtpote maxillæ superioris duo, inferioris duo, & palati duo.

Contētæ seu faciei propriè dictæ partes,

172 INSTITVT. ANATOM.
tes, sunt quatuor sensuum domicilia, Oculi, Nares, Aures, Os in quo gustus instrumentum, Lingua, vocisq̃ue Larynx.
FRONS, a ET MVSCVLI

Capitis cutim mouentes.

Frontis cutis, depilis *b* est, ne oculis pili molesti sint, sola *c* motu proprio mouetur, tenditur & corrugatur, membranæ carnosæ *d* beneficio (cum nulla pars motu voluntario sine musculo agatur) & carni subiectæ connata, in musculosam *e* substantiam fibris rectis donatam, abit.

Hæc substantia, duos Frontis Musculos, à membrana carnosa ad Musculos Temporales enatos, qui obliqui deorsum ad supercilia deuoluuntur, constituit, qui in Frontis medio coeunt. Hi fibris suis contractis, Supercilia attollunt; laxatis verò, in locum redeunt: & quia Frontis cutis his connascitur, idcirco & frons, & supercilia simul mouentur.

Sunt qui supercilijs adhuc musculum peculiarem, eumq; orbicularē tribuūt, qui fibras carnosiores habeat, quam palpebrarū musculus circularis, qui supercilia deorsum trahat.

Musculi adhuc duo in occipite quandoq; reperiuntur, tenues, breues, sed lati ab occipitis linea transversa enati, qui fibris rectis sursum latis, in tendinem latum ac tenuissimum, ex membrana carnosa enatum desinunt, qui totum caput occu-

a Frons sub Syncipite inter id ipsum & oculos. i. hist. 8.

b ii. vj. part. 14. causa redditur.

c ii. vj. part. 14.

d ii. vj. part. 15.

e vide de diff. musculi. 4.

occupat, musculos aurium anteriores & frōtis simul copulat. Vfus, cutim capitis, quādo adfunt, posteriora versus trahere.

O C V L I. *

O Culi, visuæ facultatis organa, tāquam & speculatores, in corporis parte eminentiore, penes cerebrum, propter Nervos Opticos molles, & quidem parte *b* anteriore, ob progressum, in antris concavis osseis, ex ossibus capitis & maxillæ superioris (quæ Perioſtio succinguntur) securitatis gratia, locati, partes, alias propugnaculi causa circumpositas; alias, ipsos constituentes, obtinent.

Propugnaculi causa, suprā os Frontis, & supercilia: infra os Maxillæ superioris, os iugale & Nares: parte anteriore, palpebras earumq; pilos.

c Supercilia hirsutæ sunt *d* Frontis extremitates, quæ ex cute, fibris carnosis à musculis frontis productis, adipe & pilis, componuntur: quæ oculis instar muri cuiusdam concessa, quò ea quæ à capite defluunt, excipiant.

Palpebræ oculos integunt *e* quæ molliſſimæ, ne eorum acies lædatur, à Pericranio enatæ, quarum inferiores ex se *f* immobiles sunt, vel saltem exiguum & obscurum motum habent, & minores, quò oculis semper adstrictæ, excrementa facillè exprimant: superiores verò, evidenter mobiles, cum vtrinque duorum muscu-

* Plato ait, si oculis careremus naturæ ordinem ignoraremus: ad rerum scientiam coferre. *Arist.* dixit, & divina mēbra Galenus nominavit.

a 8. vs. part. 5.

b 10. vs. part. 1.

c ὁππῶς: ad Oculos retulit *Arist.* 1. hist. anim. 9. de quibus 2 part. 15. & *Galen.* 11 vs. part. 14.

d *Ruffo Ephesio* *d* part.

e βλεφαρῶν. de his 10. vs. part. 6.

f 10. vs. part. 10.

Gal. de palpeb. vii.
lib. lib. de instr. odor. 5.
de hoc 10. vs. part.
quem Vesal. in duos
diuisit & Syler. cui
Ciliu. supernu mo-
ueme. dicuntur. Col.
& Fallop primus est.
Vesal. & Syler. igno-
rui. Col. & Fallop. 2.

de his ii. vf. part.
14. Arist. 2. part. an.
15. i. hist. 2.
16. 10. vf. part. 7.

10. vs part. 10.

CIO. vs. part. II.
 σαρκώδες σῶμα
 carnem corpus: alijs
 ἐνσώδια.

mini.

minutissima, quæ Lachrymarum caussa facta, sic enim semper nos lachrymare facerent.

p At in bouis angulo interno, membrana etiam tenuissima vngui similis occurrit, quæ motu voluntario mouetur & ad angulum oppositum chorda duplici ducitur, altera superius, altera inferius sub membrana adnata latente: & hæc oculum, palpebris etiam apertis, operit: huiusque beneficio animalia bruta, cum metuunt, ne oculis aliquid incidat, nictitare solent.

Partes verò oculum constituentes, quinque sunt, Adeps, Musculi, Vasa, Membranæ, & Humores.

Adeps copiosus inter inania Musculorum & neruorum spatia, ad eorum humectationem, quò facilius moueantur, nève exsiccentur, reperitur.

MUSCVLI a OCV- lorum.

Oculi humani motus sex sūt, quatuor recti, duo circulares, quare musculos *b* sex intra Caluariæ cavitatem neruum Opticum comitantes, habet: quorum Primus & Secundus carnosus, teresque: ille parte superiore, Oculum attollens, hic parte inferiore, eum deprimens, situs est. Tertius, à dextris: Quartus, à sinistris locatus, in latera mouent, quorum alter abducit, alter reducit. Quintus sub his obliquè situs

p Arist. 2. hist. ad.
12. Fallop. in obs.

a de his Gal. 10. vsu part. 8. vbi septē habentur: quem sequitur Vesalius & Fuchs. at Fallopio sex: Columb. quinq; quò quantum suum motum dicit. Valuerda quatuor, qui rectis motib. præsent. Archangel. quinq; *b* ex Galen. 1. mot. musc. 3. at lib. de oculis 14. qui Galeno attribuitur duodecim sunt: quorum quinq; oculum mouent: tres nerui fundamentum corroborarent: reliqui quatuor palpebras mouent.

176 INSTITVT. ANATOM.

longus est, & in maiori angulo ad trochileam se inuertens, oculum circumagit, vt & Sextus, qui brevis est, quare alterum supernum, alterum infernum circumactorem nominamus.

Horū quatuor priores ad angulos distributi, vt & quintus à Sphænoide ossis iuxta foramen, è quo neruus visorius prodit, exoriuntur: at sextus, & qui obliquus, à futura maxillæ superioris ossa distinguente, oritur: qui omnes in tendinem & membranæum ad Corneam finiunt.

Verum in brutis, septimus sub his est, Neruum opticum ambiens, qui in oculi tunicam duram inseritur, & in e plures partes separari potest: cuius vsus, oculum cum prona terrâ spectet, sustinere & alligare: in homine, quatuor primi dū quiescunt, id muneris absolvere possunt.

VASA OCVLORVM.

VEnæ ad Oculum pro nutritione, à Iugularibus: Arteriæ pro vita, à Carotidibus, per musculos, adipem & membranas distribuuntur, quæ vnâ cum Venis, oculi constitutionem subinfrant.

Nerui a duplices, Visorij & Motorij. b Visorius vtrinque vnus, crassus, raræ texturæ, c porosus, vtrâq; Meninge inuolutus, facultatem visiuam, vnâ cum Spiritu copioso (vnde viuentis oculi tenses & pleni, mortui laxi & rugosi sicq; spiritus in corpore esse ad sensum probamus) à Cere

c hic palpebræ est musculus Columbo.

d qui innominatam Oculi tunicam Columbi constituit.

e 10. vs. part. 8. Sic de dissect. muscul. s. an vnus, vel duplex, vel triplex sit, dubitat.

a de his de diss. neru.

2. & 3. 9. vs. part. 8.

& 13.

b 10. vs. part. 12. & 14.

c 16. vs. part. 3.

à Cerebro deferens, in homine in centrum Corneæ, parte posteriore inferitur, cum rectâ prospicere debeat: in brutis obliquè, & non in centrum definit, quò fit vt ad latus tantum, ad progressum & alimenta capienda, impetent. Motorius vtrique vnus, qui ad quemlibet musculum, pro motu, nervulum mittit, & in membranas diffunditur.

MEMBRANÆ a OCULORUM.

Membranæ oculorum duplices sunt, aliæ toti Oculo cōmunes, aliæ Humorū propriæ. Cōmunes, Cornea, & Vnea. Humorū, Arachnoidis & Hyaloidis: verum cum plures recenseantur, de ijs ordine Anatomico.

Prima c est Adnata à Pericranio orta, tenuis, alba: quæ ligamentum est, cum ipsius interuentu, oculus orbitæ & interioribus ossibus adhærescat.

Secunda Innominata, d quæ ex Musculorum tendinibus propè Iridem, cōstituitur.

Tertia e Cornea, cornu instar pellucida, & quæ in plures f partes distrahi potest: à dura meninge orta, totum oculum cingit. Hæc crassa, ne leuissimis occursionibus cedat, & lædatur: antè diaphanes, ad spirituum transitum: ro-

M

a de his 10. vs. part. 2. 3. 4. 6.

b Gal. 10. vs. part. 2.

Septem: & Arabi-

bus, quos Fuchsius se-

quitur. Grecis vt plu-

rimum quatuor vt

Russo 1. de part. 23. &

lib. 2. cap. 3. quare

Gal. 1. meth. 6. cor-

neæ, rhagoidis, a-

rachnoidis & amphi-

blestroidis meminit.

Syluio quinq: Vesal.

Columb. Fallop. sex.

c 10. vs. part. 2. Gal.

Syl. Col. 1. Fallop. 2.

Vesal. 5. Fuchf. 7.

et in quibus vulgo

coniunctiua & alba.

d siue secunda. Col.

de hac Galen. 10. vs.

part. 8. at. 10. eiusd. 2.

sextam fecit.

e nēpāscēdīs corni-

cularis: 10. vs. part. 3.

Gal. & Syl. 2. Russo

& Fallop. 1. Col. 3. &

Fuchfio pars ante-

rior pro quinta, &

posterior pro sexta

recensetur.

f quare quadruplex

Avicenna.

γωνιότης ἀδωρι-
εie.

h ῥαγοειδὺς καὶ χορο-
ειδὺς. *Ruffo* 1. 10. vs.
part. 4. *Gal. Syl. Ves.*
Fall. 3. *Columb.* 4.

Fuch. 3. & 4. ut qui
cum *Arabibus* in
partem anteriorem,
quam *vueam* & po-
steriorem quam se-
cundinam vocat, di-
uiserit.

i 10. vs. part. 14. *Pu-*
pillas etiam binas in
singulis oculis, nota-
uit *Plin.* lib. 7. cap. 2.
k *Hippocrati.*

l nonnullis *ἑρφαίν.*
10. vs. part. 2.

m ἀραχνοειδὺς 10.
vs. part. 6. *Galen.* 4.
Syl. Fall. 5. *Vesal.* 1.
Columb. 6. *Fuch.* 2.

Ruffus sic, quartā
membranula guttam
quandam humoris
κρυσταλλοειδὺς in-
cludit: hæc antiqui-
tus nomine caruit: à
posteris *φανοειδὺς* ob
figuram *κρυσταλλο-*
ειδὺς à contento hu-
more cognominata
& *δυσκοειδὺς*.

Hipp. de locis in ho-
mine, κατὰ τὴν ὁπ-
τῶσάν.

tunda & circularis, ut rerum etiam mas-
ximarum species integræ appareant
læuis, ut species rerum commodè re-
cipiantur: posterius opaca & crassa, quæ
species receptæ clarius eluceant: cuius
partem anteriorem *Corneam*, postero-
rem g *Duram* vocant.

Quarta h *Vuea*, quod colore *vua-*
acino sit similis, à tenui meninge pro-
ducta, totum Oculum cingit, excepta
parte anteriore, ubi ad Iridis principium
reduplicata, Pupillam i in homine ro-
tundam, in nonnullis brutis oblongam
efformat: quæ perforatur, ut acceptis
simulachris transitus sit: estque exter-
nè nigra, keò quod in profundo sita sit,
ad Spirituum dissipatorum collectio-
nem: internè, colorum est varietas, po-
tissimum in brutis, ut oculi si claudan-
tur, reficiantur. Huius membranæ pars
anterior quibusdam *Vuea*, posterior ve-
rò *Secundina*, quare & *χοροειδὺς*, quia va-
sa per eam sparguntur, dicitur.

Iris l autem *Circulus* est, varijs co-
loribus distinctus, propter varios in ho-
mine *vueæ* tunicæ colores, varians.

Quinta m *Aranea*, *ChrySTALLINI* hu-
moris tunica ppria, tenuissima est, splen-
dens, ceparum pelliculis simillima, pel-
lucida, cuius nomine *Speculum*, dicitur,
ChrySTALLINUM humorem integens & sta-
biliens: circa quam

Ligamentū ciliare apparet, quo *Vuea*
ex-

tremae membranæ ChrySTALLINI iungitur, quod ob plurimas lineas nigras, ab aqueæ circumferentia ad ChrySTALLINI humoris margines pertingentes, palpebrarum pilis simile est.

Sexta *n* Vitrea, tenuissima, vitreum humorem vndiquaque cingens, eumque à ChrySTALLINO separans.

Septima *o* Retina, res mollis rubescens, mucosæ similis, ex Cerebri portione supernè descendente atque amplificata, composita, quæ humorem vitreum reticuli instar, ambit, & ad eum alimentum, cum Arterijs & Venis crebrioribus repleta sit, deferat: vel potius per nervi optici substantia medullaris hæc constituit, quæ ad ChrySTALLINUM dilatata, ut Spiritus visiles per vniuersum oculum diffundatur, quâvis & rerum visibilium ideas, ad Cerebrum tanquam Iudicem deferat. Vitreum cum nec substantia, nec colore membrana sit, membranæ nomen non meretur.

HVMORES & Oculorum.

Hvmores sub his tres sunt, lucidi, figurâ & consistentiâ varij, Aqueus, ChrySTALLINUS, & Vitreus.

Aqueus *b* alijs tenuior, instar aquæ auxiliis, spacium inter ChrySTALLINI seminem anteriorem & Corneam, quo ea perpetuò distendatur, ne corrugata visus detraueretur, cum spiritu aereo ac splendido

n *ὁ* *α* *λο* *ει* *δ* *ῆ* *ς* Vitrea, alijs cum Aranea eadem: Fallopiæ sexta. Sic Ruffus,

tertia humorem *ὁ* *α* *λο* *ει* *δ* *ῆ* *ς* continet: hæc antiquo vocabulo, propter tenuitatem,

ἀ *ρ* *α* *χ* *υ* *ο* *ει* *δ* *ῆ* *ς* appellata est. at quoniam

Herophylus eam *ἀ* *μ* *φ* *ι* *β* *λ* *ῆ* *ς* *π* *ρ* *ω* contracto

assimulat, nonnulli

ἢ *ἀ* *μ* *φ* *ι* *β* *λ* *ῆ* *ς* *π* *ρ* *ω* *ει* *δ* *ῆ* *ς*, alijs ab incluso humore

re *ὁ* *α* *λο* *ει* *δ* *ῆ* *ς* nominantur: hæc ille.

ο *ἀ* *μ* *φ* *ι* *β* *λ* *ῆ* *ς* *π* *ρ* *ω* *ει* *δ* *ῆ* *ς*:

Fuchs. 1. Vesal. 2. Syl.

ἢ Fallop. 4. Col. 5. de

hac Gal. 10. vs. par. 2.

p 10. vs. part. 2. me-

dullam dicit dilata-

tam, nec substantia,

nec colore propriè esse

tunicam.

a De his 10. vs. par. 4. & s.

b Glacialis excrementum Avicennæ. *ὁ* *δ* *α* *λο* *ει* *δ* *ῆ* *ς* Gal. 10. *ὁ* *δ* *α* *λο* *ει* *δ* *ῆ* *ς*, albuginem Aetio.

c κρυσταλλοειδής

Gutta & grando

Avicenn.

d 1. de Symp. caus. &
1. meth. 6. inter par-
tes solidas retulit.

e unde Actio φά-
κωειδής lenticularis:

Ruffo etiam δ' αὐτο-
ειδής.

f 1. meth. 6. 2. meth. 8.

g 10. vs. part. 1. de
caus. Sympt. & de
instrum. odor. 3.

g ὁ αὐτοειδής & vi-
triformis.

a p's: vide Gal. lib.
de instrum. odoratus.

g 11. vs. part. 17. A-
rist. 1. hist. 11.

b Ar. 2. part. an. 10.

c Externum odora-
tus organum, in quo
operculum valvula
instar, quod nunquā
nisi inspiratibus no-
bis aperiatur, unde
non nisi inspirantes
odores percipiamus,
Arist. 2. de anima et
lib. de sensu & sensi-
li: contra quod Gal.
de instr. odoratus 5.

ubi etiam docet na-
sum ad olfactum cō-
ferre, sed precipuum
eius organum intra
Calvariā locatum

esse, id quē ex enumeratione partium nasi maximē membrana & osis cap. 3.
& quare naribus carent non spirantia. 2. part. anim. 16.

180 INSTITVT. ANATOM.

implet, in quo suffusiones fiunt: cuius
vsus, ChrySTALLINUM humorem à mem-
branarū duritie, & ne eum vnea mem-
brana à perpetuo motu exsiccetur, tue-
ri: & splendorē confertim occurrentem,
tanquam medium infringere.

c ChrySTALLINUS, ChrySTALLO & glacie
colore similis, in oculi penē Centro vi-
lumē vtrumq; facile admittat, vitreo in-
sidet, mēbrana Speculo dicta, intectus,
albus, coloris alieni expers, quo colores
omnes excipiat: clarus, splendens, me-
diocriter *d* durus, quo in eo rerum simu-
lachra hæreant: antè *e* depressus, po-
sterius rotundus, primum *f* Visionis in-
strumentum, cuius actio mediante Spe-
culo adaugetur.

g Vitreus, vitro fuso substantia & co-
lore similis, posterius locatur, quo Spi-
ritum visiuum, ne subito dissipetur, con-
tineat: in cuius medio ChrySTALLINUS si-
tuatus, quo mollior est, at Aqueo minus
fluidus, suaq; mēbrana cingitur: cuius
vsus ChrySTALLINUM per *d* iō dōu, nutrire,
in cuius nutritione Aqueus gignitur,
quem etiam, ne à Membranis lædatur,
tuetur.

N A S V S. a

NAsus, quem natura in medio
trium sensuum constituit, Instru-
mentorum *c* Olfactus est *d* pro-

pugna-

pugnaculum, in faciei medio, quo odo-
res, qui sursum feruntur, recipiat, situs:
beneficio Septi in foramina duo e diui-
ditur, vt vno obstrueto, altero inspirare
& exspirare queamus, quæ Nares f dicū-
tur, quarū partes exteriores, cum Nares
occludāt, & recludant, Alæ g nominan-
tur: hæ mobiles, quia non parū h in in-
spirationibus maioribus & subitis, &
etiam efflationibus, conferunt.

Componitur ex cute, qua integitur,
quæ sub Septo crassa & fungosa est, ac
pilis Vibrissis dictis, cingitur: item ex
Musculis, Ossibus, Cartilaginibus, Vasis
& Tunicis.

NARIUM h MUSCVLI.

ET si Narium cōstrictio & dilatatio,
beneficio i Musculorum Labio-
rum, alas tāgentium perfici videat-
ur: aliquando tamen, vt in Nasutis, mu-
sculi octo, sed exigui dantur, quorū qua-
tuor dilatationi, totidem constrictioni
inseruiunt.

Dilatantium duo, k ab osse malarum
iuxta labiorum musculus tertium, & a
canale osseo, vtrinque vnus, exorti, par-
tim in pinnam anteriorem, partim in la-
bij superioris partem, inseritur: hi, vt &
sequentes, in olfactu, narium foramina,
alis sursum tractis, aperiunt.

Duo alij a frontis l futura & narium
spina principio acuto exorti, alis implā-
tantur.

e cur gemina. 2. part.
anim. 10. Gal. 3. vs.

part. 10. causam cur
gemina instrumenta,
explicat.

f piriōis:

g πρὸς ὕλην:

h De his & utilita-
te motus alarum vide

11. vs. part. 17. & de
dissect. mus. 3.

i diff. mus. 3. a nullo
musculo nasus con-
trahitur.

k s. par buccarum
Vesal. 6. par facies
Fallop. in obs.

l Columb. horum in-
ventionem sibi tri-
buit: sexti paris pars
altera Fallop. in obs.

182 INSTITVT. ANATOM.

Constringentium duo, circa *m* alarum radicem carnosum exorti, transuersim delati, angulis alarum inseruntur, qui ad principium contracti, ala depressa, nares nonnihil occludunt.

n 6. par buccarum
Vesal. 8. par faciei
Fallop. in obs. Colum-
bus adesse negat.

Duo alij, *n* narium parte interiore sub narium tunica reconditi, à nasi ossis extremitate exorti, alis inseruntur, ne eas introducendo constringant.

o 11. *vs.* part. 17.

Ad hos, Neruorum propaggines exiguae, à neruis *o* per Maxillam superiorem delatis, deriuantur.

a de ossib. 4. tenuissi-
ma esse & cur, osten-
dit 11. *vs.* part. 19.

OSSA ET CARTILAGINES narium.

Ossa narium cavitatem cōstituentia, duplicia sunt, alia propria, alia communia. Propria tria sunt, à maxillæ superioris osse quinto producta, nasi partem supernam mediamque constituentia: externa duo quadrangula, foraminulenta, futura diuisa, infernè aspera, quo cartilagine rectius iungantur: tertium internum est, & quia Nares distinguit, Septum earum dicitur, & ossis spongiosi processui adhæret.

Communia duo sunt, fungosa & spongiosa (quare facile eroduntur) narium cavitatem supernam opplentia, ossi spongioso continua: vocis odorisque gratia constructa, cum in ijs aer cum odoribus inspiratus alteretur: inæqualia & aspera sunt, ne mucus assiduo destillet.

CAR.

CARTILAGINES.

Cartilagines *b* narium quinque sunt: *b de his 11. v. s. part. 17. Arist. part. anim. 9.*
 quarum duę superiores latiores, na-
 si ossibus adherētes, & cum ijs narium

cauitatē efformātes: tertia inter illas media, osseo septo connata, Septum cartilagineum est. His alię duę adponuntur, quę Alas constituunt, & prædictis cartilaginibus, lateribus internis, beneficio ligamentorum membranosorum colligantur: harum singulę orbiculatim nasi foramen cōstituunt, ligamenti naturam sapiunt, & solę motu voluntario præditę sunt. Oportuit autem Nasi partem inferiorem cartilagineam esse, partim ut Nares occludendo, foetores arceamus: partim, quo nares commodiūs emungamus, & quo propter fluxionem, *c* iniurijs melius cedere possit: pars etenim superior ossea est, quo inferioris fundamentum sit. *c prominentiora enim si rigida sint, frangi celeriter possunt 11. v. s. part. 17.*

VASA ET MEMBRANA

narium.

Vasa habet, Venas, à Iugularibus: Arterias, à Carotidibus: Neruū, *d de instrum. odor. 7.*
 à tertio pari ytrinque vnū, qui per foramina, quę nasus cum oculis cōmunia habet, ad angulū maiorem in tunicam, quę Nasi meatus sublinet, disseminatur, & ad Palatum progreditur.
e Mébrana à crassa meninge oritur, & cōmunis est mébranę oris, Linguae, Laryn- *e de hac 11. v. s. part. 17.*

184 INSTITVT. ANATOM.

gis, Oesophagi & Ventriculi: qua tamen tenuior est, exquisitissimi sensus, ita vt irritata, sternutare faciat. Hac donatur, vt carnis in Naribus excrescentiam, impediat & fvt sensus particeps sit.

f Tunica nasi, meatum succingit propter duplicē vsum: prior, cuiusmodi est vsum tunica laryngem ac totam tracheam intus succingens: posterior, vt instrumentum omne sensus sit particeps. 11. vs. part. 17.

g Arist. 1. hist. 11.

Vsus Nasi externi, vt foramina in Palatum desinentia, per quę dormientes & ore clauso aërem g attrahimus, & reddimus, instar operculi tegat: dein, vt per eum aër ad spiritus animalis generationem, cum odoribus ad processus mammillares, qui prima olfactus organa sunt, indeque ad Cerebrum deferantur: tum, vt Cerebri excrementa per eum effluat, quamuis & vocis formationi inferuiat, faciemque ornet.

A V R E S. a

a dicitur de his Arist. 1. hist. 11. 2. part. 10.

A Vres, quo sonos, qui naturâ suâ sursum feruntur, rectius recipiât, in capite locatæ sunt, semperque patēt, cum hoc sensu semper egeamus: vtrinque & vna, quo altera lēsa, altera frui possimus.

b Cic. 2. de Nat. Deor.

c Arist. 2. part. an. 10. vbi ostendit sensoria gemina cur creata, Galen. 8. vs. part. 10.

d Hippoc.

Altera d externa, altera interna: externæ, partes duplices sunt, communes, cuticula, cutis, membrana neruea, caro & pinguedinis aliquid in lobo: propriæ, vasa, muscoli & cartilago.

Cuticulæ, cutis subiacet, quæ tenuissima, & aures vndiq; inuestit, carni paucissimæ & cartilagini validissimæ adhæret: cui mēbrana neruea validissimè cōnectitur. At in lobo cum membrana & carne

carne commiscetur, ita vt carnosus & subpinguis existat.

V A S A.

Venas *a* quidem, à Iugularibus: Arterias, à Carotidibus accipit. Nervos minimos *b* duos à posterioribus, duos à lateribus à coniugatione secunda medullæ cervicis recipiunt.

M V S C U L I

AVres in plerisq; vt & simijs *a* immobiles sunt, quo melius *b* strepitus vndiq; circumactus excipiantur: si verò *c* moueantur, Musculos duplices habent, communes & proprios.

d I auribus & labro vtrique communis: portio est primi genas & faciei cutim mouētis, qui auris radici sub fibra inferitur, deorsumq; in latus trahit.

ii *e* proprius, à muscoli frontis fine exortus, musculo temporali superpositus, auris parti superiori, vt sursum & antrosum trahat, inferitur.

iii *f* ab occipitio oritur & veluti in partes tres diuisus, posterius auri, vt ad posteriora trahat, implantatur.

iv *g* à processu mammillari, in totam radicem cartilaginis auris quasi tripartitus infigitur, retrorsumq; mouet.

C A R T I L A G O.

AVriculæ substantia, nec ossea, nec carnea, sed inter hæc media cartilaginea: (si enim os fuisset, *a* facile frangeretur: si caro, facile con-

a de aurium venis.
Hipp. 1. de nat. hum.
b 16. vs. part. 6.

a hominī immobiles
Arist. 1. hist. 11.
b *Arist.* 2. part. anim. 11.
c musculorum delineamenta circa aures. 16. vs. part. 6.
d 1. musc. à buccis in auris pinnam, Col. 3. mus. aurium, Fallop. meminit & Vesal.
e 1. musc. auris. Fallop.

f 2. musc. Col. Fallop.

g hic sapor non reperitur Fallop.

a *Arist.* 2. part. 7.

186 INSTITVT. ANATOM.

contunderetur, nec sonum repelleret.)
Semicirculari penè forma & in modum
antri caua, quæ in eam partem diuiditur,
quæ aurem ambit, & Auricula exterior:
superiorem expansam, quæ *b* Ala: infe-
riorem carnosam, quæ Auricula: & in-
teriorem ambitum, quæ Cavitas dici-
tur.

Ligamento valido à pericranio
enato, cartilago hæc ossi petroso alli-
gatur, eamque erectam & suspensam te-
net.

Vfus, sonos promptius, & rectius re-
cipere (quod ij quibus Aures vulneratæ
aut præcisæ sunt, norūt) qui ab anfracti-
bus eius refranguntur, quo harmonia
ad Tympanum citra molestiam pertin-
gat: nève Cerebrum, ab aere frigidior
subitò irruente, lædatur.

A VRIS INTERNA.

A Vris internæ, quæ propriè audi-
tus instrumentum est, *a* partes
plures sunt, vtpote foramina seu
ductus quinque, cauernulæ tres, ossicula
tria, mēbranula Tympani, musculi duo,
nerui, vena, arteria & aer cōgenitus, quæ
omnia os petrosum continet.

Os *b* petrosum, pcessus est ossis tem-
porum interior & tertius, oblongus, py-
ramidis figuram referens, foramina du-
plicia obtinens: extra caluariam tria: pri-
mum maius, quod in meatū auditorium
abit.

b *ἀσπίς* *ἀντι*
Arist. 1. hist. 12.

c *Hadrianus* *Impe-*
rator *quo* *acutius*
audiret, *manus* *ca-*
uas *auribus* *obten-*
debat.

a *de* *structura* *au-*
ris *interna*, *vide* *8.*
part. 6.

b *8. vs. part. 6.*

abit: alterum angustius obliquum geminum, quod Venæ iugularis sobolem admittit, nonnunquam & Nerui auditorij ramulum emittit. Intra caluariam duo: primum amplum, in quod Nervus auditorij implatur, & in canales duos abit, in quos Nervus diuisus fertur: alterum angustum, rimulæ modo asperum, per quod Arteriola fertur: tertium inter processum mamillarem & appendicem styloidem in canalem desinens, qui ab aure in os fertur.

MEATUS CAUDITORII.

C. π. ρ. θ. ἀνυστίνης

MEatus hic, cute inuestitus, orificio est amplo cauernulam referente, propter cartilaginem initio additam, canalis est oblongus (per quem soni ad Tympanum feruntur) qui ad Tympani membranulam oblique sursum fertur, ut si quid ingressum sit, facilius excidat: flexuosus est, ut aeris externi frigidi confertim irruentis vires exsoluantur, ne membranulæ & nerui auditorij harmonia dissoluatur, sed ut placide contangendo, vehementis sonus infringatur: angustus, ut animalculorum ingressus prohibeatur: quare etiam humor biliosus, & viscidus à cerebro expurgatus eo loci est, quo tanquam e visco capiantur, pilique apppositi sunt: & in hoc meatu musculus reperitur.

d an quia putri sudore contrahuntur, qui salsus, amarus est. Arist. 32. prob. 4. Aristoteles in operib. quæ ad animalia pertinent, tradit, serdes quæ in auribus nascuntur, cum sint alioquin amara, morituris fieri dulces: causam exponit in questionibus natur. hæc Apollonius. C. Cic. 2. de nat. Deor.

188 INSTITVT. ANATOM.
 TYMPANI MEMBRANVLA.

Foramini huic intrinsecus septum ap-
 ponitur, quod communiter Tympa-
 num dicitur, eò quod cavitati primæ,
 quemadmodum membrana Tympano
 bellico obtendatur, sed rectius tympani
 membranula, eò quod tensa aëre ex-
 tero cum sonis appellente, membranæ
 tympani bellici modo sonora sit. Hæc
 f orbicularis est, & obliquè sita, ne recto
 motu ab aëre impellatur: tenuis, vt soni
 & aër facilè Neruum auditus attingant:
 quæ enim à conformatione crassior, sur-
 ditatem incurabilem causat: nervosa &
 robusta, vt iniurijs externis resistat: sic-
 cissima, vt melius personet, pellucida, in
 prima conformatione ex semine genita,
 vel à perioëstio producta: meatum au-
 ditorium claudit & à cavitare prima di-
 stinguit, & aërem congenitum ab exter-
 no separat, & ne diffluat, cohibet.

CAVITATES OSSIS PETROSI.

Cavitates in osse hoc petroso præci-
 pue tres sunt, Concha, Labyrinthus
 & Cochlea.

1 Cochlea Aristot.

6 Arist. 2. de anima.

1. Concha seu Tympanum, vel a Pe-
 luis dicta, membranula ablata conspici-
 tur, in qua aër internus siue congenitus
 & immobilis *b* à primo ortu auribus in-
 ditus, & Auditus medium internum esse
 videtur, continetur: alijs ipsius auditus
 præcipuum instrumentū, per quod Au-
 ditus fiat, sonique percipiantur, & Ner-
 uorum

uorum beneficio ex æquo, cum purus & tranquillus sit, dignoscantur. At cum sonus per aërem externū, internū (Tympani membrana pulsa) moueat, hicque motus soni imaginem ad Neruum auditorium transferat, necessum est internum aërem purum conseruari: quare in hac cauitate instrumenta oportuit esse, motui, traiectioni & expurgationi inferuentia: motui, ossicula tria, ligamentum & Musculi: traiectioni, fenestellæ duæ: expurgationi, canalis ab aure in palatum vergens, inseruit.

OSSICULA AUDITVS.

Ossicula *a* tria, sunt quæ à forma Malleus, Incus, & Stapes nominantur, quæ solidissima, vt respondent & in recens natis eandem quam in adultis magnitudinem habent, sicque articulantur, vt Malleolus suo processu, instar caudæ reflexæ membranæ Tympani ultra medium adhæreat, ligamento tenuissimæ meningi cohærens, cuius capitulum, quod Incudis cauitati inarticulatur, minima apophysi extuberat, quo ipsius Musculi tendo applicetur.

Incus huic subiaceret: infernè duabus apophysibus donatus, breuiore acuminata ossi squamoso innitente, altera longiuscula Stapedis ossis triangularis verticem sustinente. Hæc ossicula Ligamento tenuissimo, quod toti membranæ circumtenditur, iunguntur.

a de his haftenus nō apud Galenum inueni: Incudis & Malleoli inuētio Iacobo Carpo Bononiēsi tribuitur quem secutus est Vesalius. Ad Stapedis inuētionem, Io. Philippo Ingrassia tribuunt; Bartholom. Eustachius se inuentorem dicit: Columbus suum inuentum asserit.

Officula hæc tria simul ad tympani matum, ubi ad eum sanus fuerit delatus, concuti quidam credunt, vt hac ratione deinde auditus fiat. Alij verò voluerūt, si ab aere externo Malleus & Incus moueatur, hæc ipsa Tympanum tangere, mouere, sicq; voces & sonos distinguere & differentias cōstituerē, huiusq; causa officula hæc tria pone membranam, in osse prædicto qui intus cavernam instar Labyrinthi habet, adpositas esse.

Ex his Malleus b tantum introrsum & extrorsum mouetur: primum quidem introrsum, ad motum membranę Tympani, hæc enim ab aere externo agitata, sursumque intrò pulsa, gibba redditur, quo aer congenitus afficiatur, qui per cochleam errans efficit, vt Nervorum quinti paris propagines sonorum species per duo foramina exigua tuberculo distincta (quæ Fenestellæ aliquibus, & superius Ouale) delatas suscipiant, & Cerebro subministrēt. Ne verò Tympanum intrò nimium pellatur, Malleus ei est propugnaculo: huius verò terminus Incudis cavitās est, cui Mallei caput ad quandam articulationem iungitur.

Sic Stapes cochleæ insistens, Incudis longiusculam apophysin suo ceruice sinuato, arcus instar sustinet: quod in medio inane, quo aer innatus sese insinuet, & agitetur. Sed & Stapeda, basi latiuscula sinui ouali forma, ossi petroso ad Cochleam insculpto, firmiter insidet, inque summo apice in capitulum sinuatum desinit, vt Incudis minimum tuberculum tibiolæ adnatum, per symphysin & synchondrosin agglutinatum, excipiat.

Alter motus, in recurso extrorsum fit à Musculo, quare paucis de Musculis.

DE CAPIT. 191
MUSCVLI AVRIS

interna.

Musculi auris internæ duo sunt, alter quidem intra membranulâ, alter extra eam cōsistit, ppter mēbranæ internū & externū impulsū.

a Internus in osse petroso situs exiguus est, tendine duplici donatus, quorum alter mallei apophysi elatiori, alter eius ceruici infigitur: hic Mallei caput obliquè antrorū & ad interiora trahit, ab incude deducit, & Malleoli processu recuruato, mēbranulâ ad exteriora pellit, quo aër externus in membranulâ agat, insitumq; aërem afficere possit.

*a ab Eustachio primo
mo descriptus.*

b Musculus alter siue externus, super. nè in meatu auditorio cōsistit, exiguus, carneus, qui suo tendine in membranulæ centrum inseritur, ea parte qua Malleus intus mēbranæ iungitur, vt eam cum Malleo exterius trahat.

*b huius Hier. Fabricius ab Aqua-
pendente meminit.*

Tandem ad aëris congeniti expurgationem, ductus exiguus cartilagineus ab aure ad palatū abit, Valuula donatus, quo ab aure in os excrementis aditus, non autem regressus pateat.

c i. hist. ii. licet aliqui hunc ductum veteribus ignotum velint.

CAVITAS II & III.

Altera d' ossis petrosi cavitatis à varijs anfractibus Labyrinthus e dicitur: cavitatis rotunda & priore minor, à qua semicirculi ossei excavati, siue f cuniculi tres excurrūt, principio ampli, at sensim angustiores redditi & intrinsecus mem-

d cavitatis tertia Volcher.

e 8. rs. part. 10. antrum fodinarum Vesal. exam.

f Fal. Ves. exam.

Volcher.

192 INSTITVT. ANATOM.

branula tenuissima vestiti, per quos soni delati acutiores fiunt & sensim quasi fracti in cerebrum ascendunt: & hi cuniculi suo egressu & recurso foramina sex faciunt: licet etiam (præter minutissima à nervi auditorij meatu & canali communi) ex prima cavitate, in hanc foramina duo desinant.

g *cavitas quarta*
Volch.

h *Cochlea, cochlearis*
cavitas Fallop. an-
trum buccinosum,
et al. exam.

i *Eustach.*

k *Volcher.*

l *vide 9. vs. part. 10.*

g Tertia cavitas Cochlea *h* à flexuosa meatu obliquitate dicitur, cum Cochleæ in modum gyros *i* tres, nonnunquam *k* & quatuor sese mutuo excipientes habeat: malè foramen *l* Cæcum quibusdam, cum in medio, parte ea cui spiræ innituntur, meatu angusto & recto peruia sit, quo aer percussus nervo occurrat, cum in huius spiram maiorem, cavtatis primæ foramen seu fenestella ovalis desinat. Hæc tenuissima & mollissima membranula succingitur: in hanc, à canali per quem Nervus auditorius transit, tria aut quatuor foramina minutissimi feruntur, per quæ neruuli à quinto pari, aut ipsorum facultas membranulæ communicatur.

NERVVS AUDITORIVS.

a *8. vs. part. 6. &*
Auerroes 2. collect.

Nervus Auditorius (cerebri partem quintam dictam) sequitur, ex cerebelli processu transverso enatus, qui in ossis petrosi foramen primum se insinuat, & in ossis medio in partes duas inæquales finditur, cuius pars minor osse elabitur: crassior verò quæ mollior est

est & propriè Nerus auditorius di-
itur, per cauernas prædictas discurrit,
in cauitate prima instar membranæ
ilatur, à quo tamen etiam fibellæ in
lias cauitates feruntur.

Huius vsus, Auditus esse instrumen-
um, & sensibile & extrorsum occurrens
xcipere, & sonorum imagines ad cere-
rum, tanquam iudicem, deferre.

PAROTIDES.

S Vb auriū & radice, Parotides b glan-
dulæ insignes & crassæ sitæ sunt, quæ
cum Cerebri excrementa suscipiāt,
Cerebri Emunctoria dicuntur. Sunt &
liæ c sub Mandibula inferiore, sub Mus-
culis ossis hyoidis & linguæ: quarum v-
us, Ligamenta Maxillæ, ne à frequenti-
us motibus alimenta comminuendi ac
orquendi exsiccentur, humectare: Va-
orum diuisionibus præesse, & tempora-
ium Musculorum tendines tueri.

O S. a

O S, quod sub Naribus est, & ex la-
bijs constituitur, vsum habet b
proprium duplicem; primum, vt
neatus c sit ad cibos & potus inconfec-
tos assumendos, vt in eo pro chylica-
tione præparètur; Alterū, ad vsum d spi-
rationis, quo aer ad spiritus vitalis nutri-
tionem inspiretur, idemque expiratione
epurgetur, & ad vocem edendam in-
eruiat. Secundarius, quo Thoracis &
Pulmonum excrementa sereatu efferā.

N

a Hipp. de glandu-
lis.
b earum tumor
napolis dicitur Gal.
3. compos. s. loca.
c in his scrophula
sunt: in porcis syl.
Animellas & La-
ticinia vocant & in
delicis habentur.

a 90. de hoc Ari-
stot. 2. part. anim. 3.
3. part. 1. 1. hist. 11. 4.
hist. 3.
b Arist. 1. hist. 2.
pars qua cibis reci-
pitur. & 3. part. 1.
nonnullis ad robur,
nonnullis ad sermo-
nem: alijs ad vsus
spirandi, &c.
c Arist. 2. part. 3.
d Arist. 3. part. 1.

tur, quandoque & Venter vomitus
repugetur.

Huius partes aliæ os ambiunt, aliæ ve-
rò intus continentur: de ambientib. pri-
mo, vt sunt Musculi Buccarum, Labio-
rum, & Maxillæ inferioris.

a Quinq; motus sunt
parium oris, qua de
re, & eius musculus,

4. ad. anat. 2. & 3.

b de diff. musc. 1. cui et
μυώδης πλάτυσμα.

Latum musculum,
nos inuenimus ait,

4. ad. anat. 4.

c de hoc 11. vs. part.

16. diff. musc. 1. 4. ad.

anat. 4. 1. par buc-

carum & Labiorum

Ves. primum par fa-

ciei, Fallop. musculus

latus in collo. Syl. Co-

lumb.

d diff. musc. 1. cuius

fibra à chirurgo nos-

ceuda *4. ad. an. 1.*

e 2. par buccarum

Ves. 2 par faciei, Fal-

lop. 5. Syluio: Bucca-

rum Musculus, Colū-

bo. vide 11. vs. par. 4.

f *4. ad. anat. 2.*

a 11. vs. part. 16. de

musc. lab. agit. & de

diff. musc. 2.

b *Arist. 26. probl. 6.*

Gal. de diff. musc. 1.

c 9. par. musc. faciei,

Fallop.

d *Arist. 1. hist. 11.*

e 11. vs. part. 15.

MVSCVLI a BVCCARVM

& Labiorum.

Musculi Buccis & Labijs commu-
nes vtrunque duo sunt:

1. Quadratus seu Latus *b* mus-
culus, sub colli *c* cute latitans, amplius
circa clauiculas, & posteriorem colli pars
tem exortus, fibris obliquis in Mentum
Labia & Nasi, aliquando & ad Aurium
radicem eas mouendo, inferitur: hic pri-
mus in spasmo *d* canino intenditur.

11. Rotundus, *e* siue Buccinator, buc-
cas efformans, membraneus, varijs fibris
intertextus, à superiori Maxilla in infe-
riorem ad Gingiuarum radices inferi-
tur, cui intrinsecus oris tunica connas-
citur: hic buccas *f* cum labris, inferiore
maxilla quiescente, mouet.

LABIA ET EORVM a

Musculi proprij.

Labia duo *b* sunt, superius & infe-
rius ex carne *c* indigesta & *d* per
mobili mole efformata, quorum
Cutis cum musculis per totum *e* cōmis-
cetur: & membrana ventriculo & or-
com

comuni conteguntur, quorū partes, p-
pter sanguinis plurimū affluxū, rubētes
πρὸς ὅμια f dicuntur.

Vfus dentes, dum os g claudunt ab
aëre frigidiore tueri, loquelam commo-
diorem, cibi potusque assumptionem,
spūti que reiectionem iuuare.

f Ruffo & Polluci,
& in nostro lib. 1.
Anat. de partibus
externis.
g Arist. 2. part.
an. 16.

Mouentur autem Musculis commu-
nibus, de quib. dictum, & Proprijs. Pro-
prii sunt labro superiori, vtrinque duo:
inferiori, vtrinque vnus.

Superioris 1. h à Maxillæ superioris
osse carnosus, enatus, obliquè in sui la-
tus se inserit, & id sursum, deorsum, in-
trorsum & extrorsum mouet.

h 3. par. musc. faciei,
Fallop.

11. i Carnosus, gracilis, teres, pingue-
dine obuolutus. à cavitare malis subie-
cta ortus, in frenum, vbi Labia conue-
niunt inseritur, & labrū deorsum vertit.

i 7. par. musc. faciei,
Fallop.

Inferioris vtrinque vnus k latior at bre-
uior, à Maxilla inferiore ad Menti latera
carneus exortus, obliquè in Labij me-
dium implantatur, cuius cuti, vt & præ-
dicti, ita miscetur, vt fibræ decussatim se
intersecant, quarum beneficio l Labio-
rum motus diuersi fiunt.

k 4. par. musc. faciei
Fallop.

His carneam m illam ac indigestam
molem, quæ vtrunque labium efformat,
addere oportet.

l quatuor obliqui,
in vtroque duo: qua-
tuor recti in vtroque
duo. 11. vs part. 16.
m pro nono pari
musculorum faciei,
Fallop. recenset.

Nervi ad vtrumque Labium exqui-
sitissimi sensus causa, Venæ item & Ar-
teriæ, n à propinquis locis, mittuntur.

n 11. vs. part. 16.

196 INSTITVT. ANATOM.
MAXILLÆ & INFERIO-

ris Musculi.

a Maxilla inferior
mouetur quatuor
musculorum coniu-
gationibus, &c. de
dissect. musc. 6.

b in omnibus ani-
mantibus, Crocodilo
fluuiatili excepto:
causa, quod pedes ad
capiendum retinen-
dumq; inutiles ha-
bet. 1. hist. 11. & 3. eius.

7. 4. part. 11. Gal. 4.
ad. anat. 2. Psitaco v-
traq; mobilis existit.

c 4. part. 19.

d diff. musc. 6.

e Crotaphitæ diff.
neru. 5. 4. ad. anat. 4.

Mansorios vocauit
Hipp. de diff. musc.

6. & 4. ad. anat. 2.
primus maxilla Ve-

sal. Columb. at Fallo-
pius. 2. maxilla.

f 9. v. part. 8. & de
dissect. nerv.

g 9. v. part. 13.

h 4. ad. an. 4. Mas-
seteres diff. neru. 5. &

11. v. part. 4. & mā-
dibulares 4. ad. anat.

4. Fallop. 1. Vesal. 2.
Colum. 3.

i temporalis musculi
pars, Vesal. musculus

maxillam antrosum
producens, Fallop.

k Musculi qui in-
tra maxillam in ore

habentur. 4. ad. anat.

4. dissect. musc. 6. 11. v. part. 6. Sylu. parvus: Columb. 2. Vesal. & Fallop. 3.

Maxilla duplex est, superior **b** im-
mobilis, mobilis **b** inferior, quæ
volūtariè sursum deorsum mor-
dendi secandiq; causa, & ad **c** latera mo-
lendi gratia, vtrinque musculis **d** quinq;
mouetur.

I Temporalis, **e** qui maximus, & tem-
porum cauitatem implet, & ab eo initio
lato semicirculari oritur, sensimque ar-
ctatus, sub osse iugali, ne **f** Nerui, cum v-
trinque tres inferantur, duo quidem à
tertia cōiugatione, tertius autem durior
(musculis **g** enim ex neruorum multi-
tudine, robur ad actionem accedit) ex
quinta coniugatione, facile lædantur,
Maxillæ processui acuto, quo eam attol-
lat, tendine neruoso, qui carne infra su-
praque munitur, inseritur.

II Māfori⁹, **h** ab osse iugali, & Maxil-
læ superioris osse primo neruosus exor-
tus, in Maxillæ partē inferiorē, ipsam mā-
ducantibus circumagens, implantatur.

III Sub i temporali, in ossis tempo-
rum cauitate situs, à processu alari & os-
se sphœnoide, neruosus, carnosusq; ex-
ortus, in Maxillæ huius ceruicem inferi-
tur, vt eam antrosum moueat & exerat.

IV Mansori⁹ **k** alter seu in Ore lati-
tās, crassus ac breuis, à sphœnoidis pro-
cessibus alatis, neruosus exortus, Maxil-
læ in-

le inferitur, eamque retrorsum mouet.
Hi si simul agant, mandentibus maxil-
lam sursum trahunt.

v Graphioides seu Digastricus, graci-
lis & oblongus, à styloide appendice,
mêbraneus & latiusculus exortus, mox
carnosus & teres redditus, & medio, ro-
boris gratia, neruosus (quod huic l & l
hyoidis pari secundo peculiare est) rur-
sumque carnosus redditus tendine suo
in Mentum sub maxillæ flexura (etsi me-
dia sui parte hyoidis ossi adhæreat) in-
feritur, & os aperit.

Tandem m musculi Quadrati portio
ad mentum medium infigitur: & cum
maxillæ deorsum trahendæ inferuiat, id-
circo aliqui peculiarem musculum fa-
ciūt: etsi tantum alter agat, obliquè cum
buccis labrum inferius distorquet.

Ligamentum quoq; Membraneum
occurrit, quod Maxillam processu latio-
re, temporum ossi, alligat.

OS IUGALE.

a Gal. de off. 2

O S Iugale succedit, quod sub ocu-
lo sitū est, & ex duorum ossium
processibus, altero ossis tempo-
rum, altero maxillæ primo, in medio per
futuram b obliquam commissis, com-
ponitur: cuius usus, musculi temporalis
(cui præponitur) tendinem tueri, & cal-
uariam ibi tenuem firmare.

l ii. vs. part. 4. &
p. ap. id. s. dissect.
musc. 6. 4. ad. anat.
ii. musculorum par
ori aperiendo præfe-
ctum: recentiorib.
Maxilla inferioris
musculus quartus,
Vesal. Colub. Fallop.
m de dissect. musc. 6.
primo loco inter buc-
carum musculos re-
censet: Arantius
tertium par non a-
gnoscat, & hanc por-
tionem pro quinto
pari proponit.

b interpres Galez.
male legit transuer-
sam.

198 INSTITVT. ANATOM.
MAXILLÆ. *a*

Maxillæ *b* duæ sunt: Superior, quæ ex ossib. duodecim per harmoniam articulatis, cõponitur, futuris, foraminibus, & cavitatib. donatur.

Inferior, figura arcũ refert, & in adultis ex vno, iuniorib. infra septimũ annũ ex ossib. duob. in Mëto per synchondrosin iũctis cõstat, *c* & processus vtrinq; duos habet, alterũ acutũ, coroni dictũ, alterũ (qui caput) cõdylo din vocatũ, quo maxilla inferior, cũ osse tẽporũ articulatur.

In horũ circuitu cavitates seu Alueoli, quib. dẽtes infixi sunt, qui licet ossei sint, certũ numerũ aut formã nõ habẽt, cum ex his quidã obliterentur, quidã renascantur: dente enim euulso, nisi nouus succedat, alueolus ita cõstringitur, vt vestigiũ ipsius pereat: & senibus, si genuini dẽtes vel erũpant, noui formantur alueoli: vel si excidant, alueoli obliterantur.

PARTES IN ORE.

In ore, vt eo aperto patet, plures continentur partes, vtpote Dentes cum Gingiuis, Palatũ, Vuula, Tõsillę, Lingua, Os hyoides, Larynx, earumq; partium musculi, & Oesophagi principium.

DENTES. *a*

Dentiũ, quæ *b* ossa sunt sui generis, & soli *c* omniũ tota vita accrescũt, generatio duplex *d* est, vel in Vtero materno, vel extra eũ In Vtero quidẽ post Maxillarũ generationẽ in qualibet duode-

a de his lib. de off. 5.

b Arist. 3. hist. 7.
4. an. 7.

c Hipp. de art. Gal.
4. ad. anat. 4.

a De dentium utilitate, numero & varietate in animalibus, agitur 11. vlt. part. 8. & 9.

b de ossib. 5. enumeratione partium similium probat contra Sophistas, ossa esse

c Arist. 2. gen. an.

4. vbi de dentium generatione & augmentatione agit.

d Hipp. de Carnib. id innuisse videtur, dum tradit primos dentes à victu in vtero nasci, & postquam natus fuerit, puero lactanti à lacte.

duodecim formantur, ex quib. quatuor Incisorij, duo Canini, sex Maxillares, quod omnes sed imperfecti, & radicib. carētes singulis in alveolis sub gingivis latitāt, et septimo f. mēse cōmuniter p̄dire incipiūt: primūm, priores p̄deūt, alijs superiores prius, alijs inferiores: qui materia duplici cōstant, altera ossea, dura & caua, parte qua erupturi sunt: altera molli, parte posteriore, membranā tenui, pellucida vestiti quæ erumpentibus sensim plurium annorum spatio obdurefcit, & intus excavata in radices efformatur.

Extra Vterū circa septimū annū, adhuc seminarijs latitātib⁹, dētes in vtraq; maxilla decē gignūtur, quatuor g. Incisorij, b. duo i. Canini, & quatuor k. Maxillares, quorum posteriores duo l. sapientiæ, vel Genuini dicūtur. Ex his sex anteriores vbi erūpunt, primores extrudūt, eorūq; loca subeunt: qd̄ si priores fortē nō excidāt, nihilomin⁹ posteriores per novos alveolos, in superiori quidē, vt plurimū extrā, in inferiore intrō erūpunt, ita vt m. Dentium novus ordo videatur. Ex maxillarib. duo priores, aliquando primores expellūt, frequētius tamē ad latera exorti, numerū augēt: posteriores vero duo gentini, nunquā alios expellunt, cum etiā in summa senectā sēpē p̄deant.

Vt plurimū ergo in adultis, quælibet Maxilla dentes sedecim per γόμφος articulatos continet: n. quorum priores quatuor parte anteriore siti Incisorij, qui

e vide cap. 7. librī nostri de partibus Simularibus.

f. Arist. 7. hist. 10. vbi addit omnes maturius dentire, quorum nurrices lachabent calidius.

g. primores prius oriuntur quod officiū eorū prius sit. Secatur enim prius, quam molitur quod comedimus. s. gen. an. 8.

h. Topēis.

i. νοινδόντες.

k. γόμφος seu γόμφος.

l. σφρογισπες: !

Arist. n. γόμφος:

Polluci i. φ. γόμφος.

m. vide lib. nostrū de partib. simularib. c. 7.

Ar. 2. hist. 1. inquit, nullū genus animalis in nostro orbe duplici ordine, apud Indos Mantichorā belluā triplici ordine esse.

Val. Max. lib. cap.

6. Atithridatis regis

filiā duplici: Cæl.

Rhodigm. l. 4. c. 3. Trē

marchum Cyprium,

duplici, Herculem

triplici ordine. Co-

lumb. in puero tri-

plicem ordinem no-

tauit.

n. 11. v. s. par. 8. de ossi.

s. vbi & de eorū no-

200 INSTITVT. ANATOM.

*minibus: in aliqui-
bus solum 28. qua-
tuor vltimis deficien-
tibus: in alijs 30. in
superiori 16. in infe-
riori maxilla, 14.*

*o Arist. 5. gen. an.
8. & 2. hist. 4. ait
quibusdā etiam 80.
non sine dolore exie-
rent.*

*p de off. 5. ex ossibus
dentes tantum, mol-
lium Cerebri ner-
uorum participes
sunt, ob idq; soli cui-
dentem sentiēdi vim
habent 9. vs. par. 14.
ii. eiusd. 7.*

acuti & lati, quo morfu possint incidere
succedunt forma Canini, vtrinq; vnus
inferiore basi lati, parte superiore acuti
vt si quid propter duritiem ab incisorijs
scindi minus potuit, id frāgere ipsi que-
ant. Hos vtrinque quini Maxillares se-
quuntur, qui asperi ac lati, duri ac ma-
gni, vt incisa ab Incisorijs, aut fracta à Ca-
ninis, molere (vnde Molares) ac planē
conterere queant. In aliquibus tamen,
quatuor vltimi desunt: quibusdam in
summa senectā, duo adhuc sapiētiae vel
Genuini, propter alimenti copiam in of-
fis amplitudine contentam, nascuntur.

Infiguntur Alueolis, radicibus aut
singulis, Incisorijs & Canini: aut binis &
ternis, Maxillares inferiores: aut ternis
& quaternis, Maxillares superiores, cum
Maxillae superioris substantia mollior
sit, & penduli sint, vinculis pluribus e-
gent. Verū omnes in se cavitatem ha-
bent magnam vel paruam, pro ratione
magnitudinis ipsorum, quae membra-
na quadam tenuissima exquisito sensu
prædita, quibusdam ex Neruulo, arteria
& vena mistis conflata, sublinitur: pro-
pter quam calidum & frigidum sentiūt.
In hac caries nascitur, aliquando Ver-
mes diros cruciatus causantes, colli-
guntur.

Ad horum radices Neruuli p à tertio
pari ad sensum, mittuntur: Venulae, per
eorum & Maxillarum substantiam, ex-
cur-

currūt, vnde ad extremum senium cres-
cunt, & accrescunt, idque propter con-
tinuum, in ciborum mansione attritum:
Arteriole, ad caloris natiui custodiam.

Vsus. Cibos q̄ comminuere, & q̄ vo-
cis formationi inferuire.

His r GINGIVÆ, caro dura atque
immobilis ceu vallum, cui Dentes infi-
xi, quo & Nerui mittuntur, adnascuntur,
quo Dentes in alueolis firmentur, &
quasi ligamentis / fortibus colligentur,
inque edentulis cibaria conterantur.

PALATVM.

Palatium, superior Oris a pars est,
meatuum Cerebrum purgantium
foramina continens, ex osse b duro
ac denso factum, ne ab excrementis de-
labentibus breui computrescat, quod a-
lij Capitis septimū, alij verò Maxillæ su-
perioris c os censent.

Diuiditur futurâ, & tunicâ crassâ, car-
nosa, à dura matre pronata, inuestitur,
quæ buccas succingit, Gingiuas produ-
cit, quibusdam in locis rugosa, & aspera,
quo rectius Cibi mandentur: concauū
est, vt aere reuerberato vox reddatur, &
aer attractus tepescat.

Neruuli duo à quarto pari ad eius po-
steriorem partem mittuntur: quo loci
foramina duo, quo ore clauso inspirare
& exspirare liceat, & vijs narium ob-
structis, excrementa in cerebri ventri-
culis collecta, per os reijciantur.

N 5

q Arist. 5. gen. an.
8. & 3. part. an. 1. po-
tissimum loquutio-
nis gratia tales totq̄
numero dentes homo
sortitus est: ad lite-
ras enim exprimen-
das, plurimum con-
ferunt primi dentes.
Galen. introd. 11. &
lib. definit. medic.
r 4. ad an. 4. Arist.
1. hist. 11. Oris compa-
go multifida, Gin-
giua appellatur: car-
ne hac constant, in-
tusq̄ dentes ossei co-
herent.
s 11. vs. part. 8.

a Arist. 1. hist. 11. dicitur & παύς: & πα-
ύς uero Galeno, αλφ-
ύς παύς.
b 11. vs. part. 19. pi-
scibus compluribus
carnosum, Arist. 2.
part. an. 17.
c 11. vs. part. 20.

V V V L A.

a Arist. i. hist. an. ii.*γάρφαρον*, id est, gurgulio graecus: Si humore eò destillante longius protrahatur, *κίον* Columna, cum verò inferna parte crassior est, *γάρφον* *Vua* dicitur.*b* ii. v. s. part. ii. & libello de voce.*c* quare hominibus & avibus cantantibus solum data.*a* de dissect. musc. 15. Arist. i. hist. ii.

A Palato parte *a* penitiorē iuxta narium meatus in os Vuula propendet, substantia carnosā, spongiosa, ex Palati membrana reduplicata, pronata: rotunda, oblonga, supernè lata, infernè acutior; quæ Venulas, à venis palati tunicam nutrientibus, recipit.

Cuius vsus, *b* Vocis *c* plectrum, dum ibi aëris repercussio fit: & aëris inspirati frigiditatem, ne subito in pulmones irruat, temperare.

F A V C E S.

F Auces *a* seu *φάρυγγα*, oris posteriore & inferiorem partem, gutturi gulæque cōmunem significant, vbi Narium foramina in os descendunt, Linguae radix cum Tonsillis, os Hyoides, Oesophagus, & Larynx cum Epiglottide, existunt.

T O N S I L L Æ.

T Onsilæ siue amygdalæ, glandulæ sunt spongiosæ, circa linguae radicem ante Oesophagi principium, vtrinque vna, quæ communi oris tunica teguntur, & venulas à iugularibus recipiunt: quarum vsus, humiditatem cerebri suscipere, in saluā conuertere, omniaque in oris circuitu, vt Linguam, ne *a* exsiccata tardius moueatur, Oesophagum & Laryngem humectare.

a ii. v. s. part. 10.

MVS-

MUSCVLI a FAUCIVM, DE-
glutitioni inservientes.

IN faucibus muscutorū paria quatuor sunt, quorum duo dilatant, duo constringunt fauces, ad cibi potusque ingressum, sicq; deglutitioni inserviunt.

i par *b* à sphœnoidis apice nervosum exortū, per p̄cessus alati cavitatem descendens, tendine nerueo in palati cutem iuxta Vuulā inseritur, vt palatū cum Vuula sursum trahat & fauces dilatet.

ii par, *c* ex eodem loco nervosum emanatum, faucium lateribus ad tonsillas inseritur, quo has sursum ad latera trahat & fauces dilatet.

iii par, *d* in faucium parte posteriore, vbi caput ceruici iungitur, tenue exoritur, & in hyodis latera & laryngis cartilaginē primā inseritur, vt fauces in deglutitione cōstringat & guttur subleuet.

iv par *e* à styloide gracile exoritur & tendine membraneo laryngis cartilagini primæ, hyodis ossis lateribus, & linguæ extremo inseritur, quo eas partes sursum trahat, fauces constringat, & guttur subleuet.

OS a HYOIDES ET EIVS

Musculi.

OS à forma *b* Ypsilon Ypsiloides & Hyoides, & *b* à littera Δ lambdoides dictum, linguæ basi, cui peculiarare est, cum super id moueatur, fundamenti vice subijcitur, & Laryngi præ-

a Faucium musculos Galenus primus descripsit, utrinq; vnum constituens lib. de diff. musc. at Vesalius prætermisit: Fallopius tria paria descripsit.

b 1. par Fallop.

c 2. par Fallop.

d 3. par Fallop.

e 4. par lingua commune faucibus cum lingua.

a de huius usu musculis, ligamentis & membranis 7. vs. part. 19.

b de dissect. mus. 13. de diff. nerv. 10.

ponitur, ex ossibus quinque composi-
tum, cuius ossiculum medium maximū
foris gibbum, intus cauum.

Processus (cornua vocatos) binos v-
trinque habet, ex ossiculis modò pluri-
bus, modò paucioribus cōstantes: quo-
rum processus duo graciliores, ligamen-
tis teretibus, ac tenuibus extremitatibus
Styloidis colligantur: duo verò inferio-
res, duobus vinculis validis cum Laryn-
gis cartilagine arytenoide cōpulantur.
aliquando duobus tantum processibus
donatur, tumque illorum locum liga-
menta subeunt, quæ ad styloidem ap-
pendicem abeunt. Hoc vt transglutitio-
ni vtile foret, mobile esse debuit, quod
tamen non nisi mota Lingua mouetur,
idcirco Musculos *d* quatuor vtrinque ob-
tinuit, ipsi & Linguae communes, quos
primò enarramus, cum Linguae Muscu-
li nisi Hyoidis sint remoti, rectè ostendi
nequeant.

*e de dissect. mus. 17.
& 7. vs. part. 19.*

*d Fallopio sex pa-
ria: quæ ligamenta
& non musculi hu-
ius ossis quibusdam.*

*e 4. par Syl. 5. par
Vesal. Columb. Fal-
lop. cui os deorsum
trahit.*

*f 3. par Syl. 2. Vesal.
Columb. Fallop. cui
os sursum trahit.*

*g 1. par Syl. 3. Ves.
Col. Fallop. qui vult
os sursum trahere.*

I Par, *e* Sternohyoidei, à summo ster-
no enatum, asperæ arteriæ innitēs in ba-
sin hyoidis inseritur, & rectà deorsum &
retrosum trahit.

II Par *f*, Geniohyoidei, à mento in-
terno vario fibrarum ductu exoritur &
ad basin hyoidis inseritur, quo id rectà
sursum & antrosum trahat.

III par *g*, Styloceratoidei, à styloide
appendice in Hyoidis cornua, vt ad la-
tera moueat, desinit.

IV par

iv par h, Coracohyoidei, à coracoide h 2. par Syl. 4. Ves.
capulæ processu, quod in medio ner- Col. & Fallop.
ueum i, obliquè in processu hyoidis, vt i idcirco Digastri-
n latera deorsum trahat, implantatur. Galeno, quos scapu-
lam attollere vult.

Vsus k huius ossis maximus, vt basis k 7. vs. par. 19.
it lingue, & ab eo multi Lingue musculi,
laryngis item anteriores, alijque ortum
ducant.

LINGVA 4 ET EIVS

Musculi.

Lingua, à lingendo dicta, in ore pa- a Arist. potiss. de ea
lato b subiact: cuius substātia ca- agit 2. de part. an. 17.
ro est peculiaris, cum per eam fi- Gal. 11. vs. part. 10.
bræ nullæ ferantur, mollis c & spongiæ 9. vs. part. 8.
instar rara: laxa, vt sapores discernat, qui b Arist. 2. part. 17.
sensus in d prima lingua subtilior est. c 10. prob. 21. & 34.
prob. 4.

Figura oblōga, in radice roboris gra- d Arist. 1. hist. 11. &
tia, lata & crassa: in extremitate, celeris Plinius.
motus causa, tenuis & acuta, cuius mo-
les ad amussim ori adaptatur, quo in o-
mnem eius partem pertingat, cuius me-
dio infernè

e Ligamentum, Lingue frenum di- c 11. vs. part. 10.
ctum, subiact: validissimum, vt suo ro-
bore eā attollat & exerat, proprios Mus-
culos excipiat: cuius Ligamenti extre-
mo funiculus, Lingue frenulum adnaf-
citur, cum hominis Lingua ad extremū
vinculo connexa, in infantibus reperia-
tur.

Membrana quam eius f Nerui sensifici f 9. vs. par. 13.
amplificati (cum musculos subiectos
non attingant) contexunt, inuestitur.

206 INSTITVT. ANATOM.

Neruorum *g* duplex genus recipit, alterum molle, sensificos nimirum, in tunicae superficiem, qua sapores consequitur, vt eos discernat distributum, tertium nimirum, & quartum Neruorū par alterum durum, motorios puta, in Musculos, quo lingua motu voluntario moueatur, septimum puta par, disseminatur.

Venæ *h* binæ Raninæ dictæ, à iugularibus externis linguæ subijciuntur, quæ in faucium affectibus inciduntur: sic & *k* Arteriæ, vtrique vna à Carotidibus, feruntur.

Diuiditur *i* linea quam Hippocrates *k* *διγλωσσον* vocauit, quæ ipsam mediam percurrit, geminamque *l* quemadmodum omnia reliqua sensuum instrumenta constituit. Et licet linguæ caro, Musculo videatur similis, cum tamen varios & celeres motus voluntariè edat, Musculis eguit, qui duplices sunt, Communes de quibus dictum, & Proprij. Hī aliunde exorti, in Linguæ substantiam desinunt, vt eam sursum, deorsum, introrsum, extrorsum & in latera *m* moueant.

1. par Styloglossi *n* à Styloide appendice graciles orti, trāsuerfis fibris in Linguam, eam introrsum ducendo, implantantur.

11. par Myloglossi *o* à Maxillæ inferioris lateribus ad molarium radices princi-

g 16. vs. part. 3. 8. e. in *sd.* 5. 11. e. in *sd.* 10.

h 11. vs. part. 10.

i *Arist.* 2. par. an. 10. *k* in *Coacis.*

l duplex membrum 11. vs. part. 10.

m ob eam causam alios ex superioribus alios à lateribus in ipsam insertos habet. 11. vs. part. 10. vbi de musculo agit: & de diff. musculi. 14. ex osse hyoide, musculorum linguæ bona pars habet originem. 7. vs. part. 19.

n *πλάγιος* trāsuerfus seu laterales. dissect. musculi. 14. Ves. Col. & Fallop. tertium par.

o qui fibras *ινκρστας* trāsuerfas habent. dissect. musculi. 14. Ves. 4. par. Col. 5. par. Fallopius reperiri negat.

principio lato, fibrisque transuersis oritur, & in eius Ligamentum inferitur. Quod si alter tantum agat, Linguā oblique sursum ducet: vtrūq; simul agentibus, recto mucrone ad palatū attollitur.

111. par Geneoglossi, p à mento ad Linguam eam exerendo fertur.

1v par Basiglossi, q ab ossis hyoidis basi in linguæ basin, eam retrahendo, inferitur.

v par, Ceratoglossi, r à hyoidis cornibus superiorib; in linguæ radicē ad latera dextrorsum sinistrorsumq; mouēdo, inferitur. Ad radicē Linguæ remotis hisce musculis adhuc Caro sex glandulis & pinguedine mixtis, (quò lingua perpetuo madeat) cōspicitur. Vfus: loquelæ & gustus esse instrumentū, imo & masticationi u inferuit, dū cibos instar manus in ore assiduè transfert, sicque & transglutitionem adiuuat.

LARYNX a ET EIVS

Musculi.

Larynx asperæ Arteriæ, vel b bronchij caput, Spiritus & vocis, cum in ea primū vox fiat, instrumentum: partes habet Musculos, cartilagineas, membranas, venas, arterias, nervos & glandulas. Nā cum vocem ex arbitrio edamus, volūtario motu larynx moueri debuit, quod beneficio musculorū c se-

cinis, ab alijs octo, 7. vs part. 11. & 14. diff. musc. 10. & lib. de vocal. instrum. dissect. 5. Vesal. sunt. 20. Sylu. 18. Columb. & Fallop. 14.

p Col. 2. & Fallop. 1. par. at Auerhoes vult proprio motu, non musculorum opem linguam exerere. q ad dē recti Gal. l. c. 1. f. & Col. 1. par. Fallop. est quintum par sed hyoidis proprium.

r λοφοι obliqui Gal. l. c. 1. f. & Fallop. 2. par. Col. 4. par. in bobus geminum est. s Vesalio novus: Columb. vndecimus muscul.

t homo habet vt significet aliquid alter. 3. de am. text. 68. u u. vs. par. 4. at 4. loc. aff. triplex lingua vsus, motus, tactus & gustus.

a Gal. de Laryngis particulis & utilitate egit 7. vs. part. 11. & 12. vide libellum de vocalium instrument. dissectione.

b 7. vs. part. 11. alijs nodus gutturis.

c Gal. 7. vs. part. 14. mouetur à musculis, propria quidem sua compositione duodecim: quatenus vero communionem habet cum partibus vi-

208 INSTITVT. ANATOM.

decim, qui cartilagine mouent, perficitur: quorum alij communes, alij proprij. Cōmunium sex, quorum quatuor constringūt, duo dilatant, non à Larynge prodeuntes, sed in eam inserti. Propriorum decem, quorum sex dilatant, quatuor constringunt, qui & à Larynge oriuntur, & in eam desinunt. De communibus primò cum Galeno, siquidem primi occurrant.

d Musculi asperæ arteriæ, de dissect. musc. 10.

e Vesal. & Fallop. 2. par: Columb. 1.

f Vesal. & Fallop. 1. Columb. 2.

d Communium par primum *e* (Brōchij) à sternō interno exortum, secundum asperam arteriam progreditur, in thyroëidis latera infernè inseritur, vt eam detrahendo rimam coarctet.

II f par (Hyoidei vel Hypothyroëidei) ab hyoidis inferiore sede exortum, in thyroëidis basin implantatur, vt eam attollendo, rimam dilatet.

g Vesal. & Fallop. 3. par: Columb. unicum esse vult, & pro 5. habet.

III g par (Oesophagiæ) à latere thyroëidis prodit, Oesophagum amplexatur, & thyroëidis latera contrahendo, rimam constringit.

h proprij gutturis seu laryngis musculi Gal. de diff. musc. 11.

h Propriorum alij antèrius, alij posterius, alij interius, alij exterius positi sunt, & rimulam in inspirationibus aperiunt, in expirationibus claudunt.

i quatuor esse cum Gal. 7. vsu part. 11. Vesalius & Sylvius volunt: 1. par Col. & Fallop.

k 3. par. Vesal. 2. Col. & Fallop.

Anteriorum & exteriorum

I par *i* (Crycothyroëidei antici) à Crycoide anteri⁹ exortū, in thyroëidis posticam basin abit, & Laryngis rimulam aperit.

II. par k (Crycoarythenoëidei postici) à

i) à crycoide posterius exortum, in arythenoidis partem inferiorem, laryngem aperiendo, inseritur.

III l par (Crycoarythenoidei laterales,) à Crycoidis lateribus superius exoritur, & in arythenoidis partem internam, laryngem aperiendo, inseritur.

l 4. par Vesal. 3. Col. Fallop.

IV m par (Thyroidei interni, siue Thyroarythenoidei) in capacitatem laryngis positum, à thyroidis parte anteriore & interiore prodit, & in latera arythenoidis inseritur, & Laryngem claudit.

m 5. par Vesal. 4. Col. Fallop.

V n par (Arythenoidei) à postica arythenoidis linea exortum, in eius lateribus a fibris suis transversis delatum, inseritur, ut Laryngem claudat.

n 6. par Vesal. at Columb. Fallop. v. nus est musculus.

EPIGLOTTIS, etsi rimulam tegat, & retegat, non musculorum beneficio in homine, sed assumptorum pondere, rimula tegitur, non tamen ita exquiritur, quin non exiguum quid aspirationis in Asperam arteriam deferatur: alijs vero temporibus, propter continuam respirationem, semper patet. In ruminantibus reperiuntur

o Hippoc. de Cordo Gal. 7. vs. part. 17. 8. plac. 9.

p Hyoglotti, ab Hyoide, in Epiglottidis basin inserti, eam attollendo: &

p Gal. non meminit: Vesalius laryngem bouinam cum proponat, pro 4. par communium recenset, musculos laryngis operculi nominans.

Scutiglotti, inter Epiglottidis tunicam, & iusque Cartilaginei fiti, qui eam claudunt.

CARTILAGINES

Laryngis.

q ex tribus Gal. 7.
v. part. ii. ex quinque
ossibus Columb.

EX Cartilaginibus q̄ quatuor, nihil
iis quæ asperæ arteriæ insunt simi-
libus, Larynx componitur, quibus
quinta Epiglottis dicta, imponitur:
quarum

x de diff. muscul. ii.
7. v. part. ii. vocal.
instrum. 4.
Sic circò Colum. duo
laryngis ossa.

Prima à forma *συνσπαστική* r seu scutiformis, quæ anteriorem partem tegit, in quæ medio / linea conspicitur, intus caua, foris gibba & protuberans, vnde possumus Adami dicitur: processus habet duos superius, totidem inferius, quibus musculi adhærent.

z innominata plerisq; ex lib. de diff. muscul. ii. causam dicit, lib. de vocal. instrum. 4. at Alb. magno quod oculis conspici non possit.

Altera *σφινκτηρική* t seu Annularis, quæ Annuli instar, Laryngem totam ambit, & ab Oesophago posterius, vbi amplior & non nihil ad musculorum insertionem eminet, discernit, fistulamque apertam seruat: quæ quantò prima minor, tantò tertia maior est.

u de diff. muscul. ii. 7. v. part. ii. & 17. At Columb. 4. & 5. Laryngis os: Fallop. 3. & 4. Cartilago.

Tertia & quarta *ἀπὸ τοῦ οὐραίου* u seu Gut-talis, quæ parte superiore duos processus habet, qui iuncti illi ollarum parti, quæ aquam effundimus, similes sunt, & ad imam scutiformis regionem copulati Rimulam modulandæ voci accommodam, constituunt, quæ Lingula dicitur: nisi enim x transitus sit angustior, vox fieri nequit, cui præcipuum articulatæ vocis tribuitur. Quod si membranæ, quibus obtegitur, separentur, ex duabus

x 7. v. part. 13.

bus cartilaginibus compositam esse apparet. Inter hanc & priorem à membranis cartilagines colligantibus, utrinque

Sinus y efformantur, in quos micæ panis vel potus, dum ridendo vel loquendo assumimus, illabuntur, & quia subito & contra respirationem feruntur, idcirco tussim excitant: quod verò inter bibendum aliquid a sensum per rimam illabatur tanquam iuxta parietem, aëris elationi non obstat, sed lubricam ipsi viam humectatio præbet: quorum usus, aërem attractum, ne impetu illabatur, alterare.

b Cartilago prædictis imposita, in *Epiglottide Hipp. de Corde. Ar. 3. part. an. 3. & 2. hist. 12. Ovipara carente ostendit: cui minor lingua vel ligula 1. hist. 16. Gal. 7. vs. part. 13. & 16.* *Lingua & Ligula dicitur, quæ rimulæ operculum est, ne facillè quid inter transglutendum in asperam arteriam illabatur: quæ substantia est molli, cartilaginea, ut sine noxa continuo moveatur: parte superiore gibba ac mollior, interiore cava & durior, forma folij Hederae, quæ ab utraque parte membrana ori communi, simul cum lateribus tertiae cartilaginis colligatur.*

MEMBRANA, VASA ET Glandulae Laryngis.

Laryngis cavitas interna, membrana ori communi succingitur, qua etiam extrinsecus cum cartilaginibus &

212 INSTITVT. ANATOM.

musculis obuoluitur, & humiditate quadam lenta perfunditur: quam carnis fibris adaugeri, ad Epiglottidem attollendam, eamq; exterius, ob ciborum transitum pellicula obuolui volunt.

*c de his Gal. 7. vs.
part. 14. & 15. de diff.
neru. 10.*

Venas à iugulari externa, pro nutritione: Arterias, ab arteria Carotide, pro vita & calore: Neros, à sexto pari medullæ cerebri ramo Recurrēte, pro musculorum motu accipit.

d 7. vs. part. 17.

Glandulæ duplices, aliæ ad Vuulæ latera, quæ Tonsillæ dicuntur: aliæ d ad Laryngis humiliorem sedem, per quas

Venæ à iugulari externa disseminantur, quæ sua humiditate viscosa, laryngem irri-
gant.

DEE

DE ARTVVS ET DE MANV PRIMO.

RTVS, membra sunt ex corpore explantata, quæ in MANVS & PEDES diuiduntur.

Manus instrumentum *a* est ante omnia instrumenta, quæ homini pro *b* corporis nuditate, ne inermis *c* esset & vulnerari facile posset, data, pro defensione sui, & tâquam instrumentum ad omnes artes necessarium, paci nō minus, quā bello idoneum: cū enim animal sapientissimū *d* sit, organa animali sapienti conuenientia, accepit: cuius actio *e* apprehensio.

Quo verò & maiora *f* & minora corpora apprehenderet, à se inuicem diduci debuit; quare in digitos fuit diuisa, nam indiuisa, minima quæ duobus digitis etiam summis comprehenduntur, non apprehendisset: debuit etiam multiformiter diuidi, vt figuras multiformes comprehendat.

Ast cum non pauca corpora sint mole maiora, quam vt vna manu comprehendere possint, duæ creatæ, quo altera alteri auxilio sit, idcirco ad se inuicem inclinatæ, & æquales productæ sunt. Iam verò non omnes digiti vnus longitudi-

a Arist. 4. part.
an. 10. Galen. 1. vsq
part. 4.
b 1. vs. part. 4.
c 1. vs. part. 2.

d 1. vs. part. 3. ex
Aristotele: Ana-
xagoras credebatur ho-
minem idcirco sa-
pientissimum quod
manus haberet.
e 1. vs. part. 8. 9.
10. & 16.
f 1. vs. part. 5.

nis esse debuere, sed quatuor vnus op-
poni debuit, quo id quod quatuor fide-
liter apprehenderunt, quintus flexione
sua parua curuatus, actionem perficiat,
qui ab alijs *g* distat, quo situ contrario ijs
opponatur.

g ex Hipp. 1. vs.
par. 9.

h 1. vs. par. 7.

i 1. vs. par. 6.

Digitorum summitates, *h* ex carne &
vngue componuntur, inter nimis mol-
lia *i* & dura mediam naturam sortiun-
tur, vt sic firma fiat apprehensio. Si nam-
que extremitas ipsorum non esset car-
nosa, sed ossea, spinas, pilos, non com-
prehenderent: nec etiam si carne humi-
diore aut molliore constarent, cum ei
quod apprehenditur, apprehēdens cir-
cumplicari debeat.

k vt voluit Arist.
ex Gal. 1. vs. par. 8.

l 1. vs. par. 7.

m 1. vs. par. 10.

n ex Hipp. 1. vs.
par. 7.

o 1. vs. par. 11.

p 1. vs. par. 10.

Vngues extrinsecus appositi, non so-
lūm *k* munimenti gratia, verūm *l* firma-
menti, vt meliūs *m* apprehēsis fiat: quos
n nec superiores, nec inferiores digito-
rum summatibus, esse conuenit: eos-
dem etiam non conueniebat *o* esse du-
riores, ne rumperentur, sed tales vt in
apprehensione flecti possent. Verūm
cum Manus actio *p* sit apprehensio, ap-
prehensio autem absque motu fieri non
possit, musculis tanquam motus volun-
tarij instrumentis opus habuit.

q 1. vs. par. 12.

Hæc autem actio vt meliūs perficere-
tur ab ipsis digitis, ossa *q* ad actionum fir-
mitudinem obtinuerunt, quæ per articu-
los cōnexa, ad omnem actionem prom-
ptè figurandam. At tria *r* esse debuere
(non

r 1. vs. par. 14.

(non plura, aliàs extensionem læsissent, minus firmam efficiendo: non pauciora, aliàs diuersas figuras tum digiti non haberent) vt multiformiter moueantur, & patiendi promptitudinem effugiant. Horum primum maius altero, cum illud vehat, hoc vehatur. Sunt quoq; parte / superiore latiora, & extrinsecus maiora, vt liberè intus flecti possint, & vnūquodque eminentiam cavitati immisam habet: quælibet cavitatis iusto amplior non est, nec strictior, ne articulus infirmior sit, vel motus difficulter fiat: sic & vtrinq; os cartilagine subunctū, quib. humorem vnctuosum, ad mobilitatē & attritus contumaciam, superfudit. Sed ad historiam Anatomicam accedamus.

f. 1. v. par. 15.

Summa Manus dicitur id, quod est ab humero ad digitorum apices, & in t Hum- t de ineq. intemp.
merum, Cubitum, & manum extremam diuiditur. Hæc in Brachiale, Postbrachiale, & Digito subdiuiditur.

Huius partes aliæ sunt continentes, aliæ contentæ, Continētes communes, Cuticula, cutis, Pinguedo cum sua membrana, Panniculus carnosus: Propria, est Musculorum membrana.

Contentæ sunt Musculi, Vasa & Ossa. Musculi summæ Manus & quidē man⁹ cuiuslibet sunt quinquagintaquinq; si scapulę masculos addas. Vasa sunt Venæ, Arteriæ, Nerui: Ossa in qualibet Manu quadraginta duo.

216 INSTITVT. ANATOM.
DE MVSCVLIS.

E T si minus rectè musculi capitis, ceruicis, scapulæ & dorsi in librum Artuum referantur: attamen cum methodum administrandi seruemus, illarumq; partium Musculi rectè demonstrari nequeant, nisi prius Brachij musculi remoueantur, idcirco Brachij musculos præmittimus, Scapulæ, Thoracis, Capitis, Ceruicis & Dorsi subiecturi: quibus enarratis, reliquos Manus musculos, cum cæteris diutius incorrupti feruentur, prosequemur.

MVSCVLI a HVMERI

seu Brachij.

B Rachiū antrorsum, retrorsum, sursum, deorsum, & in gyrum beneficio Musculorum septem mouetur,

1. *b* Pectoralis, quasi ex pluribus cōpositus, ex Sterno, media clauicula, & costæ sextæ, septimæ, octauæ cartilaginibus, carnosus latusque exortus, moxque coarctatus infrà humeri caput, tendine quasi reduplicato implantatur: & cum fibris varijs donetur, brachium pectori diuersimodè adducit,

11. *c* Deltoides, & Epomis ex media clauicula, summo humero totaque scapulæ spina exortus, tendine valido, carnosus, neruosusque, humero sub ceruice inseritur: brachiumque attollit.

111. *d* Latissimus & aniscalptor, qui totum ferè dorsum integit, ab apicibus

ver.

a Gal. s. ad. an. 1. & 2. de dissect. musc. 18. & 19. 13. vs. part. 13. & 14.

b Gal. in quatuor diuisit 13. vs. part. 13. Vesal. Columb. Fallop. primus.

c Musculus qui ad epomida duo habens capita, 13. vs. part. 13. 3. ad anat. 3. Vesal. Col. Fallop. secundus.

d Galen. diff. musc. 18. Vesal. Columb. Fallop. quartus.

vertebrarum inferiorum Thoracis, ossisque sacri medio membranofus oritur, sursumq; supra scapulæ basin (cui etiam fibris quibusdam adnascitur) carnosus delatus, tendine valido & quasi reflexo infra humeri caput intrinsecus inseritur, ut brachium retrò deorsum trahat.

iv. *e* Rotundus maior, sub axilla ab inferiore scapulæ costa exortus, tendine breui, lato, membranoso & neruoso in Humeri partem superiorem infigitur, ut brachium retrò deorsum trahat.

e Vesal. Col. Fallop. tertius.

v. *f* Superfascularis inferior, exteriorem scapulæ partem, quæ sub spina est tegens, à scapulæ basi enatus, cuius formam refert, tendine amplo breuique humeri ligamēto inseritur, brachiumq; circumagat.

f Galen. 5. ad. an. inter brachium attollentes: at 13. vs. part. brachium retrorsum agi vult. Vesal. Fallop. septimus: Columbo sextus: quibusdam infra spinatus.

vi. *g* Superfascularis superior, seu rotundus minor, supra axillam, omnem cauitatem à qua enascitur, implet, subq; transuerso articuli ligamento, quod est à summo humero ad anchoræ processum, delatus ipsi implatur, ut brachium circumagat.

g Vesal. Fallop. Col. quintus: quibusdam supra spinatus.

vii. *h* Subscapularis seu immerfus, à scapulæ parte interna, quam implet, exortus, tendine lato in humerum interiore inferitur, ut brachiū circumagat.

h de diff. musc. 18. Vesal. Fallop. sextus: Columb. septimus.

MVSCVLI a SCAPVLÆ.

Scapula antrorsum, retrorsum, sursum, & deorsum musculis *b* quatuor mouetur.

a de his Gal. de diff. musc. 7. & 8. 13. vs. part. 13. 4. ad. an. 10. b Gal. septem. Syl. quinq. Ves. Columb. Fallop. quatuor.

218 INSTITVT. ANATOM.

c Ves. Fall. primus:
Col. secundus.

d Gal. humero in-
seruire censet.

e de diff. musc. 7.
Gal. 4. ad. an. in duo
diuisit & Sylu. Tra-
pezus: Vesal. Fallop.
2. Columb. 1.

f Vesal. Fallop. Co-
lumb. 4.

g Ves. Col. Fallop. 3.
in quatuor aliqui fa-
ciunt, quia diuersus
exortus & insertio
diuersa.
i Gal. 4. ad. an. 10.
dissect. musc. 12. & 13.
aliud adhuc addit,
quem quartum ossis
hyoidis esse diximus:
at Syluius hu serra-
tum maiorem qui 2.
Thoracis est addit.
k tria habet Galen.
13. vs. part. 12.

1. *c* Serratus minor, à costis quinque
superioribus exortus, tendine carnofo,
neruosoque Scapulæ iuxta processum
antrorsum inferitur, vt eam *d* an-
trorsum moueat.

11. *e* Cucullaris, varijs fibris dona-
tus, ab occipitio & spinis vertebrarum,
colli ac thoracis superioribus exortus,
in scapulæ spinam, summumque hume-
rum neruosus carnosusque implantatur,
& ob fibrarum diuersa genera, diuer-
sosque exortus, scapulam nunc sursum,
nunc deorsum, rectaque ad dorsum
trahit.

111. *f* Rhomboides, qui priori sub-
iacet, tenuis, latus, à spina trium inferio-
rum colli, & trium superiorum thoracis
vertebrarum (vt in duos diuidi possit)
carnosus enatus, fibris obliquis scapulæ
basi inferitur, eam sursum ad posteriora
trahens, dorsoque applicans.

1v. *g* Levator supra clauiculā à quin-
que vertebrarum colli processibus tras-
uersis, vnde *h* plures videri possunt, e-
natus, carnosus elatiori scapulæ angu-
lo, vt antrorsum sursum trahat, inferitur.

2. *k* Ligamentis *k* quinque humeri
os cum scapulæ ceruice, ne sua se-
de excidat, iungitur, 1. membraneum
ex supercilijs ceruicis enatum, articu-
lum complectens, humeri capiti infigi-
tur. 2. & 3. à scapulæ processu enatum.
humeri capiti circumtenditur, 4. eo-
dem

dem quo tertium loco enatum, obliquè humeri capiti infigitur. 5. ex scapulæ processu interiore ad summum humerum fertur.

MVSCVLI a THORACIS.

THorax, cum facultate partim naturali, partim voluntaria, dilatetur ac constringatur, musculos sexaginta quinque obtinuit, vtrinque triginta duos: utpote intercostales b viginti duos, Abdominis (præterpyramidales) vtrinque quatuor, vnum communem, videlicet diaphragma, de quibus supra: & sex ipsi proprios, de quibus nunc.

a de his Gal. de diff. musc. 4. ad. an. 3. 16. vs. part. 7.

b Ves. vtrinque triginta quatuor, verum cum nulli sint Inter- cartilaginei, tantum viginti duo sunt.

I. Subclavius c à clauicula tota, infernè carnosus enatus, costæ primæ carnosus obliquè implantatur, qua sursum tracta, Thorax sursum dilatatur.

c musculi sub clauiculis de diff. musc. 12. Ves. Col. Fall. primus.

II. Serratus d maior ex scapulæ basi interna carnosus enatus, acutis insertionibus propter obliquè descendentes tendines, costis octo superiorib. inseritur, inq; maximis conatibus costas, extra trahendo, Thoracem dilatat.

d Gal. diff. musc. 17. Ves. Col. Fall. secundus: quem Scapulæ censet Sylvius.

III. Serratus posticus superiore sub Rhomboide situs, à trium vertebrarum colli spinis, ac primæ Thoracis, membranosus exortus, trium superiorum costarum interuallis inseritur, quibus sursum tractis, Thorax dilatatur.

e Vesal. Col. Fall. 3.

IV. Serratus posticus inferior, f f membraneus, ex duarum infimarum

f Ves. Fall. 5. Col. 4.

220 INSTITVT. ANATOM.

vertebrarum thoracis spinis enatus, costis quatuor inferioribus inseritur, vt ijs extrorsum tractis, Thorax dilatetur,

g Ves. Fall. 4. Col. 5.

v. *g* Sacrolumbus, carnosus ex sacri ossis posteriori, & Ilij ossis sede prodiens dorsi Musculis circa Thoracis infimam vertebra[m] cōmixtus, mox ab ijs ad costas secedens, tenuis costarum radicibus inseritur, quas deorsum trahendo Thoracem constringit.

h Ves. Col. & Fall. 6. in cambus totum sternum occupat. Fallop. tres adhuc addit in ceruice collocatos.

vi. *h* Triangularis, qui paruus à Sterni parte inferiore enatus, cartilaginibus inferioribus obliquè innatus, eas adducendo Thoracem constringit. Hicq[ue] facit vt fibrę musculorum Intercoastalium, & Intercartilagineorum, diuersæ appareant.

a Gal. de diff. mus. 9. 12. vs. part. 8. 9. 4. ad an. 6. 7. & 8. at de duplici motu capitis lib. de ossibus 8. alter annuendo abnuendoq[ue] fit: alter in latera circumagendo: illum vertebra secunda processus potiss. præstat, hunc vero summa vertebra. Verum utrum vtilius sit, obliquum motum ad primum spondylum vel contra moueri, inquiratur 12. vs. par. 6. & 7.

Ligamentis membraneis communibus thoracis articuli iunguntur: sic costæ cum vertebri[s] validis ligamentis, quemadmodum cum sterno cartilaginibus intercedentibus colligantur: Sic sterni ossa, cartilagine tenui intercedente, & perioestio duplici obducta, connectuntur.

MVSCVLI 4 CAPITIS.

CAput mouetur primariò suprà vertebra[m] secundam, antrorsum & retrorsum: supra primam, circumducitur & id vtrinq[ue] Musculis octo proprijs, quorū septem extendūt, & circumagunt, parte posteriore siti: flectit vtrinque vnus antèrius locatus: secundariò

dario à colli Musculis ad latera mouetur.

1. Splenius, *b* à quinq; vertebrarum Thoracis, & quatuor colli spinis carnosus ortus, in occiput oblique implanta-

b primum par musculorum capitis, Vesal. Col. Fallop.

11 Cōplexus *c* superior, ex trib. veluti musculis cōpositus, principia varia habet: aliud ex Thoracis vertebræ quartæ & quintæ processu transuerso initio acuto prodit, & tendine carnosio in occipitis mediū inseritur; aliud à ceruicis vertebræ septimæ spina neruosum enatum, cum prædicto ante insertionem commiscetur: aliud à vertebrarum thoracis 2.

c Secundū par, Ves. Columb. & Fall. capiti & ceruici commune: eam partem quam Vesalius huius musculi quartam facit, Fallopius tertium capitis musculum nominat.

& 1. processibus trāsuerfis, carneum & neruosum enatum, carnosum & latum, occipitio ad processum mammillarem implantatur. Si simul agāt, caput ad posteriora trahendo, extendunt: si pars aliqua sola agat, circulariter in latus mouet.

111. Complexus inferior, à sex vertebrarum ceruicis processibus transuersis, neruosus enatus, neruosus quoq; in processus mammillaris radicem, inseritur: si ambo agant, caput retrorsum leuiter ducunt: si alteruter, retrorsum ad latus trahit.

1v. & v. Recti duo, *d* carnosi, graciles, quorum alter maior à secundæ colli vertebræ spina, alter minor sub illo à primæ vertebræ parte posteriore prodit, amboque teretes, in occiput medium desin-

d tertium & quartum par, Vesal. Col. & Fallopi.

222 INSTITVT. ANATOM.

nunt. Hi quatuor, si simul cum alterius musculis agant, caput ad posteriora trahendo extendunt: at si alter solus agat, circulariter in latus mouent.

*e quintum par, Ves.
& Fallop. sextum,
Columb.*

v i. Obliquus superior, *e* sub Rectis, è medio occipitio ortus, transuersim primæ colli vertebræ processui transuerso obliquè inferitur.

*f Sextum par, Ves.
& Fallop. quintum,
Columbo.*

v ii. Obliquus inferior, *f* à spina recta secundæ colli vertebræ prodiens, vbi & prior, inferitur: hi duo cum superioribus duobus triangulum æquilaterū cōstituunt, hiq̃ue caput, cum secunda vertebra, supra primam semicirculariter circumagunt.

*g Septimum par,
Ves. Col. & Fallop.*

- i i x. Mastoides, *g* longus ac teres à summo Sterno neruosus latusq̃ue exortus, in processum mamillarem obliquè carnosus inferitur, quem aliqui, cum in duos diuidi possit, in plures secant. Hic si cum opposito agat, Caput, quod annuendo fit, antèius flectit: si alter solus, ad anteriora in latus circūagit.

*Fallop. in obs. 9. par
addit, sub Oesophago
in anteriore colli
parte situm.*

a Gal. de diff. musc. 16

MVSCVLI COLLI a SEV

Cervicis.

*b Musculi spinam
flectentes, de dissect.
musc. 28. alijs musculi
sub Oesophago lati-
tantes: primum par
cervicis, Columb. pri-
mum par dorsi, Ve-
salio, Fallop.*

Collum Musculorum quatuor vtrinque ope mouetur, qui sub capitis Musculis locati sunt: Flectitur enim duobus, extenditur totidem: verūm & in latera, pro eorum actione diuersa, mouetur. Horum aut duo parte anteriore, duo parte posteriore siti sunt.

Flectentium i, Longus, *b* sub Oesophago

phago à Thoracis vertebra quinta car-
neus exortus, obliquis fibris colli verte-
bris adnatus, tendine acuto, in vertebrae
primæ p̄cessum, rariùs in occiput finit,
Hicq; si solus agat, caput in lat⁹ flectit: si
verò cum opposito, tū antrosum caput
cum ceruice inclinat.

Flectentium 11. Sca'enus, e ad colli
latus à costa prima carnosus ampliusque
exortus, fibris obliquis in vertebrarum
colli p̄cessus transuersos inseritur; cui
peculiare foramen est, per quod Venæ
& arteriæ in brachium excurrunt: huius
idem cum priore vsus.

Extendentium 1. Transuersalis d par-
te posteriore à radicibus transuersorum
processuum, sex vertebrarum Thora-
cis ortus, in omnes colli processus trans-
uersos abit: qui si sol⁹ agat, obliquè mo-
uet: si cum opposito, rectà in posteriora
flectit. Inter hos Nerui spinalis medullæ,
è vertebri colli exeūtes, pertranseunt.

Extendentium 11. Spinatus, e à radi-
cibus spinarum septem vertebrarū Tho-
racis & colli exortus, in colli vertebrae
spinam secundam desinit: qui si solus a-
gat, obliquos motus perficit: si cum so-
cio, tum collum ad posteriora trahēdo,
extendit.

MUSCVLI a DORSI.

DOrsi Musculi adeò connexi sunt,
vt indiuisibiles videantur, quo a-
ctiones validas sustineāt, ac per-

c ob triangularem
fig. ram. eamq; inæ-
qualem: secundum
ceruicis, Columbo: se-
cundum dorsi, Ves-
lio: thoracis octauus,
Fallopio.

d tertium par cer-
uicis, Columbo: 3. dor-
si, Vesal. 2. par dorsi
triplici principio,
Fallop.

e quartum par Cer-
uicis, Columbo: dorsi
mouentiu septimus,
sive quarti paris al-
ter, Vesalio. 3. par
dorsi, Fallop.

a Musculi rachite,
id est, spinales, Gal.
de diss. musc. 24. &
25. 5. ad. anat. 9.
& 10.

ficiant; dum omnes simul agunt, tum vnà cum vertebris, corporis molem erigunt, ac retinent: at si altera pars tantum agat, tum spina extensa in alterum latus inclinatur: vtrisque verò agentibus, pro eorum intensione remissioneq; retrorsum curuatur. Quare cum *b* verè seiungi nequeant, vel tot paria quot sunt vertebræ, vel vnum tantum par, tendines vertebris omnibus offerens, statuendū. At Anatomici, cum Dorsum, antrorsum, retrorsum, ad latera & circulariter moueatur, quatuor vtrinque constituere.

b dissect. musc. 24.

c quintum par dorsi & secundus muscularus lumborum, Vesal. 1. par, Columbo: primum par lumborum Syluio. 6. par dorsi, Fallop.

d 5. ad. anat. 9. Semispinatus quibusdam: 6. par dorsi, Vesal. secundum, Col. secundum par lumborum, Syluio. 5. par dorsi, Fallop.

e Vniuersum dorsum & caput ad posteriora flectit, Columbo.

f Septimū par dorsi, Vesal. tertium Columbo: tertium Lumborum, Syluio. 4. par dorsi, Fallop.

I. Quadratus, *c* ab ossis Ilij cavitare posteriore & ossis sacri superiore, latus & carnosus exortus, vertebrarum lumborum processibus transuersis adhærēs, carnosus costæ infernæ inseritur, vt Lumborum vertebra, si cum socio agat, flectat: si verò solus, tum obliquè flectendo ad latus trahat.

II. Longissimus *d* omnium Musculorum, ab extremo ossis sacri, neruosus validusque exortus, carnosus redditus, vertebrarum lumborū processib. transuersis inseritur: & tendinem neruosum vertebrarum Thoracis processibus largitur, ac aliquando in Thoracis vertebrā primam, aliquando in Os temporale desinit. Hic si solus agat, in latus spinam extendit: si cum socio, tum Thoracem & lumbos extendit.

III. Sacer, *f* illi subiectus, à sacri ossis po-

ossis posteriore acutus exortus, verte-
brarum lumborum spinis adnexus, in
duodecimæ vertebræ Thoracis spinam
acutè terminatur, & si solus agat, in ob-
liquum Dorsi partem extendit: at vtro-
que agente, spinæ pars cui committitur,
extenditur.

iv Semispinatus, g à duodecimæ *g Octauū par dorsi,*
vertebræ Thoracis spina acutus exor- *ves. quartum, Co-*
tus, paulatim crassescens, omnes verte- *lumbo.*
brarum Thoracis spinas amplexatur;
prox extenuatus, in primæ vertebræ
Thoracis spinam acutè finit: qui si so-
lus agat, in latus dorsum mouet: si am-
bo, Thorax erigitur: omnibus verò o-
mnino simul agentibus, dorsum rectum de-
tinetur.

LIGAMENTA CAPITIS

& vertebrarum.

M Visculis prædictis remotis, liga-
mēta capitis & vertebrarum oc-
currunt. Capiti, cervicis prima
vertebra iungitur, ligamento membra-
neo & robusto totum articulum ambiē-
te, ab occipitio enato. At secunda verte-
bra, capiti copulatur ligamēto tereti car-
tilagineæ naturæ, ex eius dente enato, &
occipitio infigitur. Denti verò ligamen-
tum transuersum robustissimum obuol-
uitur, quod ex vertebræ primæ latere e-
mitur, eiusdem alteri lateri implatur.
Vertebrarum quoque corpora inter
colligantur; prima quidem secundæ,

226 INSTITVT. ANATOM.

membraneo ligamento iungitur: cætere etiã triplicib. ligamētis: primũ ligamētis cōmunib. validis & mucosis, quæ totas vertebrae per longitudinẽ dorsũ ambiũt. Dein corpora ipsarum inter se coniunguntur, ligamentis cartilaginosis, fibrosis & mucosis, corpora ipsarum intercedentibus. Tum processuum vertebrarũ articuli ascendentes cum descendentibus, ligamentis membraneis communibus colligantur.

Tandem ligamentum priuatũ subflauũ, intrinsecus ex vertebræ foramine ad processum posterioris radicẽ, inter duos processus ascendentes & descendentes exoritur, quod in vertebram sequentem inseritur: hoc in animalibus crassissimũ est, & promptẽ in fibras dissoluitur, & à nostris Waldenbachs dicitur.

a Gal. 2. vs. part. 5.
1. ad. an. 11. de dissect.
musc. 20.
b quinque Vesalio:
quatuor Syluio, Co-
lumb. & Fallop.

c Cubitum flecten-
tium anterior, Vesa-
lio: cubitum flect. 1.
Columb. & Fallop.
d hæc portio aliquib.
Humeri seu Brachij
octauus musculus, vt
Arantio.

MVSCVLI a CVBITI.

CVbitum b Musculi quatuor flectunt & extendunt; sic dicti, non quod in cubito siti sint, sed quod eum moueant. Flectentium

1 Biceps, cuius capita à Deltoide teguntur, c altero principio nerueo terti, à scapulæ acetabulo, altero nerueo carnosoque à scapulæ processu ancyroide exoritur, quæ vnita Musculum crassum constituunt: cuius portio carnosa, d in brachij ossis medium, ad eius eleuationem, inseritur, qui tendine ner-

neruoso in radium interiorem inseritur,
ut cubitum cum sequenti flectat.

II Flectentium, Brachæus, e sub il-
lo breuior à brachij osse cui adhæret, car-
nosus in cubitum & radium antèruius in-
igitur.

III siue extendentium primus, Lon-
gus, f principio valido latoque, partim
carnoso, partim neruoso, ex scapulæ co-
sta humiliore, ad eius ceruicem (ubi pe-
culiarem finem obtinet) exortus, tendi-
ne suo carnosus in olecranum, ut cum se-
quenti extendat, desinit.

IV siue extendentium secundus, g
Breuis, neruosus ab humeri ceruice po-
sterius exortus, humero adnascitur, &
cum prædicto miscetur, ut ad insertionem
separari nequeat.

MVSCVLI a IN VOLA ET substantia cuti subiecta.

M Vsculus hic, qui Palmaris dici po-
test, omnib. interioribus manus
musculis superstratus, b ab apice
interni tuberculi humeri neruosus teres-
que c prodiens, ventre exiguo qui ad eu-
biti medium attenuatus, tendine angusto
delatus, cuti manus ad digitorum apicem
fibrosis nexibus (pinguedine interce-
dente) subnascitur, ut cutim Volæ in ap-
prehensione rerum firmiter corruget.

At in manus principio ab extrema
parte tunice Musculi lunæ montem cō-
stituentis, musculus gracilis, duorum aut

e Cubitum flectenti-
um posterior, seu
secundus Vesal. Col.
Fallop.

f Extendentium pri-
mus, Vesalio, quem
cum Galeno diuisit,
extendentium pri-
mum & secundum
constituendo: extendit.
1. Fallop. 3. cubiti mus-
cul. Columb.

g extendentium 2.
Fallop. extendent. 3.
Vesal. 4. cubiti musc.
Columbo.

a Galen. 2. vs. par. 6.

b Musculus media
volæ & internæ digi-
torum sedis cuti sub-
natus, Vesal. at Co-
lumbo primus mus-
culus interior ma-
nus: qui aliquando
desse dicitur: Fallop.
latæ sentis chordæ
musculus.

c in utroque brachio
geminus, ter aut qua-
ter Fallop. observa-
uit, uno in tendinem
latum desinente, al-
tero in ligamentum
transuersum carpi
inserto. At Vesal.
non semel partem car-
nosam abfuisse no-
tauit.

228 INSTITVT. ANATOM.

trium diuisurâ oritur, qui fibris transuer-
fis ad latum tendinem ascendunt, vt in
magnis Volæ contractionibus Lunæ
montem ad manum contrahant.

*d Arabes, extra
musculi corpus, car-
nem simplicem esse
affirmarunt.*

Inter huius musculi tendinem & cu-
tim volæ manus & digitorum regionem
internam substantia *d* carnea, adipi co-
lore & duritie similis reponitur, quam
Galenus carnem vocat: hæc neruorum
propaginibus, quæ ad sensum tactus per
manum internam disperguntur, tâquam
stratum subiicitur. Sic inter cutim & tē-
dines digitos flectentes, ne premantur
ab externis (quare & cuti plantæ pedis
copiosè apponitur) & digitorum lateri-
bus, quo spacia media inter articulorum
tubercula, repleat (vt si quid liquidi ma-
nu continere velimus, non elabatur) re-
peritur.

MVSCVLI A DIGITO-

rum.

*a Gal. de diff. musculi.
21. & 22. 2. vs. part. a
cap. 2. ad. 6. 1. ad. an.
5. 6. & 9. Tendines
digitos mouentes ex
ipsis Cubiti muscu-
l: producantur, &c.
1. vs. part. 17.*

*b Primus digitos
mouens, Vesal. &
Fallop. quartus ma-
nus interior muscu-
lus. Col. quibusdam
sublimis.*

Digiti musculos viginti nouem ha-
bēt, quorum nouem flectunt, se-
ptem quidem ipsam Pollicem,
duo verò aliorum quatuor digitorum
internodia flectunt. At extendunt vi-
ginti, pollicem quatuor: cæteros fede-
cim extendunt, idque simpliciter, vel ad-
ducendo, vel abducendo: quorum ten-
dones in caput ossis mouendi infigun-
tur.

I. *b* Qui quatuor digitos flectit, ab
humeri tuberculo interno nerueus ena-
tus,

musculus, ad Carpum in tendines quatuor rotundos exquisitè diuisus, sub Ligamento annulari transuerso delatus, in digitorum secundum os nerueis tendinibus perforatis, & dilatatis, quo faciliùs moueatur, inseritur, vt secundum internodiũ primo, dein & primum flectat.

II. Flectentium prædicto subiicitur, qui ex eodem loco exortus, quadripartitus tunica neruosa tectus, tendinibus neruosis per membranofum ligamentũ delatis, foramina tendinum primi musculi transeuntibus, tertio internodio, vt flectant, implantatur.

c Secundus, Vesal. & Fallop. quintus manus interior musculus, Col. alijs profundus.

FLECTENTES POLLICEM.

I.

Flectentium Pollicem a carnosus ex vlna ad cubitum pronatus, tendine suo sub ligamento annulari delatus, in tertium pollicis articulum flectendũ inseritur.

II b ad ligamentum annulare carneus enatus, primo pollicis ossi attenditur, & ad secundum pertingit.

III sub c illo, ibidem ab osse carpi, pollicis subiecto exortus, in primi ossis pollicis medium inseritur. Hi duo primum internodium d flectunt.

IV e carnosus à Metacarpij osse digito medio præposito exortus, in ossis secundi latus inseritur.

V f carnosus ex eodem loco prodiens,

a tertius digitũ mouens, Vesal. Fallop. sextus manus interior musculus Columbo.

b 12. seu primus pollicis, Ves. 4. Fallop. 9. extrema manus musculus, Columbo.

c 13. digitorum seu 2. pollicis, Ves. 5. Fallop. 8. extrema manus musculus Col.

d primus articulus in flexione otiosus: ideo nullus interna parte tendo applicatur, 1. vs. par. 17.

e 14. Vesal. 6. Fallop. 10. extrema manus, Columbo.

f 15. Ves. 7. Fallop. 11. extrema manus Col.

230 INSTITVT. ANATOM.
in ossis secūdi medium, tendine exiguo
internè inseritur.

g 16. Vesal. extrema
manus Col. 4. polli-
cis, Fallop.

h 5. pollicis Fallop.
7. Columbo, meta-
carpi.

a hos aliās censui-
mus quatuor digitos
flectere. At Vesal.
quatuor vltimi di-
gitorum musculi siue
25. 26. 27. 28. digitos
pollicis adducentes:
Columbo quatuor
extrema manus mu-
sculi tertium articu-
lum flectentes. Fallo-
pio quatuor musculi
parui in vola haren-
tes, qui articulos eri-
gunt.

b alijs secundum:
alijs tertium.

c 17. digit. motor, Ve-
sal. 9. Fallop. 1. ma-
nus externus musc.
Columb.

d longi tendines sent
et non ad Carpum
musculi producti:
quia manum leuem
simul et tenuem esse
prestabat, quo om-
nia prompte agat, 1.
vs. part. 17.

vi **g** ab osse, Annulari subiecto ori-
tur, & eodem, vbi prior, loco inseritur. Hi
tres obliqui siti sunt in manus vola pro-
fundius, & si simul contrahantur, inter-
nodium secundum flectunt: si primus
tantum, pollex fursum ad indicem: si se-
cundus, ad medios digitos: si tertius, de-
orsum versus minimum flectitur.

vii **h** carnosus ab osse metacarpi,
quod indici preponitur exortus, pollicis
ossis secundo eo modo quo 4. 5. & 6.
iungitur, & spacium inter pollicem &
indicem opplet & pollicem versus indi-
cem trahit, indicique imponit.

MVSCVLI EXTENDEN-

tes quatuor Digitos.

E Xtendentium **a** I. II. III. & IV.
seu Lumbricales, musculi secundi
digitos flectentis tendinibus, in
vola carnosus, teretes, oblongi subiacent,
a membranis tendines obducentibus,
orti, tendine nerueo exiguo ad digitorū
quatuor primum **b** internodiū, ad ipso-
rum motum implantantur.

v **c** ab humeri tuberculo externo e-
natus, ad carpum in tendines tres qua-
tuorue nerueos, exquisitè **d** rotundos, vt
difficulter patiantur, membrana colliga-
tos diuiditur, qui ad Indicis, Medij, &
Annularis, internodium secundum &
tertium, sub vnguibus (hinc tantus do-
lor,

lor, si quid vngues & carnem intercedat) vt extendant, abeunt: aliquando tantum in tendines duos diuiditur, qui Indici & Medio inferuntur.

VI e ab eodem loco gracilis exortus, ac secundum cubiti longitudinem delatus, in tendines nerueos aliquando vnū, nunc duos diuiditur, quorum alter ad Annularem, alter ad Minimum mittitur, quo eos extendant, & Minimum obducant.

e 18. digit. Vesal. 10.
Fallop. 2. manus exterior, Columb.

VII f his subiectus, à cubito medio carnosus enatus, oblique ad radium in tendines duos diuiditur, quorum superior ad Indicē, inferior ad Medium, nōnunquam g ad Indicem (eum oblique extendendo) tantum mittitur. Hic extendendo, digitos à pollice abducit.

f 19. digit. Vesal. 11.
Fallop. 3. manus exterior, Columb.

III h Breuis & validus, à Carpi osse quarto, carneus enatus, minimi digiti lateri gracilis & nerueus, vt ipsum extendendo ab alijs abducatur, inferitur.

g Arant. in suis obs. distinguens ab alio, Indicatorium nominat.

h 20. digit. Vesal. 12.
Fallop. 6. extrema manus, Columbo.

MVSCVLI EXTENDEN-

tes Pollicem.

EXTendentium Pollicem a I. in cubiti exteriori sede à membrana enatus, tendine tereti ad Pollicis internodium tertium inferitur, vt eum extendendo abducatur.

a 21. digit. Vesal. 13.
Fallop. 4. manus exterior, Col.

II b à cubito carneus enatus, oblique radium conscendens bipartitur, parsque superior in tendinem ossis carpi Pollici subiecto desinit: inferior in

b 22. digit. Vesal. 14.
Fallop. 5. manus exterior in tendines 4. quandoq; 5. diuisus, Columb.

232 INSTITVT. ANATOM.

duas portiones carneas subdiuiditur : quarum altera, Pollicis internodij primi radici: altera, Pollicis ossi secundo & tertio inferitur, vt Pollicem introrsum versus extendat.

III. c Ab osse carpi Pollici subiecto enatus, in Pollicis primum internodium, vt ab indice abducatur, inferitur.

IV. d A Metacarpi ossi Indici subiecto carneus enatus, in Pollicis internodium primum tendine membranoso ad secundum transmissio, inferitur, ac Pollicem adducit & Indici imponit.

MVSCVLI METACARPII,

seu Interossei.

Inter Metacarpi ossa, musculi octo e ab ossibus eius exorti, latitant, singulisque ad latera gemini carnosus adherent, qui neruosi redditi, ad secundum articulum tertium vsque repentes, tendinibus suis Lumbricalium musculorum tendinibus miscentur, vt cum illis internodium secundum & tertium extendant.

MVSCVLI a CARPI.

Carpi musculis duobus internis flectitur: duobus externis extenditur.

Flectentium b I & inferior, ab humeri tuberculo interno, carnosus neruosusque exortus, simili tendine in Carpi os quartum implantatur.

II c seu superior, ab eodem tuberculo pro-

c 23. digit. Vesal. 15. Fallop. 7. extrema manus, Col.

d 24. digit. Vesal. 16. Fallop. 13. extrema manus, Col.

e vide 1. ad. an. 9. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. digitorum Vesal. cui primum internodium flectit: octo postremi extrema manus & primum articulum flectentes, Col. Metacarpi Fallop. qui flectere negat.

a de dissect. muscul. 21. & 2. v. part. 4. 1. ad. an. 5.

b 1. brachiale mouens, Ves. & Fallop. 2. interior ipsius manus, Col.

c 2. brachiale mouens, Ves. & Fallop. 3. interior ipsius manus, Columb.

o prodiens, obliquè latus tendine tereti in radicem ossis metacarpij Indici præposito, inseritur. Hi si simul agant, flectunt: si alter tantum, obliquè nunc sursum, nunc deorsum mouent.

Extendentiũ I d seu inferior, ab humeri tuberculo externo enatus, in os metacarpij, minimo subiecto, tendine nerueo definit.

d 3. brachiale mouens, Ves. & Fallop. 6. exterior manus, Columb.

II e vel Bicornis, ab eodem loco pronatus, radio instratus, in tendinem bicornem finit, & altero in metacarpij os primum Indici, altero in secundum Metacarpij subiecto, inseritur. Hi si simul agant, Carpum extenderites extrorsum flectunt, & etiam circumagunt: altero tantum agente, varij motus efficiuntur.

e 4. brachiale mouens, Ves. & Fallop. 7. exterior manus, Columb.

MVSCVLI a RADII.

RADIUS musculis duobus externis supinatur, duobus internis pronatur, cuius ossis beneficio manus eosdem motus obtinet.

a de dissect. musc. 21. 2. vj. part. 7. & 1. ad. anat. 8.

Supinatorum b I & longior ab humeri tuberculo externo carnosus enatus, obliquè Radio instratus, eius appendici tendine exacto, inseritur.

b 2. Radij, Vesal. & Fallop. 8. exterior manus, Col.

II c & breuior, ab vlnæ processu posteriore enatus, Radio obliquè implantatur. Ille inferiorem, hic superiorem Radij partem conuellendo, manum supinat.

c 4. Radij, Vesal. & Fallop. 9. exterior manus, Col.

Pronatorum I d seu Quadratus, ab infimo cubito ad carpum carnosus ex-

d 1. Radij, Vesal. & Fallop. 8. interior manus, Col.

3. Radij, Vesal. & Fallop. 7. interior manus, Col.

a de his Gal. de diff. ven. 3. 4. & 3. ad. anat. 5. 6. 7. & com. 2. text. 10. de ratione victus in acutus ostendit quæ venæ secantur. & lib. de curat. per sang. miss.

b Tres sunt loci sanguinē ex cubito mittendi, interior, exterior, medius. Interior, utilis quibus inferiores colli partes patiuntur: Exterior, quibus superiores, ut facies, aut Caput. Medius locus interdum virasq; habet diductas venas, in ulteriorem brachij partem tendentes, ac dein coeuntes, &c. Galen. de cur. per sang. miss. 16.

Dum ad venam secandam accedimus, vel tres æquales videre licet: vel duas tantum: vel in æquales omnes: nonnunquam etiam occulta- tur una ex ijs, aut etiam duæ, Galen. de diff. ven. 3. Quomodo

superficiaria Cubiti venæ sint secandæ, habetur. 3. ad. an. 6. c de huius positis differentia & crassitudine, diff. ven. 3.

ortus, tendine membranoso, transuersim in Radium inferitur.

II seu Rotundus, c ex humeri tuberculo interiore & vlna interiore carnosus enat⁹, in Radium obliquè nervosus inferitur. Ille inferiorem, hic superiorem Radij partem introrsum trahens, manum pronam reddit.

VENÆ a MANVS.

VENÆ caua in Iugulo in duos ramos Subclauios diuiditur, (qui thoracis cavitatem egressi, cum supra axillas ferantur Axillares dicuntur) quorum quilibet in ramum superiorem, qui Vena Cephalica, & inferiorem, qui Basilica dicitur, abit. Amborum verò ramorū idem exortus, quare si cōstet huius vel illius brachij b venam secandam, non curiosè in Venarum electione, laborandum erit, sed ea quæ magis turget, & apparet, tundenda.

Cephalica seu c Humeralis, vel cubiti exterior, inter carnosam membranam, musculorumq; tunicam, superficietenus descendēs, ramulis cuti & musculis brachij ac cubiti transmissis, super humeri tuberculum externum, in ramum interiore & exteriorem diuiditur. Interior, seu Basilica Auicennæ, obliquè ad flexuræ cubiti sedem mediam, cum Venæ Basilicæ ramo, Medianam constituit.

Media.

Mediana, quæ Vena communis & nigra dicitur supra radium, in manus externæ cutem absumitur: ramulus tamen vnus inter Pollicem & Indicem, qui Cephalica & Ocularia dicitur: alter inter Medium & Annularem, qui quibusdam Syele Auicennæ diducitur.

Externus Cephalicæ ramus, seu funis Brachij, ad brachialis medium iuxta vlnam Basilicæ ramo iungitur, ac inter digitum paruum & annularem absumitur, qui Saluatella dicitur.

Basilica d vel cubiti interior, quæ à dextris Hepatica, à sinistris Lienaris dicitur, per brachij interna delata, ad glandulas axillæ in propagines plures diuiditur, quarum præcipua, cum ad musculos Thoracis feratur, Thoracica inferior dicitur, cuius oscula cum Osculis Venæ si-

ne pari coeunt, quod propter venæsectionem in Pleuriticis diligenter notandum. Mox sub pectoralis musculi tendine, in ramos tres diuiditur: quorum primus cū brachij Neruo quarto fertur: alter qui medius & profundus dicitur, per brachium medium sub Mediana descendit, & ramum externum cōstituit, à quo ad Pollicem, Indicem, & Medium: dein internum, à quo ad Medium, Annularem, Minimum, ac musculos manus internæ, ramuli mittuntur.

Subcutaneus siue tertius, f per brachij inferiorem longitudinem ad cutem

d multis Axillaris dicitur.

e ductum Venarum quæ per manus profundum porriguntur, Galen. de dissect. ven. 4. 3. ad. an. 7.

f Axillaris propriè, Vesal.

236 INSTITVT. ANATOM.

fertur, & ad brachij tuberculum Internū diuiditur in ramum anteriorem, qui per cubitum delatus, cum Cephalicæ ramo interiore, sub cubiti flexu venam Communem constituit, & ramum posteriorem, sub vlna descendente, iuxta digitum minimum, cum Cephalicæ ramo iungitur. At harum Venarum omnium, non idem semper positus, nec æqualis g semper crassitudo.

g de dissect. ven. 3.

h de his primus videtur egisse Aui-cenna, Cellulas vocans: postmodum Hier. ad. Aquapendente Anatom. profess. publ. Patavij, de quibus fusè egimus in libro nostro de Partibus Similibus, & in Theatro nostro Anatomico.

Verū in his Venis, vt & Crurum, suprà subterque postalarum & inguinū glandulas, sub ramorum exortibus ostiola seu h Valuulæ locatæ sunt, quæ cavitatis dimidium intercipiunt, & Venarum tunicæ portiunculæ sunt, figura Valuulis sigmoideis Cordis similes, quarum situs talis, vt sequentium membranularum cornua, præcedentium mediâ respiciant, & vicissim, relicto tamen in medio tramite, quo sanguis deorsum labi ac in valuulas reliquas incidere possit. Sic in Venæ iugularis orificio binæ, in Venæ cauæ trūco nullæ, cum sanguis sine obstaculo distribui debeat, obseruantur. Harum vsus, sanguinem in partes inferiores influentem, ne impetu elaboratur, sustinere: aliàs enim partes inferiores, alimenti affluentia, superioribus defraudatis opprimerentur: dein ad sanguinis concoctionem, dum eius cursus retardatur, conferunt.

ARTE-

ARTERIE a MANVS.

a Galen. 3. ad. an. 8.
at de dissect. ven. &
arter. 9. originem &
ductum omniū Ar-
teriarum per corpus
exponit. 16. vs. par. 11.

A Rteria Axillaris vtrinque extra
Thoracem venæ profundæ pro-
xima, per brachium delata, vnâ cū
vena, & brachij quarto neruo, in cubiti
pedem externam abit, & iuxta eius flexu-
ram ramulos duos brachij & cubiti arti-
culo largitur.

Sub ipsa flexura, inter musculos digi-
tos flectentes descendēs, in ramos duos
insignes diuiditur, alterum superiorem
secundū radium ad carpum delatum,
quo loci Arteriæ pulsus exploramus,
antequā ad digitos abeat, surculum in-
ter pollicis os primum, & postbrachialis,
quo Index suffulcitur, deducit. Tandem
sub ligamento annulari, Pollici & Indici
surculos duos, Medio vnum offert.

Inferior ramus Vlnam percurrens, ad
Carpum ramulum vnum Medio, Medi-
o duo, & Minimo duos largitur. At
externa manus, vt musculis, sic & arte-
rijs caret.

NERVI a MANVS.

a 3. ad. anat. 3. & 4.
at 16. vs. part. 8. osten-
dit quare natura
misiones fecerit in
neruis, & quomodo
ad extremā manum
ferantur; & obiter
lib. de nervor. diff. 15.
& 16.
b 3. ad. an. 3. sex ner-
ui brachij.

N Eruorum in brachiū paria quin-
que, aliquando 6 sex existunt, ex
colli vertebra quinta, sexta, septi-
ma: thoracis verò, prima & secūda pro-
deuntia.

Primum ex quinta colli vertebra, in
Deltoidem Musculum & brachij cutem
absumitur.

238 INSTITVT. ANATOM.

Secundum ex sexta colli vertebra, ramulis quibusdam ad musculos transmissis, ad cubiti flexum diuiditur in ramum alterum, qui secundum radium ad externam sedem internodij primi pollicis, sub cute fertur: alterum maiorem, qui super panniculum carnosum descendens, in ramos duos diuisus, in cutem cubiti & manus absumitur.

Tertium, sub bicipite cum secundo iungitur, mox diuisus Brachiaeo & cuti brachij ramulus largitur, & ad cubiti flexuram, cum quinto pari mixtus, in manus internam sedem absumitur, furculis duobus Pollici & Indici, vno tantum Medio transmissis.

Quartum, crassissimum cum vena Profunda & Arteria progrediens, musculis cubitum extendentibus, eiusque articulo & cuti furculos largitur, ac iuxta articulum in ramos duos diuiditur: alterum secundum cubiti longitudinem in carpum anteriorem, alterum secundum radium delatum, extrinsecus furculis duobus in Pollicem & Indicem, at vno, in medium absumitur.

Quintum, inter cubiti musculos quibus ramulos largitur, descendens in ramos duos diuiditur, vnum externè per vnam delatum, à quo furculi, duo ad Minimum & Medicum: at vnus ad Medium extrinsecus prodit: alterum per vnam deductum, qui furculos duos
Mini-

finimo, totidem Medico, & vnum Me-
dio sede interna largitur.

Sextum, inter cutem & membranam
iuxta brachiale p̄grediens, in cubiti cu-
tem absumitur. Verum notandū, * cum
quarto, quinto, & sexto, sæpè ramulos à
quinto pari capitis prodeuntes misceri,
uti superius ostensum est.

* hoc quidā negant,
hac ratione stantes,
quod non observa-
rint.

LIGAMENTA a CUBITI

Et summa Manus.

a 1. ad anat. 10.

Cubitum ex radio & ulna compo-
situm, humero & carpo ligamen-
ta connectunt: Humero quidem,
ulnam & radium humeri tuberculo ex-
teriori, ligamenta membranea commu-
nia neunt: at Carpo, & ligamento mē-
braneo committitur, & duobus privatis,
quorum alterū ab appendice styloide e-
manatum, Ulnam: alterum ex radij apice
eductum, Radium carpo iungit. Vlna
verò & Radius, infra supraque & com-
muni, & priuato membraneo per totam
longitudinem ducto, committuntur.

Carpi quemadmodum & Metacarpi
ossa, ligamentis communibus, quæ ali-
cubi cartilaginea fiunt, obducuntur.

Digitum etiam internodia, ligamen-
tis communibus vinciuntur: præter quæ
duo adhuc in manu ligamenta sunt, ten-
dinibus inseruentia. Primum armillæ
instar in carpo situm, tendines eius sinū
transeuntes continet. Alterum externū,
quo carpus cubito iungitur, quod licet

240 INSTITVT. ANATOM.

vnun videatur, dissectum tamen, ligamenta trāsuerſa, tendinibus muscūlorū digitos extendētium annulorum instar obducta, exhibet. Digiti quoq; singuli, secundum eorum longitudinem, ligamenta oblonga canalem imitantia, habent, quæ tendines in sua sede continent.

*a Galen. lib. de osib.
à cap. 16. ad 20. &
lib. 1. & 2. de vsu par.
b de osib. 16. & 2.
vs. part. 16. & 17.*

OSSA a MANVS.

Ossa vnus Manus sunt quadraginta duo. *b* Humeri vnum, scapulæ & cubito articulatū, supernè capitibus duobus donatū: altero amplo, orbiculato, cartilagine incrustato, quod scapulæ sinum ingreditur, & Acromion dicitur: altero minore externo, sinibus duobus donato: At infernè, tubercula duo obtinet, alterum externum, minus, Cartilagine incrustatum: alterum internum sinus duos obtinens quo loci humeri rotula, ad quam vlna mouetur.

c de osib. 17. de radij & vlnæ situ ac figura 2. vs. part. 17. & cur duo sint & in brachio vnum 2. vs. part. 17.

c Cubiti ossa duo sunt, sibi inuicem incumbētia, quorum inferius longius, Vlna dicitur, supernè processus duos habens, qui olecranon dicitur, in quorum medio sinus à forma *στυλοειδης* dictus, humeri articulum excipiens, cartilagine incrustatus: infernè appendix est, sinum habens, cui cartilago adnascitur, & appendix Styloides adnectitur. Alterum os superius & breuius, Radius dicitur, quod ceruice obliqua & capitulo

titulo orbiculato humero iungitur, si-
um obtinens, & supra ceruicem pro-
cessum amplum: sic & lineas diuersas,
& Vlnæ os, ad musculorum exortum
obtinet.

Manus ossa quadruplicia sunt. d Car. d de ossib. 28. 2. 76
i seu brachialis octo, distincta, ligamen- part. 8. 10. 11.
is cartilagineis validissimis obducta,
ordine disposita: supernè quatuor, toti-
dem infernè: quorum quintum & octa-
num, sinus & processus habent.

e Metacarpij seu Postbrachialis qua- e de ossib. 19. Vise
tuor, suprâ carpo synarthrosi, infrâ digi- mulier quæ dextra
is diarthrosi coniuncta, quæ appendices manu carebat: in
obtinent, supernè quibus carpi ossibus brachij autem sine
iunguntur, & infernè quæ ossibus coale- tres quasi verrucas
scunt, & in caput rotundum, & oblongū unguiculis quibus-
resinientes, cartilagine obductæ, ossium dam præditas habe-
gigitorum sinus subintrant. ret, quibus linum ex
colo trahere poterat

f Digiti singuli ex ossibus ternis seria- f de ossib. 17. Sic os-
tim positis constant, quorum primum ssum digitorum nu-
secundo, secundum tertio maius, crassi- merus, magnitu-
de, longitudine & latitudine, omnia ta- do, & figura ex-
nen ad articulationem crassiora sunt. plicatur, 1. 76. par. 14.
Sex digiti in manu
interdum existunt.

Sesamoidea g ossicula ad latera iun- ubi extremus pollicis
turarum digitorum, maxima ex parte articulus in duos de-
tendinibus innascuntur, quæ cartilagine cisis fuerit.
incrustata os lubricum contingunt, quæ g 2. 76. part. 12. de his
in singulis manibus communiter h duo- egit: & in fine lib. de
ecim: vnum ad articuli tertij nodū, duo ossib. horum tantum
meminit.
d secundum pollicis: duo minora & h in nonnullis 20. in
artilaginea, in digitorum quatuor pri- alijs 15. in quibusdam
is internodijs: in reliquis aliud minus, 10. in alijs plus mi-
núsve, Columb.

Q

242 INSTITVT. ANATOM.

& quasi cartilagineum tendini innatum. At in senibus maiora sunt: in pueris cartilaginea, & in tendinibus obscura. Horum usus in motibus quibusdam, officium impetum sustinere, & ne os, cui præponuntur, facile ex suo articulo recedat impedire, quorum naturam Patella expressimere videtur. Sic officulum, aliquando in manu, ad postbrachialis ossis paruum digitum sustententis connexum, conspicitur.

Tandem ungues digitis extrinsecus appositi, ut eorum in apprehensiones firmament: qui nec breuiiores, nec longiores quam digitorum & summitatibus conueniat.

P E S.

PEs ambulationis instrumentum dicitur totum id, quod à Natibus est, ad digitorum summos apices, & quia Manum c quo ad fieri potuit est imitatus, in Femur, Tibiam, & paruum Pedem diuiditur, quæ omnia vel Pedes magni, vel Cruris nomine donantur. Alii minor Pes, qui oblongus, latus, & mollis & multifidus propter conscendendi commoditatem, in Pedium, Tarsum & Digitos subdiuiditur.

Sunt autem Pedis partes, aliæ Continentes, aliæ Contentæ. Continentes Communes, cuticula, cutis, pinguedo panniculus carnosus: Propria dici potest Musculorum membrana. Contentæ sunt

i 1. vs. part. 9.
k ex Hipp sententia, habetur 1. vs. par. 9.

a de Pede egit Gal. toto lib. 3. de vtilitate duorum Crurum. 3. vs. par. 1. & quod talis figura pedis qualis nunc est, homini rectè conueniat. 3. vs. part. 4. & 5.

b 3. vs. part. 4.

c 4. vs. par. quæ autem sit similitudo inter vtrumque. 3. vs. part. 6.

d Vtrum præstiterit rotundos & duos fieri pedes, ut equis: an oblongos, latos molles & multifidos, quales nunc sunt. 3. vs. part. 5. ostendit.

sunt Musculi quinquaginta duo: Vasa, nimirum Venæ, Arteriæ Nerui: Offa, quadraginta duo.

MVSCVLI a TIBIÆ.

Tibiæ musculos primo explicabimus, cum his remotis Femoris occurrant: quare tibiā flectunt musculi quinque: extendunt quatuor: obliquè extrorsum mouet vnus.

Flectentium **I b** seu tibiæ longissimus ab Ilij ossis appendice interiore acutus exortus, carnosus decussatim per femur delatus, suo tendine in tibiā sub genu internè inferitur.

II c vel Gracilis, ad pubis commissuram neruosus & amplus enatus, per femoris interiora delatus, suo tendine tereti in tibiā, iuxta primum inferitur.

III d seu Semineruosus, à coxendicis infimo neruosus enatus, per femoris posteriora carneus delatus, mox reflexus, tibiæ antè suo tendine cum prioribus inferitur.

IV e seu Biceps ex eodem loco carnosus, neruosusque exortus, per femoris posteriora delatus, ad ipsius medium ubi nerueus apparet, carneam fportionem recipit, & tendine insigni in os fibulæ implantatur, cui sinus liuidus insculptus, vt tertium recipiat.

v g seu Semimembraneus, ab appendice coxendicis nerueus exortus, in femore carnosus, tendine tereti in tibiæ internum inferitur.

Q 2

a Musculi genu de articulationem mouentes nouem sunt, non decem. de dissect. muscul. 32. de his 2. ad. anat. 5. 3. vs. part. 16. & 15. eiusd. 8.
b 1. Vesal. Col. & Fallop.

c 2. Vesal. Col. & Fallop. 5. Gal. 3. vs. par.

d 3. Vesal. Col. & Fallop. 6. Gal. 3. vs. par.

e 4. Vesal. Fallop. 5. Col. 7. Gal. 3. vs. part.

f quare pro vno vel duobus numerari potest.

g 5. Vesal. Fallop. 4. Col. 5. Gal. 2. ad. anat.

h 6. *Ves. Columb. & Fallop.*

Extendentium *I* *h* seu membranosus à spina Ilij acutus enatus, femoris partem anteriorem occupans, tendine latissimo (cum in corpore maior non sit) quo instar cutis, femoris musculos posteriores circumdat, in tibiā antè inferitur, & recta antrorsum mouet.

i 7. *Vesal. Col. & Fallop.*

II *i* seu Vastus externus, à femore externo nerueus prodiens, sequenti instratus cum tendine duorum sequentium commixtus, in tibiā antè inferitur.

k 8. *Ves. Columb. & Fallop.*

III *k* seu Vastus internus, à femoris ceruice nerueus enatus, crassissimus, cui sinus, vt sequentem excipiat, insculptus, ad patellam in semicirculum carneum *l* extuberans, tendine valido patellam occupat.

l aliqui distinctum facientes musculum Crureum vocant.

m 9. *Ves. Col. Fallop.*
n ab hoc totius corporis musculi nomen habet, quo laeso mors communiter sequitur.

o parvus musculus poplitis qui genu flectit. 3. *vs. part.* 16: 10. *Col. in poplite occultatus, Ves. & Fallop.*
precipuus tibiæ flexionis auctor, Gal. 2. adm. anat.

a Musculi coxendicis de articulationem mouentes decem sunt: de diff. *musc.* 31. de his 2. *ad. an.* 4. & 6. 15. *vs. part.* 8.

IV seu Rectus *m* qui Lacertæ *n* formam refert, antè ab osse Ilij, principio nerueo, acutoq; exortus, per femur delatus tendine longissimo & fortissimo prædictorum duorum tendinibus permixto, patellam integens, tibiæ inferitur.

Obliquè extrorsum mouens *o* Popliteus, qui in poplite sub pedis musculo Gastrocnimio & Plantari latitans ad femoris caput externum prodiens, sub ligamento delatus, tibiæ ossi obliquè superuectus, carnosus ipsi articulo parte posteriore inferitur.

FEMORIS a MUSCVLI.

FEmur nobis stantibus extenditur, musculis quinque posterius sitis: flecti-

ectitur, vbi fursum, antrorsumq; tolli-
mus, musculis tribus antierius sitis: cir-
umagitur tribus.

Extendentium I b seu Gluttæus pri-
mus, ab Ilij appendice carnosus, semicir-
cularis, osse sacro & coccyge, carnosus
exortus, oblique articulum superuectus,
tendine valido & lato in femoris proces-
sum maiorem inseritur, vt id revellat, &
recta extendat.

b 1. Ves. Col. & Fall.
6. Galeni videtur 2.
ad. anat.

II c seu Gluttæus medius, sub priore, c
qui similis, sed minor à spina Ilij latus
carnosusq; enatus oblique delatus, ten-
dine valido & membraneo femoris pro-
cessui magno implantatur, vt id exten-
dat, & fursum extrorsum trahat.

c 2. Ves. Col. & Fall.
7. Galeno.

III d seu Gluttæus minor, sub priore, d
minor ab Ilio carnosus, & semicircu-
laris exortus, fibrosis nexibus, ligamen-
tis articuli coxendicis hærens, tendine
orto antierius femoris processui maiori,
t fursum trahendo extendat, inseritur.

d 3. Ves. Col. & Fall.
8. Galeni videtur.

IV e seu Iliacus externus, pyri formis à
antri ossis f vertebra tribus inferioribus
carnosus enatus, Ilij ossis cauitatem ex-
ternam liuidus & obliquus implens, ten-
dine tereti posterius in maximum femo-
ris caput implantatur: idq; fursum tra-
hendo extendit, & circumactioni auxi-
o est.

e 4. Ves. Col. & Fall.
f Gal. diuersum ex-
ortum assignant,
forte propter lineam
que in medio est, cu-
ius 9. videtur.

v g qui Triceps rectius Quadriceps, g
quod quadruplici principio nerueo, car-
osoque à Coxendicis, & pubis osse o-

g 5. Ves. & Fallop. 8.
Columbo, 1. Galen.
videtur.

246 INSTITVT. ANATOM.

ritur, paruum Rotatorem complectens, qui per femur delatus, in eius lineam asperam inferitur, vt femur adducendo erigat, stabiliat, alteri imponat.

h 6. Ves. & Fallop. s. Col. p̄s vocarunt Hipp. & Gal. s. ad. anat. 9. cur. 4.

Flectentium *i h* seu Lumbalis, in abdomine situs, à vertebra thoracis inferioribus & lumborum superioribus, carneus enatus, supra pubis os delatus, tendine valido ac tereti in Rotatorem minorem, vt femur introrsum agendo flectat, inferitur.

i 7. Ves. & Fallop. 6. Col. s. Galeno.

ii i seu Iliacus internus, ab osse Ilij, cuius cavitatem internā occupat, semicircularis enatus, tendine rotundo in Rotatorem minorem implantatur.

k 8. Ves. & Fallop. 7. Col. 3. Galen.

iii k ab osse pubis, & coxendicis enatus, obliquē posterius descendens, suo breui, & amplo tendine femori interius inferitur, vt id flectat, introrsumque ducendo femori imponat.

l 9. Ves. Col. & Fall. 2. Galeni videtur, quem etiam loco 9. recenset.

Circumagentium *l l* seu Obturator externus, prædicto subiacens, foramen in pubis, & coxendicis osse extrinsecus opplens, transuersim latus, tendine valido in magni Rotatoris sinum implantatur, idq; introrsum circumagat.

m 10. Galeno, Ves. Columb. & Fallop.

ii m seu Obturator internus, dictum foramen intrinsecus carnosus & latus, vnde exoritur, occupat, & supra coxendicem extrorsum trochleæ instar reflexus, tendinibus tribus, quatuor & etiam quinque in reflexu auctus & ijs vnitis, vnico tendine nerueo in magni processus

sinum

inum posteriorem, vt circumagat, infertur: cuius tendo, ne ab ossis duritie lædatur, carneo marsupio (quod musculos duos n alterum superiorem, alterum inferiorem æmulatur) continetur.

n Vesalio carnea
portiones 10. musculi
lo attensa.

III o Marsupio subiacens, à coxendice carnosus exortus, tendine valido & tereti, ad femoris partem anteriorem circumductus, femur circūagit: hic in duos diuidi posse videtur.

o n. femoris musculus Fallop. in obs.

Huic alium p adhuc subesse volunt, qui antè ab osse pubis carneo & orbiculari principio enatus, in tēdinem teretē definit, vt cum duobus prædictis femur circumagat.

P Arantius.

PEDIS a MUSCVLI.

a de dissect. musc. 33.
2. ad anat. 7. & 8. &
3. vsq. part.

P Es extenditur Musculis quinque posterius: flectitur tribus, antè sitis.

Extendentium I & II b seu Gastrocnimius internus & externus, à femoris capite vtroque, ad genu carnosus (quibus Sesamina officula ad robur innascuntur) prodeunt: ad tibiæ medium carnosiores latioresque redditi vniuntur, mox angustati tendine lato calci cum Quarto inferuntur, vt Calcem sursum trahant, pedemq; terræ figant.

b 1. & 2. pedis Vesal.
Col. & Fall. Gemelli,
Sylvio.

III c seu Plantaris sub his, gracilis, à femoris capite externo carnosus prodiens, sub poplite, tendine longissimo, tenui, nerueo, calci interno implantatur, aliquando in totam plantæ d cu-

c 3. Ves. Columb. &
Fallop.
d vt Palmaris in
manu: aliquando
hunc deesse aliqui
volunt.

tem absumitur, pedemq; introrsum ver-
tit.

e 4. Ves. Col. Fallop.

iv e Soleus, qui à fibula posteriore
nerueus enatus & crassissimus, circa me-
diam tibiam, in tendinem robustissimū
abiens, duobus primis vnitus, calci po-
sterius implantatur, vt pedem terræ fir-
mans, extendat.

f 5. Ves. Col. Fallop.

v f Tibiæus posticus, inter fibulam
& tibiæ os, vnde carnosus oritur, situs,
tendine nerueo per sinum in tibia ex-
sculptum, ad malleolum internum dela-
tus, in pedis inferiora in tarso os, vt pe-
dem introrsum trahat, inferitur.

g 6. Ves. & Fallop.
1. anterior pedis seu
3. pedis, Columb.

Flectentium primus g seu Tibiæus
anticus, iuxta fibulam prodiens, intra ti-
biæ medium angustatus, in tendinē ner-
ueum desinit, qui sub ligamento à tibiæ
fibulæq; appendice inferiore enato de-
latus, in Pedij os, pollicis præposito, vt pe-
dem flectat, antèriusq; sursum trahat, in-
feritur.

h 7. Ves. & Fallop.
4. anterior pedis, seu
31. Columb.

ii h seu Peronæus primus, à fibulæ ap-
pendice carneus neruosusque enatus,
tendine longo & tereti per malleoli fis-
suram pertransiens, sub planta in pedij
os ad Pollicem, nonnunquam ad Mediū
digitum inferitur, & pedem extrorsum
ducit & flectit.

i 8. Ves. Fallop. s. an-
terior pedis, seu 12.
Columb.

iii i seu Peronæus secundus, prædi-
cto mixtus, à fibula prodiens, carnosus
tendine tereti & ad malleoli partem in-
feriorem, nonnihil bicorni, in pedij os ad
mini-

minimum digitum inseritur, ut pedem
extrorsum ducat, & flectat. Quod si o-
mnes musculi octo, in actione conveni-
ant, tum Pes humo affigitur.

DIGITORVM a PEDIS

Musculi.

*Hic 9. addunt Ves. &
Fallop. qui pars se-
cundi digitorum ten-
soris, videtur.*

*a Gal. de diff. muscul.
33. 2. ad. anat. 9.*

Pedis digiti musculos viginti tres
habent, qui extendunt, flectunt, ab-
ducunt.

Extendentium 1, *b* seu Pollicis tensor
à media fibula carnosus exortus, tendi-
ne tereti, sub ligamento delatus, in polli-
cem superne inseritur: aliquando diui-
ditur, tendine altero in pollicis, altero in
pedij os inserto, hicq; in quibusdam di-
stinctus musculus esse videtur.

*b 15. digitorum pe-
dis, Ves. Fallop. 3. an-
terior extremi pe-
dis, Columb.*

11 *c* seu Digitorum tensor, à tibiæ ap-
pendice acutus exit, & in medio versus
pedem descensu, carnosam *d* portionem
extrinsecus diffundit, ac sub ligamento
cui adhæret, in tendines quatuor separa-
tur: primo in Pedio in duos diuiso, quo-
rum alter secundum, alter tertium adit:
secundus ad quartum: tertius & quartus
ad minimum digitum, per totam ipsorū
longitudinem excurrunt. Hi duo in an-
teriore tibiæ parte, at sequentes duo in
posteriore siti sunt.

*c 14. digit. pedis, Ves.
& Fallop. 2. anterior
extremi pedis, Col.
d 9. pedis musculus,
Vesal.*

Flectentium 1, *e* seu Pollicis flexor, à
fibula carnosus prodiens, ad calcem in
tendinem teretem abit, qui sub malleolo
& i planta progrediens, in pollicis os in-
seritur: aliquando sub planta in tendines

*e 2. digitorum Vesal.
& Fall. 7. extremi
pedis, Columb.*

256 INSTITVT. ANATOM.

duos diuiditur, maiorem ad pollicē, minorem ad secundum transmittens, & tūc alter flexor tantū in tendines tres diuiditur.

*f. 2. digitorum, Vesal.
& Fallop. 6. extremi
pedis, Columb.*

II *f* seu Digitorum flexor magnus, posterius à tibia carnosus enatus, tendine tereti sub malleolo interno delato, & sub calce ligamento, à tibiæ appendice exorto donatus, sub planta in tendines quatuor diuiditur, qui per Flectentium tertij tendines transeuntes, in quatuor digitorum, articulum tertium vt eos flectant, & validè adstringant, inferuntur.

*g. 1. digitorum musc.
Vesal. Col. & Fallop.*

III seu Digitorum flexor alter, *g* sub media planta à calce nervosus carnosusque oritur, qui in tendines quatuor teretes perforatos diuiditur, & in digitorū quatuor os secundum inferuntur.

*h. 13. digitorum Vesal.
& Fallop. 2. digitorum,
Columb.*

Abductor *h* Pollicis illi proximus, à calce interius carnosus prodiens, tendine pollicis ossi primo, vt à reliquis abducatur, inferitur.

*i. 17. digit. Vesal. &
Fall. 3. digit. Col.*

Abductor *i* Minimi digiti inferior, à calce exterius carnosus prodiens, pedis ossi minimo præposito affigitur, & in digiti minimi ossis primi latus externū, vt ab alijs abducatur, implantatur. Hiq; tres, tendine lato crassoq; integuntur.

*k. 19. 20. 21. 22. digit.
Vesal. quatuor musculi
pedis digitis inferuientes,
Col. quatuor in pedis planta,
Fallop.*

Quatuor *k* sequuntur Lumbricales, sub planta à tendinibus Flectentium secundi parui exorti, digitorum lateribus, vt articulos ad latera moueant, applicantur: quibus carnosæ portio, roboris gratia, subiecta est.

Ab-

Abductor / digitorum superior, in pe-
dis parte superiore locatus, à tarso car-
nosus oritur & in tendines, modò qua-
tuor, modò quinque abit, qui in digitos
extrinsecus inferuntur, vt ad latus exter-
num abducant.

l 16. digit. Vesal. Fall.
18. pedis, Columb.

Supra Interosseos musculos *m* nouus
reperitur, qui à Ligamento primi inter-
nodij minimi digiti, nonnunquam ab al-
tero annulari, tuncque minor, principio
lato, nerueo enatus, mox carnosus red-
ditus, transuersim, ob fibrarum ductum
incedens, super digitorum articulos pri-
mos delatus, in tendinem latum sed bre-
uem desinit, qui in magni digiti articulū
primum nonnihil introrsum inseritur.
Huius vsus geminus: primus, vt dum nō
agit, sit ipsi pedi instar Ligamenti, ne dū
per plana incedimus, pedis planta am-
plior fiat, quàm par sit, sicq; digiti à se in-
uicem abducantur. Dein, ipso agente
commodius per loca inæqualia inceda-
mus, & sic quasi apprehensio fiat.

m Iulius Placenti-
nus Patawinus Chir.
& Anat. insignis
primus de hoc ad nos
scripsit.

Interossei *n* decem, qui ad flexores re-
ferendi, in planta à pedij ossib. enati, spa-
cia inter ossa implent, & in digitorum
quinq; radices bini implantantur, vt ar-
ticulum primum flectant, duobus simul
agentibus: at si alter tantum agat, ad la-
tus ducit. Horum tendinibus, ossicula
Sesamina corporis nostri maiora, ad ro-
bur innascuntur.

n inter. 3. & 14. Ves.
locavit: inter 7. &
18. Col. plantæ mus-
culi decem, Fallop.

VENÆ

252 INSTITVT. ANATOM.
VENÆ a PEDIS.

*à Galen. de diff. ven.
C. 1. 3. ad a-
nat. 1.*

Vena Caua vbi ad quartam lumbo-
rum vertebram peruenit, in trun-
cos duos æquales diuiditur, qui
Iliaci dicuntur, horum tam dexter quam
sinister, in interiorem & exteriorem sub-
diuiditur, à quo varij soboles, libro pri-
mo explicati, disperguntur: dein Crura-
les dici incipiunt, & mox postquam Iliac-
us ramus, tam externus, quam inter-
nus extra ventrem delatus est, & ramus
internus pubis os pertransijt, in coxen-
dicis articulū surculum mittit, & in illius
regionis musculos disseminatur: dein cu-
tē in femoris interna sede ramo subit, tū
cum ramo Crurali, interne iungitur, Vbi
cauitas quædā in femoris plicatura, in
qua Glandulæ frequentes, quæ venarū,
arteriarum & neruorum illac transeun-
tium propagines firmant. A trunco
Crurali venæ sex per pedem feruntur:

I. Saphena seu Malleoli, quæ per ti-
biam intrinsecus inter cutē & pannicu-
lum versus Malleolum internum dela-
ta, in pedis superiora variè diuiditur:
hæc q; in ramos quatuor diuisa, in totius
eruris cutem absumitur.

II Ischias minor, prædictæ opposita,
extrorsum in coxendicis cutem & mu-
sculos vicinos disseminatur, mox à trun-
co inter musculos immerso, prodit ter-
tia,

III Muscula, quæ in ramum minorē
qui

qui tibiæ musculos & cutem adit, & in maiorem, qui per femoris musculos diffeminatur, diuiditur.

IV Poplitea, ex cruralibus ramis duobus constituitur, furculis posterior cuti ad calcem vsq; missis, aliquando ad malleoli externi cutem excurrit.

V Suralis, magna cruris vena, posterior ramulis in suræ musculos transmissis, in truncos duos abit, externum minorem, internam maiorem, ad tibiæ & pedis cutem intrinsecus, delata, circa malleolum externum reflexa, pedis latus internum, & pollicis cutem, rarius aliorum digitorum, adit, à quo varius venarum sub pedis cute reticulus supernè constituitur, qui non semper in hominis utroque pede sibi similis.

VI Ischias maior, portione maiore per suræ musculos delata, in ramos decem absumitur, digitis singulis binos largiès, minore inter fibulam & calcem abiuncto. In his venis, post inguinum glandulas, Valvulæ seu Ostiola, quæ cavitatis dimidium intercipiunt, vt in Venis Manus dictum fuit, obseruantur.

ARTERIÆ a PEDIS.

Arteria Peritonæo ubi excidit, ramulis ad pubis ossis commissuram transmissis, in crus abiens, utrinque Cruralem arteriam constituit, (& in ramum internum & externum diuiditur) à quâ prodeunt,

a de diff. ven. & art.
9.3. ad anat. 13. & 14.
vs. par. 10.

254 INSTITVT. ANATOM.

I Muscula cruralis exterior, quæ ramum externum femoris musculis anterioribus largitur.

II Muscula cruralis interna, in musculos, femoris partē interiorē occupantes, distribuitur, & ramulo ad genu cum hypogastricæ ramulo commiscetur.

III Poplitea, truncus posterius descendens, sub poplite, in femoris musculos posteriores excurrit.

IV Suralis: truncus in poplite latitans, ramos ad cutem genu, & in pedis musculos trāsmittit: at in tibia in ramos tres diuiditur.

V Tibiæa exterior, ramus primus est, qui secundum fibulam demittitur, & in eos musculos absumitur.

VI Tibiæa posterior elatior, ramus alter, per eius loci musculos fertur, per ligamentum inter tibiam & fibulam excurrentes, pedis superiora accedit, & in musculos digitos abducentes diffunditur, vbi & arteriæ motus tactu deprehenditur.

VII Tibiæa posterior & humilior, ramus tertius.

VIII Cruralis caudicis reliquum per tibiam posteriora descendens inter calcem & malleolum interiorem, pedi ramulum tribuit: reliquum bipartitur, & quilibet ramus in furculos quinque absumitur, ad quemlibet digitum furculis duobus transmissis.

NER.

DE P E D E. 255
N E R V I a P E D I S.

a Gal. de diff. ner-
uorum 17. 3. 46. an.
10. 20. item 16. 3. 3.
part. 3.

Nervi pedis à tribus inferioribus
lumborum, & quatuor superiori-
bus sacri ossis vertebris à spinali
medulla prodeunt, in exortu reticuli
instar cōiuncti, mox in nervos quatuor
vtrunque exeunt.

I ad paruum Rotatorem descendens,
supra genu in femoris musculos & cu-
tem absumitur.

II. cū vena & arteria in crus def-
cendens, ramum insignem intrinsecus
cum vena Saphena ad malleolum de-
mittit, ramulos musculis & membranis,
vasa nectentibus, communicans.

III superiorib. femoris musculis, &
pedis, ramulos largiens, ad cruris medi-
um in musculos absumitur.

IV omnium nervorum crassissimus,
durissimus, validissimus, siccissimus, ex
sacri ossis paribus quatuor superioribus
enatus, inter Sacrum os & Ilium dela-
tus, ramulis ad musculorum capita &
cutem disseminatis, sub poplite biparti-
tur, & in totum pedem distribuitur. Ex-
terior enim gracilior statimque bifidus,
secundum fibulam & malleolum in pe-
dis partem superiorem delapsus, digitis
singulis binos dat furculos. Interior &
maior, secundum tibiā ad malleolum
interiorem ad pollicem & plantam de-
labitur, digitis singulis binis datis furcu-
lis: mox bipartitur & corporibus mus-

256 INSTITVT. ANATOM.
culorum, & cuti tibiæ pedisque furculos
tribuit.

OSSA ET LIGAMEN-

ta Pedis.

Ossa in quolibet pede quadragin-
ta duo sunt, quæ vel femoris, vel
tibiæ, vel pedis extremi.

*a Gal. de ossibus 21.
sic de ossibus Cruris
& Tibiæ eorumq; si-
tu, 3. vs. par. 9.*

FEMORIS *a* os vnum, sicut & Hu-
meri, à Coxendice, cui capite rotundo
articulatur, ad genua capite gemino, in-
terno & externo, quæ tibiæ ossis sinus in-
trant, fertur. Huius ceruix, pcessum ha-
bet duplicē appendice donatum: alte-
rum externum, qui magnus Rotator: ad
quem sinus, impressiones & lineæ no-
tandæ. Alterum internum, qui paruus
Rotator dicitur.

At femur, coxendici ligamento du-
plici nequitur: altero cōmuni membra-
neo, orbiculatim articulum ambiente:
altero tereti quasi cartilagineo in coxen-
dici acetabulo sito, & in femoris caput
mediū, ne sinu suo excidat, inserto: hoc
enim laxato, laxatio fit.

*b lib. de ossibus 22.
natura ossium tibiæ,
3. vs. part. 13. & tibiæ
esse optimam ma-
gnitudinem, 3. vs.
par. 14.*

TIBIA *b* inter genu & talū, ossa duo
(vt & Cubitus) habet: alterum interius
maius, quod Tibia & Canna maior, cu-
ius pars anterior & acuta, Spina tibiæ di-
citur: at appendix gibba iuxta pedem,
Malleolus internus vocatur. Alterū ex-
terius, quod Fibula *c* & Canna minor,
quæ musculis & vasis tibiæ, quæ inter v-
traque ossa sita, munimentum est: cuius
tuber

*c Fibula vsus tri-
plex, 3. vs. part. 13.*

tuber iuxta pedem Malleolū externum constituit. At tibiæ ossis sinum Cartilagine duæ cingunt, vt femoris capita excipiant. Verūm femoris & tibiæ coarticulationi os breue & rotundum, quod d Patella dicitur. præponitur, ne femur ad partes anteriores labatur, nève in decliuioribus locis, cum in anteriora corpus moueatur, cadamus.

d de ossibus 23. de articulatione in genu & patella vsus, 3. vs. part. 15.

Ligamentis sex tibia donatur: primū membraneum quod genu, patella excepta, ambit, vt tibiam & fibulam femori cum articulo genu colliget. Alterū neruosum sub genu est, ex tibiæ processu enatum, quod bifidum & vtriq; femoris capiti infigitur. Tertium cartilagineum, inter ipsius sinus enatum, posterius inter femoris capita duo inseritur. Quartū gracile in articuli genu medio fertur. Quintum subteres genu externo lateri obducitur, & femoris, fibulæ & tibiæ ossa colligat. Sextum gracilius interno lateri attenditur. Fibulæ quoq; committitur ligamēto communi, altero superius iuxta genu, altero inferius: tum vtrumq; os secundum longitudinem peculiari ligamento iungitur.

PEDIS e extremi ossa triginta octo ffunt, Tarsi septem, Pedij quinque, Digitorū quatuordecim & Sesamina duodecim.

e de ossib. 24. Sic 3, vs. part. 8. t 26. Vesal. absq; sesaminibus,

TARSI primum, Talus g seu astragalus, vulgo os balistę nominatur, quod ti-

g de ossib. 24.

R

258 INSTITVT. ANATOM.

biæ & fibulæ basis instar subiicitur: & lateribus cartilagine incrustatis, malleolos suscipit: cum osse naviculari quoq; iungitur: in ceruicem oblongam producit; quod in caput rotundum cartilagineo btectum desinit, calci quoque articulo duplici nectitur. Alterum os, calx dicitur & ossium pedis *h* maximum est, cum ad pedis i firmationem faciat, quare ligamētis plurimis, talo & alijs ossibus adiacentibus iungitur: suo enim capite tali sinum subit, & cubiformi iungitur. Tertium est os *k* Nauiculare, cauitatem scaphæ æmulans: his trib. in manu nil assimilari potest, quare solūm quatuor / sequentia Tarsum constituere voluerunt, & Carpo in manu assimilarunt. Quartum est *m* Cubiforme, quasi sex lateribus donatum: quod calci præponitur, pedij ossii 4. & 5. committitur, & septimo tarfi iungitur. Quintum, *n* sextum & septimum, naviculari articulata Chalcoida dicuntur quod cuneum referāt: quare cuneiforme maius, minus & medium vocamus.

PEDII ossa quinque sunt, tarfi ossibus articulata, quib. digiti sustinentur. Digitorum ossa quatuordecim, pollicis duo, reliquis tria contingere, quæ infra supraque appendices habent, & (exceptis extremis, quibus Ungues adherent) cartilaginibus cinguntur, vbi inuicem articulantur.

SESA.

h πῖνονα pedis os
tertium de ossib. 24.
i 3. vs. part. 8.

k pedis os. 2. σκαφοειδὲς, de ossib. 24.

l ut Vesal. vide Gal. 3. vs. part. 6. & 8. & lib. de ossib. 24. Fallop. de ossib.

m κυβοειδὲς, à cubiforma seu pedis 4. de ossib. 24.

n χαλκοειδὲς omnia simul nonnullis dicuntur, Vesal. Fallop. de ossib. 1. 2. & 3. tarfi Vesal. 5. 6. & 7. Col.

o πτερίον, de ossib. 25. planta Celsi: metatarsus.

SESAMINA sunt duodecim, quæ minora, quàm in manu, præterquam in pollice pedis, cùm ossa pollicis pedis maiora sint, quàm manus: quare primo eius articulo duo insignia Sesamina p appposita: de reliquis, vt in manu, sit iudicium.

Bina ossicula in poplite q iuxta femoris os, musculorum pedis capitibus innata, huc referenda sunt: sic & ossea pars in senibus ad os Tesseræ, in tendine septimi muscoli occurrens. Item ossiculum externè ad articulationem ossis pedis minimum digitum sustentantis. Tandem digitorum extrema, Vnguibus cuti extrinsecus cõmissis & teguntur & muniuntur.

PEDIS LIGAMENTA.

Pedis ligamenta duplicia sunt, alia quæ tendines musculorum continent, alia quæ ossa connectunt. Illa sunt triplicia & transuersa, primum ad articulum pedis cum tibia: alterum, à malleolo interno in calcis os inseritur: tertium, à fibula calci implantatur. Sic digiti, ligamenta transuersa habent, quæ tendines musculorum in officio detinēt. Quæ verò ossa cõnectunt, ad talum, tarsum, pedium & digitos referuntur.

Talus, tibie ossibus tribus ligamentis iungitur: vno membraneo articulum ambiente: duobus cartilaginosis, altero à talo interno pronato, tibie inserto:

R 2

p internum quod
maius, Arabes
Albadaram vocāt;
ex quo hominem tā-
quam ex semine rur-
sum propagandum
fabulantur.

q in ceruis, canibus,
leporibus, etiam re-
periuntur.

260 INSTIT. ANAT. DE PEDE.
altero à talo externo, fibulæ infigitur. Sic
talus, ossibus pedis, quinque ligamentis
copulatur: primo membraneo, quo ar-
ticulus calcis cum talo iungitur: altero
ut & cæteris cartilagineo, à talo inferne
enato, calcis inserto: tertio, ossi nauicula-
ri infixio: quarto, à tali ceruice, in os tes-
saræ: quinto, quod calcis os, ossi tessaræ
committit.

Tarsi ossa cartilagineis ligamentis vel
inter se, vel vicinis ossibus committun-
tur. Vicinis ossibus, posterius, os tessaræ,
tali ceruici & calcis committitur. Sic tria
ossa, ossi nauiculari: antè pedis ossi-
bus. Inuicem verò, ut in pedis parte su-
periore, inferius quoque ligamento va-
lidissimo quod externè colligat & ossi-
um media inuicem iungit.

Pedij tandem & digitorum ossa liga-
menta quoque habent, quorum illa car-
tilaginea, hæc verò membranea sunt, &
ligamentis manus correspondent.

Hæc breuiter ad laudem Omnipoten-
tis creatoris nostri, & humani gene-
ris vtilitatem dicta sunt: cui summo

Protoplastæ, maximo Deo
sit laus, honor & impe-
rium.

F I N I S.

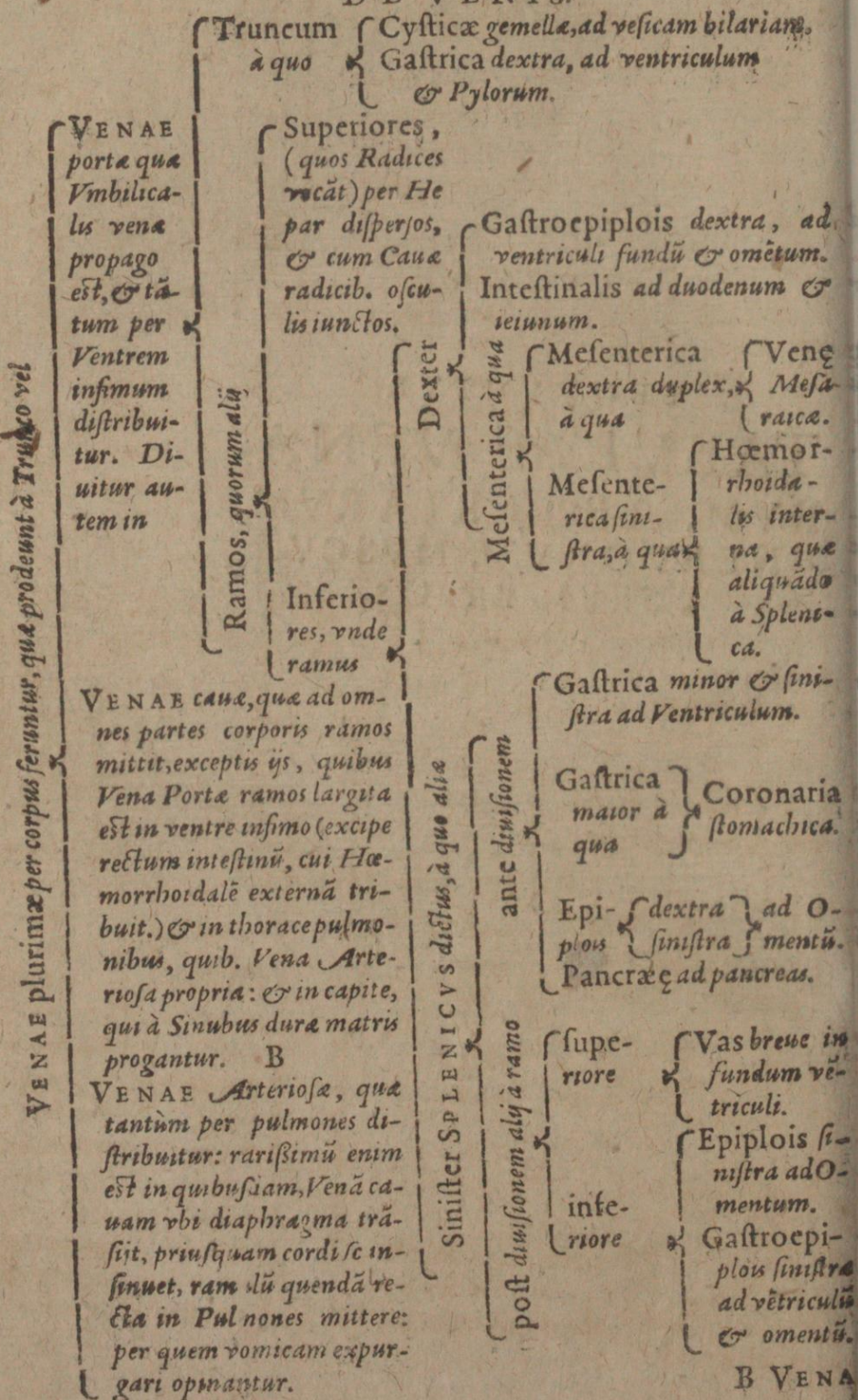
DE PED.
infigit. Sic
elugamens
eo, quoz
mar: altero
de infera
maucula
in ostel
li tellare

mens vel
los rem
at. Sic m
sedis offi
spare lu
mento va
at & ali

Mige
la car
ant, &

mpe
mpe
ma
o

SEQVNTVR
TABVLAE VENA-
RVM, ARTERIARVM,
NERVORVM, MVSCV-
LORVM ET OS.
SIVM.

R 3

DE VENIS.

VENA CAVA.

Superiorem, à quo rami feruntur vel
post divisionem per
CAPUT & quidem per eius partem
interiorem per anteriorem vel
interiorem per posteriorem vel
lateralē.
Facies.
Nasum
Oculos
Cerebri
substantiam
quæ propagines, sunt vel
MANVS. E.
à Trunco partim integro, partim diviso per
THORACEM.
C.
Inferiorem, à quo rami sparguntur
co & integro & diviso per
INFIMUM VENTRIS.
D.
post divisionem per
PEDES.
F.
Sinum duræ
matris, à qui
Venulæ exiguae reptiti-
æ dictæ, p Cerebri sub-
stantiam disseminatæ.

Iugularis externa aliquando gemina, quæ sub auri radice dividitur in rami

Exterio-
rē cuta-
neas ca-
pitis &
colli cōsti-
tuēs, mus-
culos vi-
cinos per-
reptās, &
diuiditur
in ramū

Anteno-
rem, qui ad
faciem, na-
sum et buc-
cas, & consti-
tu it Venā
frōtu.
Laterā-
lem qui
par Tē-
tim pora.
ad Occi-
put.

Interiorem, qui subit vel
Ori
canti
tatē
et ra
mos
large
tur
mus
culus

Faucium.
Laryngus.
Hyoidis
Lin-
gua { Venæ
quæ rani-
na.

1. Oſſis tēporis
foramē trāsiēs,
Sinum ſubit.

2. Perso-

same pro
periorū

pari se-

cũdo ex-

Sculptura
3. Offic

cribrose

foramen

transit
er for armē

... exsculpi

& Sinum

crossus sphae
men septu

La mening

fertur.

R 4

Iugula-
ris inter-
na, q̄ in-
xta cal-
varie ba-
sin poste-
rius in
ramos

Cranicos: ramitres

In Nasi membranam

exforamē p̄ sexto
to exsculp̄ū trā-

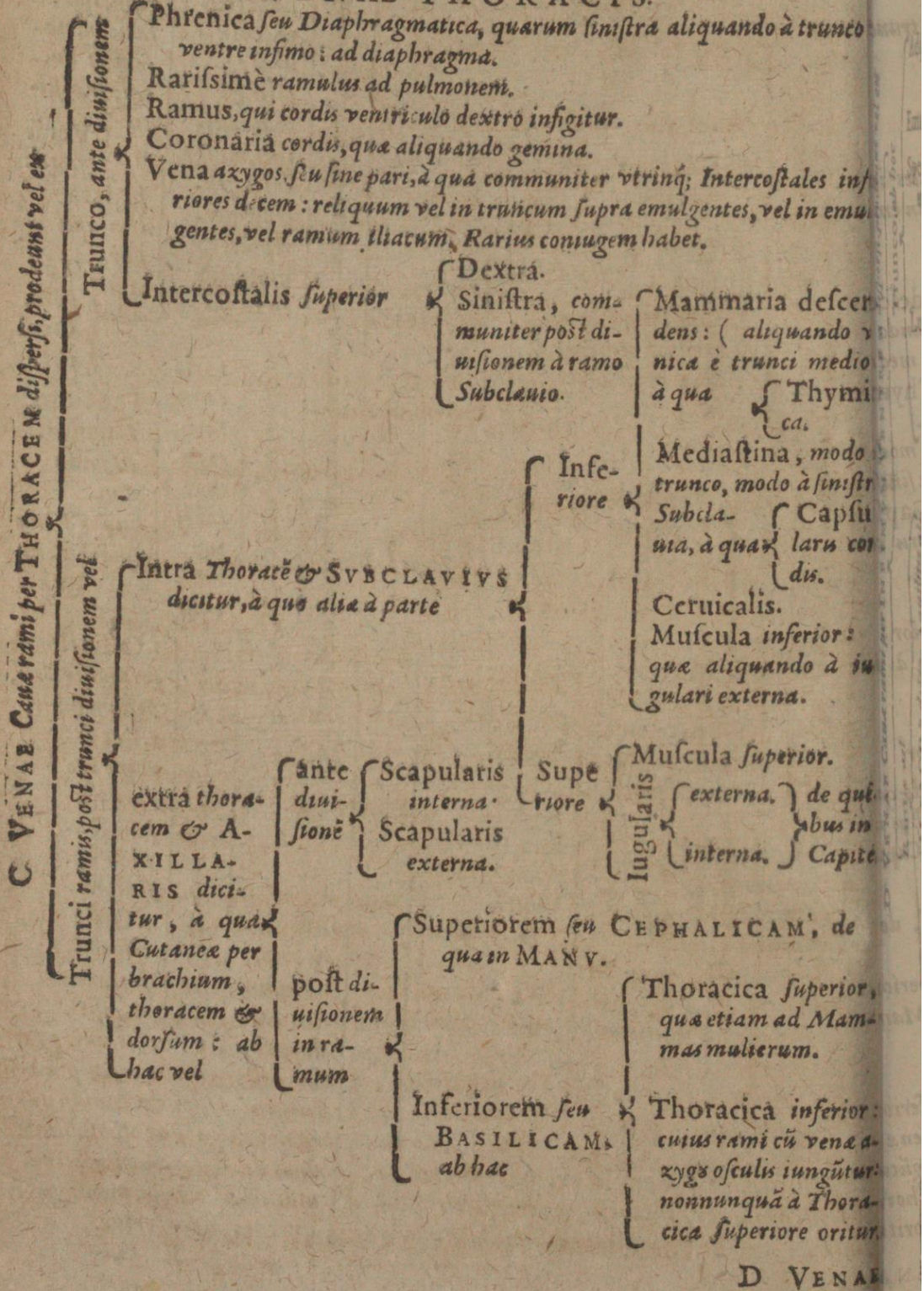
Et Sinum subit.
 er ossis sphæcenoidis
 umen septimū ad

sa meningis ba-
fertur.

R 4

VENAE THORACIS.

D VENAE

VENAE INFIMI VENTRIS.

Trunco, ab hoc

- Adiposa ad adipem renum { dextra quæ communiter ab emulgente. sinistra.
- Emulgens seu Renalis ad Renes { dextra. sinistra.
- SpermatICA seu seminialis { dextra, quæ aliquando duplex. sinistra ab emulgente.
- Lumbares duæ vel tres per vertebrae lumborum, à quibus { Venæ duæ secundum spinalem medullam latus in cerebrum Cutaneæ aliquando per lumborum regionem.

Ramis vel

- Intra peritoneum ILEACOS dictos, à quibus alij { ante bifurcationem { Muscula superior, quæ aliquando à Trunco. Sacra, modo simplex (tunc extrunci medio) modo gemina.

- Exteriore alij { antequam peritoneo excidat { Epigastrica, à qua { Cutanea ad inguina. Ramus præcipuus sub reliis musculis abdominis sursum mittitur.

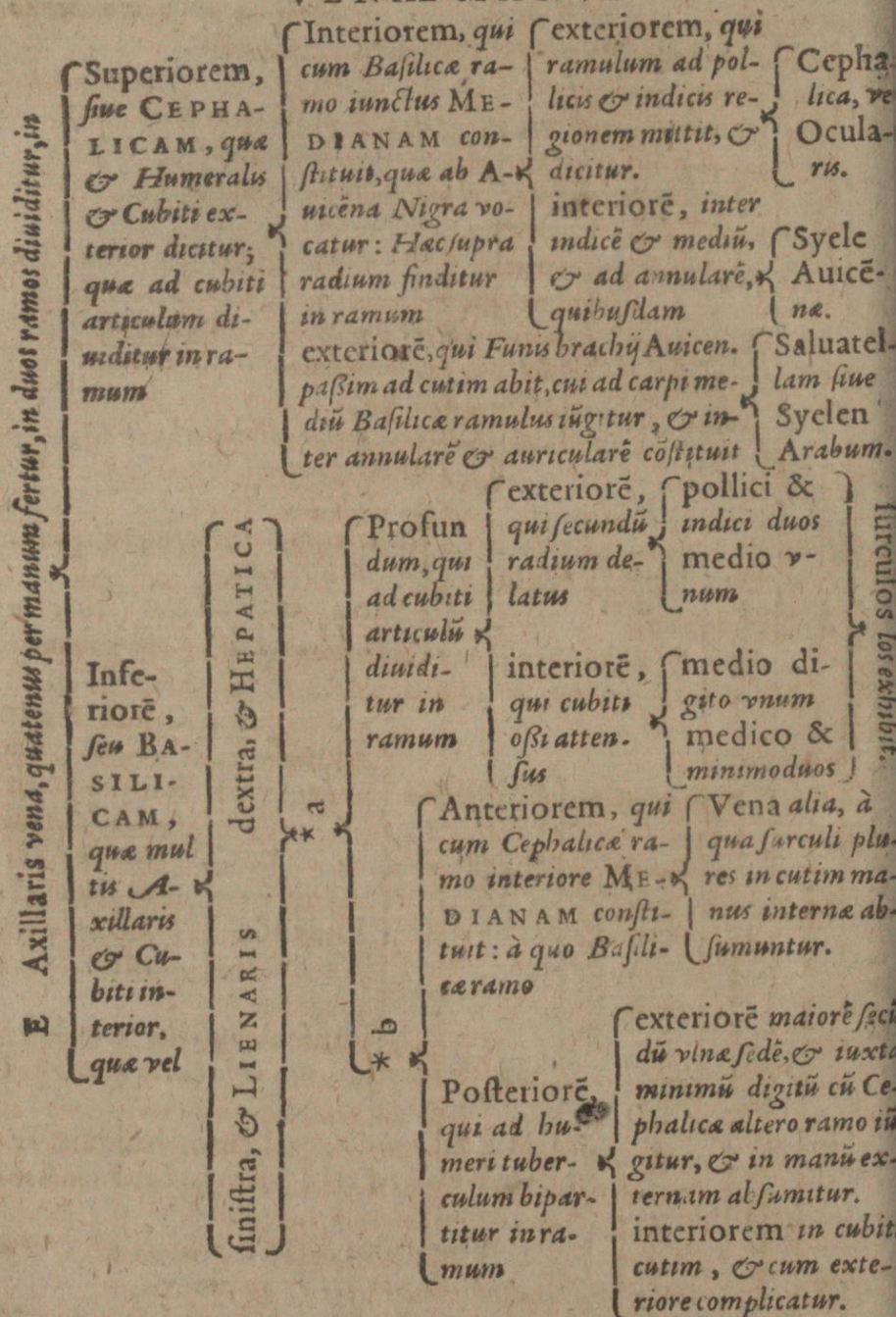
- Interiore graciliore { ubi excidit { Muscula inferior, à qua aliquando Cutanea per Pedes.

- Interiore graciliore { Muscula media, quæ exterior est ramus. Hæmorrhoidalis externa ad rectum intestinum. Hypogastrica, quæ interior est ramus, quæ aliquando gemina, à qua { Ad vesicam & penem in viris. Ad vesicam & uteri callum in mulieribus, per quas gravidis menses fluunt.

Extra peritoneum CRURALES, qui per pedes feruntur. F.

VENAE MANVS

- * a quæ ubi ad axillā plures ramos ad Thoracem misit, de quib. eo loci, & cutaneas constituit, diuiditur in ramos
- * b Subcutaneum, qui ramulis ad cutim misis, ad brachij tuberculum internum, diuiditur in ramos

F A ve

VENAE PEDIS.

Saphæna, seu Malleoli
vena, per cruris interiora
in pedis superiora versus
digitos variè diuiditur,
& cum alijs miscetur: ab
hac ad cutim propagines
quatuor.

Ischias minor, per cruris
exteriora in articuli co-
xendicis cutim, & eius
loci musculos absumitur.

exterior et minor,
ad tibiæ musculos
& cutim.
interior et maior,
per femoris muscu-
los ad genu usque
descendit.

Poplitea, (à qua surculi in cutim femoris)
per medium poplitem ad calcem descendit

exteriorem, qui ad cutim
genu fertur, & sub eo di-
stribuitur in propaginem

interiorem, qui
per tibiæ postero-
ra & interiora
delatus ad calcem
& pollicis latus
sub cute diffemi-
natur, & surculis
varijs iunctis, va-
rices constituit:
ab hac

1 quæ
duplex
interior, ad inguina & pe-
ritonæum.
exterior, in femoris antero-
ra & exteriora.
2 ad cruris medium.
3 ad genu
in patellæ cutim.
poplitem.

4 ad tibiæ mediū
antrorsum & re-
trorsum, nonnun-
quam ad pedis su-
periora excurrit,
& in digitos fere
omnes distribui-
tur & constituit

Venam, quæ
in vteri affe-
ctibus circa
malleolum.

Venam, quæ
in capitis affe-
ctibus supra
pollicem, Ce-
phalica vulgo
dicitur, quæ

incidi consuevit.

Hæc ab antiquis sub
poplite incidebatur.

interiorem, quæ secundum fibu-
lam inter pedis musculos absu-
mitur.

exteriorem, quæ secundum tibi-
am malleolum externum per pe-
dis superiora cutim acced, &
cum popliteæ surculis in pea: dor-
so coniuncta, variū illum flexum
constituit.

Ischias maior per sura mu-
sculos soboles spargit, & de-
lata in pedis musculosam
substantiā distribuitur, &
digitis singulis binos ramu-
los largitur; hæc in

Reliquū pedis hu-
miliora petit, &
ferè bini singulorū
digitorū internam
sedem perreptant,
aliquando digito

Coxendi-
cis affectib.
circa mal-
leolum ex-
ternum in-
ciditur.

minimo,
quinque,
medico duos,
medio unū,
reliquis ab I-
schia maior

surculi tribuuntur.

F A vena CRURALI prodit.

Suralis, quæ in poplitis regione diuiditur in ramum

DE ARTERIIS.

Caput.

Truncum
minorem
seu ascen-
dentem,
qui ra-
mos spar-
git per

ARTERIE
magna,
quæ cor-
dis ven-
triculum
sinistrum
egressa,
dividi-
tur in

A.
Collum

B.
Thora-
cis par-
tem su-
perio-
rem.

B.
Manus.

D.

Thora-
cis par-
tem in-
ferio-
rem.

B.

Vētre
inferio-
rem.

C.

Pedes.

E.

ARTERIA-
RUM rami
per corpus
distributi
vel sunt

Truncum
maio-
rem
seu descē-
dentem,
qui ramis
suis ex-
currit in

ARTERIE
Venosa
ARTERIE
aspera

quæ pulmonum
tātum vasa sunt.

A ARTE.

ARTERIAE CAPITIS.

Carotidibus, quarum quilibet dividitur in rami

Externum,
qui per FA-
CIEM fer-
tur: unde so-
boles vel ad

Buccarum }
Faucium } musculos.

Aurē
& bi-
parti-
tur al-
tera

auris poste-
riora perre-
ptat, unde

Arteriae
duae

altera ad
omnes den-
tes inferio-
res.

altera ad
labrum.

tempora, frontemq;
perreptat in

Faciei mus-
culos.

Fauces
fertur

Linguae
Laryn-
gi, &c.

surculos largitur.

Internum
qui vel per

Calvariā ad
cuius basin bi-
partitur, unde

1. Arteria per fo-
ramen temporum
delata, sub dura
matre, Rete mi-
rabile constituit:
mox dividitur in
propaginem

mino-
rem, qui
cū Ner-
uo opti-
mo ad o-
culos a-
bit.

maio-
rem, qui
per te-
nuē me-
ningem
& cere-
bri sub-
stantiā
dissemi-
natur.

2 Arteria, in Narium cavi-
tatem & duram matrem
distribuitur.

Sinum
durae

3 Arteria, per oc-
cipitis foramen
primum subit

matris.
unde a
sinu

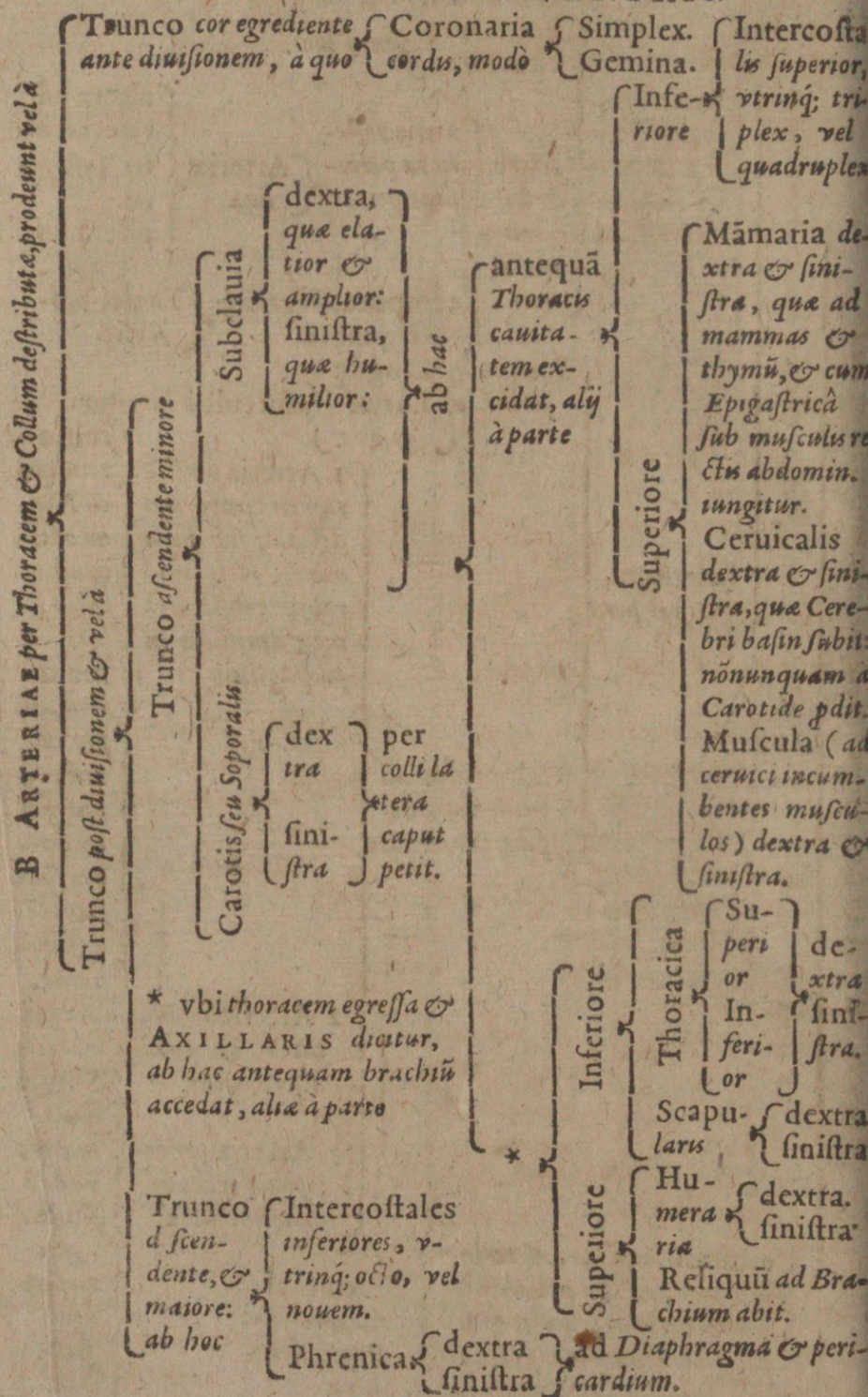
Cervicali, quae 4. Arteriam
constituit, & foramina pro-
cessuum cervicis transit, & per
occipiti foramen magnū, Cal-
variā subit & sub Cerebri basi

Plexum cho-
roidem con-
stituere vo-
lunt.

Ar-
teriolae re-
ptae
pri-
mar.

ARTERIAE MEDII VENTRIS.

ART.

RIS

ARTERIE ITINERES PER VENTRICULUM SUPRIMAUS VENTRIS

ARTERIAE MANVS.

ARTERIAE MANVS, ab AXILLARI procedunt, & quidem vel

- ante di-
uisionē
- 1 ad humeri musculos internos.
  - 2 ad cubiti sedem externam super
infraque.
  - 3 ad cubiti flexuram ramulis
duobus.

superiorem, qui
secundum Ra-
dium delatus car-
pum adit, ubi pul-
sum exploramus,
à quo ramuli
mittuntur

post diuisionem sub Cubiti flexura diuiditur in ramum

inferiorem, qui
secundum Ul-
nam carpum a-
dit, à quo ra-
mulus ad

inter pollicis primi
os & metacarpū.

ad digitos, horum

- 1 pol
licis
- 2 in-
dicis
- 3 medium
indiuisus ac-
cedit.

Minimi digiti mu-
sculos.

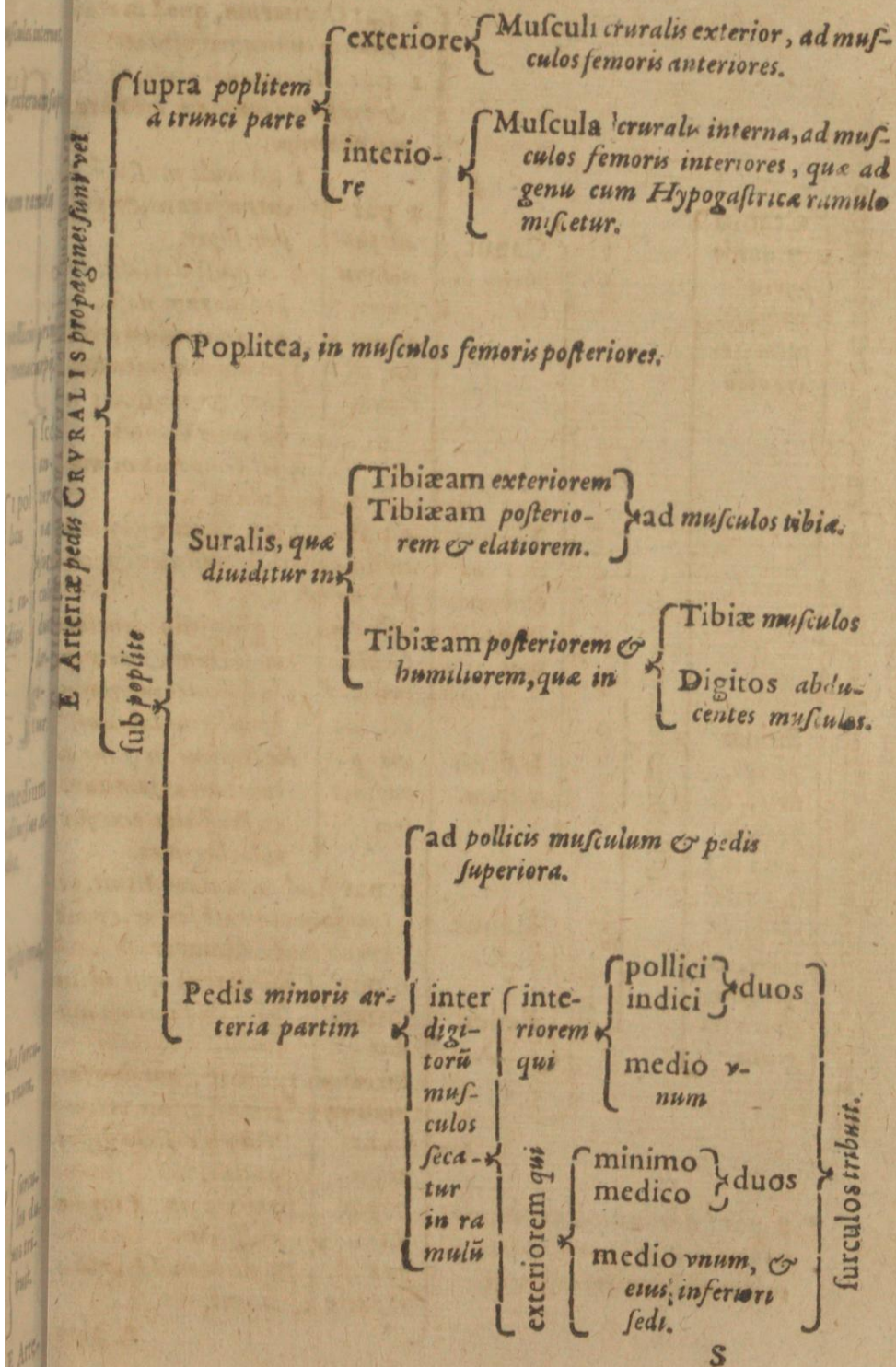
Ad digitos, quorum

- medio surcu-
lum vnum.
- me-
dico
- mi-
ni-
mo
- surcu-
los du-
os tri-
buit.

E Arte-

ARTERIAE PEDIS.

DE NERVIS.

Nervi omnes à Cerebri medulla prodeunt. Verum alij dum medulla hæc continetur in

Cranio
& quidē
paria
vulgò se-
ptem; i-
mò octo

Spinæ
verte-
bris, &
propriè
SPINA
LIS Me-
dulla di-
citur, &
quidem
paria tri-
ginta

distribuantur autem per

Ventres:

Caput,
paria oc-
to

Thora-
cem cui
Collum
iungi-
mus.
A.

Infimū
vèrem.
B.

Artus:

Manus.
C.

Pedes.
D.

1 par Opticorum, quod in oculi
retinam tunicam constituit.

2 par Motoriorum oculi, ad eiu-
& palpebra musc. & membra-
nas externas.

3 par
ad fa-
ciei mu-
sculos,
diuidi-
tur in
ramos
4.

1 ad oculi musculū
cutim frontis, & pal-
peb. super.
2 in musculos labri su-
per. alarum nasi, &
gingivas incisiorū.
3 in narium membra-
nam, & musculos a-
las contrahentes.
4 in temporalem mu-
sculum.

4 par
ad lin-
guā po-
tis. &
Gusta-
torius
est, cu-
ius p-
pagines
tres

1 ad faciei & bucca-
rum musculos & cu-
tim.
2 gingivis dentium
molarium & dentib.
3 ad dentes inferiores,
& inferius labrum.
Attruncus in Lingua
tunicam absumentur,
& substantia eius sur-
culos largitur.

5 par Auditorium constituit, per
tympani cavitatē feritur, & mē-
brana modo dilatatur.

6 par
Vagum
dici-
tur, di-
viditur
in ra-
mum
minorem, qui ad lin-
guæ & faucium mu-
sculos.
maiorē, qui deorsum
fertur, & per vtriusq;
ventris viscera distri-
buitur.

7 par
Lin-
guæ est,
et parte
maiorē in Lingua
musculos.
minore in Hyoidis a-
liquot.

* 8 par (quod aliqui quinti por-
tionem volunt) in musculum oc-
culum abducentem inseritur.

A Ner-

NERVI THORACIS.

ramu- { extror- { musculos Cervicem occupantes
los { sum ad { & Scapulam.
 { intror- { musculos Laryngis cavitatena
 { sum ad { occupantes, & Hyoidis.

Medulla
in Cranio
contenta à
sexto pari,
quod mit-
tit vel

Truncum
secundum
Colli latus
vsq; ad lu-
gulum, &
diuiditur in
ramum

exteriorem
maiolem, à
quo surculi

ad musculos, à Sterno
& Claviculis pronatos.
ad Recurrentis vel Vo-
calis constitutionem, qui
per Laryngis musculos.

alij { extrorsum, pleu-
 { re, pulmonum tu-
 { nica.
 { introrsum, peri-
 { cardio, cordi.

Stomachicus, qui ad
Oesophagum & Ven-
triculi orificium fini-
strum abit.

interio-
rem mi-
nolem

Costale, qui per costarum
radices demittitur, & dia-
phragma penetrans omni-
bus infimi ventris Visceribus
ramulos largitur.

- 1 par ad musculos Capitis & Cervicis.
- 2 & 3 par in musculos colli, & cutim capi-
tis & faciei.
- 4 ad Cervicis & Scapula musculos
- 5 par ad Hyoidis, scapula, brachij } ab his
aliquot musculos, & huius cutim } Dia-
6 par ad musculos aliquot capitis, } phrag-
scapula & thoracis. } maticis
- 7 cum 5 & 6 pari cervicis, & 1 & 2 Tho-
racis, Brachij neruum constituit.

Medulla spinali, qui duplex, vel

Cervicis, pa-
ria septem

Thoracis, paria 12

- 1 ad scapulam, brachium, musculos thoracis & cervicis;
- 2 ad musculos Thoracis.
- 3 & reliqua paria ad musculos Intercostales, thoraci in-
cumbentes & cutim.
- 4 ad musculus pectoralem, papillas mammarum &
dorsi cutim.

NERVI INFIMI VENTRIS.

B Nervi per infimum ventrem difeminati, aliq̃ prodeunt à

Medulla in
cranio con-
tēta, et qui-
dē sexti pa-
ris ramo CO-
STALI,
qui sub dia-
phrag. diui-
ditur in ra-
mos tres

1 ad omenti
membra-
nam infe-
riorē, & di-
uitur in ra-
mos tres
2 Renes accedit.
3 ad mesenterium & intestina : aliquando ad
sicam, vterum & testes.

1 ad Colon.
2 ad Intestinorum principium.
3 ad Ventriculi fundum & omni
membranam superiorem; secū
lienē & vesica biliaria membra-
nam.

Lumborum
paria quinq;

1 par ad musculos lumborum, abdomi-
nis, & cutim.
2 ad musculos & cutim femoris, tibiae
& testes,
3 in lumborum musculos & cutim.
4 ad femoris & penis musculos.
5 ad femoris & penis musculos : Ve-
sica & vteri Collum.
& à trib. inferiorib. paribus ad Crus

Medul-
la spina-
li, qua-
tenus est
in ver-
tebris

Ossis sacri pa-
ria quinque,
quorū quod-
libet diuidi-
tur in ramum

anteriorem
hinc

superiores tres ad
Crus feruntur.
humiliores duo in
anum, & vesica
musculos: vteri &
vesica ceruicem &
penem: ad perina-
um & scrotum.

posteriorē
in

musculos ossa illū
& sacrum occu-
pantes.
musculos dorfi.
cutim natium.

C Neruo-

NERVI MANVS.

1 par per humerum, scapulam & cutim brachij.

2 per cubiti anteriorem & mediam partē, eius musculos: ad cuius flexū diuiditur in ramos tres

1 superior per cubitū & pollicem.

2 ad carpum descendit.

3 inferior in uola manus cutim.

3 per cubiti anteriora & inferiora ad cutim brachij & musculos ab humeri tuberculo enatos, in uola tripartitur

pol-
lici
indi-
ci
medio v-
num

sonp

fur-
culos
tribus
ens

4 crassiss. per cubiti posteriora eiusq; musculos fertur, & ad eius articulū diuiditur in ramos tres

1 exterior ad carpum descendit.

2 per radium ad manū extēternam furculos

pol-
lici
indi-
ci
medio v-
num

duos

3 secundum vlnam ad musculos digitos extendentes.

*

NERVI PEDIS.

Lumborum
tribus paribus
inferioribus

D.
Nervi Pe-
dis ortum
ducunt a

Sacri ossis pa-
ribus superio-
ribus quatuor

& con-
iuncti
nervos
quatuor
utrinq;
constitu-
unt quo-
rum

1 ex 3 & 4 lumborum
ri, in femoris cutim, muscu-
& tibia aliquot distribuuntur

2 ex eodem loco malleolum os-
tu, & in femoris musculos ad-
teriores & circa genu spa-
tur.

3 ad aliquot femoris &
nis musculos & ad cutim
moris in inguine.

4 omnium
nervorum cras-
sissim9, ex os-
sis sacri pari-
bus quatuor,
ad cutim fe-
moris, mus-
culos aliquot
femoris, tibia
& pedis. At
truncus divi-
ditur in ra-
mum

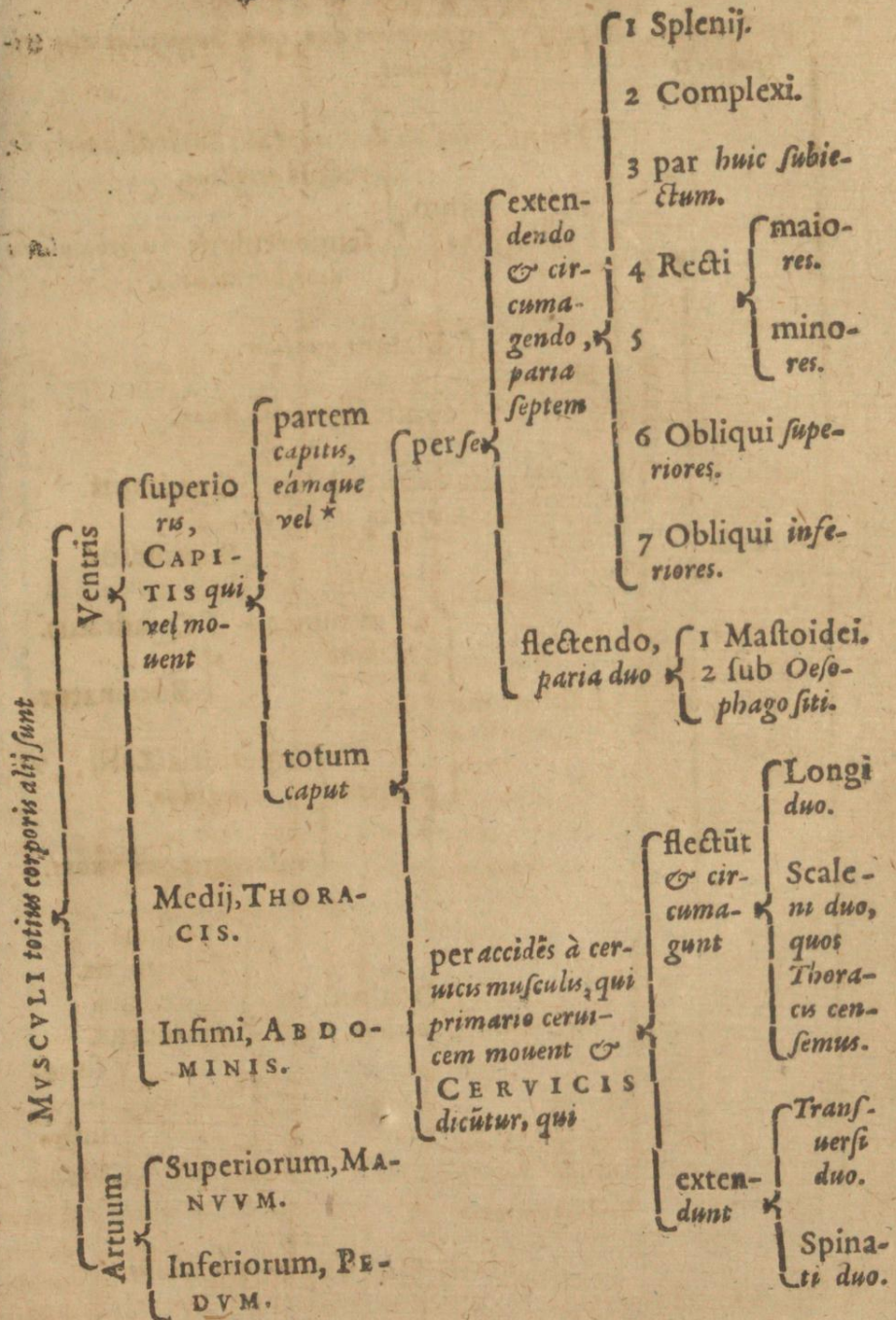
exteriori
qui ad pop-
te, pedis
teriora, mus-
culos perone-
os, & exten-
sum malleo-
lum.

interiore
ad muscu-
pedis & a-
gitorum, m-
leolum in-
ternum: & in
digitis singu-
lis furculis
duos largi-
tur.

MUSCULI

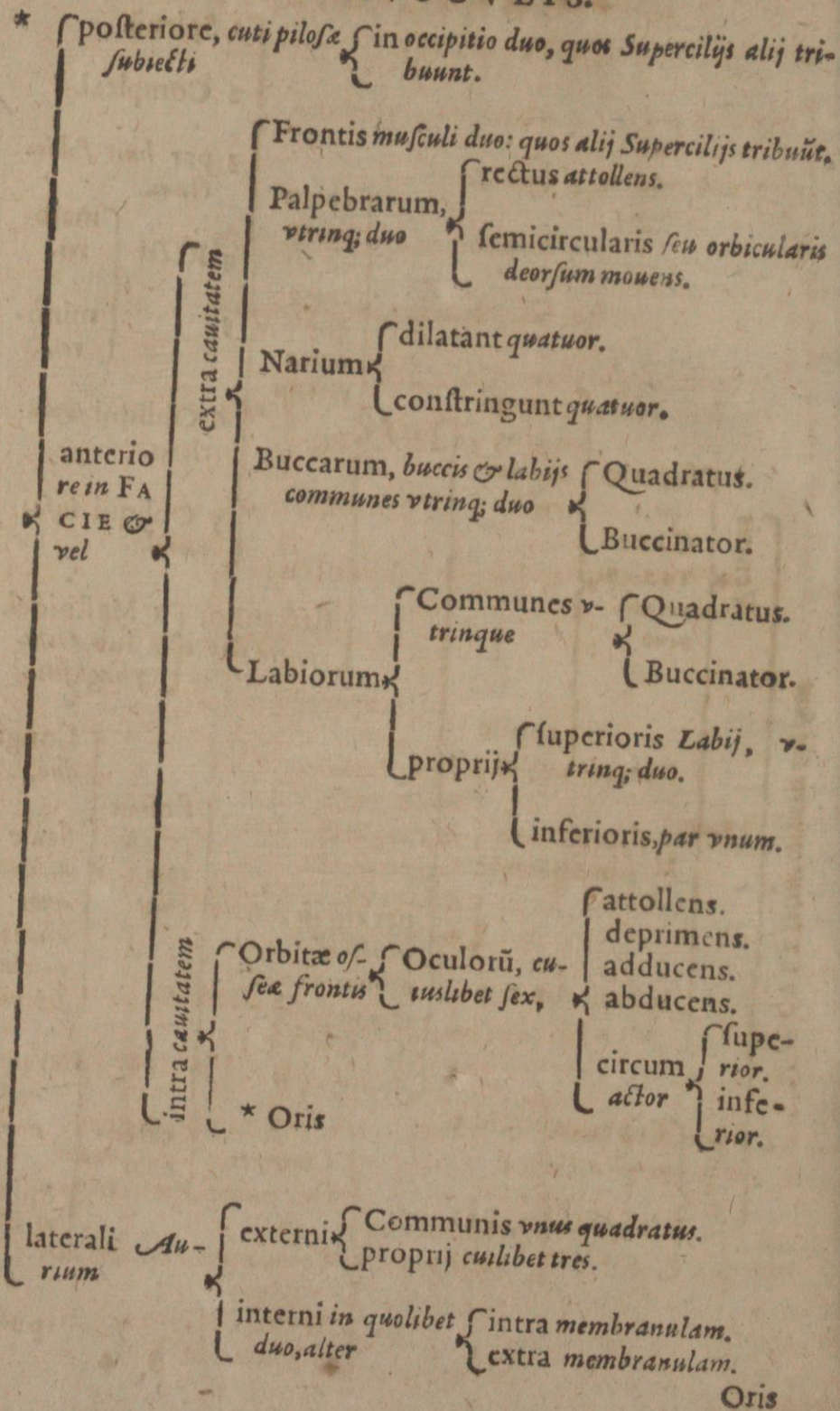
DE MUSCULIS.

*
poste-

DE MUSCULIS.

DE MVSCVLIS.

1 Temporalis.

Maxillæ quæ os
aperiunt clau-
dunt, circuma-
gunt, vtrinq̃ue
quinque

2 Manforius, & molitor.

3 Sub Temporalis.

4 Manforius alter seu in ore latitans.

5 Graphioides seu Digastricus.

Faucium, deglutitioni
inseruiendum.

dilatant
constringunt } duo.

Offis Hyoidis, huic & Linguae
communes

Sternohyoidei.
Geniohyoidei.
Styloceratoidei.
Coracohyoidei.

Linguae Communes, qui offis Hyoidis.

propriorum
paria quinq̃ue } Styloglossi.
Myloglossi.
Genioglossi.
Basiglossi, vel Ipsiloglossi.
Ceratoglossi.

Laryngis, ad vocis
modulationem

communium paria
tria } Bronchij.
Hyothyroidei.
Oesophagiæ.
Cricothyroidei antici.
Cricoarythenoidei po-
stici.
Cricoarythenoidei late-
rales.
Thyroidei interni.
Arythenoidei.

S 5

MVSCVLI THORACIS

A.
Muscu-
li Thora-
cis seu
medij
ventris,
alij

Thoraci
proprij,
respira-
tionis cau-
sa creati,
qui vel

Costis incum-
bunt, & propriè
Thoracis mus-
culi dicuntur,
vtrinq; sex

Costis
inter-
texun-
tur, &
Inter-
costales
dicun-
tur, qui
vtrinq;
22. ho-
rum a-
lij

exter-
ni, vn-
decim,
qui
inter-
ni vn-
decim,
qui

Subcla-
uius.

Serra-
tus ma-
ior.

Serra-
tus posti-
cus supe-
rior.

Serra-
tus posti-
cus infe-
rior.

Sacro-
lumbus

Trian-
gularis.

vtrinq; lateri cōmunes

Diaphra-
gma
seu
Septum
transuer-
sum.

Costa-
rū spa-
cia ossea
tantum
explent.

Costa-
rū spa-
cia tam
ossea,
quàm
cartila-
ginea
replent.

Dorsi, vtrinq;
Quatuor

Quadratus.
Longissimus.
Sacer.
Semispinatus.

B. Muscu-

MUSCVLI INFIMI VENTRIS.

B.
Musculi infimi
ventris, vel Ab-
domini, alij

Abdominis proprie
dicuntur, utrinque
quinque

Obliquus descendens, vel
obliquus externus.

Obliquus ascendens, vel ob-
liquus internus.

Rectus.

Pyramidalis seu Succen-
turiatus.

Transuersus.

Abdomini inclusa-
rum partium, ut

Testium, utrinque; unus Cre-
master.

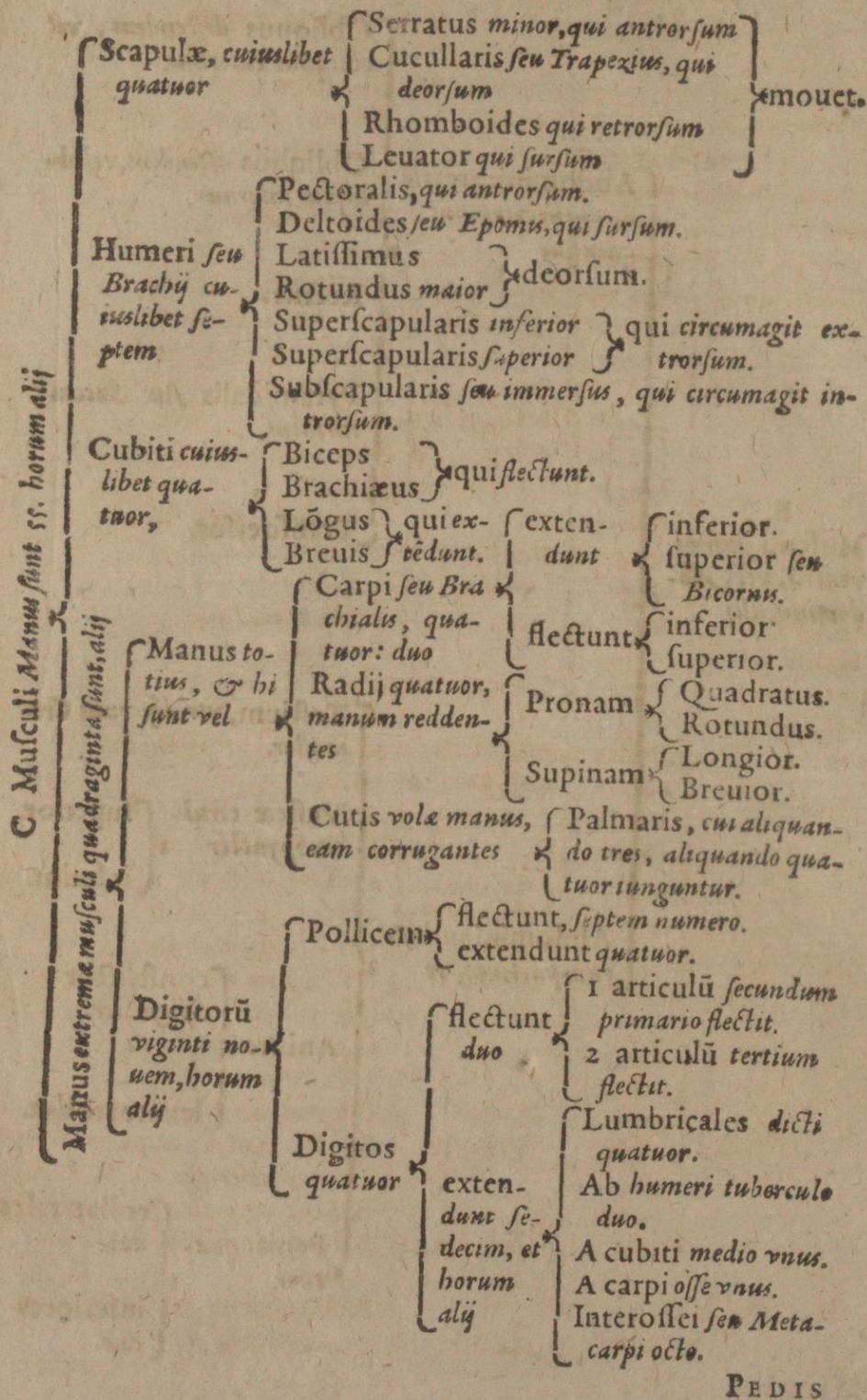
Vesicæ cervi- { superior.
cis, Sphincter { inferior.

Ani tres { constrictor
Sphincter.
{ leuatores duo.

Penis qua- { collaterales
tuor { duo.
{ inferiores
{ duo.

MUSCULI MANVS.

PEDIS

PEDIS MUSCULI.

Femoris vnde- decim, quorū alij.	extendunt quinque	Glutæus maior.
		Glutæus medius.
	flectunt tres	Glutæus minor.
		Iliacus externus pyriformis.
Tibiæ vnde- cim, quorū alij.	circum- gunt tres	Triceps seu Quadriceps.
		Lumbalis.
	flectunt quinque	Iliacus internus.
		Liuidus.
PEDIS mus- culi quinqu- aginta duo sunt, quorum alij	extēdunt quatuor	Obturator externus.
		Obturator internus.
	oblique mouet	Marsupio subiectus.
		Longissimus.
Pedis parui octo, quorū alij	extēdunt quinque	Gracilis.
		Semineruosus.
	flectunt tres	Biceps.
		Semimembraneus.
Digi- torum pedis viginti tres, quorū alij	extēdunt sex	Membranosus.
		Vastus externus.
	flectunt tredecim	Vastus internus.
		Rectus.
Digi- torum pedis viginti tres, quorū alij	extēdunt sex	Poplitæus.
		Gastrocnimius internus.
	flectunt tres	Gastrocnimius externus.
		Plantaris.
Digi- torum pedis viginti tres, quorū alij	extēdunt sex	Soleus.
		Tibiæus posticus.
	flectunt tres	Tibiæus anticus.
		Peronæus primus.
Digi- torum pedis viginti tres, quorū alij	extēdunt sex	Peronæus secundus.
		Pollicis tensor.
	flectunt tredecim	Digitorum tensor.
		Quatuor lumbricales.
Digi- torum pedis viginti tres, quorū alij	extēdunt sex	Pollicis flexor.
		Digitorum flexor magnus.
	flectunt tredecim	Digitorum flexor aliter.
		Decem interossei.
Digi- torum pedis viginti tres, quorū alij	extēdunt sex	Abductor pullicis inferior.
		Abductor minimi digiti in- ferior.
	flectunt tredecim	Abductor digitorum superior.
		Transuersus.

DE OSSIBVS.
OSSIVM ARTICVLATIO.

Ossium vniuersa
cōpactio SCE-
LETOS, ἀπὸ
τῆς σκῆλλειν,
ab exsiccatione;
dicitur: cuius
compagis duo
sunt modi gene-
rales, vel

κατὰ ἀρθρῶν, id est,
per articulum;
vel articulatio-
nem, quae compo-
sitio in contigui-
tate consistit: cu-
ius tres sunt dif-
ferentiae

Διαρθρωσις, id est, Perarticu-
latio, quae laxa est, & mo-
tum euidentem habet: hu-
ius tres sunt species Galeno

A

Συνάρθρωσις, id est, Coarti-
culatio, quae compacta est,
& vel nullum, vel obscu-
rum motum habet. Huius
tres sunt species

B

Neutra seu Dubia, quae de v-
triusq; participat, talis est
costarū cum sterno & ver-
tebris: ossium carpi & tarsī
articulatio.

κατὰ σύμφυσις,
id est, per coa-
lescentiā, quae
cōpositio in cō-
tinuitate cōsi-
stit: huius duae
sunt primae dif-
ferentiae.

Alia sine medio fit, vt cum os-
sa mutuo nexu coalescunt, vt
quae fungosa & mollia, vt E-
piphyes ferè omnes.

Alia interuentu alicuius me-
di coalescunt, vt ossa sicciora
& densiora: haec triplex est.

C

Ενάρθρωσις

Εναρδρωσις, quasi inarticulatio, in qua cavitas os excipiens sufficientem rotunditatem habet, & caput quod insinuatur oblongum est. talis est femoris cum Ischio articulatio.

Αρδρωδ'ια, in qua cavitas os suscipiens superficiaria est, & capitulum depressum: eiusmodi est maxille inferioris cum osse temporum.

Vel enim idem os ab unico osse excipitur & excipit simul, ut fit in osse humeri cum cubito.

Γύγλυμ: fit, quando os idem & excipit & excipitur, ita ut unus ossis gibba alterius caua subeat; & rursus, unus ossis sinus alterius gibba admitat. Fit autem tribus modis.

Vel unum os excipit & excipitur ab alio, quod fit in vertebra.

Vel in modum rotæ fit, & quibusdā τρεχασδ' dicitur: talis est vertebra secunde cervicis cum prima, articulatio.

compactarum rerum similitudinem, ut in capitis aliquot ossibus.

Σαφή Sutura quæ est vel ad

ferræ, περινοσδ'ι, qualis etiam in veris suturis capitis.

B { unguium duorum formam, εἰς δύοχα.

ἀρμωνία ossium compositio per simplicem lineam rectam, obliquam, circumlarem, ut in maxilla superiori aut nasi ossibus.

Γέμψωσις, id est, cōclavatio, cum os ossi instar clavi infigitur, ut in dentibus.

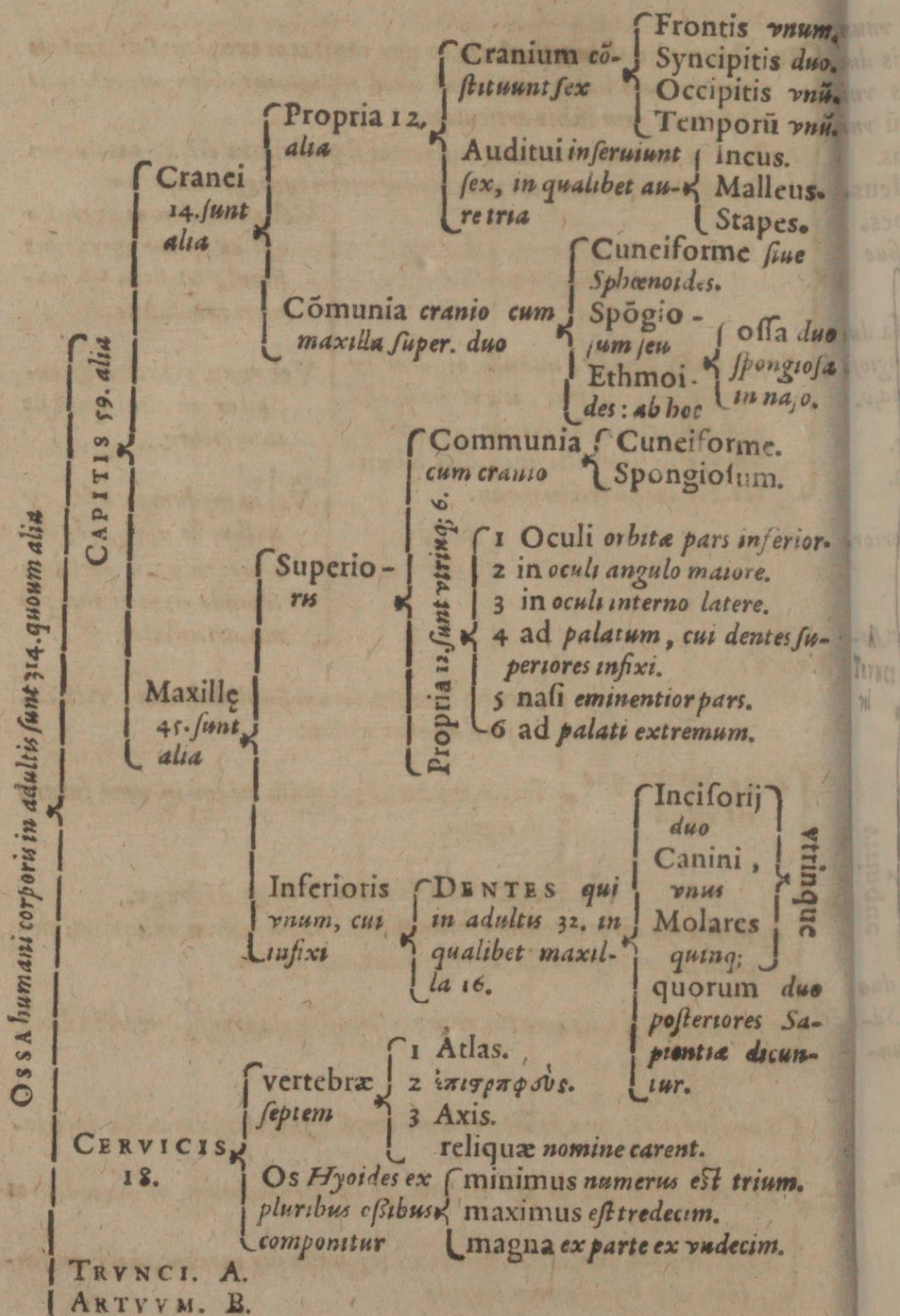
Συωχόνδρωσις, quæ fit intercedente cartilagine, ut ossa maxille inferioris, ossa pubis.

C { Συωνδρωσις, quæ fit per nervum, id est, ligamentum, ut coxendicis os cum femore.

Συαρκνωσις, quasi dicas, concarnatio, quæ fit per carnem, id est, musculum, ut os hyoides cum scapula.

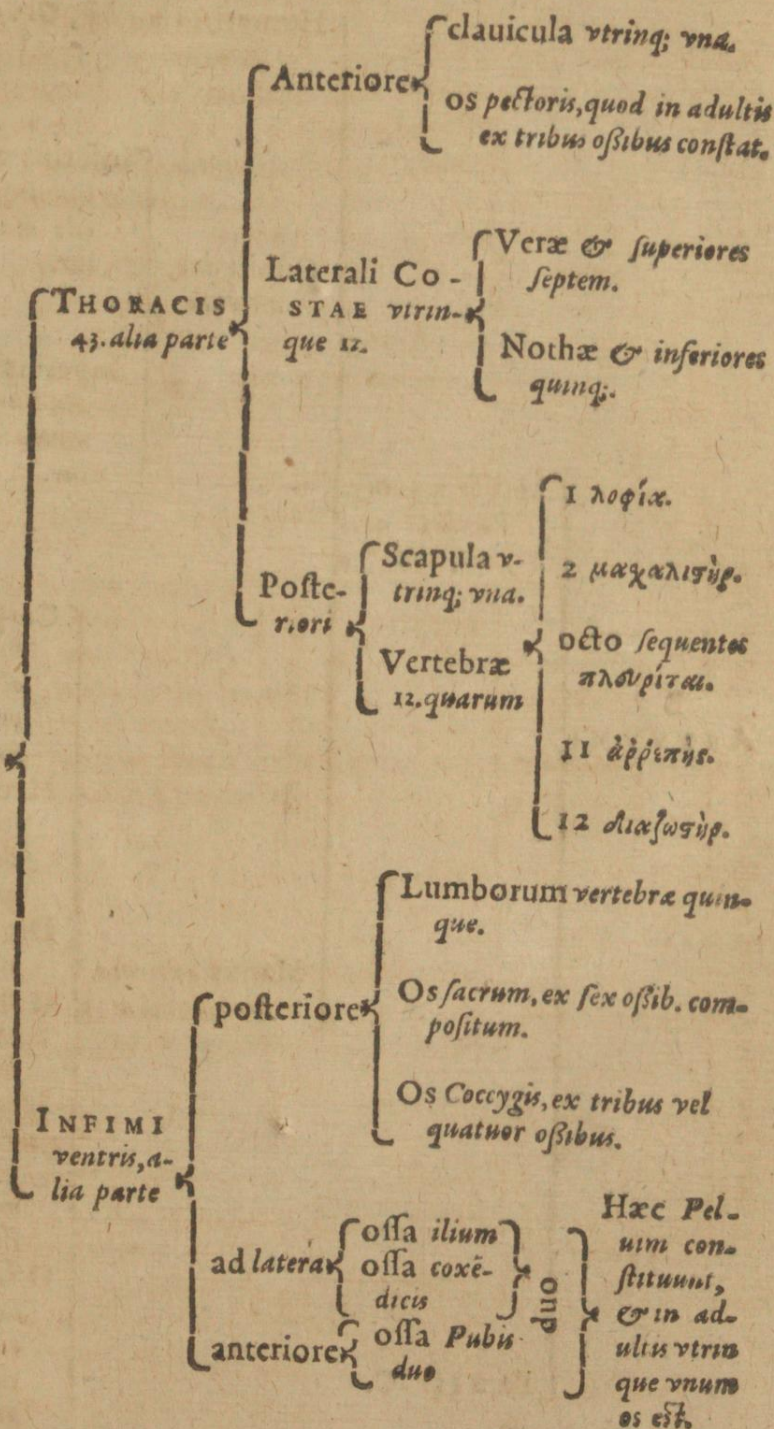
OSSA CAPITIS ET CERVICIS.

A. TRVNCI

OSSA TRVNCI

T

OSSA ARTVVM.

Humeri seu brachij, Os vnum.

Cubiti duo,
alterum

Inferius & maius,
Cubitus, Vlna, Fo-
cile maius dici-
tur.

Superius & minus
Radius, Focile
minus nomina-
tur.

MANVS' cu-
iuslibet 43.
sunt, alia

B
ARTVVM

Manus extrema
sunt 40. alia

Carpj seu bra-
chialis ossa
octo, dupli-
ci ordine di-
stineta.

Metacarpj
seu postbra-
chialis sunt
quatuor.

Digitorum
ossa quindecim. Singuli
enim digiti
tria habent.

Sesamina com-
muniter in
qualibet
manu duo-
decim.

Officulum
subinde in-
ter os meta-
carpi & car-
pi octauum.

C PEDIS

PEDIS. C.

OSSA PEDIS.

Femoris, *unum.*
 Patella *una.*
 in *Poplite* ossicula *duo.*

Tibię *duo,* { *interius, Tibia*
alterum { *dicitur.*
 { *exterius, Fibula.*

C.
 PEDIS cuius-
 libet ossa sunt
 46. *alia*

Pedis extremi seu parvi, ossa 40. *alia*

Tarsi *septem*

- 1 Astragalus & os *balistę.*
- 2 Calx & *Pedis* *calcar.*
- 3 Navicularis, *Cymbam* *referens.*
- 4 Cubiforme.
- 5 Cuneiforme *maius.*
- 6 Cuneiforme *minus.*
- 7 Cuneiforme *medium.*

Pedij *sive* *Metatarsi* *quinque.*

Digitorum 14. { *Pollicis* *duo.*
 { *Cęterorum* *tria.*

Sesamina *duodecim.*

Ossa pars in *senibus* *Cubiformi* *apposita.*

Ossiculum ad *pedij* *cum* *minimo* *digito* *articu-*
lationem.

ICONES ALIQVOT

E X

LIBRO NATVR AE,
 PRAETER COMMVNEM
 ANATOMICORVM SEN-
 tentiam, *desumptę.*

T 2

PRIMA FIGVRA.

I. FIGVRA.
VALVVLAM INTESTINI
Coli exprimit.

M. Ilei intestini terminus & tenuium in-
testinorum finis.

N. Valuula foribus Ilei intestini, vel Coli
principio, non rotundo, sed laxo principio v-
trinque intestini lateribus adposita.

O. Appendix, quam Cæcum intestinum
nominant.

P. Colon intestinum dissectum.

Q. R. S. T. V. X. Coli intestini externa
facies.

Y. Recti intestini initium.

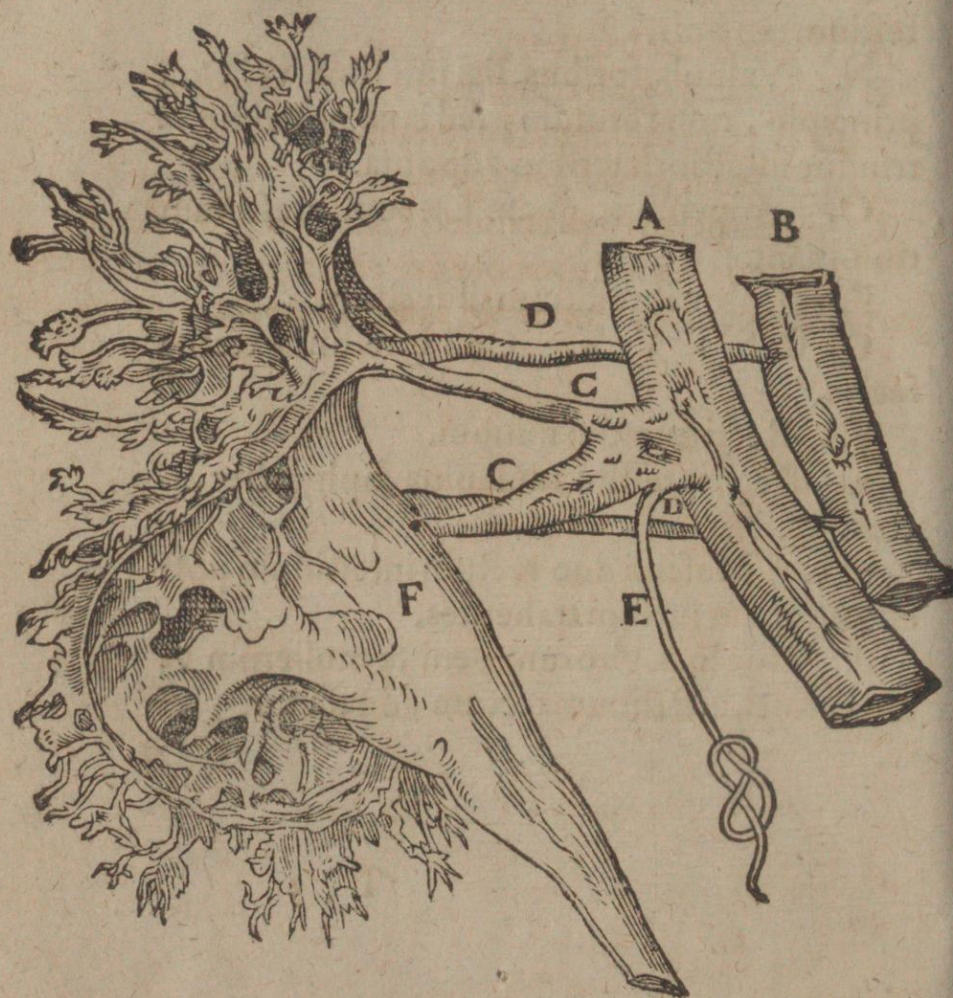
a. Recti intestini musculus, Sphyncter di-
ctus.

b. c. Musculi duo rectum intestinum post
excretionem sursum trahentes.

d. Hoc loci, virorum peni & mulierum v-
teri ceruici, intestinum rectum adnascitur.

SECUNDA FIGVRA.

VASO

A Ven
B Arter
CC V
DD A
E Ven
F Ven
pura, Gay

II. FIGVRA.

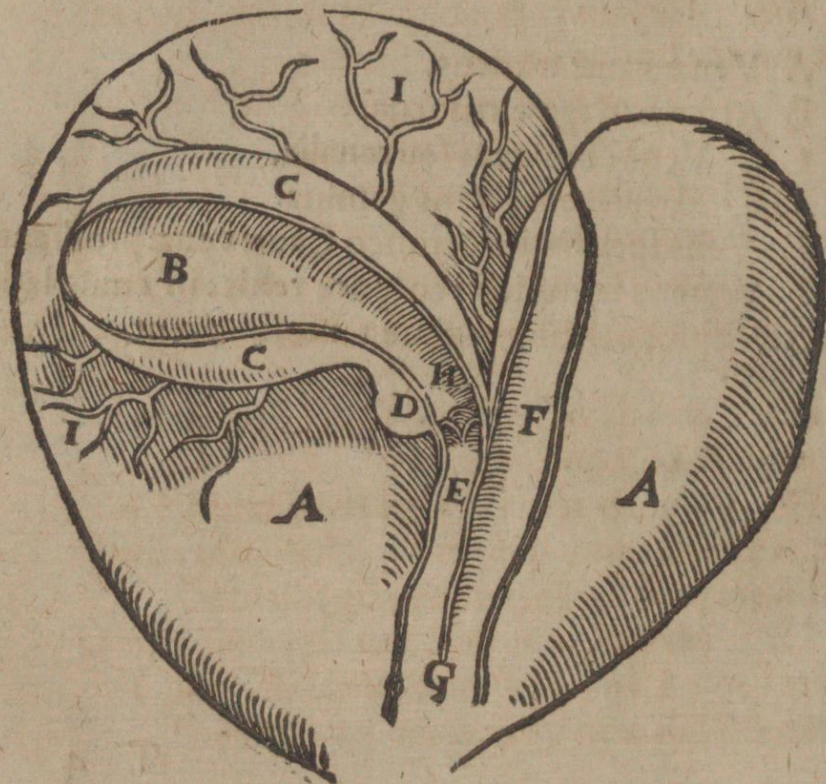
VASORVM RENIS DEXTRI A PA-

renchymate separatorum deli-
neatio.

- A Venæ cauæ truncus.
- B Arteriæ magnæ truncus.
- C C Vena emulgens seu renalis.
- D D Arteria emulgens gemina.
- E Vena spermatica à trunco Cauæ venæ prodiens.
- F Vreteris latitudo in corpore renis: in cuius latiore
parte, sæpius calculi, maximè ramosi, hærent.

TERTIA FIGVRA.

VESICA
AA Ha
loquatur
B Vel
CC V
D Vel
E Ces
F Por
finum ab
tudens
G Ce
trum me
H Va
ne yad
testim
IL
inter ven
miorem

III. FIGVRA.

VESICA BILARIA CVM SVA

cervice & Poro bilario apertis: quæ
hepati adherent

A A Hepatis pars dextra & sinistra, seu, vt
loquuntur Lobus dexter & sinister.

B Vesiculæ bilariæ fundum dissectum.

C C Vesiculæ exterior facies.

D Vesiculæ sinus peculiaris.

E Ceruix vesiculæ.

F Porus bilarius ab hepate rectà in Inte-
stinum abiens, crassioremque bilem eò pro-
fundens.

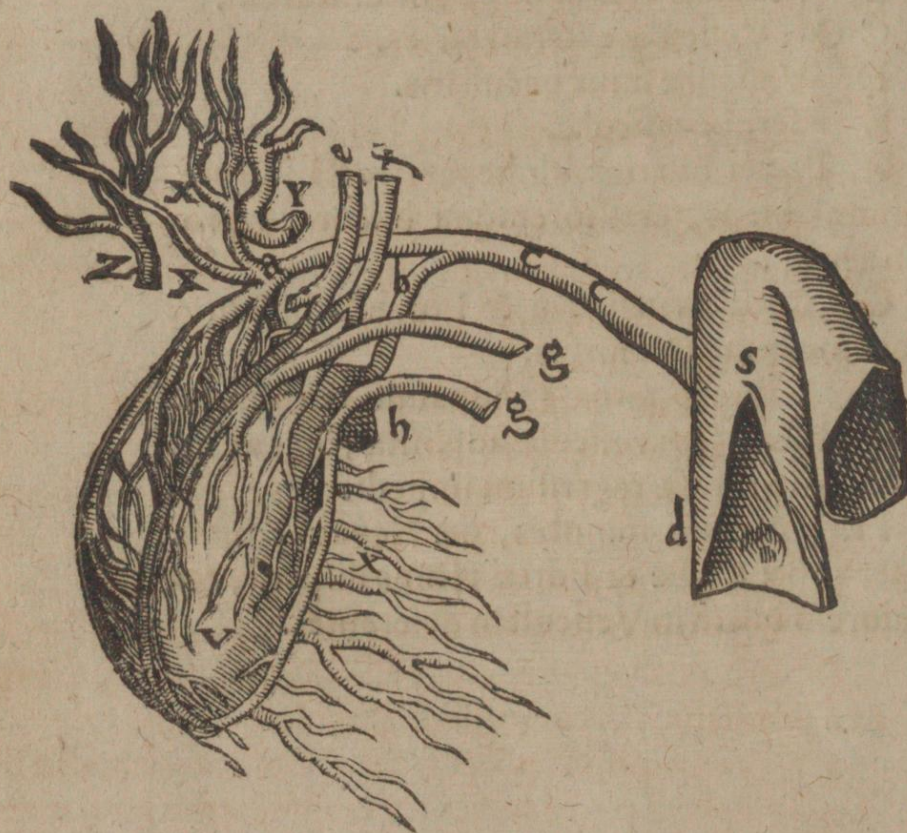
G Ceruicis vesiculæ & Pori bilarij, & in v-
trumque meatum concursus.

H Valvulæ ternæ (aliquando tantum bi-
sinæ) ad ceruicem vesiculæ adpositæ, bilis ad in-
testinum profusæ regressum impediētes.

II. Meatus minores, per Hepatis corpus
inter venæ Cauæ & Portæ ramos dispersi, te-
nuiores bilem in Vesiculam deferentes.

QVARTA FIGVRA.

IV. FIGVRA.

VESICVLÆ BILARIÆ NATVRALEM

fitum, eiusque vasa exprimit.

V Fundum vesiculæ bilariæ, inferiora respiciens.

XX Meatus vesiculæ, inter Venæ portæ & cauæ ramos per hepatis corpus disseminati.

Y Venæ Portæ propago, per hepatis substantiam diffusa.

Z Cauæ venæ propago, in hepatis substantiam distributa.

a Meatuum vesiculæ bilariæ, qui per hepatis corpus distribuuntur, concursus, ex quo Porus bilarius (amplior meatus quàm sit Ceruix) oritur.

b Ceruix vesiculæ.

c c Meatus communis & Pori bilarij & Ceruicis vesicæ, à diuicatione vsque ad intestinum.

S Duodenum intestinum humiliori parte apertum, vt Meatus communis insertio pateat.

d Meatus communis in Intestinum insertio.

e Arteria in hepatis cauitatem & vesiculam dispersa.

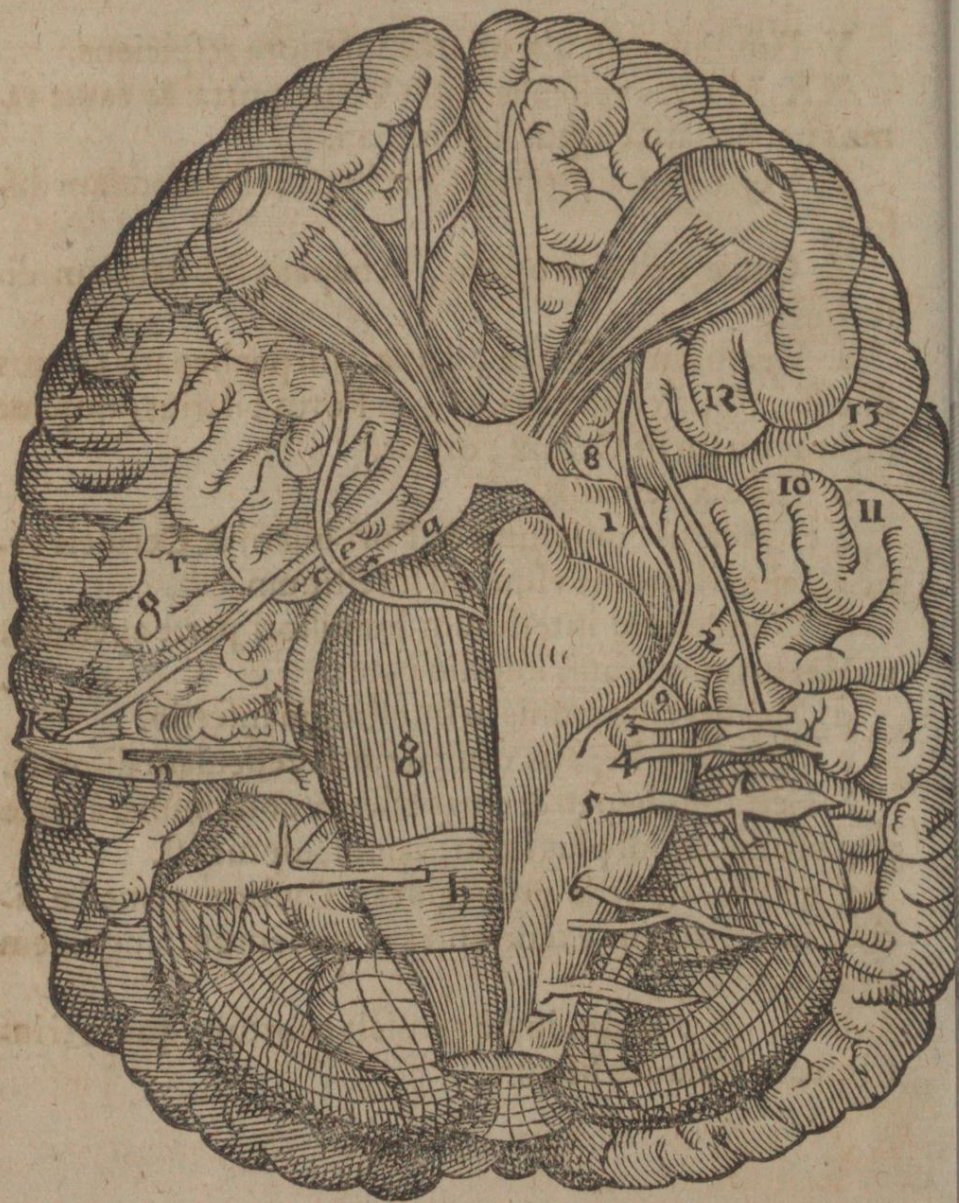
f Neruulus hepati & eius vesiculæ communis, à sexto pari prodiens, qui plus iusto maior sculptus est.

g g Venæ portæ propagines, Cysticæ gemellæ dictæ, in vesiculam excurrentes, ei alimentum sanguinem deuehentes.

h Sinus vesiculæ, iuxta ceruicis exortum, quo loci intrinsecus Valuulæ situatæ.

QVINTA FIGVRA.

V. FIGVRA.
CEREBRV M TOTVM SED INVER-
sum, remotis ossibus omnibus, duraq; matre, exhibet:
cuius pars dextra Medullæ veram originem ostendit:
sinistra verò & Medullam spinalem & Neruorum Ce-
rebri septem paria, sed ex communi Anatomicorum
sententia, ob oculos ponit.

Partis sinistrae explicatio.

- 1 Opticorum neruorum (vt vulgo creditur) origo.
- 2 Motoriorum neruorum oculi principium.
3. 4. 5. 6. 7. Tertium, quartum, quintum, sextum &
septimum par Neruorum cerebri.
- 8 Processuum mammillarum, seu Instrumentorum
olfactus (ex communi sententia) origo.
- 9 Spinalis medullæ principium.
10. 11. Cerebri anfractuum extuberantia.
12. 13. Anfractuum cerebri anteriorum cum medijs
contiguitas.

Partis dextrae declaratio.

a b Opticus neruus, qui circa b reflectitur in poste-
riore parte medullæ: cuius exortum in altera figura, lite-
ra e ostendit.

c Motorius Oculi neruus.

e f Medullæ ex cerebro ortus.

g Medullæ spinalis corpus.

h Processus cerebelli seu Pons, vnde Neruum audi-
tus ortum ducere vides.

k l Olfactus instrumentum, cuius principium k de-
notat.

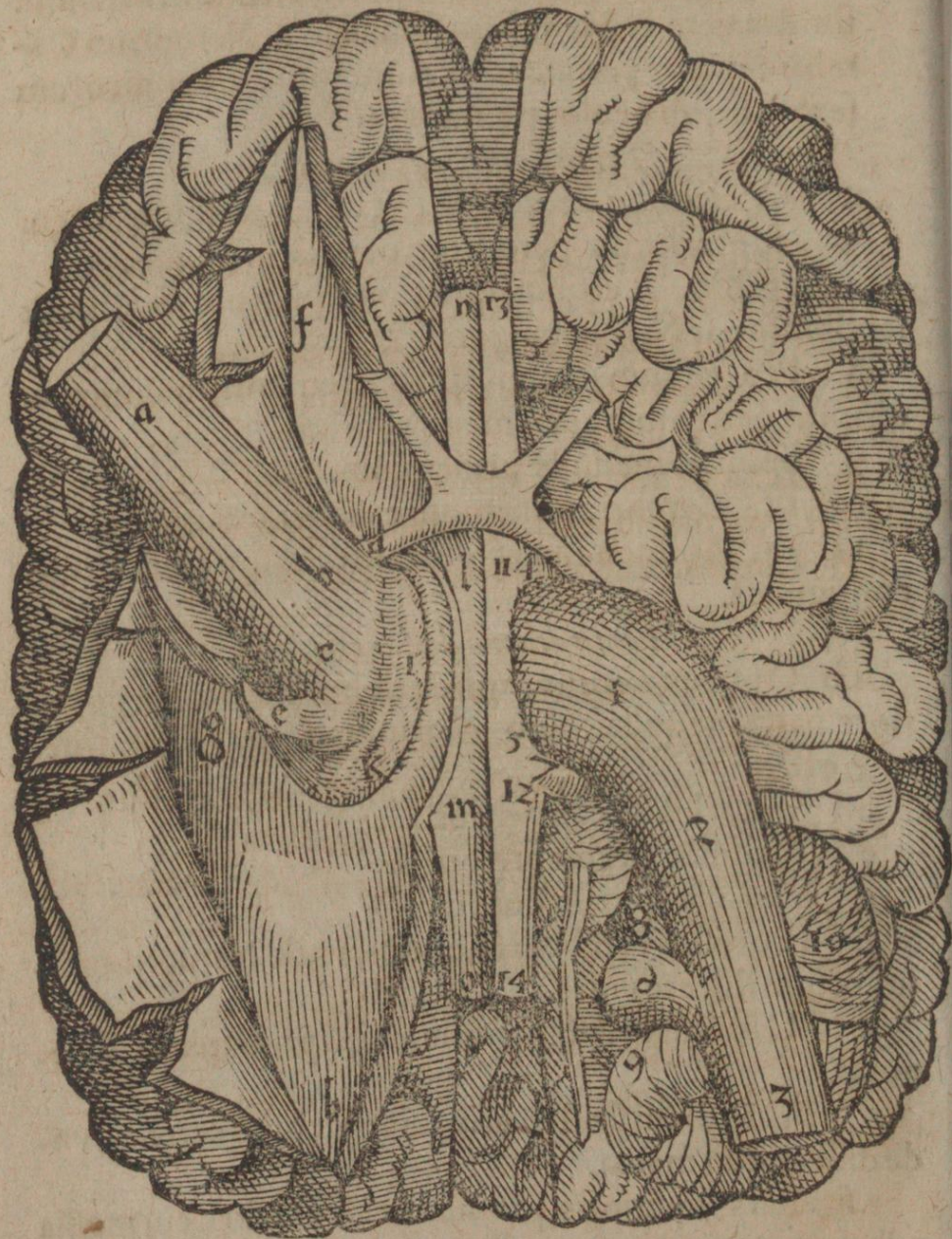
n Principium posterioris prominentiæ cerebri, vn-
de dissecta fuit media.

r f Pars superioris prominentiæ cerebri, cui media
adhæret contigua.

t Intercussatio quæ fit à motorio neruo super opti-
cum neruum.

SEXTA FIGVRA.

VI. FIGVRA.

CEREBRI PARTES IN SVA BASI DI-
stractas, Medullæ spinalis cum Cerebello coniu-
ctionem & Ventriculum dextrum
apertum proponit.

Partis dextræ explicatio.

- a Medullæ pars dextra sursum reflexa.
- b c Medullæ principium cauum ventriculi respiciens.
- d e Opticus nervus, circa medullæ radicem reflexus,
cuius originem litera e ostendit.
- f g h Ventriculi dextri tota patens cavitas.
- i k Plexus glandulosus (reticularis dictus) circa ra-
dicem medullæ situs.
- l m Rima dextrum ventriculum ingrediens, partim
à Fornice, partim ab interiore medullæ parte formata.
- n o Corporis callosi tota longitudo, quo ambæ cere-
bri partes iunguntur.

Partis sinistræ declaratio.

- 1. 2. 3. Medulla spinalis in latus distracta.
- 4. 5. Medullæ ad ventriculum sinistrum ingressus.
- 6 Medullæ portio à Cerebello prodiens.
- 7 Opticus nervus sub medulla reflexus, Ventriculū
cavitatem ingrediens.
- 8. 9. 10. Cerebelli pars sinistra.
- 11. 12. Rima sinistrum ventriculum ingrediens.
- 13. 14. Corpus callosum quo dextra Cerebri pars
cum sinistra iungitur: alias in duas partes penitus divi-
sum,

F I N I S.

ODE EXTEMPORANEA
AD EXCELLENTISS.
VIRVM, D. CASPARVM BAV-
HINVM, DOCT. MEDICVM,
ANATOMICVM, ET BOTANICVM
peritissimum, Professoremq̃ ordina-
rium in celeberrima Basiliensium
Academia:

A
PAVLO LENTVLO, D. BASI-
LEA DISCEDENTE, SCRIPTA KAL.

Ianuar. Anno Domini

M. D. XCII.

Quem, dic Melpomene, Virum,
Quem sumis meritis tollere laudibus?
Quem, dic eia age, nunc cupis

Decantare tuo carmine, Pieri?

An quem pulvis Olympicus
Victrici pugilem clarat ad rea?

Magnosq̃ euehit ad Deos?

Heroum anné magis prelia fortium,

Bellacesq̃, Ducum manus

Gestis, vel potius multiplicis Caput

Hydra, robur & inclytum

Alcidae, æolia dicere barbito?

Ante, quas Babylonia

Iactat Memphis opes, Pyramidum tenet

Celsarum stupor insolens?

Aut forsan manuum Parrhasii, aut Scopæ.

Te miracula detinent?

Aut forte Ismarinus nunc animo sedet

Vates, dulcisono Lyra

Deducens strepitu robora, & inferi

Permut-

Permulcens rabiem Canis?
Quid? Forsan Iuuenum dicere vis tocos,
Nympharumq; Choros leueis,
Ductos cum Satyris, carmine Lesbio?
Quò te, Pieri, quò rapit
Menstandem insolito feruida Numine?
Non hac, dicta alijs, Virum
sed cantare lubet, quem Superi stupent:
Quo nascente, Polo, nouus
Pulsi Sol, radios qui nitidissimos
Virtutum vndique differt.
HIC ergo, huc celeres tendite, tendite,
Quoscunque vrget amor, nouam
Terris progeniem visere Apollinis.
HIC est, quem sonat vndique,
Et succis celebrat FAMA potentibus,
Et qui, ceu Epidaurius,
Monstratur digitis pratercuntium:
Quem certum auxilium suis,
Aegroti miseris casibus expetunt.
Hic ille est HYGIE sciens
BAVHINVS rutilo sydere clarior.
Non sic Delos Apollinem,
Cum Xanthi, & Lycia flumina deserens,
Flaua conspicuus coma,
Festinat patriam visere candidam,
Applausu excipit obuius:
Præsentemq; Deum cernere gestiens,
Circum turba ruit frequens,
Nec non thura adolent vndique pinguis:
Vt, vultu venerabilem,
Circumfusa cohors vndique Ciuium
BAVHINVM stupet, editum
Terris, eximio munere cœlitum.

Seu responsa petentibus
 Reddens, edoceat pellere pharmacis
 Febres, corporibus graueis:
 Siue ille ipse suas addere languidis
 Aegris constituat manus,
 Doctas Persephonen fallere pallidam:
 Siue occulta Iuueniculis,
 Sublimi in solio, munera Cynthij,
 Artisq; abdita dogmata
 Pandat fatidici pectoris e penu:
 Siue is, per iuga montium,
 Phœbeam sobolem, aut prata per herbida
 Deducens, frutices sacros,
 Atque herbas, medicis viribus inclytas,
 Commonstret; simul explicans,
 Vt sit quæque potens tollere tristium,
 Morborum mala semina:
 Siue is visceribus condita detegat,
 Membrorum positus docens:
 Hic sedes Anima corporis arbitra,
 Hic Arteria, spiritus
 Defert æthereos membra per omnia:
 Illic irriguo fouet
 Artus, Vena, cibo, sanguine turgida:
 Cunctas denique sedulus
 Paruo subijciens Orbe reconditas
 Lustrandas oculis opes,
 Sic Pubem medicis artibus instruit,
 Vt mox quosque graues queat
 Morbos artifici vincere dextra.
 Nec sic, CASPARE, te putas
 Sat fecisse, tuus ni quoque posteris
 Existat labor utilis.
 Hinc manant grauib; docta volumina,

Tot su-

Tot sudata laboribus;
 Queis nil utilius, nil quoque clarius
 Aetas prisca hominum tulit;
 Aut nunc nostra potest cernere doctius;
 Quæ nomen pariunt tibi.
 Victurum celebri laude perenniter.
 Cum tot sint igitur tui,
 BAVHINE, ingenij commoda, tu quibus
 Humanum genus afficis;
 Cur non & meritis laudibus efferant
 Te, mortalia pectora?
 Et clarum memorent Lumen Apollinis?
 Et quanquam CLARIO facem
 Præluce Deo, nil opus, attamen
 Flagrantem studio tui,
 Me nunc grato animo, Pieris impulit,
 Urbis mœnia Regiæ,
 Inuitè, & latices Tespiadum sacros,
 Iunctos, Rhene ferox, tuis;
 Linquentem, atq; etiam grata sodalium,
 Mæsto pectore, pectora;
 Ut quales licuit; tempore tam breui,
 Laudum primitias, Lyra
 Inculta, atque rudi carmine luderem.
 Has vultu placido, precor,
 Et fronte excipias, CASPAR, amabili.
 Ac det Rex tibi Cœlitum,
 Longævi ut superes secula Nestoris.

F I N I S.

I N D E X.

A.			
ADEPS à pinguedine vt dif- ferat	19	Cordis historia	120. vniones
Alueoli dentium	198	in foetu	127
Anatomes definitio	1	Corporis humani diuifio	16
Ani musculi	66	Costarum historia	105
Arteria qd & caufæ quatuor	10	Cranij futuræ	143. offa 145
Arteria aspera 135. cæliaca, mesenterica 35. venofa 125		Cubiti musculi	226. offa 240
Arteriæ carotidis diuifio	171.	Cuticulæ historia	17
cerebri 151. magnæ per in- finum ventrem dift.	50.	Cutis historia 18. quid & cau- fæ quatuor 12. tactus in- strumentum 5. ex femine & fanguine	4
per thoracē & collum	129.	D.	
manus 237. pedis	253	Dentiū historia 198. nerui	200
Artus	213	Diaphragma	107
Astralagus	257	Digiti	214
Auditus instrumentum	160.	Digitorū manus musculi	228.
186. offacula	189	offa 241. pedis musculi	249
Auditorius meatus	187	offa	256
Aurium historia 184. cartila- go 185. musculi ibid. va- la	ibid.	Dorfi musculi 223. offa	139
C.		E.	
Calx	258	Epididymis	56
Capilli	142	Epiglottis	209
Capitis cutis 142. ligamen- ta 225. musculi 220. par- tes	141	F.	
Carnis genera 12. caufæ qua- tuor	13	Facies	170
Carpi musculi 232. offa	241	Fames	201
Cartilago quid & caufæ qua- tuor	6	Faucium musculi	203
Cerebri historia 152. mem- branæ 148. noua feftio 166		Femoris musculi 244. os	256
ventriculi 154. 168. vafa 150		Fibra quid & caufæ quatuor	8
Cerebelli historia	165	Fornix cerebri	154
Clauiculæ	104	Frons eiusque musculi	172.
Clitoris	92	G.	
Colle partes 101. musculi 222		Gingiuæ	201
nerui 117. offa	140	H.	
		Hepatis historia	68
		Humeri musculi 216. os	240
		Hymen	91.
		I.	
		Infundibulum	155
		Instrumentum quid	14
		Interofsei musculi manus	232
		pedis	251
		Inte-	

I N D E X.

Intestinorum historia 38

L.

Labia & earum muscoli 194

Laryngis historia 207. cartilago 210. glandulæ 212. membranae 211. muscoli 208. vasa 212

Lienis historia 66

Ligamentum quid & causæ quatuor 7

Ligamenta capitis & vertebrarum 221 thoracis 220. ventris infimi 78. cubiti & manus 239. pedis 259 tibiæ 257

Linguae historia 205.

M.

Mammæ mulierum 97. virorum 96

Manus 213. eius partes 215 arteriæ, nerui 237. ossa 240 venæ 234

Maxillæ 198. inferioris musculi 196

Mediastinum 110

Membrana quid, causæ quatuor 8

Membrana muscutorum 20

Membranæ cerebri 148

Membranula tympani 188

Mesenterij historia 44

Metacarpij musculi 232. ossa 241

Muliebria instrumenta 79

Musculi historia 21

Musculi abdominis 22. aurium 185 auris internæ 191 buccarum 194

Musculi circa caput 143. capitis 220. cutim capitis moventes 172. carpi 232. cli-

toridis 92. colli 222. cubiti 226

Musculi deglutioni inseruientes 203. digitorum manus 228. pedis 249. dorso 223

Musculi epiglottidis 209. femoris 244. frons 172. humeri 216. hyoidis ossis 204 intercostales 103

Musculi labiorum 195. laryngis 108. linguæ 206. lumbicales manus 230. lumbri. pedis 250

Musculi maxillæ 196. membranei historia 20. metacarpij 232. medij ventris 100. nasi 181

Musculi pedis 247. penis 64. radij 233

Musculi scapulæ 217. superciliorum 172

Musculi testis 57. thoracis 219 in thoracis cauitate 138. tibiæ 243. vesicæ 62. in vola 227

N.

Nasi historia 180. cartilaginee 183. musculi 181. membrana 183. ossa 182 vasa 183

Nates cerebri 155

Neruus quid & causæ quatuor 9. auditorius 160. 192. recurrens 118. stomachicus ibid.

Nerui cerebri 157. infimi ventris 118. linguæ 159. manus 237. optici 158. pedis 255. spinalis medullæ 164. in thoracis cauitate 138. per thoracem & collum 117

Neruorum ortus 158

Nymphæ 93

V 3

I N D E X.

O.		Pedis historia 242. arteriæ 253
Oculorum historia 173. angu-		musculi 247. nervi 255. of-
li 174. humores 179. mem-		sa 256. venæ 252
branæ 177. musculi 175.		Penis historia 62
vasa 176		Pericardium 111. eius hu-
Oesophagi historia 137		mor 112
Olfactus instrumentum 157		Pericranium 142
Omenti historia 31.		Periostium ibid.
de Ore 193. eius partibus 198		Peritonæi historia 25
Os quid & causæ quatuor 6.		Pinguedinis historia 19
coccygis 78. coxendicis ibid.		Pleura 109
femoris 256. humeri 240.		Plexus choroides 154. 169
hyoides 203. ilium 78. iu-		Prostatae 59
gale 197. pectoris 104. pu-		Pulmonum historia. 132
bis 78. sacrum ibid.		
Ossa carpi 241. cranei 145.		R.
chalcoidea 258. colli 140. cu-		Radij musculi 232. os 240
biti 240. digitorum 241. 256.		Renum historia 53
dorsi 139. infimi ventris 77.		Rete mirabile 155
manus 240. medij ventris		S.
104. metacarpi 241. nasi 182		de Sanguificatione opinio-
pedis 256. pedij 258. scapu-		nes 71
larum 139. sesamoidea 243		Scapulæ musculi 217
259. tarsi 257. tibiæ 256		Scapularum ossa 139
Officula auditus 189.		Septum transversum 107
P.		Spinalis medulla 162. eius
Palatum 201		nervi 164
Palpebræ 173		Sternum 104
Pancreatis historia 46		Supercilia 173
Panniculi carnosæ historia 20		Suturæ cranei 143
Parastate 96		T.
Parotides 193		Tarsi ossa 257
Pars quid 1		Testes cerebri 155
Partis diuisio 2		Testium historia 56. mulie-
Partes dissimilares 13. instru-		brium 85
mentariæ 14. principes 15.		Thoracis historia 95. partes 110
sanguineæ 4. similes 2.		musculi 219. nervi 117
spermatice 3		Thymus 111
Partium materia 3. similarium		Tibiæ musculi 243. ossa 256
differentiæ 4		Tonsillæ 202
Pectoris historia 66		Torcular 149.

Valuula

I N D E X.

V.

Valuula coli	41	Ventris infimi partes 16. in c.	
Valuulae in venis	236	contentae partes 27. nerui 77	
Vasa eiculatoria virilia	58.	ossa	ibid.
muliebria	82	Ventris infimi mulieris à viri	
Vasa spermatica praeprantia		differentia	79
virilia 55. muliebria	81.	Ventris secundi historia	97
Vasa per cerebrum	150	musculi	100
Vasa vmbilicalia	29	Vesica bilaria	72. vrina-
Vena quid & causae quatuor	11	ria	60
Vena arteriosa 125. vmbilica-		Vesiculae seminae	58
lis	29	Vngues	214. 242
Venae azygos ramus 114. ca-		Volæ musculi & substantia	227
uae rami per thoracem	113.	Vrachus	30
per infimum ventrem 46. ce-		Vreteres	59
rebri 150. iugulares	170.	Vteri historia	83
manus 234. pedis	252	Vulua	93
Venae portae historia	32	Vuula	202
Ventriculi historia	74	Ziphach	25
		Zirbus	31

ERRATA GRAVIORA

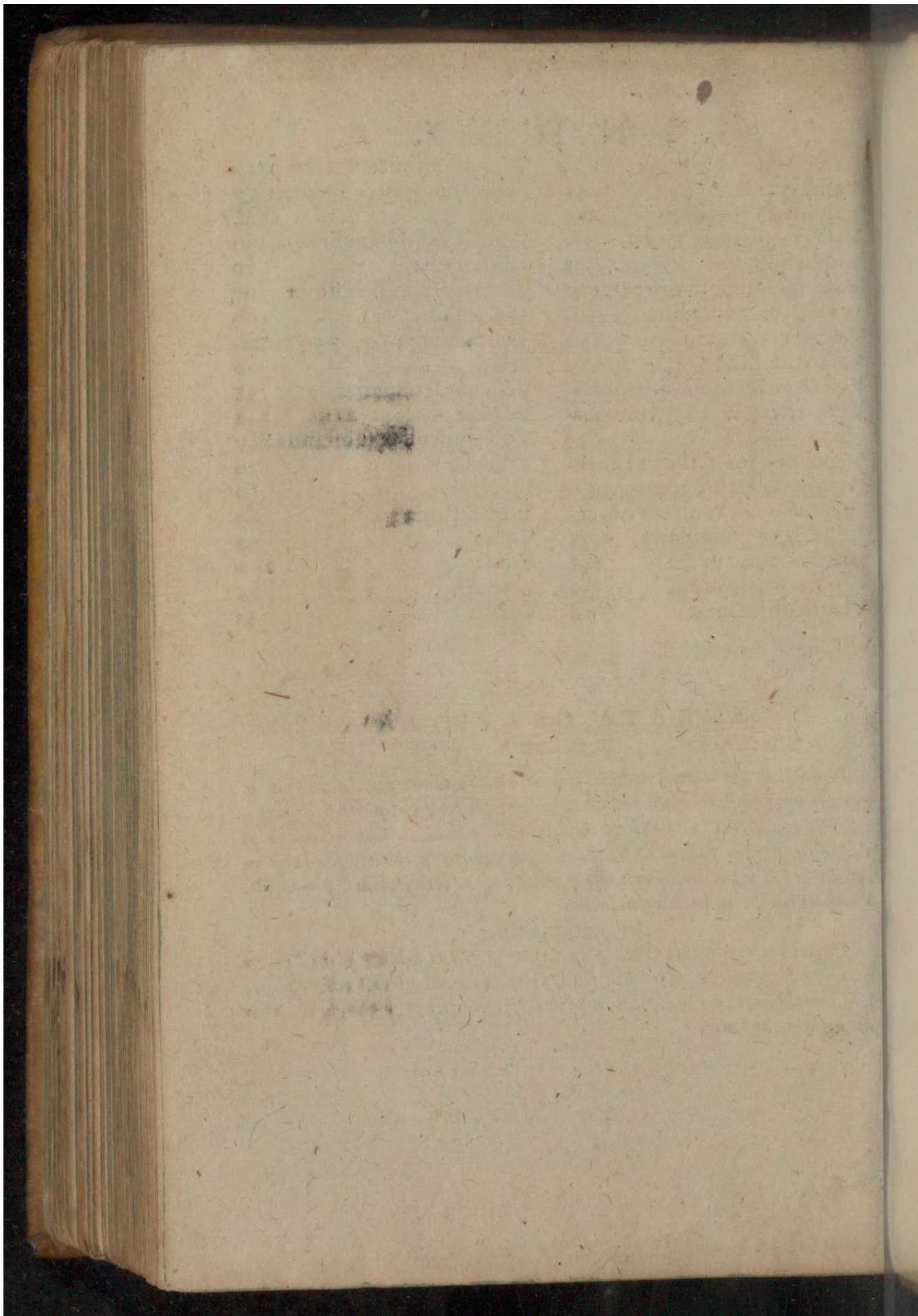
In contextu.

Pag 2. l. vlt. totas p. 3. l. 24. vtriusq; p. 38. l. 8. quaecum p. 39. l. 1. quae in p. 52. l. vlt. musculum rectum p. 87. l. 12. partim à sexto pari, partim à p. 103. l. 29. sic volentibus p. 106. l. 4. duplici nodo p. 132. l. 14. Conneſtuntur p. 147. l. 19. iugalis p. 150. l. 18. fit p. 194. l. 28. carnea p. 195. l. 13. sui labij p. 197. l. 18. & si p. 202. l. 9. Vocis esse p. 200. l. 16. Hyothyroidei p. 215. l. vlt. duo vel tria p. 222. l. 1. alterius lateris

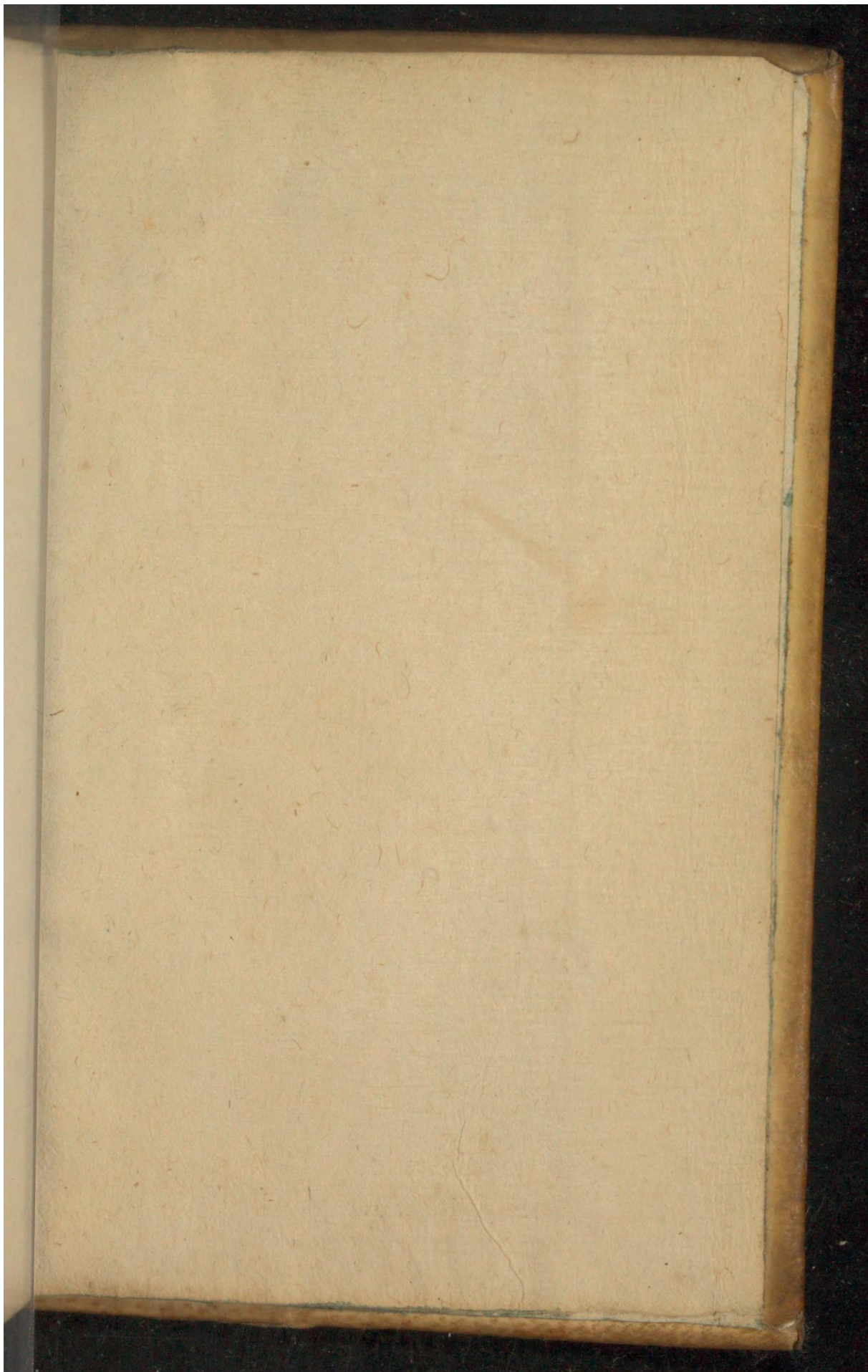
In marginalibus.

Pag. 53. l. 8. explicauit Gal. p. 57. l. 11 at p. 58. l. 11. dele & p. 103. l. 20. & 7. p. 106. l. 1. genuinae p. 110. l. 2. s. ad. p. 126. l. 12. 6. vs. p. 152. l. 5. 8. vs. p. 175. l. 19. corroborant: p. 199. l. 30. lib. 1. p. 204. l. 7. Sylu. 1. par p. 206. l. 10. alios ab inferioribus, alios

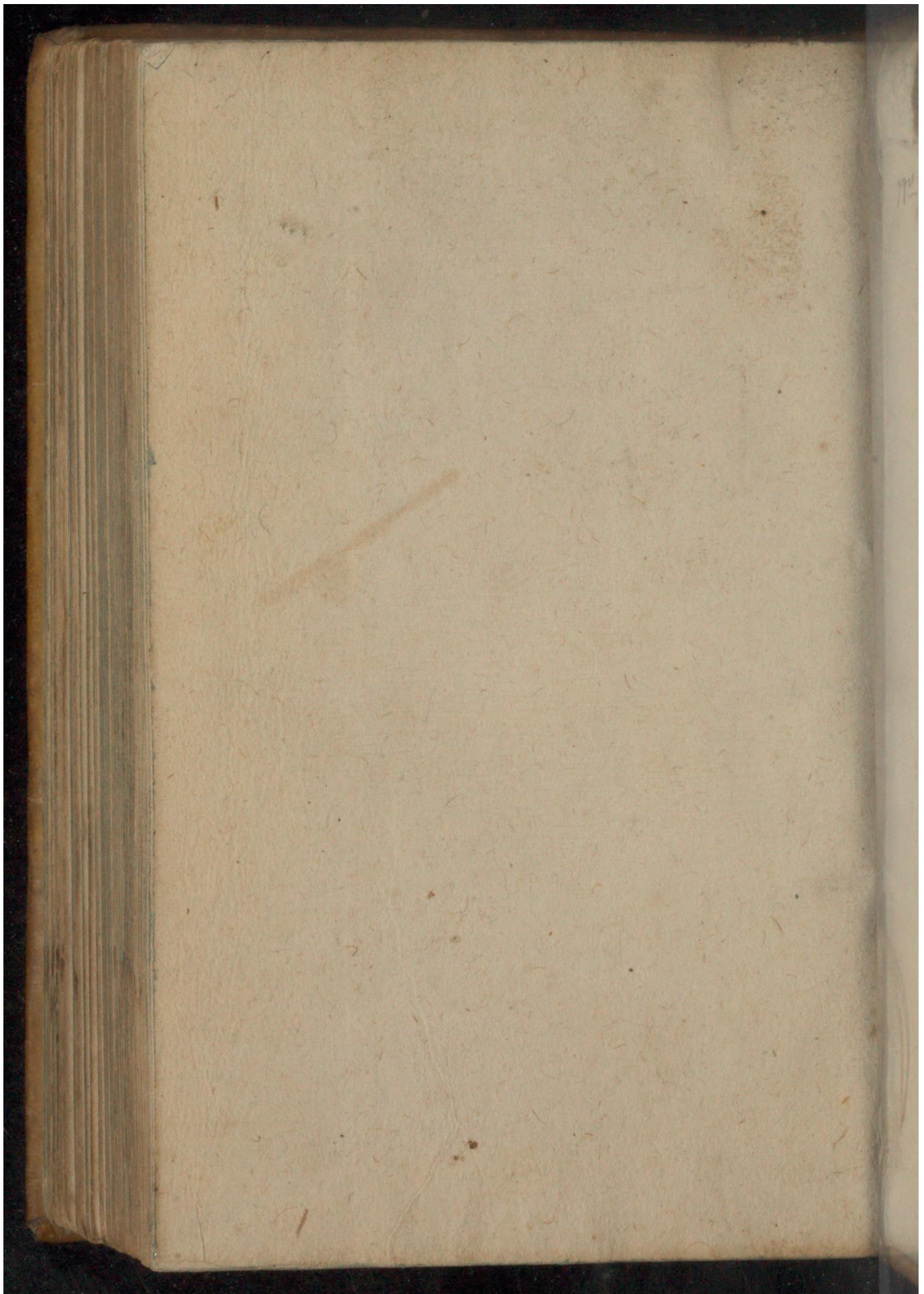

no V-CXL - Sta-IX-